

NOVI TEDNIK

40 LET številka 51-52 • cena 200 din

Celje, 25. decembra 1986

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Zvesti pevec
stare viže
s staro lajno
venomer
vsako leto
narnje zлага
na Silvestrski
večer.

Kaj v minul'ga
leta dneh
se je takega
zgodilo,
da sprav'lo
nas je v jok
al'v smeh?

Ker sosedov
prag pomete
se vselej bolje
kot doma,
imej to šego
trdovratno
tudi tale
kronika!

PROSINEC

Striček Sam
grozeče žuga
Moamerju
v Libiji,
rusko Rony
ne zastopi,
ne kapira
Mihe v Moskvi,
ki o svetu
brez orožja
pravljice
mu žvrgoli.

V Celju prvi
krepek fant
v novo leto
je privekal.
Res moško
leto se začne!
Da je Rogaška
šampionka
turizma
v Jugoslaviji,
povedat pride
iz Beograda
mož od zgoraj.

V velenjskem
Veplas tozd
praznih žepov
so bili
po dolgi
prazničnih
nočeh.
Z malce štrajka
pricinjali
so spet
jim vinarji.
To takrat bil
je smrtnik greh,
zdaj štrajk
zapušča
ilegalo
v hladnih
listopadnih
dneh.

SEČAN

Filipinska
pospodinja,
ki bojda komaj
kuhat' zna,
je zvarila
takšno župo,
da pognala
je v dir
diktatorja.
Iz Zaliva
nič novic,
po starem smrt
s kostmi rožlja.
Neuvrščena
je v sožitju
z bombami
objemata.

Cinkarna brumno
napreduje.
Inovatorja
ne gre!
Iza spremembo
obolno Celje
je nekim PCB
posuje.

Pust se vse
bolj dolgočasi:
Stare larde,
stari greh,

saj hudič,
je gajžlat
vedno iste riti,
ki ne čutijo
več nič!

Tam v Andih,
Eranček Knez,
ki zbežjal
na Cerro Torre.
V mesnicah
celjskih;
zdaj gor -
bezlajo cene
kakor nore.

SUŠEC

Kangrjes v Moskve!
Svet ostrmi
v obrazov novih
galerijo!
V Franciji
pa socialist
z desnico mora
v španovijo.

Se kavboj Rony
gre žandarja,
po pulfru
Libija zaudarja.

Volitve naše
so drugačne!
Ni takó,
da bi z obrazi
novimi strašili
ljudstvo, plašno
prehudo!
še z uroki,
bi zavdali
jim lahko!!!

Če so kje;
kot v Celju,
v Laškem,
se zmotili,
brž iz baze
so najširše
jih blagohotno
posvarili:
»O, saj veste,
da napake
mož standardnih
so vam vsem
hudo domače.
Zelenec kakšen
vas mogoče
presenetil
in bi vas šok
če bo drugače!«

MALI TRAVEN

Šesta flota
kot Golijat
v puščavi
Davida tepežka.
Si Jenki misli:
le njegova
dlan je težka.
A svet svari:
Rékov ljudskih
pojdi se učiti!
Njih eden pravi:
Že kje na svetu
raste pal'ca
čist' za vsako rit.

Ko abdiciral
je graščak,
kój v Laškem
v duhu časa
zavzame grad
pivarske raja.
Zastran štacune
pa občestvo
si v Dobrni
hudo nagaja.
Spet naokoli
pripelje se
štafeta, ki ...
(kdo ve kaj
se ji obeta?)

LIK Savinja
zgubo seje,
sto žensk
na morje
se odpravi,
Celje pa
po dolgi letih
za župana,
dve imeni
v listo spravi.

VELIKI TRAVEN
Oblak atomov
černobilskih

pol Evrope
je pokrtil.
Ni nam strnil
le solate -
je svet takole
podučil:

»Če je zavoljo
te centrale
sprožil
takšen se hudir,
bo, če sprož'jo
arzenale,
vso svetlo
vrglo v vsemir.

Majskih hroščev
bóre malo,
a kongresov
celi roj,
staro leto
nam je dalo.
Šklepov dosti,
splošne graje.
»Prebunkali
bi koga raje,
zlasali malo,
drugač' bo vse
kot prej' ostalo.

Mladi skuhajo
meneštro,
ki mnogim je
prelana jed.
Sovdate služiti
kar v civilu,
še ni zaenkrat
v modnem stilu.
Časi, naših
dni, so taki;
da druge ni,
kot, čiči
in počaki!

ROŽNIK

Pri sosedih
druga runda
bije se
za kanclerja.

Svet ta »mêč«
napeto meri
zavoljo
gozdnega moža.
So ga izbrali,
kaj pa da?,
ki se po barvi
jim poda!

Pripuha v Celje
iz daljave
hlapon - muzej.
Za nov špital
je otvoritev
b'la vnaprej
da šegi zvesti
smo ostali:
vse zunaj »hi«,
a znotraj ni.

Cerovškov Joža
iz Šempetra
je inovator
tega leta.
Pa kaj vrednota
ta odvaga?
Ne velik' -
si služi kruh
v Savinji LIK.

MALI SRPAN

Da v Južni
Afriki hudič
so bel'ga lica
to drži.
Ni to takšna
že novica,
za na zvon
obešati.
Černobilski
prah plega,
trah se taja.
Kakor prej
se tja na Laško
pocen' teletina
prodaja.

V Laškem praznik,
v Žalcu fešta,

citre brenkajo
po Grižah, in
spet v Laškem pir.
Topol's'ca grata
kamen spora
za regionalni
hud špetir.

Celjana dškata
po morju
tisoč milj se
sem in tja.
Celje praznik
svoj praznuje,
vstajo vsa
Slovenija.

V Brezah kmet
v štacuno hodi,
ki bi z zgubo
šla v stečaj.
To pri nas
ni kdaj si bodi!
In odgovor
na vprašaj:
Ta štacuna
je privatna,
z zakonom trga,
ni tu kaj!

Leto se na pol
nagiblje.
Marsikdo kje
zgubo ziblje.
Izvoz področja
zaostaja,
kongresno leto
pa kar traja.

VELIKI SRPAN

V Ženevi se
dva velika
skušata
v jezičnosti.
Ta zavolj'
Avganistana,
so drug'mu
v grlu Contrasi.

A Rus s Kitajci
se zmenkuje.
In še pogled
tja v Anglijo?
Železna Lady
je naglušna.
Še kar drži
š Pretorijo.

Flosali so se
Ljubenci,
v hladni Savji
kopali,
Tanko celjski
pa je sklenil
h Guinnessu
priplavati.
Po Savinjski
hmelj zori,
z njim zeleni
dolarji?!

Da ovce naglo
se množijo,
sporočajo
Mozirčani.
A, kaj je to
v primerjavi
s kozli
v celi regiji.

KIMAVEC

Mirosljubni
(bolj al' manj)
neuvrščeni
(bolj al' manj)
a enotni
kot vselēj,
so potniki
to pot v Harare
se šli srebrni
jubilej.

In bol, je star
bol je nor,
ta ljubi svet.
En zganja trmo,
drug teror.

Šmarsko
praznično
zasije ...
Na Ljubečni,
kaj bi b'lo?
Spet zaslužen
svoj sloves
dobijo
stare melodije.
Pet Celjanov
se odpravi
peš v dolino
Logarsko,
vmes se menda
nekateri
z obrtjo
preživljajo?!

VINOTOK

Prišel, videl,
zmagal!,
star se rimski
rek glasi.
Želja taka
neustavljivo
oblastnežem
po glav' roji.
Čeprav hladno
je na otoku:
Z ene Rony,
z druge Miha
v prevročo
kašo piha.
Z uhlji miglje
svet brez daha.
Poč' balonček,
dva velika
remi tovorita
iz Rejkavika.

S trdim vëtom
Radečani
in Laščani
(ni pomota)
se uprejo
kot celota
energetom.
Vinca noč'jo,
vodo hoč'jo
takšno v Savi
kakor solza ...
... do takrat
pregradi
pri Vrhovem;
time out - pavzaj!

V Mirošanu
obrodilo
sadno drevje
je močno.
Ton stopetdeset
čez mejo
menda odpeljali
in prodali so.
Je kupčija
gratala?
Baje dovolj
za furmana?!

V Celji sëmjem
z otroke
(pardon: igrače)
se začne.
Štir' konje
so v Konjicah
vpregli.
Pa ne v voz!
Mendá ne mislijo,
pretkanci,
še most
odpremiti
v izvoz.

LISTOPAD

V Libanonu
so za talce
skrivaj začeli
»handlati«.
Glej, po dolgi
dolgih letih
novica dobra
nas doseže!
Rojak koroški
po slovensko
v avstrijski
skupščini
prišeže.

Poletje babje
se drži.
Vince nam
Martin krsti
Dvakrat že
sedmič,
dale ni blef!
Tími domači
polné T D F.

Noči so že
hladne. LIK
kot golič,
družbi stišči
se pod toplo
peruti ...
Ljubljani
priskuti
se referendum.
»Je mar to čudno?«
po Šmarskem zavre.
»Kdor polne
je riti,
lahko reče ne!«
Tako so dejali
in »ZA«
glasovali.

GRUDEN

Na rajžo
najdaljšo
se papež poda.
Skandal v ZDA
se širi
kot ogenj,
se ne razvozlja.
Reganu igra
nič več
ne pomaga.
Hudo se nagnila
mu v slábo
je vaga.

Saharov
svoboden
»azil«
zapusti,
se kavboju Miha
sméje v dlani,
to Ronny bo hud!
Mu vzel za
očitke
je krepek
adut.

Letuš se izkaže,
mu Laško sledi.
Tri referendume
območje dobi.
Sredi decembra
je padel
še sneg,
le bel je,
kot lani.

O, nič zadreg!
Vse bo tako
kakor letos
je b'lo.
Elektriške šefi
so aro že vzele.
Zmar leta še
bolj bodo
cene napeli.
Naj še kdo
reče, da ni
za kurjavo.
Vsak dan nam
požene
kdo kri
vročo v glavo.

IN ZA CEPEC

MESEC!
Vesolja za
praznik,
sreče v nov'
let! Vam
po dolžnosti
moram želeť!
Saj mor'mo
bodimo
židane volje,
kot vsako leto
z upom na bolje.

Mogoče se komu
kaj v vrhu
skazi,
lahko le
na bolje,
če to se zgodi!

Polnoč se bliža!
Teh nekaj ur
sočutno je z vami
vaš kronik Jur.

KOMENTIRAMO

Zadovoljstvo zavisi od pričakovanj

Koliko smo lahko ali ne moremo biti zadovoljni z letošnjimi programskimi konferencami socialistične zveze, ko so se na celjskem območju zaključile prejšnji teden, je v največji meri odvisno od tega, kaj smo od njih pričakovali. Če se zadovoljimo s tem, da so opozorile na osnovne težave in naloge v posameznih okoljih in tudi pokazale pot naprej, smo lahko zadovoljni. Če pa smo pričakovali, da se bodo lotile ključnih vprašanj današnje družbe in vloge socialistične zveze v njej, za zadovoljstvo ni vzrokov.

Ko so na programskih konferencah občinskih konferenc ocenjevali svoje delo v zadnjem letu, so povsod izpostavljali uspešno izvedene volitve. Žal so povsod tam, kjer niso ostali pri tem, ugotovili, da so bile uspešne le po udeležbi in izidu, ne pa tudi po samem izboru, saj z novimi delegacijami ne morejo biti zadovoljni. Vsekakor niso boljše od starih, zato bo treba še veliko dela, tudi v socialistični zvezi, da bi se vendarle spremenilo na boljše, da delegati ne bi le obiskovali sej, temveč na njih tudi tvorno sodelovali. Še več težav kot z delom delegatov pa imajo ponekod s prevzemanjem odgovornih dolžnosti v krajevnih skupnostih. Zgleda, da nihče več ne želi biti za vse kriv, obetov, da bi se zlasti komunalne težave razrešile, pa ni.

Razumljivo je, da so letos precej govorili tudi o referendumih za samoprispevke, vse pa je presenetil ustvarjalni delež mladih razpravljalcev. Spregovorili so o skrbi za čisto okolje, o sodelovanju v društvi in družbenih organizacijah, o skrbi za svojo prihodnost, ki je odvisna tudi od boljšega gospodarjenja. Spregovorili so tudi o alternativnih gibanjih mladih, ki pravega odmeva na celjskem območju še niso našli, vendar so mladi opozorili, da je treba prisluhniti zdravim idejam in jih tudi upoštevati.

Kar preveč časa so ponekod namenili skrbi za boljše gospodarjenje. Saj je potrebna, še kako, a prevladujočega prostora na programski konferenci organizacije, kakršna je socialistična zveza, le ne bi smela dobiti.

O metodah dela socialistične zveze niso izgubljali veliko besed, morda zato, ker so ugotavljali, da še vedno niso prav izdelane, da vaški in ulični odbori preveč živijo samo na papirju. Če se že pri tem zaustavlja, je tudi bolj razumljivo, da so le v Celju spregovorili o delu in vlogi socialistične zveze širše in si zastavljali vprašanja, kako odpraviti očitke o forumskem delu socialistične zveze, o njeni tesni povezavi z oblastjo, o njeni nezmožnosti, da bi omogočala izražanja in dejansko enakopravno usklajevanje samoupravnih interesov. Prizadevanja za odprtost in demokracijo so v Celju našla mesto tudi v programu nadaljnjega dela. Korak od povprečja je bila tudi konferenca v Laškem, ki je pokazala, da se v tej občini veliko pogovarjajo in usklajujejo različne interese. Drugod pa - v glavnem vse po starem in po skromnih pričakovanjih.

MILENA B. POKLIČ

Na prvotne tirnice

Teden invalidov naj bi bil v maju

Nesmiselnost tedna invalidov v decembru, socialna varnost članov humanitarnih organizacij, ki ne temelji na ekonomski osnovi ter nenačrtni gnotni položaj invalidne organizacije in njenih članov - to je klopčje vprašanje, ki jih je na svoji zadnji seji obravnaval medobčinski odbor humanitarnih organizacij celjskega območja.

Na društvu invalidov v Celju menijo, da je boljše društvo zapreti, ker nima osnovnih sredstev za delo, kaj šele za uresničevanje njegovih programov. Tako v glavnem rešujejo nemogoče socialni položaj invalidnih oseb, pomagajo dobaviti kurjavo in ozimnico, velikokrat pa posredujejo tudi pri plačevanju visokih računov za elektriko.

Humanitarne organizacije celjskega območja so med drugim predlagale, da je teden invalidov v decembru mesecu nepotreben, ker je bil ustvarjen umetno, samo zato, da bi teden pač bil. Predlagajo pa, da naj bo teden invalidov in vseh humanitarnih organizacij v mesecu maju, ker je zadnja nedelja v tem mesecu posvečena mednarodnemu dnevu invalidov. Tako se je tudi včasih praznovalo, zdaj pa naj se teden vrne na prvotne tirnice.

Zdaj je tudi čas, da se obiščejo bolni, nepokretni člani društva invalidov in vodstvo ima s temi skromnimi obdaritvami veliko dela, zlasti ker se trudi še z organizacijo različnih praznov v domovih počitka na celjskem območju.

Z.S.

Neobdelane zemlje je manj

Šmarski izvršni svet o resoluciji 87

Osrednjo pozornost je šmarski izvršni svet na zadnji seji posvetil osnutku Resolucije za prihodnje leto. Štiri in pol odstotno rast družbenega proizvoda naj bi v občini Šmarje pri Jelšah dosegli ob 10-odstotni rasti fizičnega obsega industrijske proizvodnje, 6-odstotni rasti kmetijske proizvodnje, 9-odstotni rasti izvoza in 27-odstotni rasti uvoza ter ob 3-odstotni povečani produktivnosti.

Razmeroma visok uvoz bo pretežno na račun vlaganj v dotrajano tehnologijo v starem delu proizvodnje in Steklarni Boris Kidrič Rogaška Slatina, ki je obenem največji izvoznik v občini, in ki v prihodnjem letu predvideva polno učinko-

»Znanstvena« konferenca

Velenjska SZDL je postala bolj učinkovita

Po razpravi sodeč, je programska seja občinske konference SZDL Velenja izvenela kot znanstvena konferenca, kot takšno pa je razpravo ocenil tudi Jože Osterman iz republiške konference SZDL. Nič hudega, bi lahko rekli, saj so bile razprave predvsem odraz stanja v velenjski občini, predvsem krize v energetiki in zaposlovanju, vendar pa je bilo z izjemo nekaterih razprav zgolj slišati navedenih programov, že znana dejstva in besede »moramo«, »bo potrebno«.

To je poudarila tudi Nada Zavolovšek-Hudarin, predsednica velenjske občinske konference, ki je povedala, da si socialistična zveza ne more zastaviti tako številnih nalog.

Velenjska socialistična zveza je postala učinkovitejša, z obujanjem primarnih oblik dela, predvsem v vaških skupnostih in hišnih svetih, z javnimi tribunami, (posebno odmevna je bila tista o varstvu okolja), razvija bolj demokratičen dialog. Ravno zato čudi, da na konferenci ni bilo slišati glasu baze, da se v razpravi ni odzval niti en

predstavnik krajevnih skupnosti. Čudi predvsem zato, ker je bilo v razpravi na programskih sejah krajevnih konferenc več dialoga, več ostrine. Predvsem je bilo izražena veliko nezadovoljstva nad delom Vekosa, zlasti tozda Stanovanjska oskrba, Stanovanjske skupnosti, Komiteja za gospodarstvo, planiranje in varstvo okolja, Postaje milice, Podjetja za PTT, DES-a in Cestnega podjetja Celje.

Kljub temu je bilo mogoče po razpravi programske usmeritve velenjske SZDL dopolniti, predvsem v tistem delu, kjer so opredeljene naloge na področju družbenoekonomske stabilizacije. Sicer pa bodo ob krepitvi frontne vloge SZDL in spodbujanju demokratičnega dialoga največ pozornosti namenili delovanju delegatskega sistema (slabo delujejo predvsem združene delegacije), mehanizmu delovanja svobodne menjave dela, skrbi za bolj čisto okolje, krajevni samoupravi ter delu društvenih organizacij.

RADO PANTELIČ

Nerazvitost še vedno glavna težava

S programske seje SZDL v šentjurski občini

Problem prepočasnega razvoja občine, vprašanja ekologije, telesne kulture in vsakodnevne težave krajanov - to so bile osrednje teme razprav na programski konferenci Socialistične zveze v Šentjuru.

V uvodu je Ludvik Mastnak, predsednik OK SZDL opozoril, da najbolj kasnjajo vlaganja v gospodarstvo, ki bi pomenila hitrejši zmanjševanje razkoraka z razvitimi občinami. Sprejeli so sicer nekaj ukrepov, ki tovrstno pomoč delovnih organizacij iz razvitih sredin pospešujejo, pravih rezultatov pa še ni. Težaven je tudi položaj družbenih dejavnosti, saj je sistem solidarnosti sorazmerno slabo urejen, gospo-

darstvo nerazvite občine pa je tako večkrat bolj obremenjeno kot v razvitih okoljih. Da bo treba za enakomeren razvoj družbenih dejavnosti storiti še marsikaj, pove tudi podatek, da v republikli namenjajo za solidarnost komaj polovico odstotka bruto mase za osebne dohodke.

Ferdo Zagar, sekretar OK SZDL je nato povedal, kako so potekale konference Socialistične zveze v krajevnih skupnostih, kjer so krajanje opozorili na številne vsakodnevne težave. Franc Zabukovšek pa je govoril o težavah telesne kulture v občini, ki ji namenja premalo denarja, množične rekreativne prireditve pa so prepuščene do-

bri volji posameznikov. O načrtih gradnje deponije sadre Za travnikom je govoril Jože Žnidar in dejal, da je gradnja dovolj strokovno premišljena, da pa v krajevni skupnosti zahtevajo odškodnino. Tako naj bi Cinkarna zgradila nekaj novih objektov, del sredstev pa bodo morali zagotoviti tudi v občini. Na programski seji so te načrte podprli in se zavzeli za ustrezno spremembo planskih dokumentov, ki bi vsebovali tudi določilo o 22-odstotnem deležu interesnih skupnosti pri izgradnji prizidka k osnovni šoli na Blagovni.

T. C.

Več za naložbe

V moziški občini so si za prihodnje leto zastavili precej ambicioznih načrtov, kar še zlasti velja za gospodarstvo, kjer naj bi prihodnje leto znašala rast industrijske proizvodnje štiri odstotke, zaposlenost pa naj bi bila večja za dva odstotka. To hkrati pomeni 150 novih delovnih mest, kar bi dosegli z zmanjšanjem dnevnih migracij in odhajanja strokovnjakov na delo v druge občine.

Takšni načrti bi bili seveda težko uresničljivi brez novih naložb. Načrtujejo, da bo prihodnje leto znašal delež naložb v družbenem proizvodu kar 25 odstotkov, saj načrtujejo večje naložbe v novo tehnologijo in nove proizvodne programe zlasti v Gorenju Glin, tovarni ma-

lih gospodinskih aparatov v Nazarjah ter v tozdu Kovinarstvo na Ljubnem.

S področja gospodarske infrastrukture velja omeniti nadaljevanje izgradnje 16 stanovanjskega bloka na Rečici, izgradnjo poslovno stanovanjskega objekta v Gornjem Gradu ter obnovo stanovanj v več krajevnih skupnostih.

V Mozižu bodo dozdali in obnovili PTT prostore, s čimer bo omogočeno širjenje krajevnih vozliščnih central v občini, da pa bi čim bolj skrbeli tudi za urejenost okolja, naj bi ustanovili posebno upravno organizacijo za urejanje prostora. Prihodnje leto naj bi obnovili tudi nekaj pomembnih cestnih odsekov kot so Solčava-Sleme, Podvolovljek-Kranjski rak in Ljubno Rastke.

J. V.

zavaruje triglav

PROSIM, PRIPNITE SE!

CE OB NESRECI NISTE PRIVEZANI Z VARNOSTNIM PASOM, IZGUBITE DOLOČENE PRAVICE IZ NALOŽBA UVELJAVLJANJA ODKOŠNINE ZA TELESNE POŠKODBE. ZATO UPORABLJAJTE VARNOSTNI PAS, DA BOSTE OHRANILI ŽIVLJENJE.

Socialistična zveza čvrsto med ljudmi

Z delom socialistične zveze so v laški občini zadovoljni. To je osnovna ugotovitev z letne programske seje občinske konference socialistične zveze, ki je bila prejšnja sredo.

V zadnjih dveh letih je občinska konferenca socialistične zveze spremenila predvsem način dela. Oživele so krajevne konference in ulični odbori socialistične zveze, ki večino vprašanj rešujejo v neposrednih razgovorih z občani. Tako se je socialistična zveza vključevala v vse najpomembnejše aktivnosti, kot so bile volitve, oblikovanje in sprejemanje razvojnih programov krajevnih skupnosti pa tudi v priprave programov za 4. občinski samoprispevek. Nenazadnje je bila socialistična zveza tudi glavni nosilec aktivnosti za referendum o samoprispevku, ki je, kot vemo, uspel.

Socialistična zveza je tudi pobudnik in organizator najrazličnejših sestankov s krajanji, ko gre za reševanje vsakdanjih problemov v tej ali oni krajevni skupnosti.

Skratka, socialistični zvezi v Laškem je uspelo prodreti med ljudi in v neposrednih kontaktih z njimi se dokaj uspešno vključuje v vse aktivnosti, in se tudi odziva na pobude, ki prihajajo s terena.

Na konferenci niso mogli mimo uspehov, ki jih ima go-

spodarstvo občine, saj boljši gospodarski rezultati dajejo več možnosti za hitrejši razvoj družbenega standarda in z njim za boljše življenje ljudi. Spričo splošnega stanja ne gre idealizirati položaja v laški občini, vendar so delegati menili da so ti uspehi nenazadnje rezultat enotne politike, ki jo vodi v občini.

Socialistična zveza naj bi tudi v prihodnje nadaljevala s takšnim neposrednim delom. Od nje pričakujejo, da bo dali svoj prispevek k prizadevanjem za uresničevanje načrtov kadrovske politike, spodbujanje inovativne dejavnosti, da bo ščitila interese občine in krajanov Vrhovega ob gradnji hidroelektrarne, da se bo s naprejem zavzemala za ureditev financiranja samoupravnih interesnih skupnosti in sistema solidarnosti v republikli.

Ob vseh vprašanjih, ki zadevajo občino, so se delegati zavzeli tudi za to, da se socialistična zveza v Laškem opredeli d aktualnih vprašanj, ki so ji sprožili mladi na svojem republiškem in zveznem kongresu. Na sploh pa naj bi se socialistična zveza bolj povezovala z mladinsko organizacijo, saj jo očitno, da se družbenopolitične organizacije vse premalo odzivajo na probleme in pobi de mladih.

VIOLETA V. EINSPIELE

Ob dnevu oboroženih sil

V vseh občinah na našem območju so ob dnevu oboroženih sil pripravili krajše slovesnosti, na katerih so podelili letošnja republiška in občinska priznanja, najbolj slovesno pa je bilo v Šoštanju, ker je velenjska občina letos dobila pomembno priznanje - Plaketo oboroženih sil jih je odlikoval zvezni sekretar za ljudsko obrambo Branko Mamula.

Celje: Na slovesnosti v Narodnem domu so podelili eno republiško in devet občinskih priznanj. Priznanje republiškega sekretariata za ljudsko obrambo je dobil Igor Belle, direktor celjskega Prevoznikstva, občinska priznanja pa so dobili: Marija Zupanič, tajnica krajevnih skupnosti Teharje, Ivan Jelenc, organizator SLO v ZTO Celje, Vinko Jagodič, direktor celjske zavarovalnice, dr. Andrej Likar, upravnik garnizijske ambulante v Celju, Miroslav Medved kot politični komisar večje enote teritorialne obrambe, Tončka Kriznik, tajnica krajevnih skupnosti Štore, Friderik Kralj, član celjskega občinskega štaba teritorialne obrambe, Osnovna šola v Štoreh in TVD Partizan Gaberje.

Laško: Osrednja proslava ob Dnevu JLA v Laškem je bila prejšnji petek. Ob tej priložnosti so predali Edvardu Hitiču, rezervnemu vojaškemu starejši iz Laškega državno odlikovanje predsedstva SFRJ, Red za vojaške zasluge s srebrnimi meči.

Slovenske Konjice: Osrednja proslava ob Dnevu oboroženih sil je bila v petek zvečer.

Plaketo ZRVS Jugoslavije je dobila občinska strelska zveza Slovenske Konjice, plaketo ZRVS Slovenije pa Franc Omerzu. Priznanje republiškega sekretariata za ljudsko obrambo sta prejela Franc Pinter in Stanislav Pahole, pohvalo komandanta TO SR Slovenije pa Franc Jakob. Pohvalo komandanta TO zahodno štajerske so dobili: juristični odred TO Slovenske Konjice, Alojz Groleger, Ivan Pavlič, Božidar Pančuh, Stanko Pisanec, Slavica Rabič, Marjan Brezovčec, Milan Einfalt in Edi Tič.

Zahvalo za sodelovanje v letu 1986 je skupščini občine Slovenske Konjice podelila V.P. 8736 iz Slovenske Bistrice.

Dan pred tem so v Slovenskih Konjicah na slovesnosti seji OK ZRVS podelili zlato značko ZRVS Jugoslavije podpolkovniku Kiru Koseski in znak ZRVS Slovenije Herbertu Ležniku.

Sentjur: Na srečanju, ki so

ga pripravili ob dnevu JLA, so podelili številna priznanja. Franc Ogrizek je prejel pohvalo komandanta republiškega štaba TO, Anton Zupan, Stanislav Jakopin in Karolina Ogrizek pa pohvalo komandanta pokrajinskega štaba TO. Pohvalo komandanta občinskega štaba TO so dobili: Slavko Pečenko, Darko Virant, Drago Arzenšek, Darko Belak in Srečko Veber.

Sentjurski štab za TO pa je dobil prehodno zastavico, ki jo najboljše štabu podeljuje pokrajinski štab za zahodno štajersko.

Šmarje pri Jelšah: Priznanji predsedstva RK ZRVS sta prejela: Andrej Mavrin in Jože Vrtič. Republiški sekretariat za ljudsko obrambo je podelil dve priznanji: osnovni šoli Podčetrtek in Kristini Skube. Priznanji republiškega štaba TO sta prejela: Miha Zakošek in Miroslav Završnik. Priznanja občinske konference ZRVS Šmarje: Vzgojno-varstvena organizacija Rogaske Slatina, enota Šmarje, Slavko Sket, Stefan Galuf in Mitja Zitnik. Pohvali komandanta TO zahodnoštajerske pokrajine sta prejela: Miran Uršič in Vladimir Gobec, ter pohvale komandanta občinskega štaba TO Šmarje, ki so jih prejeli: Viljem Benkič, Karel Omerzu, Postaja milice Šmarje in Osnovna šola Kristan vrh.

Velenje: Na osrednji proslavi, ki je bila 22. decembra v Šoštanju, je komandant ljubljanskega armadnega območja, general podpolkovnik Svetozar Višnjič podelil občini Velenje Veliko plaketo naših oboroženih sil, ki so jo Velenjčani prejeli za dobro razvite obrambne priprave, ki so sad načrtnega in organiziranega dela.

Se posebej so poudarili uspehe, ki jih v Velenju dosega pri usposabljanju občanov, razvoju civilne zaštite in pri splošni mobilizacijski pripravljenosti. Občina zelo dobro sodeluje z JLA, kar se odraža v visokem odzivu mladih za vojaške šole in poklice.

Na slovesnosti, ki so se je udeležili še Lojze Briški, član republiškega predsedstva in komandant teritorialne obrambe Slovenije general podpolkovnik Edvard Pavčič, so podelili tudi zvezna, republiška in občinska priznanja ZRVS in TO, ter državna vojaška odlikovanja.

Red za vojaške zasluge s srebrnimi meči je prejel Jože Grozdnik, medaljo za vojne zasluge pa Zdenko Hriberšek. Franjo Nagode in Alojz Grazer sta prejela zlato plaketo ZRVS Jugoslavije, Stanko Tajnšek in Franc Skornišek

pa zlati znak ZRVS Jugoslavije. Priznanje komandanta TO Slovenije sta dobila Alojz Filipančič in Jože Prislan, plaketo ZRVS Slovenije Rudarska godba na pihala in Godba na pihala Zarja, znak ZRVS Slovenije pa Janez Ramšak in Nikola Košanič. Podelili so še 53 občinskih priznanj TO in ZRVS.

Zalec: Priznanje republiškega sekretariata za ljudsko obrambo je prejel Franček Sattler, Bronasto značko občine Zalec sta prejeli Alenka Hodnik in Milena Holubar. Pohvalo komandanta teritorialne obrambe SRS je prejel Anton Povše. Pohvale komandanta zahodnoštajerske pokrajine so prejeli Branko Kajtna, Damjan Spacapan, Marjan Vodlan, Ivan Čakš, Drago Dosiedla in Niko Zgank. Zahvali komandanta sta prejela VP 2420 - tehnična služba Celje in Friderik Korbar. Za najboljšo enoto teritorialne obrambe v žalski občini so proglasili enoto, ki ji poveljuje Dušan Ribič.

Mozirje: Zlato plaketo ZRVS Jugoslavije je prejel Niko Purnat, srebrno pa Franc Sulek, Zlato plaketo ZRVS Slovenije je prejel Rado Rakun, srebrno pa Tomaž Urlep. Pohvalo komandanta republiškega štaba TO so prejeli Milan Gabere, Miran Smarčan, Zlatko Tajnšek, Franc Kotnik, Silvo Zdolšek, Rudi Cajner, Betka Gabere in Vojko Hren. Zahvalo občinskega štaba TO je prejel tozd Stavbeno povišstvo v Nazarjah.

Zelena, luč za plinovod

Načrtovalec in investitor sta upoštevala predpise

Gradnja plinovoda Šmarje-Slovenske Konjice je predvidena v dolgoročnem načrtu Slovenije za obdobje 1986-2000 in prav tako v dolgoročnem in srednjeročnem načrtu konjske občine, kjer je predvidena izgradnja plinovoda iz Šmarja do Loč in v Slovenske Konjice. O tem so med drugim govorili tudi na seji skupščine občine Slovenske Konjice, ki je bila v tork.

Delegati so odločili o lokacijskem načrtu za plinovod sprejeli brez pripomb, kar je

rezultat predhodnih plodnih razprav po krajevnih skupnostih, kjer bo vodovod speljan. V Ločah, Žičah in Konjski vasi so se na teh razpravah obregli na dejstvo, da naj bi trasa posegala preveč v kmetijske površine in da se preveč približuje drugim, že obstoječim objektom. Projektant, Razvojni center Celje in investitor Petrol Ljubljana, sta vse pripombe dosledno upoštevala, tako da med krajinami ni hude krvi. Večina lastnikov je tudi že dala pristanek za prekopa-

vanja zemljišč za napeljavno plinovoda.

V konjski občini so porabo plina načrtovali za ogrevanje in v tehnološke namene, so poudarili na seji. V ta namen je Konus iz Slovenskih Konjic kot potencialno največji uporabnik naročil izdelavo tehnične dokumentacije za izvedbo plinovodnega priključka iz Šmarja pri Jelšah preko Loč do Slovenskih Konjic.

MATEJA PODJED

jektov, pod katerimi je okoli 70 milijonov ton premoga.

Zagotovljen je odkop premoga do leta 2000, hkrati izboljšana tehnologija in povečana varnost pri delu, ter pridobljena možnost za dvig produktivnosti dela. Slednje je poudaril tudi Dušan Sinigoj, predsednik izvršnega sveta Slovenije, ki je med slavnostnim govorom na proslavi v Prelogah govoril predvsem o naši energetski bilanci, o tem, da se moramo nasloniti predvsem na lastne energetske vire. Pri tem je pomembno, da izračunamo, kakšen je pravzaprav družbeni strošek na enoto pridobljene energije ter na osnovi tega domačo energijo pravilno ovrednotimo. Pri načrtovanju, stroških in pokrivanjih teh stroškov pa se morajo energetiki dogovarjati skupaj s porabniki energije.

Z izkopom v Novih Prelogah bodo velenjski rudarji pričeli postopno, takšna pa bo tudi selitev iz starih rudniških objektov, kjer so letos nakopali že več kot 4.900 ton premoga. S tem so delovni načrt dosegli skoraj 99 odstotno, medtem ko so letni načrt že presegli za 86 tisoč ton. To so dosegli v 271 delovnih dneh in eni tretjini, ob tem pa so delali 14 udarniških sobot.

R. PANTELIC

Delegati sprejeli programe SIS

Programov samoupravnih interesne skupnosti ne bodo širile, uresničevanje nalog v prvem letu novega srednjeročnega obdobja pa je v skladu s sprejetimi letnimi in srednjeročnimi razvojnimi načrti, ugotavljajo delegati skupščin samoupravnih interesnih skupnosti s področja družbenih dejavnosti, ki so se prejšnji teden zvrstile v laški občini.

Skupnosti bodo tako nadaljevale z uresničevanjem srednjeročnih planskih dokumentov tudi v prihodnjem letu. Občinska izobraževalna skupnost bo naprimer nadaljevala z razširjanjem programa celodnevne osnovne šole. Že prihodnje leto naj bi ta program uvedli za vse učence v radeški osnovni šoli, v osnovni šoli v Jurkloštru, Rečici in morda tudi v Brezah.

V skladu z usmeritvijo, da

čim več otrok vključijo v programe male šole, bo skupnost otroškega varstva nadaljevala s pridobivanjem ustreznih prostorov v krajevnih skupnostih. Z boljšimi pogoji za delo male šole bodo povečali tudi število ur priprav na šolo za otroke, ki niso v vrsticih.

Prednostna naloga zdravstvene skupnosti pa je skrb za preventivno zdravstveno varstvo po programu, ki so ga že napravili za pet let v naprej.

Delegati skupnosti za zaposlovanje pa so se seznanili z medobčinsko analizo o gibanju zaposlenosti na našem območju, ki med drugim ugotavlja, da v laški občini sledijo načelom produktivnega zaposlovanja. Vendar tudi za to občino velja enako kot za regijo, da vse premalo stori za izboljšanje izobrazbene ravni zaposlenih. VVE

POGLED V SVET

Burno, nemirno - in mirno leto

V naravi človeka je ob koncu leta napraviti bilanco storjenega, neopravljenega, doživetega, radosti in razočaranj. Kar zadeva svet, je v naravi novinarskega dela opraviti bilanco iztekajočega se leta 1986.

Prejane ni dvoma, da so bili najpomembnejši svetovni dogodki leta trije: sestanek voditeljev obeh supersil, Ronald Reagan in Mihail Gorbaciov na Islandiji, v Reykjaviku. Drugič, jedrska katastrofa v Černobilu. In tretjič, vrh voditeljev držav in vlad neuvrščenih v glavnem mestu Zimbabveja, Harareju.

S tem seznam pomembnejših, daljnosežnejših dogodkov leta kajpada še ni sklenjen. Afera Irangate imenovana, ko je šlo za skrivno ameriško prodajo orožja uradno smrtnemu sovražniku Iranu in pošiljanje dela izkupička nikaragovskim upornikom, je pri vrhu seznama. Ali ameriški vojaški napad na Libijo. Ali uporniki val črne večine v Južni Afriki, majanje rasističnega sistema apartheida. Ali proces gospodarskih in družbenih reform, začel v Sovjetski zvezi, katerega vnanji izraz je, recimo, izpušitev slavnega akademika Saharova iz sedemletnega izgnanstva. Ali padec skorumpiranega diktatorja Marcosa na Filipinih in zmaga nove predsednice Corazon Aquino, vdove od Marcosovih ljudi ubitega opozicijskega voditelja. Ali dramatičen padec svetovnih

cen nafte. Ali umor švedskega ministrskega predsednika Olofa Palmeja, o čigar morilecu tudi po tolikih mesecih ni pravega sledu. Ali - prekone navezano na Palmejevo smrt - nov val terorističnih akcij.

Reykjavik je bil presenečenje, ker sta se državnik na videz na hitro sestala. To je zbudilo val optimizma, toda finale je bil razhod praznih rok. Nobenega sporazuma o ublažitvi oboroževalne tekme, niti najmanjšega dogovora ne. Negotovost, ali se bosta Gorbaciov in

Piše Jože Šircelj

Reagan sploh še sestala v zadnjih dveh letih Reaganovega mandata.

Črnbilski katastrofa je bila dvojna: najprej nekajdnevno prikrivanje njene obsega, tega, da se radioaktivni oblaki širijo po delu Evrope, nato silovit boj, da bi reaktor ukrotili z železobetonskim sarkofagom, predvsem pa prepričali sila nevarno otekanje radioaktivnih snovi v vodo, v podtalnico.

Vrh v Harareju je pokazal predvsem dvojje: da se sto neuvrščenih držav zave, da je vsem notranjim protislovjem, ki občasno hromijo učinkovitost gibanja neuvrščenih, navkljub, pomemben

dejavnik miru na svetu. In drugič, da so si neuvrščeni veliko bolj kot doslej v svesti, da morajo posamič in kolektivno razreševati gospodarska vprašanja, se postopoma izviti iz verig dolgov, se nasloniti na lastne sile.

Afera Irangate (namig na afero Watergate, zaradi katere je moral odstopiti ameriški predsednik Nixon) se še zdaleč ni razplela. Toda že doslej se je pokazalo: v Beli hiši so paktirali z iranskimi voditelji, ki so jih sicer javno dožili najhujšega podpiranja mednarodnega terorizma, pri čemer so očitali zavezniškom v NATO, da so premlačili do tega zatiranja tega problema, in očitali tudi drugim. (Spomnimo se tiskovne konference ameriškega zunanjega ministra Shultzja v Beogradu.) Razen tega so izkupiček od prodaje orožja Iranu v nasprotju s sklepi oz. prepovedmi ameriškega kongresa uporabili za finansiranje nikaragovskih kontrarevolucionarjev in, kot kaže, tudi drugih od ZDA podpiranih uporniških gibanj, recimo v Angoli in Afganistanu. Se več, denar od prodaje je delno šel pod roko v roke nekaterim kandidatom na ameriških novembrskih volitvah.

Če se ozremo po bilanci leta, lahko rečemo, da je bilo burno, nemirno, da pa ni izbruhnil noben večji, kaj šele veliki vojni spopad. Tako gremo v novo leto v znamenju miru, čeprav nepopolnega in nelagodnega miru.

Vzemimo kolektivom avreolo nedotakljivih samoupravljalcev in vidimo okolja konzervativizma, samovšečnosti, nereda

Tone Zimšek: »Ne priznavam užaljene pasivnosti ekonomske, tehnične in humanistične inteligence, udobja užaljenih opazovalcev.«

Tone Zimšek, predsednik celjske občinske skupščine, ni novo ime na celjski družbenopolitični sceni. V celjsko zgodovino se bo zapisal kot politični delavec, ki je do vseh aktualnih družbenopolitičnih problemov zavzel lastna stališča, ne da bi jih skušal komurkoli vsiljevati.

Brez izkušenj iz združenega dela bi bil Tone Zimšek le stežka kos sedanjim zapletenim gospodarskim in družbenopolitičnim razmeram: »Osebo si ne morem predstavljati, da bi lahko uspešno opravljal tako prejšnje kot sedanjo politično funkcijo brez praktičnih operativnih izkušenj iz gospodarstva. Prav tako si ne morem predstavljati, da bi lahko opravljal sedanjo politično funkcijo brez izkušenj, ki sem jih pridobil, ko sem sodeloval z nerazvitimi in drugimi jugoslovanskimi območji. Brez teh izkušenj se namreč ne bi mogel opredeliti do problemov, ki presegajo lokalne in republiške meje.«

Klin se s klinom izbije

Politiki se večkrat sklicujejo na etiko javne besede. Kaj pa politična etika? Kako jo pojmuje in upošteva pri svojem političnem delu?

»Etika mora biti sestavina sleherne človeške dejavnosti. V osnovi in gledano s praktične plati, pomeni etika strokovno in moralno odgovoren odnos do dela in do sodelovanja oziroma do poverjenih dolžnosti. To je zlasti izrazito v tako imenovani politiki oziroma pri slehernem urejanju odnosov med ljudmi. V politiki se pojavljajo v obliki sredstev za doseg cilja ljudje sami, z vsemi svojimi lastnostmi, tudi najslabšimi. Te pa je mogoče prikriti izrabiti. Osebo se trudim, da bi dosegel čimveč obče dobrih ciljev s čimmanjšo uporabo posameznih slabih sredstev. Seveda pa je tu in tam treba kakšen klin s klinom izbiti.«

Zavzemate se za kulturo dialoga. Drugače povedano za dialog, kjer bodo odločali argumenti in ne politična ali kakršnakoli druga vrsta prisile. Pri katerih problemih celjske občine je kultura dialoga v tem trenutku najpomembnejša?

»Najprej in predvsem na področju razvojnih

usmeritev naših firm in občine kot celote. Razvojne perspektive naših proizvodnih programov so namreč na prvem mestu, osnovno življenjsko eksistenčno vprašanje tisočev ljudi, njihove dolgoročne socialne varnosti, kakovosti življenja, itd. Zastrahuječe je, da tovrstna problematika skoraj ne najde svojega mesta v samoupravnih organih predvsem v delavskih svetih. Z dialogom moramo prebiti upravljalško razvojno krizo v kateri smo se znašli skupno s pretežnim delom jugoslovanskega gospodarstva.

Prve politične izkušnje, ki so imele nanj in na njegovo nadaljnje delo tudi največji vpliv, je pridobil v študentskih letih. Zahtevne funkcije v študentski organizaciji (v letih 1964 in 1965 je bil predsednik Zveze študentov Jugoslavije v Ljubljani), so od njega zahtevale temeljit študij teorije marksizma in socializma. Kot sam pravi, so bila to burna družbenopolitična leta pred gospodarsko reformo.

Po nekajmesečni brezposelnosti se je leta 1966 zaposlil v Lesno industrijskem kombinatu Savinja v Celju kot inženir v operativi. Leta 1971 je bil izvoljen za namestnika sekretarja Občinskega komiteja Zveze komunistov v Celju, leta 1974 pa za podpredsednika celjske občinske skupščine. V začetku leta 1976 je prevzel direktorsko funkcijo v takratnem Zavodu za napredek gospodarstva v Celju, ki se je še istega leta preimenoval v Razvojni center. Direktor Razvojnega centra je bil vse do letos, ko je bil izvoljen za predsednika celjske občinske skupščine.

darstva. Na drugem mestu bi morali voditi progluben in kulturni dialog o boljšem sožitju med materialno proizvodnjo in drugimi družbenimi dejavnostmi. Razmere, ki so se izoblikovale, niso dobre ne za gospodarstvo ne za ostale družbene dejavnosti. No, kakorkoli bi že oblikovali lestvico pomembnosti dialogov, je osnovnega pomena to, da moramo k problemom pristopiti z večjo odgovornostjo in strokovnostjo, torej z boljšo profesionalno pripravo argumentov in z manj političnega voluntarizma. Hkrati moramo ustvariti prostor za ljudi,

ki so pripravljeno spreminjati razmere, pa so iz tega ali drugega razloga odrinjeni.«

Linč kot oblika demokracije

S svojimi izjavami se ne smete prenačati, ker ste pač neke vrste občinski politik. Tako ste na primer v primeru razreševanja razmer v Savinji že na samem začetku menili, da lahko reši kolektiv le prisilna uprava, vendar svojega stališča niste smeli javno in avtoritativno zastopati, ker bi lahko takšno ravnanje kdo razumel kot poseg v samoupravno odločanje. Ali ni to zavora, ki preprečuje hitrejši in učinkovitejši razreševanje perečih problemov? Kakšno družbeno moč naj bi imel župan?

»Primer Savinje ni dober. Vse se je pričelo odvijati nekaj mesecev prepozno. Zato so časovne stiske marsikaj popačile in pokvarile. Demokratični procesi zahtevajo svoj čas. Prehiteno ravnanje lahko pomeni politikantsko izsiljevanje ali pa politični voluntarizem ali celo vsiljevanje logike linčanja. V neki čudni teoriji je namreč linč najvišja oblika demokracije. Pri nas vlada nizka politična kultura, ker smo vsi zasvojeni s prehiteno in površno. Noben zakon nam ni več dober. Najraje bi delali po tistem, ki ga še ni. Tudi mnogi novinarji raje pišejo sodbne kot informacije, poslovnih, ki kaj da nase prehitava sklepe samoupravnih organov, politik v različnih oblikah prejedicira delegatske odločitve, itd. Zavzemam se za preudarno in pošteno, to je profesionalno presojo in informiranje v vseh fazah nastajanja odločitev! Takšno informiranje in potek demokratičnih procesov je kvečjemu zavora nebrzdani in samoljubni učinkovitosti, ki vodi v avtokratizem, liderstvo, ceno popularnosti ali kakšno drugi uresničevanje bolnih ambicij posameznikov. Županov ni več. Pa tudi žalovati ni treba za njimi. Naj počivajo v miru v naftalini skupno z desno gospodo in levo gosposko, ki so ji služili. Z uveljavljanjem družbene moči nimam problema, kadar imam argumente. Seveda imam tu in tam probleme sam s sabo, ko ne znam dovolj hitro oblikovati učinkovitih argumentov. Funkcija predsednika občinske skupščin je primerno opredeljena, moja ambicija pa je,

da bi čim uspešneje opravljal delo prvega samoupravnega koordinatorskega v občini.«

Zgodi se lahko, da bodo odločitve sprejete v demokratični razpravi v nasprotju z vašim prepričanjem. Je lahko v tem primeru politik sploh še učinkovit zastopnik in izvajalec odločitev?

»Včerajšnji politik oziroma družbeni delavec bi nemara imel s tem določene težave. Vendar si ne moremo več privoščiti takšnega oblastniškega duhovnega udobja v demokratičnih okoliščinah. V takšnem primeru sem pač izvajalec samoupravnih odločitev v občini. Saj sem vendar dal takšno obljubo ob izvolitvi in prepričan sem, da je to prav. Dovolim si lahko le večji ali manjši osebni žar, ki ga vlagam v uresničevanje posameznih sklepov.«

Župan kot lider

Županstvo je že samo po sebi izpostavljeno politična funkcija. Čeprav ugotavljamo, da so posamezne občine praviloma napredovale v lastnem razvoju, ko jim je načeloval avtoritativni župan, so bili ti isti ljudje pogosto deležni kritike s strani sodelavcev, češ da se preveč izpostavljajo. Se srečujete pri svojem delu s podobnimi težavami?

»Prav je, da govorite v preteklem času. Novi časi, nove okoliščine, novi načini obnašanja, v tem je izziv uspešnosti! Seveda so stvari malce zapletene. Stare oblike so še prisotne, nove še niso izoblikovane. Nekaj pa je povsem jasno: figura župana liderja v okolju kot je Celje, ni ustrezna. Ni problem staromodnost, problem so blokade, ki bi si jih človek na ta način nakopal na glavo. In to je dobro! Izzive, ki so pred mano, moram obvladovati z argumenti v skupščinskih organih, v družbenopolitičnih organizacijah, zlasti v socialistični zvezi, krajevnih skupnostih, društvi, itd. Ključ uspešnosti je v organiziranju množičnih pobud, v organiziranem, vendar svobodnem sodelovanju... Vedno bolj pa so pomembni ustrezni strokovni pristopi in prijemi. Oblikovati moramo avtoriteto timskega dela na demokratičnih osnovah, kjer bo vsak kakovostno opravil svoj del posla.«

Groba politična in poslovna igra

Upniki Savinje so na zadnjem razgovoru z začasnim kolektivnim poslovnim organom tega celjskega kolektiva zahtevali, da se v razreševanje razmer vključi tudi republika, ker je, po njihovem mnenju, nesprejemljivo, da bi celjska družbenopolitična skupnost reševala Savinjo izključno na njihov račun. Nasprotovali so tudi predlogu senatorjev Savinje, da bi odpisali Savinji 40 odstotkov dolgov in da bi se odpovedali obrestim, medtem ko bi ostale terjatve Savinja poravnala v roku dveh let. Kot kaže ob tem niso pomislili, da jo brez posledic gotovo ne bodo odnesli in da se zna zgoditi, da bodo izgubili praktično skoraj vse, če bodo preveč neizprosnosti v svojih zahtevah.

Pomoči s strani republike namreč ne gre pričakovati, kajti če v naši družbi vsaj do neke mere resno mislimo, da moramo prenehati s podpiranjem izgubarjev, ki nimajo prave razvojne perspektive in presekati s političnim preraščanjem dohodka na škodo obetavnih razvojnih programov, se mora ta proces nekje

začeti. Zakaj ne ravno v Celju? Zlasti zato, ker je lesno predelovalna industrija v celoti v krizi, Savinja pa je poleg tega eden najbolj izrazitih primerov neokretnega in neučinkovitega poslovanja.

Prav tako je nespametno pričakovati, da bo celjska družbenopolitična skupnost kar tako dopustila, da

KOMENTIRAMO

se bo čez noč znašlo na cesti več kot tisoč delavcev. Da se bo borila za vsako delovno mesto, ki je ekonomsko upravičeno, pričajo tudi besede Toneta Zimška, predsednika celjske občinske skupščine: »Člani začasnega kolektivega poslovnega organa v LII bodo gotovo rešili, kar se rešiti da. Prepričan sem, da bodo predvsem storili največ, kar se stori da za kolektiv in zaščito družbene premoženja.«

Da celjska družbenopolitična skupnost do upnikov Savinje ne bo

preveč prizanesljiva priča tudi izjava Daneta Rinca, sekretarja Medobčinskega sveta Zveze komunistov: »Upniki so zaračunavali Savinji odušne obresti, ki so v posameznih primerih presegale sto odstotkov. Vsak kolektiv, ki skuša povečati lastni dohodek na sivem trgu, mora računati tudi na poslovni rizik.«

Kakorkoli že, dosednji razgovori upnikov s sanatoriji Savinje kažejo, da bo moral ta celjski kolektiv v stečaj. Kot rečeno, pa bodo upniki v tem primeru zgubili skoraj vse, saj pozabljajo, da lahko v Savinji prenešajo izgubo na en sam tozid in razgrajajo njegov stečaj. Da upniki v tem primeru ne bodo dobili skoraj nič, ni težko izračunati. Gre za grobo igro, vendar je treba ob tem vedeti, da je šlo v primeru Savinje za obojestransko nezakonito poslovanje in da je manj neizprosnosti oziroma za celjsko družbenopolitično skupnost bolj sprejemljivo, če bo moralo leteti iz službe nekaj finančnikov, kot pa če bi ostalo na cesti več sto delavcev.

VILI EINSPIELER

Nastaja Sinteza

Izhod iz sedanje gospodarske krize vidijo gospodarstveniki tudi v ustanavljanju manjših proizvodnih enot in v pospeševanju razvoja drobnega gospodarstva. V Celju se za ustanavljanje malih proizvodnih enot najbolj zavzema celjska mladina, ki vidi v tem rešitev problema vse večje nezaposlenosti med mladimi. Celjski izvršni svet pa je na svoji zadnji seji podprl pobudo skupine mladih celjskih strokovnjakov za ustanovitev nove male delovne organizacije Sinteza, ki naj bi bila prva tovrstna delovna organizacija na celjskem območju.

Z ustanovitvijo nove male proizvodne enote želijo mladi strokovnjaki vplivati na postopno večanje konkurenčnosti gospodarstva, spodbuditi proces postopnega izboljševanja gospodar-

ske strukture oziroma prenoviti celjskega gospodarstva, spodbuditi nastajanje novih proizvodnih enot, dati večji poudarek inovativnosti, vplivati na večjo prilagodljivost gospodarstva spremembam povpraševanja, ipd. Namen ustanovitve nove male delovne organizacije Sinteza je tudi omogočiti skupini mladih strokovnjakov, da uresničijo svojo programsko-razvojno zamisel v kemijski tehnologiji in merilni ter regulacijski tehniki in sicer v okviru samostojne male produkcijske enote.

Mladi strokovnjaki se ob tem obvezujejo, da bodo ob dodatni ustrezni strokovni pomoči in družbenopolitični podpori storili vse, da uresničijo programsko razvojno zamisel in da bodo vložili vse napore, da se njihov proizvodni program čimprej potrdi tudi tržno. Izvršni svet in Zveza mladine ocenjujeta, da se mora v postopek ustanavljanja Sinteze vključiti tudi Razvojni center iz Celja, ki mora nuditi mladim strokovnjakom vso strokovno pomoč. Gre za izdelavo potrebne projektno tehnične dokumentacije, za pomoč pri upravnopravnem postopku ustanavljanja nove delovne organizacije, za opredelitev najustrežnejše organizacijske oblike, iskanje najugodnejše lokacije za proizvodni objekt, ipd.

Delo naj bi usklajeval poseben iniciativni odbor, ki bo imenovan najkasneje v mesecu dni po podpisu iniciativne listine. Izvršni svet pa je ob tem predlagal, da naj predlagatelji vključijo med podpisnike tudi Medobčinsko gospodarsko zbornico Celje in Poslovno skupnost Formator.

V. E.

V. E.

Načrti ostajajo le želje na papirju

Desetmesečni dosežki regijskega gospodarstva slabši od pričakovanih

V povprečju je gospodarstvo celjske regije doseglo v desetih mesecih skromno 0,7 odstotno rast industrijske proizvodnje, vključno z velenjsko in mozirsko občino pa ni dosegla primerjalne ravni.

V desetih mesecih je gospodarstvo osmih občin ob tem izvozilo za 238 milijonov dolarjev blaga ali dva odstotka manj kot v primerjalnem obdobju lani. Če ob tem vemo, da je regijsko gospodarstvo ustvarilo ob devetmesečju 22 milijard dinarjev izgub iz tekočega poslovanja, kar predstavlja 60 odstotkov ustvarjene akumulacije, je skoraj gotovo, da bodo v regiji ob koncu leta ugotavljali, da so bila resolucijska predvidevanja le zbir želja.

Mozirsko in velenjsko gospodarstvo je v drugem polletju pospešilo proizvodnjo, zato Medobčinska gospodarska zbornica ocenjuje, da bo do konca leta doseglo ali celo nekoliko presežlo lansko raven industrijske proizvodnje. Kljub temu regijsko gospodarstvo ne bo doseglo lanskega obsega proizvodnje. Slabi rezultati v Celju, Sentjurju in Žalcu namreč močno znižujejo povprečno rast industrijske proizvodnje in sicer kljub intenzivni proizvodnji v Šmarju, Laškem in Slovenskih Konjicah.

Na upadanje industrijske proizvodnje je v največji meri vplivala kontrola cen, dohodkovno nezanimiv konvertibilni izvoz, kliring, ve-

zan na obračun blaga in zasičenost domačega trga. Zato gospodarstvo, kljub solidni oskrbljenosti s surovinami in repromaterialom, zadržuje proizvodnjo na ravni, ki bistveno ne zvišuje zalog gotovih izdelkov. Proizvodnja temu primerno ne sledi zaposlovanju, zaradi česar upada tudi produktivnost dela, ki je slabša kot v primerjalnem obdobju lani.

Regijski konvertibilni izvoz je v desetih mesecih znašal 182 milijonov dolarjev, kar je za deset odstotkov manj kot v enakem obdobju lani. Klirinški izvoz se je ob tem povečal za 34 odstotkov. S tem se je razmerje med konvertibilnim in klirinškim izvozom spremenilo v korist slednjega, kar je glede na potre-

be po konvertibilnih devizah in glede na neustrezne blagovne fondе, ki jih nudi klirinški trg, zelo negativno za nadaljnji razvoj regijskega gospodarstva.

Gospodarstvo osmih občin sicer ohranja presežek izvoza nad uvozom za 22 odstotkov, vendar na račun visokega presežka na kliringu, medtem ko se je presežek s konvertibilno prepolovil. V slovenskem konvertibilnem izvozu je regijsko gospodarstvo udeleženo s 14,3 odstotka, kar je skoraj za odstotek manj kot v enakem obdobju lani. V desetih mesecih je najmanj izvozilo na konvertibilno tržišče žalsko, šentjursko in mozirsko gospodarstvo, medtem ko velenjsko gospodarstvo presega regijsko povprečje, vendar ne dosega lanskega obsega. Izvozno najuspešnejši pa so v Šmarju, Slovenskih Konjicah in Laškem.

– Ugotavljamo, da delavci, zaradi številnih administrativnih posegov v gospodarstvo, vse manj odloča. Z drugimi besedami, svoje samoupravne pravice uresničuje bolj ali manj uspešno v glavnem le še takrat, ko gre za plače. Kolikšen vpliv na odločanje ima občinski politik, od občinske do zvezne ravni?

– Na republiško in zvezno raven odločanja imam zanemarljiv vpliv. Pa me to tudi kaj prida ne moti. Seveda je moja in naša skupna dolžnost, da skušamo delegatsko vplivati in kakšno malenkost izboljšati. Sicer pa je naša osnovna skupna skrb, da te procese poznamo in upoštevamo pri naših odločitvah. Pri iskanju novih smeri poslovanja in razvoja. Za to pa je še kar precej prostora. Ni res, da bomo krizo v Jugoslaviji rešili predvsem prek „velike politike“. Tako in bolj so pomembni krizni preboji v občinah in oziroma. Te zadeve pa so pretežno v naših rokah. Vse ponavljajoče se tangle o nezmožnostih poslovanja in razvoja, nekakšno neskončno analitično duhovčenje o objektivnih težavah, ki se je v obliki ritualov udomačilo v marsikateri organizaciji, je v pretežni meri posameznikov ali kolektivni beg pred resnim delom, pred spopadom z razmerami in pred neumornim iskanjem razvojnih alternativ, oziroma prikrivanje lastnih nesposobnosti.

– V političnih krogih je še vedno prisotno prepričanje, da je treba informacije zadrževati, dokler se politiki med seboj ne dogovorijo, kako bodo posamezen problem rešili ali celo tako dolgo, da je problem že rešen. Celjski politiki v večini primerov niso izjema, kar upravičeno povzroča med občani nezupanje in malodušje. Kako nameravate presekati s to naftalinsko politiko, kot ste pred kratkim takšno ravnanje označili sami?

– Strinjam se, da je treba s takšno prakso, tam kjer je prisotna, prekiniti! Boste pa morali tudi novinarji bolj profesionalno negovati nekatera pravila politične kulture, če vam malce vrnem žogo. Odgovorno morate preprečevati morebitna verbalna linčanja, ki se pojavijo, če postanejo nepreverjeni podatki prehitevalna deformirana informacija. To je zlasti občutljivo v Celju, ki ima marsikdaj, po čudnem spletu okoliščin, nesrečno vlogo, da histerično obračuna s problemi, ki so prisotni marsikje v Sloveniji, pri nas pa dobijo obliko škandala. Zato ne bom jaz nič presekati, kvečjemu me znate presekati drugi.

Usodno zaostajamo

– Če se omejimo le na največje celjske gospodarske bolnike: Savinjo, Toper in Emo, lahko ugotovimo, da celjska politika začne ukrepati šele pet minut pred dvanajsto. Ob nesposobnosti posameznih vodstvenih in vodilnih delavcev, upravljalci razvojni krizi in neučinkoviti kadrovske politiki, je zgolj naključje, da celjsko gospodarstvo ni še v večjih težavah...

– Grobo poenostavljate! Imam polna ušesa ponavljanja o neučinkoviti kadrovske politiki v Celju. To je po mojem mnenju prazna in neproduktivna teza. Ne pomislite pa na to, da imamo v Celju eno najtežjih nalog pri prestrukturiranju starega industrijskega centra. V miselnosti in v opremljenosti smo usodno zaostali. Ko govorim o miselnosti, ne mislim zgolj na pešično direktorjev. Te bomo še najlažje zamenjali, če bo potrebno in ko bo prišel čas. Mislim na cele kolektive in dele kolektivov. Če vzamemo takšnim kolektivom avrelo nedotakljivih samoupravljalcev, se nam pokažejo okolja konzervativizma, samozadostnosti, samovšečnosti in nereda. Teh problemov ne bomo zmogli reševati zgolj z direktorji heroji. Da bi bil problem še večji, imamo opraviti z državnimi administrativnimi ukrepi, ki naj bi bili ukrepi uvajanja tržnega gospodarstva, so pa na eni strani preveč kompromisni, na drugi pa usodno neizprosni. Zlasti je težko karkoli premakniti v kolektivih, ki izkoriščajo monopolne položaje na domačem trgu. Razumljivo to ne more biti niti tangle, niti izgovor. Je pa dejstvo, ki močno otežuje vsebinsko in časovno urejanje problemov. Resnici na ljubo moram povedati, da se nismo dovolj dobro strokovno politično opremljeni za najzahtevnejša reagiranja, ki jih upravičeno zahtevate.

– Ze na samem začetku mandata ste se morali spopasti s povsem konkretnimi problemi. Vaša zasluga je ustanovitev razvojnega sveta za sanacijo Emovega tozda Kotli, pri čemer pa zaenkrat ne gre za kaj več kot za spreminjanje miselnosti v tem celjskem kolektivu. Anagažirali ste se tudi pri razreševanju razmer v Savinji. Bodo imenovani sanatorji Savinje kos razmeram?

– Prva ocena uspešnosti družbenopolitičnega dela v občini je ocena konkretnih rezultatov. Vsi družbenopolitični delavci brez izjeme morajo pokazati konkretne rezultate pri razreševanju življenjskih problemov v občini. Hvala za dobrohotno oceno, da smo nekje že uspeli spremeniti miselnost, čeprav je bilo narejenega še kaj več. Seveda pa je sprememba miselnosti predpogoj konkretne uspešnosti v večini kolektivov v Celju. Člani časasnega poslovnega organa v LK-u, v katerem so odlični strokovnjaki, ki so imeli hkrati tudi korajžjo sprejeti to zahtevno zadolžitev, bodo gotovo rešili, kar se rešiti da. Prepričan sem, da bodo predvsem storili največ, kar se storiti da za kolektiv in za celotno družbeno premoženje.

Voda v grlu

– Se prenova celjskega gospodarstva ne odvija bolj na papirju kot v združenem delu?

Se vedno ni dokončne odločitve o Emovi proizvodnji frit, ki onesnažuje celjsko ozračje s fluorom, čeprav ste sami zagotovili, da bo odločitev znana do konca leta?

– Absolutno se ne strinjam, da poteka prenova celjskega gospodarstva predvsem na papirju. Saj smo javno dokumentirali obseg nastajajočega razvojnega dela v naših ozidih. Obdelujejo se desetine obetavnih programov, ki pa morajo iti skozi filtre razvojnega dela in preverjanja. Poudarjam, da so poseben vidik prestrukturiranja intenzivirani razvojno sanacijski procesi v Emu in Topru. Seveda ni skrivnost, da so nas dogodki v LK prehiteli. Z razvojno sanacijskimi aktivnostmi želimo oblikovati izrazitejšo podporo perspektivnim programom in omogočiti pospešeno ukinjanje neobetavnih proizvodov, vplivati na racionalnost poslovanja, pomagati pri reorganizacijah, izostriti odgovornost, izboljšati motivacijske sisteme, itd. Ne bi bilo prav, če bi prezrli konkretne priprave na ustanavljanje enot drobnega gospodarstva. Tako je v teku ustanavljanje delovne organizacije Sinteza, ki bo prva te vrste v celjski občini. Seveda se strinjam, da vsi skupaj kasnimo, da bi morali biti na vseh področjih učinkovitejši, da nam na razvojnem področju teče voda v grlo, itd. Prav zato pa so nevarne poenostavljene ocene, ker demoralizirajo, namesto da bi izgrajevale ustvarjalno vzdušje. Pri tem moramo dojeti vse razsežnosti zahtevnosti tovrstnega dela in preprečiti na eni strani podcenjevanje le-tega, na drugi pa utopična pričakovanja. Pri dajanju obljub, katerih uresničitve ni odvisna zgolj od mene, bom v prihodnje previdnejši. Na Institutu Borisa Kidriča v Ljubljani so obljubili, da bodo posredovali ekspertno izhodiščno mnenje o prenovljeni proizvodnji frit v Emu do konca decembra. S tem bomo dobili strokovno podlago za začetek razprave in za začetne odločitve o nadaljnji pripravi te naložbe.

Likvidacijske srhljivke

– Predpogoj za uresničevanje vseh deklarativnih vrednot samoupravnega socialističnega sistema je njegova ekonomska učinkovitost, pri čemer naj bi imeli odločilno besedo strokovnjaki. Se politika ne vmešava preveč v stroko, ker je obremenjena s tako imenovano socialno ekonomijo?

– Odločilno besedo bi morali imeti bolj samostojni in s tem bolj odgovorni kolektivi, ne pa posamezni strokovnjaki in drugi poslovneži. Res pa je, da se bomo morali navaditi, da bo zaradi tega tu in tam takšna firma padla. Poudaril sem firma, pri čemer mislim na upravljalško podjetniško strukturo ozdov, ne pa na kakšno grobo likvidacijo celih podjetij, vključno z odpuščanjem ljudi, demontažo strojev in druge likvidacijske srhljivke. V bistvu potrebujemo nov globalni motivacijski sistem, ki naj omogoči višjo raven ekonomske učinkovitosti. Prav gotovo drži, da se politika preveč vmešava v poslovne procese, kar je posledica preživelega modela ekstrenzivnega družbeno-ekonomskega razvoja. Vendar tudi v prihodnje ne gre za to, da bi prekinili odnose med gospodarstvom in politiko, če uporabljata te nekoliko poenostavljene pojme. Gre za menjavo kakovosti odnosov. Vmešavanje v obliki vzvišene skrbništva in pokroviteljstva, moramo zamenjati s principnim družbenim nadzorom in s pomočjo, ki pa jo morajo opredeliti predvsem kolektivi sami.

Etatizem ali samoupravljanje?

– V zadnjem času skoraj vsak dan slišimo, da pri nas glavni konflikt in politični spopad potekata na liniji samoupravljanje-étatizem. Če si pod samoupravljanjem predstavljamo avtonomijo združenega dela, je trditev gotovo točna...

– To je v resnici usodno za naš nadaljni razvoj. Gre za dve zgodovinski civilizacijski smeri urejanja odnosov med ljudmi. Etatizem pomeni pripadnost oblastniškemu urejanju družbenih zadev, kjer si neka elita za vsako ceno pridobi legitimnost vladanja nad ljudmi, kar praviloma vodi od mehkih oblik duhovnega nasilja in prisvajanja dobrin k trdim oblikam in celo v oblike Orwellovskega barbarstva. Za samoupravljanje je značilno reševanje zadev po poti sodelovanja med ljudmi, torej na določen družbeno sodelujoč način. Gledano zgodovinsko, je to varianta nove simbioze oziroma sožitja med ljudmi. Zato pri tem ni najpo-

memnejša avtonomija posameznih delov združenega dela, ampak človeška ter politično programska pripadnost svobodi posameznika, ki je pogoj svobodi kolektivov, le-ta pa je podlaga hkrati samostojnosti in svobodnemu sodelovanju. Na žalost smo še tako nerazviti, da bomo še dolgo vozili to smer družbenega razvoja po makadamski cesti tržnega gospodarjenja. Tudi to sodi k globalnemu motivacijskemu sistemu, ki je zgodovinsko neizbežen. Seveda pa relacije med etatizmom in samoupravljanjem niso tako ekstremno dramatične kot se to kaže na prvi pogled. Saj se celo Sovjetska zveza poslavlja od grobih etatističnih načinov urejanja družbenega življenja. Vsekakor moramo preprečiti zgodovinsko ironijo, da nas bi v prihodnosti drugi učili samoupravljanja.

Gospoda vseh vrst

– Odločanje neposrednih proizvajalcev o enostavni in razširjeni reprodukciji je sprito partijsko-državno aparatu, če ne onemogočeno, vsaj zelo omejeno. Nujna posledica vsakega družbenega sistema, kjer je politični monizem institucionaliziran, je namreč kontrola ne samo ideoloških in političnih aparatov, temveč tudi kontrola gospodarstva in celotne družbene reprodukcije. Je koncept samoupravljanja v smislu neposredne demokracije oziroma ali je socialistično samoupravno tržno gospodarstvo, ki ima vse več zagovornikov, sploh možno v okvirih partijskega sistema?

– Pri tem moram poudariti formalno in praktično dejstvo, da pri nas nimamo partije, ampak zvezo komunistov, ki je prav zdaj v intenzivni prenovi. Osebnost sem prepričan, da je to možno, ne bo pa lahko! Gospoda vseh vrst, prepričani etatisti in razbohoteni del administracije, ki nima druge funkcije kot da ustvarja vzdušje kontrole obstoječega stanja v vseh po-

upravne strokovne kadre je preoblikovala v dosledno politične kadre, dopuščala je zavihanje emancipatorskih težav delavcev in represivne ukrepe zoper enake težnje humanistične inteligence. Bistvo tako zasnovane politične igre je ohranjanje statusa quo. Soglašate s trditvijo, da postaja politični sistem tako instrument obnavljanja kriznih družbenih odnosov, namesto, da bi bil ustrezen instrument njihovega odpravljanja?

– Ne soglašam, ker to velja le za izkrivljene sestavine sistema, česar pa na žalost ni malo, vendar nam ta ugotovitev v produktivnem smislu ne koristi kaj prida. Zato zlasti ne priznavam nobene užajene pasivnosti ekonomsko-tehnološke in humanistične inteligence oziroma kogarkoli, ki si je izbral duhovno in delovno udobje užajenega opazovalca. To so predvsem ljudje, ki jim izredno prija nek deformiran odnos, ki vlada pri nas.

– Problemi, s katerimi se sooča jugoslovansko gospodarstvo, niso bistveno drugačni kot v drugih socialističnih deželah. Gre za strukturno nesorazmerja, nizko produktivnost, potrošnja in konkurenčnost na tujih trgih, avtarkijo, ipd. Dosedanji razvoj socializma takorekoč kaže, da ne gre za nikakršne odklone v razvoju, temveč za pravilo.

– Seveda je pravilo! Vendar se globalno vprašanje postavlja drugače. Ali je v naši človeški moči, da določena pravila „socialistične primarne akumulacije“, torej začetnih obdobj izgradnje socializma obrnemo, zlasti od spodaj navzgor. Menim, da je to možno in da je to osnovni izziv tega trenutka v Jugoslaviji. Seveda, če je generacije, ki sedaj prevzema odgovornosti, „kaj v hlačah“, kot pravi naš rek.

Resnično samoupravljanje

– Če hočemo določiti dejanski center moči, je ena možnih poti, da si zamislimo razpustitev posameznih družbenopolitičnih organizacij. Če bi na primer razpustili mladinsko organizacijo, se skoraj gotovo ne bi zgodilo nič. Kakšne bi bile posledice, če bi razpustili zvezo komunistov?

– Povzročena bi bila nepopravljiva škoda. V trenutku bi se pojavilo preveč neobvladljivih procesov in konfliktov. Zgubilo bi se osnovno uravnavanje kontinuitet in diskontinuitet našega družbenega razvoja. In nekdo, ki bi bil dovolj močan, bi moral na silo preprečiti razvoj anarhije. Seveda pa tudi razpustitev mladinske organizacije ne bi bila nedolžna zadeva. Prekinjeno bi bilo kakovostno politično samoorganiziranje znotraj širše SZDL, da o pretrskih niti ne govorimo.

– Odgovornost za sedanjo krizo nekateri pripisujejo zakonu o združenem delu in ustavi iz leta 1974. Gre pri načrtovanih spremembah in dopolnitvah obeh dokumentov zgolj za kozmetiko, ali posegajo v bistvo problemov jugoslovanske krize. Katere vitalne interese naj bi zastopalo celjsko združeno delo oziroma za katere spremembe naj bi se zavzemalo?

– Bolj gre za to, da je zakon o združenem delu družbenorazvojni projekt, ki je bil v vsakem oziru prenapeto uveljavljan. Zato je sprožil plazove preziranja strokovnosti, političnega voluntarizma in nekakšnega administrativnega nasilja. Za kakšne spremembe bi se morali zavzemati sem že v glavnem povedal. Konkretne spremembe bodo pač takšne, kakršne v tem trenutku v Jugoslaviji prenesemo.

– Izhod iz krize vidijo nekateri v uvedbi resničnega samoupravljanja, neposrednih volitev in pravne države. Ob tem se marsikdo sprašuje, kdo in na kakšen način naj bi izvedel omenjene spremembe. Nekateri vidijo rešitev v vzpostavitvi kvalificiranega javnega mnenja, ki ga noben politik ne bi mogel ignorirati. Se je vpliv celjske javnosti v zadnjem času kaj okrepil?

– Prav gotovo, še večje pa so možnosti. Delo v občinski skupščini in družbenopolitičnih organizacijah smo zastavili tako, da bo v vseh fazah političnega življenja sodelovalo čimveč dela voljnih ljudi. Seveda pa je tudi javno mnenje samo po sebi nenadomestljiv vzvod pozitivnih družbenih sprememb. Pri tem pa moramo uresničiti temeljno pravilo v obliki obrazca: strokovna izhodišča – javna obravnava – delegatsko odločanje. Ne samo tako imenovani politiki, sleherni človek, ki opravlja kakšno javno družbeno funkcijo, bi moral upoštevati takšno usmeritev. Sicer ne more opravljati tovrstnih zadolžitev.

– Veliko je govora tudi o enotnosti jugoslovanskega trgu oziroma o mobilnosti dela in kapitala na celotnem ozemlju države, kar je po mnenju nekaterih ekonomistov mogoče doseči le s centralizacijo gospodarstva. Lokalne in republiške politike običajno spreleti srh, ko je govora o centralizmu. Zlasti v partiji je prisotna bojazen, da bi na ta način izgubila monopol nad regijo in občinami...

– To vprašanje in odgovor bi bilo najboljšo opustiti. V tem je veliko resnice, si pa lahko hitro proglašati za nekakšnega nasprotnika nacionalnih interesov. Osebnost sem neomajen pristaš avnojevskih jugoslovanskih načel. Vendar se bomo morali Slovenci na ekonomskem področju bolj iskreno in zavzeto odpreti v Jugoslavijo. Če nam je prav ali ne, teh zadev ne moremo odpraviti le z večjimi ali manjšimi datjavami nerazvitim območjem. Se pa hkrati strinjam s tistimi, ki odločno poudarjajo izvozno usmeritev. Gre za občutljiva razmerja, ki sedaj niso dobra in nas Slovence razvojno dezangažirajo, po domače lenijo in razvojno uspravajo.

VILI EINSPIELER
Foto: EDI MASNEC

Arzen v divjih racah

Pojasnilo veterinarske inšpekcije občine Celje

Članek, ki je bil objavljen v Dnevniku v petek, 19. decembra pod naslovom Arzen v divjih racah, je povzročil pri potrošnikih na celjskem območju hudo zaskrbljenost, v organizacijah združenega dela, ki oskrbujejo to tržišče z mesom, pa precejšnje razburjenje.

Povprašali smo veterinarsko inšpekcijo občine Celje, pojasnilo pa je pripravil veterinarski inšpektor Franc Lemut, dipl. veterinar: »Že več kot deset let opravlja veterinarska služba sistematičen nadzor nad živili živalskega izvora.

Letos smo dobili izvide za 16 preiskanih vzorcev. Od tega je 7 vzorcev, katerih je vsak predstavljal skupino zaklanih goved, iz območja občine Celje, občine Šmarje pri Jelšah, občine Žalec in iz občine Slovenske Konjice. Rezultate preiskav imamo tudi za meso srne, odstreljene v okolici Bukovžlaka in za divjo raco odstreljeno pri cinkarniški depozitaciji.

Večina preiskanih vzorcev ustreza določilom pravilnika o količinah pesticidov in drugih strupenih snovi, hormonov, antibiotikov in mikotoksinov, ki smejo biti v živilih. Pri divji raci pa je ugotovljeno znatno preveč arzena in sicer 0,85 mg/kg. V ledvici starejšega goveda, kupljenega v okolici Dobrne, pa je

ugotovljeno preveč kadmija. V mesu istega goveda pa so sicer ugotovljene normalne količine tega elementa.

Ker spremljamo rezultate preiskav že več kot deset let in na osnovi preiskav zaklanih živali in mesa v tem letu, lahko trdimo, da je v prometu zdravstveno neoporečno meso in ni razlogov, da bi bi bilo treba v Celju prepovedati uživanje mesa.

Dosedanje raziskave pa so nam osnova za nadaljnje delo. Ker je divja raca vsebovala preveč arzena, moramo takoj dati v preiskavo zadostno število vzorcev različne divjadi, odstreljene v lovišču okrog cinkarniške depozitacije in v soseščini lovišč. Če bo tudi v teh vzorcih preveč strupenih snovi, bomo prepovedali uporabo mesa divjadi odstreljene v teh loviščih.

Povečana količina kadmija v ledvicah starejših goved daje osnovo veterinarski službi, da že pri zakolu proglasi vse ledvice starejših živali kot neuporabne za prehrano ljudi. Veterinarska služba, ki izvaja zdravstveno varstvo živali na Hmezdovi farmi v Žepini, je dala v preiskavo vzorce koruzne silaže, kjer so ugotovili povečano količino cinka, v primerjavi z drugimi vzorci, vendar v mejah dovoljenih količin.

MITJA UMNİK

V Šentjurju o prevozi

Prevozi delavcev in solarjev v šentjurski občini so bili ena glavnih tem razprav na krajevnih konferencah Socialistične zveze. Zato so pred dnevi pripravili posvet vseh prizadetih s predstavniki Izletnika. Udeležili so se ga predstavniki šentjurske občine in krajevnih skupnosti Planina, Dobje, Kalobje, Loka in Prevorje, ki imajo tudi največ pripomb na račun prevozov.

Očitajo zlasti preobremenjenost nekaterih avtobusov in predlagajo, da bi Izletnik uvedel dodatne. Nekatere proge bi krajani radi podaljšali, drugod spremenili vozniki red ter uskladili prevoze delavcev in solarjev. Pripombe imajo tudi na račun iztrošenih avtobusov in neprijaznih soferjev. Večkrat pa se ne strinjajo z ukinitvijo nekaterih prog, ki jih Izletnik označuje kot nerentabilne. Nekateri celo očitajo, da so za Izletnik Kozjanci manj vredni ljudje, ki morajo biti zadovoljni z vsem, kar jim dajo. Vendar krajani zahtevajo primerne prevoze, saj jih tudi pošteno plačajo.

Predstavniki Izletnika so na vse te pripombe odgovorili, da jih bodo skušali reševati v okviru svojih materialnih možnosti. Vendar so že na posvetu zavrnili predlog o dodatnih avtobusih, saj so ti prezasedeni le v zimskih mesecih. Predlagali so bolj organizirano kupovanje mesečnih vozovnic vse leto, s čimer bi bila tudi obremenjenost enakomernjša. Še vedno pa v Izletniku trdijo, da jim prevozi v šentjurski

občini ne prinašajo dovolj dohodka.

Konkretnih pripomb krajanov na posvetu niso mogli rešiti, pač pa so predlagali, da se posamezne krajevne skupnosti neposredno povežejo z Izletnikom in skušajo probleme rešiti. O vsem pa naj bi sproti obveščali občinsko konferenco SZDL, ki je bila tudi organizatorica posveta.

TC

80 let Melhiorja Jošta

Ničkolikokrat sem v vedno topli in človeško prijazni kuhinji Joštovega mlina dobil kos kruha in to vedno že v letih, ko mlin ni več mlin. Gospodar, ki se je 16. decembra 1906 rodil v Gotovljah, kjer se je reklo pri Cesarju, danes še mlin nima, pa ga je s svojimi rokami zgradil...

Naj mi slavjenec odpusti nenavadno misel na začetku tega pisanja - dovolil sem si jo, ker vem, da jo bo on sam najbolj razumel, pa tudi vsi tisti, ki poznajo zgodovino hiše in ljudi, ki ji dajejo toplino in smisel življenja.

Melhiorja je dal oče v ljudsko šolo in ga kot trden slovenski kmet načelno ni hotel vpisati v nemško. Po ljudski šoli se je izučil za mlinarja, a osnovno pridobljeno znanje mu ni bilo dovolj. Hotel je vedeti še več in odpravil se je v Nemčijo, kjer je končal višjo šolo za mlinarstvo in gradnjo mlinov. 1931. leta je mlin pogorel, z očetom sta postavila novega. Vanj so pričeli 1937. leta prihajati politični zaporniki Vrnč, Apih, Kraigher, Zidanšek, Leskošek in drugi. Melč je že pred tem, zlasti v sodelovanju z Zidanškom, v rodni Gotovljah spoznaval miselni svet mladih revolucionarjev in komunistov, pa so zato vedeli, kam se lahko zatečejo na

varno. Tako v mlinu ni bil doma samo kruh, bila je doma tudi njegova toplina, možnost delovanja.

S prihodom okupatorja se je zgodovina v mlinu samo logično nadaljevala - čeprav je bila 2. partijska konferenca na Silvestrovo 1939 v skrajni konspiraciji, so Nemci že vedeli kako in kaj. 1941 so Melča aretirali v mlinu in ga zaprli, nato pa po treh mesecih z družino izselili v Srbijo. Toda še istega leta jeseni se je z družino prebil, čeprav brez dokumentov, do Ribnice na Dolenjskem in se

takoj vključil v NOB, kjer je organiziral terenski odbor. Zaradi izdaje so ga ujeli, zaprli in internirali v Italijo, kjer je bil v različnih taboriščih. Še pred tem je leta 1942 postal član Komunistične partije Slovenije. Iz italijanske internacije je pobegnil, toda ponovno so ga zajeli in Nemci so ga poslali v taborišče. 1944. se je uspel vrniti in do konca vojne je bil partizan Tomšičeve brigade.

Po vojni je opravljal več odgovornih del pri obnovi domovine, vrnil se je k mlinu, toda mlin je kmalu utihnil in mlinar, kmečki sin, partizan in komunist je ostal prazen rok. Ves čas pa je življenje teklo svojo pot: ves čas mu je stala ob strani žena Darinka, tudi sama aktivistka in neumorna kulturna delavka, rastle so otroci - dve hčeri - mlademu sineku je življenje ugasnila prometna nesreča, bitka z birokracijo, gradnja kulturnega doma na Babnem, zanos povojnega poleta mlade generacije, ki je prehitro dozorela, spomini na življenje v Rdečem mlinu, na Vrnčevu sobo, ki so ji rekli »kominternu«, Ložnica je žuborela mimo vrb in velike hiše, ljudje so prihajali, vozovi...

Zdaj je v mlinu spominska soba na konferenco. Melč se vozi v Celje po opravkih in s tistim svojim trmastim klobukom kljubuje spomnu: kljubuje zato, ker že osem križev prenaša ta svet in ker bi ta spomin lahko bil - vsaj za čas, ko je zmogala njegova komunistična partija, nekoliko veselejši. Toliko o spomnu. Če mu pa sežeš v krepko dlan, je v njej veliko topline in nič ne more izbrisati tistega, kar je njegova dobra duša dala tudi drugim - najbrž so mu za to hvaležne tudi njegove ovce, ki se danes pasejo po medlovskih travnikih.

Njegov korak je še trden. Da bi še dolgo bil!

DRAGO MEDVED

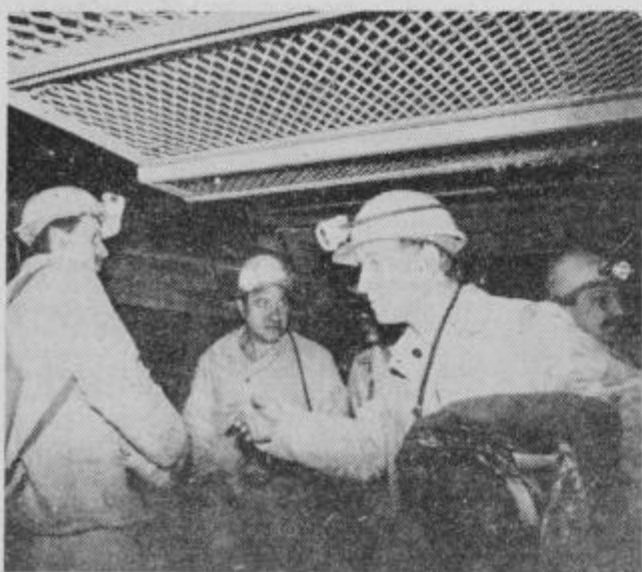
Kaseta ansambla Sfinkter

Celjska glasbena skupina Sfinkter, ki je bolj znana v sosednji Italiji kot pri nas, je v teh dneh izdala kaseto.

Gre za posebno novoletno izdajo neodvisne kasetne založbe Marzidovshekminimalaboratorij iz Slovenske Bistrice. Na njej so štiri skladbe iz zgodnjega obdobja skupine Sfinkter in so predvsem manifestativnega značaja.

Kaseta je namenjena predvsem italijanskemu tržišču, kjer je zanimanje za tovrstno glasbo večje. V Italiji bo kaseto v omejeni nakladi tiskala in prodajala tržaška glasbena korporacija »Il posto delle fragole«, ki je hkrati matična organizacija celjske skupine Sfinkter. Pri nas je mogoče kaseto dobiti po pošti pri založbi M. M. L., v prodaji pa bo v prodajalni Mladinske knjige v Mariboru in v celjskem KLJUB-u.

V. E.

Rešili sedem pogrešanih rudarjev

Ob izteku letošnjega leta so jamski reševalci Rudnika lignita Velenje še enkrat, tokrat v 12. jamski reševalni vaji, potrdili, da so dobro usposobljeni in pripravljeni kjerkoli v jami reševati svoje delovne tovariše.

Tokrat je bila zadana reševalna naloga precej težavna, saj so iz jame sporočili, da pogrešajo sedem rudarjev iz nočne izmene, razširil pa se je tudi požar na koti 50, s čimer je bila ogrožena jama Pesje in vse izstopne poti. V dobrih dveh urah so reševalci našli vse pogrešane rudarje, protipožarnemu vodu pa je uspelo požar lokalizirati.

V akcijo je bilo vključenih 154 jamskih reševalcev, od skupno 238, kolikor jih šteje v RLV reševalna četa. Četudi je v tem času v velenjskem rudniku odprtih nekaj nad 90 kilometrov jamskih prog, kar je več kilometrov kot jih imajo ulice Titovega Velenja, so dobro usposobljeni in opremljeni jamski reševalci iz Velenja še enkrat dokazali, da so na morebitne nesreče dobro pripravljeni.

L. OJSTERŠEK

**SADEKSOVA
ZAKLADNICA
ZDRAVJA**

KAMILAN

Žametni cvetovi
kamilice darilo
narave za nego vaše
kože.

Zaupajte nam!

Hmezd-Agrina-Sadeks

Vsem uporabnikom uslug želimo
srečno in uspešno poslovno leto 1987

**SERVIS ZA VODENJE
POSLOVNIH KNJIG
OBRATNIKOV CELJE**

**SADEKSOVA
ZAKLADNICA
ZDRAVJA**

MENTOLAN

Imate probleme s
prebavo, ste napeti,
si želite pomiritve?

Zaupajte nam!

Hmezd-Agrina-Sadeks

**Krajani
Brez
zadovoljni**

Uspehi so odraz tudi boljšega dela socialistične zveze, so ugotovili na programski seji krajevnih konferenc socialistične zveze v Brezah.

Delegati so ugotovili, da v zadnjih nekaj letih v Brezah dosegli pomembne uspehe pri razvoju krajevnih skupnosti, čeprav bo tudi v prihodnje glavna skrb namenjena urejanju komunalne infrastrukture, radi pa bi čim prej dosegli razvitost primestnih krajevnih skupnosti.

Ne morejo pa se krajani sprijazniti z večših prav nerazumljivimi odločitvami. Samoupravna interesna skupnost za ceste občine Laško je na primer pred kratkim odločila, da se na tako pomemben odsek ceste kot je Breze-Laško, položi le tri metre širok asfalt. Prepričani so tudi, da je že skrajni čas, da zgradijo večnamenski objekt, ki je v načrtih krajevnih skupnosti že več kot deset let.

In nenazadnje so delegati ugotovili, da bodo tudi v bodoče morali največ napraviti z lastnimi sredstvi in udarnim delom, medtem ko tistim v dolini tega ni treba.

VLADO MAROT

Avtobusa pa ni!

Delegatsko vprašanje delavcev Alposa

Avtobusni prevozi so že sicer ralog za slabo voljo krajanov v šentjurski občini, v zadnjem času pa se jazijo predvsem tisti, ki so zaposleni v Alposovi Cevarni. Da ne gre za povsem nepomembno vprašanje, dokazuje tudi zadnja seja zbora združenega dela občinske skupščine, kjer so se oglasili delegati Alposa.

Opozorili so, da je postajališče ob tovarni zgrajeno, avtobusi pa tam ne ustavljajo. Tako morajo delavci peš do avtobusne postaje v Šentjurju, če se želijo pripeljati domov na Kozjansko. Do pred kratkim teh težav ni bilo, zato so delegati zahtevali odgovor, zakaj takšna sprememba.

Že na sami seji zbora združenega dela so dobili odgovor predstavnikov občine, da je za vse te težave kriva krajevna skupnost Šentjur-okolica. Postajališče so namreč zgradili že leta 1984, pri tem pa je KS pridobila ustrezna soglasja v šentjurski občini. Vendar pa so dobili le začasno dovoljenje, medtem pa bi morali dobiti ustrezno dovoljenje republiške cestne skupnosti, saj je postajališče ob regionalni cesti. Ker tega niso storili, je medtem poteklo začasno dovoljenje in avtobusni šoferji sedaj ne želijo več ustavljati na postajališču ob Cevarni.

Nekoliko drugačno razlago celotne zadeve pa smo lahko kasneje slišali od predstavnikov »obtožene« krajevnne skupnosti. Za postajališče, ki so ga postavili s sredstvi Ema in Cevarne, je krajevna skupnost v začetku zbrala vso potrebno dokumentacijo in pridobila ustrezna soglasja, oddelek za občo upravo v Šentjurju pa je nato od njih zahteval še gradbeno dovoljenje. Ko so ga skušali dobiti, pa se je iz-

kazalo, da ga za postajališče sploh ne potrebujejo in da na občini niso vedeli, kako je treba postopek pravilno izpeljati. Tako so v krajevni skupnosti izgubljali čas z iskanjem dovoljenj, ki jih sploh ne potrebujejo! Novembra so ponovno začeli postopek za pridobitev končnega uporabnega dovoljenja iz republike, ki naj bi rešil vse te zaplete. Delavci lahko tako upajo, da bodo v naslednjih mesecih avtobusi ponovno začeli ustavljati na postajališču ob Cevarni, povsem upravičeno pa se ob tem sprašujejo, kako to, da lahko pri tako enostavni zadevi birokrati vse skupaj tako zelo zapletejo.

T. CVIRN

Novo vodstvo

Na prvi skupni seji novo imenovanega zbora uporabnikov in zbora izvajalcev skupščine varstva pred požari občine Zalec, kjer so obravnavali med drugim realizacijo finančnega plana skupnosti za tretje tromesečje in sprejem poslovnika, so izvolili tudi novo vodstvo.

Skupščino bo sedaj vodil Ivan Vasle, zbor uporabnikov Andrej Zakonjšek, in zbor izvajalcev Franc Oset. Odbor za kadrovske zadeve Ignac Podkoritnik, predsednik odbora za družbenoekonomske odnose in kordinacijo Stane Firšt in odbor za SLO in DS Ivan Vasle.

T.T.

Šola solidarnosti živi s krajem

V desetih letih so to v Šentvidu pri Grobelnem vsi spoznali

V osnovni šoli Bratstvo in enotnost v Šentvidu pri Grobelnem so lani praznovali 10-letnico dela in učenja v novih prostorih. Po potresu leta 1974 so občani in delovni ljudje bosanske občine Banja Luka pomagali zgraditi novo šolo in učenci iz Šentvida so k prvi učni uri v novih prostorih sedli že v aprilu 1975.

Nova šola je sicer prostorsko manjša od stare, učitelji nimajo svojih kabinetov, učenci pa najbolj pogrešajo telovadnico, kjer bi imeli dovolj prostora, da tudi pozimi odigrajo »med dvema ognjema«. Vendar pa so oboji, prav tako pa tudi krajanje dovoljni z novo šolo. Učenci in učitelji predvsem zato, ker je šola lepo opremljena, s kar

največ sodobnimi učnimi pripomočki in centralnim ogrevanjem, krajanje pa zato, ker so v šoli našli prostor za številne kulturne prireditve. Prav ob pripravi teh prireditev se splete največje vezi. Učencem se zdaj obeta tudi večji prostor v domu krajanov, ki ga sedaj gradijo in kjer bodo uredili telovadnico.

Sicer pa imajo na osnovni šoli Bratstvo in enotnost izredno razvite interesne dejavnosti. Le 73 učencev od prvega do petega razreda lahko izbira med glasbenim, dramskim, prometnim, šahovskim, pravljničnim, roč-

organizirajo fakultativne ure angleškega jezika. Zaradi tega se lahko učenci ob prehodu na matično osnovno šolo v Šmarju pri Jelšah odločijo med poukom nemščine in angleščine.

Vodja podružnične osnovne šole Zdenka Narat, ki skupaj s štirimi učiteljicami poučuje v Šentvidu, je med drugim povedala tudi to, da jo skrbi upadanje števila učencev. V šoli se vsako leto v poprečju zmanjša število učencev za tri, saj se predvsem otroci iz oddaljenih vasi odločajo za šolanje v Šentjurju, Slivnici, Ponikvi, nekateri pa tudi v Šmarju. V Šentvidu so zato,

Rek, da je za palačo potrebno pridno zlagati dinar na dinar, so šentviški osnovnošolci že davno sprejeli za svojega. Prav zaradi tega so tudi učenci, ki delajo v pionirski hranilnici, še kako zadovoljni s svojimi sošolci.

nodelskim in krožkom Rdečega križa, veliko pa se jih odloči tudi za bralno značko in veselo šolo. Tudi v šolski hranilnici so doslej obrnili že marsikateri privarčevani dinar.

V podružnični šoli so se pred kratkim tudi odločili, da za učence 4. in 5. razreda

da bi popestrili šolsko dejavnost, pred kratkim uvedli tudi »malo šolo«, menijo pa, da imajo dovolj prostora tudi za enoto predšolskih otrok. Če bo v prihodnje med starši več zanimanja za vrtec, bodo v šolske prostore sprejeli tudi najmlajše.

IVANA FIDLER

Obnovljena graščina Šenek

V graščini Šenek na Polzeli je bila minuli teden krajša slovesnost namenjena otvoritvi obnovljenega objekta. V prenovljeni graščini bo našlo tople dom 52 oskrbovancev, predvsem nepokretnih starejših ljudi.

Ob tej priloiki je zbrane goste pozdravila Marija Storman, predsednica režijskega odbora za obnovo graščine Šenek. Poudarila je, da je družbena usmerjenost naravnana na to, da bi vsak delovni človek imel ob upokojitvi primerno stanovanje, da ne bi stanovanjskih problemov reševali kot upokojenci, temveč kot delavci v združenem delu.

Vse drugače pa je takrat, ko človek ne more več skrbeti zase ali pa nima družine, če pa jo ima, je tako zaposlena, da ne more poskrbeti za starejšega člana. V teh primerih so domovi za starejše občane oblika varstva, hkrati pa drugi dom,

ki si ga oskrbovanci izberejo na jesen življenja.

V domu za starejše na Polzeli je šest oskrbovancev, ki živijo tu že več kot dvajset let, med njimi je tudi upokojenka, ki ji je dom na Polzeli drugi dom že polnih 29 let.

O obnovi doma, kako je potekal in kdo so prispevali sredstva za njeno oživitve, je posredovala podatke Martina Jurjevec, direktorica doma na Polzeli. Dejala je, da je obnovev

graščine Šenek stala 310 milijonov dinarjev, največ sredstev je prispevala skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije, občini Zalec in Mozirje ter socialna skrbstva obeh občin, nekaj sredstev pa so prispevali iz samoprispevka tudi občani žalske občine.

V kulturnem programu so nastopili Kvintet Lastovka ter učenci osnovne šole iz Polzele.

TONJE TAVČAR

Celjski plinovod je puščal

Delavci celjske Plinarne so prejšnji teden s tlačnim preizkusom ugotovili, da na Ljubljanski cesti, v bližini Narodnega doma pušča plinovod.

Približno 60 litrov mestnega plina, ki je vsako uro ušel iz (dotrajanega) mestnega plinovoda, je predstavljalo že resno grožnjo za morebitno eksplozijo. Delavci Plinarne so zato izolirali 50 metrov plinovoda, ki je puščal. Ker imamo v Celju urejeno dvojno napajanje, bo ta odsek plinovoda brez škode ostal zaprt do pomladi, ko naj bi v celoti zamenjali približno 250 metrov dotrajanega plinovoda od Ojstrice do Narodnega doma.

Uspešno usposabljanje

Letošnjega idejno političnega in vojaško strokovnega usposabljanja rezervnih vojaških starešin v Celju se je od 514 obveznikov udeležilo 69 odstotkov. To je približno toliko, kot si je v načrtu zadala celjska zveza rezervnih vojaških starešin, a še vseeno premalo, da bi bili zadovoljni. Večina, ki se je usposabljanja udeležila, je tudi pokazala dobro znanje na testih.

Več blaga po železnici

Celjski železničarji imajo te dni polne roke dela, verjetno pa bodo morali precej tovora raztovoriti tudi med bližnjimi prazniki.

Tako so prejšnji teden v Vegradu v Titovem Velenju naložili betonske elemente za gradnjo hiš v Zagrebu, v katerih bodo stanovali športniki, ki se bodo prihodnje leto udeležili Univerziade.

Te dni pa železničarji oziroma celjske delovne organizacije pričakujejo še nekaj pošiljk. Na Reki čaka 80 posebnih vagonov na ladjo s 6000 tonami žvepla (za Cinkarno). Cinkarna pričakuje tudi pošiljko 5000 ton žlindre, celjski Merx pa 5000 ton pšenice; tudi v posebnih vagonih. Ker pošiljke nekoliko zamujajo, bodo del tovora verjetno morali raztovoriti med prazniki.

S. Š.

Sožitje v družini

Zlata poroka zakoncev Grobeljnik

V soboto sta petdeset let skupnega življenja praznovala Ivan in Katarina Grobeljnik iz Griž. Obred zlate poroke je opravil v poročni dvorani žalske občinske skupščine Vlado Gorišek, ki je slavlencema izročil tudi priložnostno darilo.

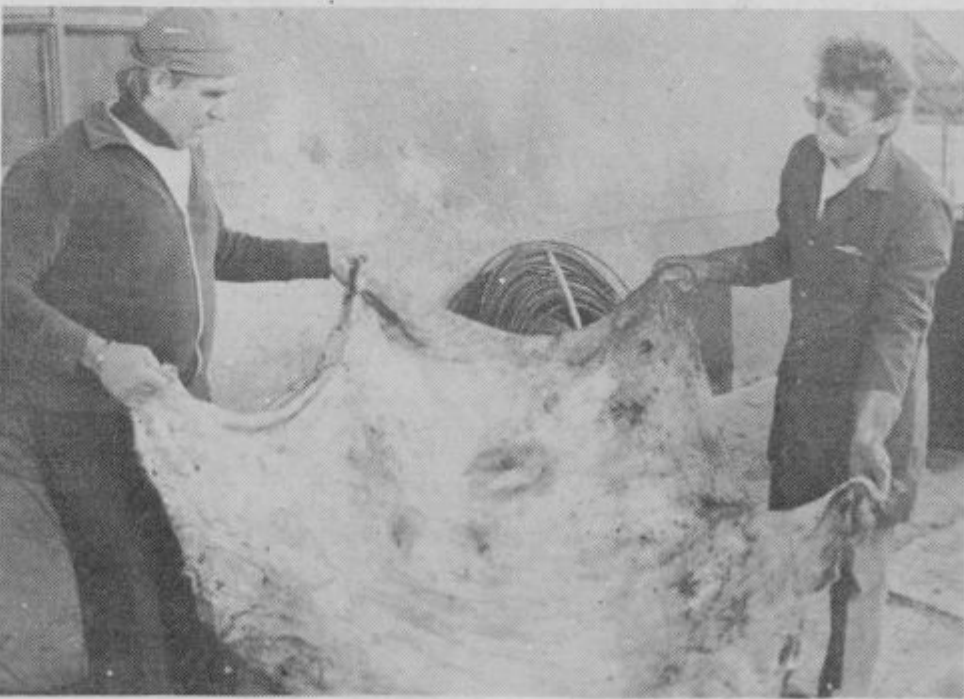
Ivan Grobeljnik se je rodil 1909. leta v Zabukovici kot sin rudarske družine, v kateri je bilo šest otrok. Osnovno šolo je obiskoval v Grižah, nato pa se je v Zalcu izučil za ključavničarja. Po odsluženju vojaškega roka, leta 1936, je spoznal Katarino Žužej in se poročil v Grižah 21. novembra. Drugo svetovno vojno je pričakal v delavnicah rudnika Zabukovica, kjer je delal vse do leta 1943,

ko je moral na prisilno delo. Iz taborišča je pobegnil in se pridružil NOB. Po končani vojni se je ponovno zaposlil v rudniku Zabukovica in tam delal vse do upokojitve leta 1965.

Katarina Grobeljnik se je rodila 1919 leta v Zabukovici. Po osnovni šoli se je izučila za šiviljo in se zaposlila v Grižah, kjer je spoznala Ivana in se poročila. V zakonu sta se jima rodila dva otroka. Kot sta povedala, je bilo življenje težko, vendar pa je vseskozi v družini vladalo sožitje, tako sta kljub starosti dokaj čila in zdrava dočakala zlati jubilej.

Na sliki: Zakonca Katarina in Ivan Grobeljnik.

T. TAVČAR

Le 75 din za kilogram kože

Pri kmetijskih preskrbah KZ Savinjska dolina Zalec že dalj časa odkupuje za Koteks-Tobus svinjske kože. Kot nam je povedal Alojz Kronovšek iz kmetijske preskrbe na Polzeli, bo letos odkup znatno manjši zaradi smešno nizkih cen, saj je kilogram kože, v prvi kvaliteti, le 75 dinarjev, medtem, ko je bila že lani cena 130 dinarjev.

Tako se le redkim splača prineesti kožo na odkup, saj lahko izkupiček porabijo že za bencin. Na Polzeli so doslej odkupili okrog štiristo svinjskih kož, kar je znatno manj kot lani. Na sliki: Alojz Kronovšek in Edo Lesjak pri pregledu kože pri odkupu.

T. TAVČAR

Odstop kot svarilo

Čimprej rešiti probleme v glasbeni kulturi

»Odstop Edija Goršiča kot dirigenta Prešernovega zbora in orkestra Zab, pomeni za oba ansambla gotovo izgubo, ki bi imela hude, če ne kar usodne posledice za njuno delovanje. Tako predstavlja odstop tudi hud udarec za kulturo kot celoto, »komentira Goršičevo odločitev predsednica skupščina kulturne skupnosti Celje Anka Askerc.

V razpravi na izrednem občnem zboru pevskega zbora, ki so se ga udeležili tudi predstavniki Zab, so postavili mnogotere razloge za ta dirigentov korak. Problem je zlasti vadbeni prostor, neustrezen klavir, po oceni pevcev tudi premajhna stimulacija zbora, ki je s svojo kakovostjo prav v vrhu, in še drugi gmotni problemi. O vseh teh bo treba spregovoriti najprej v Zvezi kulturnih organizacij, meni Anka Askerc, in začeti te težave postopoma tudi reševati. Skupščina kulturne skupnosti Celje za prihodnje leto načrtuje razpravo o glasbeni dejavnosti v celjski občini, saj se je prav na tem področju nabralo največ nerešenih vprašanj, ki terjajo ustrezno rešitev. »Moja odločitev velja«, izjavlja dirigent zbora in Zab Edi Goršič, »dokler ne

bomo v Celju pristopili k organiziranemu reševanju problematike v glasbeni kulturi.«

Aktualni problemi v kulturi so prišli v torek tudi na dnevni red seje skupščine občine Celje, kjer je bilo tudi slišati, da je stopnja razvoja v vseh dejavnostih že zdavnaj presegla kadrovske, prostorske in splošne gmotne razmere. Ena pomembnih značilnosti v razvoju celjske kulture je, da v prostore po vojni ni bilo veliko vloženega. Tako Celje ni dobilo osrednjega kulturnega prostora, razmere za delo in uporabo kulturnih storitev in dobrin so kritične tako v nekaterih poklicnih ustanovah, kot na primer v Zgodovinskem arhivu in SLG Celje, še zlasti pa v nekaterih društvih in amaterskih skupinah.

Grmada je bila že dolgo pripravljena in je čakala na iskro. Celje, ki na kulturo vendarle zna nekaj dati in je lahko nanjo tudi ponosno, bo moralo združiti moči in sredstva in s selektivnim pristopom izluščiti zrno od plev. Kot se je izkazalo, se bo reševanja problematike treba nemudoma lotiti prav v glasbeni dejavnosti.

MATEJA PODJED

Igrice za darilo

Pozdravljen program otroških predstav

Prvi teden otroškega programa predstav v Slovenskem ljudskem gledališču Celje je uspel in v celjski poklicni gledališki hiši se bodo prihodnje leto in tudi kasneje še z večjo vnemo lotili priprav za prihodnja leta. Teden otroškega programa naj postane tradicionalen, kažejo tudi letošnje izkušnje.

Od 14. do 21. decembra si je izbor desetih otroških predstav, ki so bile mladim na voljo, ogledalo 3800 otrok, kar pomeni, da so bile predstave skoraj povsem zasedene, povpraševanje pa je celo preseglo ponudbo. Mladež je v Talijin hram prihajala od blizu in daleč, iz Celja do Sentjanja na Dolenjskem, od Laškega do Griž in drugod. Za posebno hvaležno občinstvo so se izkazali prav otroci iz bolj oddaljenih krajev, čeprav je bila za njimi vožnja z avtobusom ali celo vlakom. Prav zato, razmišljajo v gledališču, bodo prihodnja leta s programom šli otrokom nasproti z gostovanji na zunanjih predstavah po oddaljenih krajih.

Teden otroškega programa gledaliških predstav na Slovenskem nima primere, čeprav je bilo težko pripraviti kakovosten izbor. V celjskem gledališču so iz ponujenega izbrali najboljše. Veliko odobravanje med mladim občinstvom, kjer tudi ni bilo čutiti jezikovne pregrade, je požel mjuzikl Zagrebskega kazališta mladih Igrajmo se Crvenkapice, največje zanimanje je vladalo za domačo predstavo, letošnjo uspešnico Razbojnik Rogovilež, ki jo je zadnji dan obiskal tudi dedek Mrz s spremstvom.

Prav tako je pritegnil tudi Ostržek v izvedbi ljubljanskega mladinskega gledališča, pa Čarovnik iz Oza, ki je prišel na celjski oder iz Kranja, pa Uspavanka o velikem strahu Buhulinu v izvedbi celjskega Plesnega studia. V gosteh je navdušil tudi pantomimik Andres Valdes.

Ker gmotno celjsko gledališče tako obsežnega programa otroških predstav ni moglo samo pokriti, je na pomoč kot pokrovitelj priskočil sozd Merx, razliko pa je pokrilo gledališče samo.

MATEJA PODJED

Utrinek za utrinkom

Likovni salon bo nadaljeval prodajne razstave

V torek so v Likovnem salonu v Celju zaprli vrata za prodajno razstavo z naslovom Utrinek slovenske likovne tvornosti, ki so jo letos pripravili drugi. Sodelovalo je 33 slovenskih likovnih ustvarjalcev od starejše do najmlajše generacije, razstava pa je zajemala vse zvrsti likovne umetnosti.

Namen razstave ni bil kritično poseči po nekem obdobju ali sredini, niti ovrednotiti sodobne slovenske umetnosti, temveč podati ozek izsek podobe likovne ustvarjalnosti našega prostora in trenutka. Kljub temu, da je razstava bila prodajnega značaja, v Likovnem salonu niso stremeli za tem, da bi ponudili komercialno zanimive eksponate, temveč so razstavili predvsem kakovostna dela slovenskih umetnikov.

Za razliko od minulega leta, ko je razstava imela poudarek na manjših grafičnih listih, so letos v Likovnem salonu postavili na ogled širši izbor slikarskih del, kar se je glede na odnos kupcev izkazalo za dobro. Slike, po izredno ugodnih cenah, so vzbudile več pozornosti kot grafike, morda tudi zato, ker slika kot original v zadnjem

času ponovno pridobiva na veljavi.

V upanju, da bo razstava imela širši odmev v delovnih organizacijah, so bili v Likovnem salonu tudi letos razočarani, kajti kljub zadostni informaciji je bil odziv še vedno pičel in omejen torej na individualne odkupe.

Od skupne vrednosti razstavljenih eksponatov so po vrednosti prodali 28 odstotkov, po številu eksponatov pa 28,9 odstotkov del. V 19 dneh, kolikor je bila razstava odprta, si jo je ogledalo nekaj več kot 2700 ljubiteljev umetnosti, ali v povprečju 142 na dan.

MATEJA PODJED

Novoletni koncert v dvorani Union

Celjski simfonični orkester, kot so poimenovali razširjen godalni orkester, bo tudi letos pripravil novoletni koncert, ki bo jutri ob 19.30 uri v dvorani Union v Celju. Na tem koncertu bodo zaigrali dela Musorgskega, Wieniawskega, Gounoda in Straussa. Tokrat bo orkestru dirigiral Stojan Kuret iz Trsta, solist na violini pa bo Klementina Pleterski.

Dobro knjižno delo ne sme v pozabo

Savinjčani radi berejo dela pisatelja Janka Kača

Kar se pisanja pesmi in proze tiče, ima Savinjska dolina kar precej zvenelih imen. Levstika Gadje gnezdo je še vedno zelo iskana knjiga, prav tako povesti Frana Roša. Navsezadnje pa so tukaj sodobniki, živeči pripovedniki: Miloš Mikeln, Dane Debič, Ervin Fritz...

Ko pa človek popotuje od vasi do vasi, ljudje, predvsem starejši, sprašujejo, zakaj dela Janka Kača ne ponatisnejo, saj je Janko Kač med redkimi pripovedniki, ki je v srž poznal dušo Savinjčana. Dušan Mevlja, priznani slovenski književnik, je o Kaču zapisal, da so zelo skopi razpoložljivi po-

datki. Omenja, da se je pisatelj rodil 19. septembra 1891 v Latkovi vasi in da je letos 95-letnica njegovega rojstva.

Zanimivo pa je, da mnogo Savinjčanov ve Kačev življenjski skoraj na pamet. Vedo, da je študiral medicino v Zagrebu in na Dunaju, potem pa se je posvetil časnikarstvu in pisateljstvu. Poleg mnogih črtic, humoresk iz kmečkega življenja, pa tudi satir, je slovenskim bralcem zapustil leposlovne knjige Med padarji in zdravniki, povest Grunt, Pisane zgodbe, roman Moloh in povest Na novinah.

Načitani Savinjski kmetje vedo po-

vedati, kako so ga vabili v Ljubljano. Janko pa ne in ne. Odločno so mu povedali, naj nikar ne piše tako revolucionarno, sicer bodo posledice. Kač mecenov ni ubogal, vihral je svojo pot.

Kačeva dela so v Savinjski dolini še vedno zelo iskana, a nihče v občini Zalec (tudi kulturna skupnost ne) se ni domislil, da bi pripravili literarni večer z izborom Kačevih del. Kakor za Korosce Voranc, tako je bil in ostaja za Savinjčane Kač, literarna zgodovina pa ga po krivici odriva v pozabo.

DRAGO KUMER

Gledališki maraton

Gledališčniki iz Vrbja pri Žalcu so 18. decembra krenili na pot v šolo, vrtce in kulturne domove po žalski občini. Do konca leta bodo odigrali 35 predstav v Žalcu, Grižah, Preboldu, Libojah, Gomilskem in drugod. Mladi gledalci z navdušenjem spremljajo igrice Glavni petelinček, avtorice Svetlane Makarovič, v adaptaciji Bogomira Verasa in v režiji Ljerke Belakove.

Člani amaterskega gledališča Vrba pa se pripravljajo še na ponovitev uspešnice Večer v čitavnici. Po gostovanju v Ljutomeru, kjer so imeli trideseto ponovitev, bodo januarja s štirimi predstavami gostovali v Prekmurju, februarja pa po izboru na republiški reviji še na Madžarskem. Novo premiero načrtujejo aprila. V dramatizaciji in režiji Bogomira Verasa bodo pripravili Butalce Frana Milčinskega.

Na sliki: Prizor s predstave Glavni petelinček.

MP

Zlato v likovnem salonu

Zlatarna Celje in Likovni salon v Celju sta poskrbela za še eno zanimivo prednovoletno razstavo, ki nudi tudi svojevrsten estetski užitek.

Po razstavah v Beogradu in Ljubljani, Zlatarna Celje predstavlja svoje najbolj ekskluzivne modele tudi Celjanom. Na razstavi, ki bo odprta do sobote, si bodo obiskovalci lahko ogledali izdelke mednarodne zlatarske delavnice ter najbolj značilne modele maloserijskega, unikatnega in serijskega nakita celjskih zlatarn za prihodnjo sezono.

Ob zaključku bodo podelili tudi priznanja oblikovalcem in izdelovalcem najboljših modelov, občinska komisija pa bo izbrala modele za priznanja zlati, srebrni in bronasti grb mesta Celje.

Sicer pa se v celjskih zlatarnah že pripravljajo na jubilejno 20. mednarodno zlatarsko razstavo.

VVE

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje

DELOVNA SKUPNOST

objavlja naslednja prosta dela in naloge za nedoločen čas:

1. delovnega področja

uvajanje, vzdrževanje in programiranje računalniških obdelav

v Sektorju tehnologije dela in EOP, za katera se zahteva visoka šola računalniške, organizacijske ali ekonomske smeri, aktivno znanje tujega jezika II. znanje dveh programskih jezikov in znanje za delo na računalniku in terminalu in 36 mesecev delovnih izkušenj

2. delovnega področja

uvajanje, vzdrževanje in programiranje računalniških obdelav

v Sektorju tehnologije dela in EOP, za katera se zahteva višja šola računalniške, organizacijske ali ekonomske smeri, aktivno znanje tujega jezika II. znanje dveh programskih jezikov in znanje za delo na računalniku in terminalu in 12 mesecev delovnih izkušenj

3. delovnega področja

vzdrževanje opreme

v Kadrovsko-splošnem sektorju za katera se zahteva srednja šola ekonomske ali tehnične smeri, poznavanje predpisov iz varstva pri delu z izpitom in izpit za voznika B kategorije ter 12 mesecev delovnih izkušenj.

Vloge z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev sprejema Kadrovsko-izobraževalni oddelek v roku 8 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v roku 15 dni po opravljeni izbiri.

zavaruje
triglav

PROSIM, PRIPNITE SE!

CE OB NESRECI NISTE PRIVEZANI Z VARNOSTNIM PASOM.
IZGUBITE DOLOČENE PRAVICE IZ NASLOVA UVELJAVLJANJA
ODSKODNINE ZA TELESNE POŠKODBE.
ŽATO UPORABLJAJTE VARNOSTNI PAS
DA BOSTE OHRANILI ŽIVLJENJE.

Še vedno samo privesek

Turizem še ni enakopraven ostalim panogam gospodarstva

»Potrebno bo povečati izkoriščenost proizvodnih kapacitet v hotelih, izboljšati organizacijo dela, dvigniti strokovno raven kadra. Pri sedanji razdrobljenosti gostinstva ni sposobno z lastnimi sredstvi skrbeti za razširjeno reprodukcijo... potrebno bo povečati priliv s tujega trga. V ta namen bo treba intenzivirati propagando v tujini, skrbeti za razvedrilo gostov in ureditev mesta in turističnih krajev...« Citat je iz osnutka družbenega plana občine Celje za srednjeročno obdobje 1966-1970 in je zgolj za vzorec. Podobnega bi namreč lahko prepisali iz takratnega družbenega plana republike ali katere drugih občin. In kje smo v turizmu in gostinstvu danes, dvajset let po tem, ko smo si zastavili tako »smele« cilje?

Danes marsikje turizmu v resolucijah (od republiške do občinskih), namenjamo bore malo besed, kar bi lahko pomenilo, da je na tem področju vse v najlepšem redu. Žal ni tako, turizem je še vedno le privesek, obravnavan kot neka terciarna dejavnost, ki ni enakovredna ostalim panogam gospodarstva in ki je bil v vseh teh letih deležen predvsem le načelne podpore. Uvodoma zapisan citat bi lahko brez občutka slabe vesti danes »vtaknili« v katerokoli resolucijo in si ob ugotovitvi, kakšno bistroumnost smo spravili na papir, zapeli še »Slovenija, moja dežela« in opravili stvar - do prihodnje resolucije. Bomo s takšno načelnostjo do leta 1990 v Sloveniji prišli do 14 tisoč novih ležišč?

Zasedenost nad evropskim povprečjem

Republiški načrti so, tako kot stvari stoje sedaj, v glavnem seznam velikih želja. Očitno je namreč, da ob sedanji akumulativni in reproduktivni sposobnosti gostinstvo turističnih organizacij načrti predstavljajo prej željo kot realnost. Poslovni rezultati so vse slabši, kljub temu da je fizičen obseg poslovanja in nočitev v porastu. Izgube so se povečale za več kot 500 odstotkov.

In vzroki? Stroški za porabljene materiale so se v turizmu in gostinstvu povečali za 121 odstotkov, v ostalem delu gospodarstva le za 71 odstotkov. Novi predpisi s področja družbenoekonomskih odnosov in deviznega poslovanja s tujino postavljajo turizmu in gostinstvu v neenakopraven položaj, zato je zaheva, da pri tem dobi enakopraven položaj kot drugi izvozniki, več kot upravičeno. Turizem ni deležen niti regresirane obrestne mere, ki bi vsaj malce omilila težak položaj in odprla nekaj možnosti za naložbe. Te pa so potrebne, saj so že zdaj v naši republiki prenočitvene zmogljivosti zasedene 265 dni v letu, kar je daleč nad jugoslovanskim in celo nad evropskim povprečjem.

Naš, predvsem ostali jugoslovanski turizem, sicer išče možnosti v skupnih vlaganjih s tujim kapitalom, s tem, da druga stran za takšne želje ne kaže pretiranega razumevanja, zaradi vsem znanih dejstev: naše inflacije, številnih predpisov ki se stalno spreminjajo, lukenj v zakonu itn... Brezizhoden položaj torej, ki zahteva razrešitev strateških vprašanj in ne le načelne podpore, ki z vsem svojim balastom in izgubljanjem v obrobnih primerih zamegljuje resničnost.

Neenakopraven položaj

In kako je v celjski regiji? Podobno kot v republiki, lahko rečemo vsaj glede akumulativnosti in možnosti za naložbe, neenakopravnega

položaja z ostalimi panogami, le da je po mnenju nekaterih ta naš del kontinentalnega turizma v še neenakopravnem položaju z visokim slovenskim turizmom ob obali in na Gorenjskem. Pobud za znižanje najemnin ali prenos upravljanja s poslovnimi prostori, pobud za znižanje prometnih davkov ter prispevnih stopenj in združevanje sredstev za re-

turističnem območju, je za izboljšanje stanja tudi več. Ob sedanji razdrobljenosti in nepovezanosti gostinstva in turizma v regiji tudi niso zanimljiva razmišljanja o reorganizaciji v smislu zmanjšanja števila administrativnih delavcev. Rezerve so tudi v zniževanju stroškov in sposobnejših kadrih. Res je sicer, da je v sedanjih pogojih zaradi visokih najemnin, prispevkov in cen vhodnih materialov vse tisto, kar bi z notranjo reorganizacijo lahko prihranili sami, skoraj zanemarljivo in ne bi preneslo trenutnega uspeha, je pa to dolgoročno in pomembna naložba. Več bi lahko za razvoj storile tudi panoge (trgovina, promet itn.), ki poslujejo pod boljšimi pogoji in ki bi za skupen razvoj (turizem ni le gostinstvo) lahko več naredile.

sli, so bile združitev, razdružitve in ponovne združitev brez pravih učinkov.

Vse preveč časa je bilo porabljenega za razmišljanja in »poskuse« kdo naj bo in kdo ne nosilec razvoja turizma na posameznem območju, tako da ima malodane vsaka krajevna skupnost svojega nosilca razvoja, ob tem da v naši družbi status »nosilcev«, njihova odgovornost itn. sploh ni opredeljen. Brezplodno so zato v tem času tudi razprave, ali naj bodo nosilci tisti, ki imajo denar, ali tisti, ki imajo zgolj voljo ali pa so za nosilca bili opredeljeni v preteklosti.

V času, ko lahko govorimo o brezperspektivnosti razvoja in zgolj o borbi za povprečni osební dohodek in kvečjemu še minimalno spremembo kvalitete, v času, ko je turizem na obrobju dogajanj tako v republiki, regiji ali po občinah, je jasno, da mu ne morejo pomagati zgolj tisti, ki imajo samo voljo in načrte v predalih, temveč predvsem tisti, ki imajo denar. Pa naj bodo to »nosilci«, tovarna vijakov ali pa strici iz tujine, skratka tisti, ki so pripravljeni združevati denar za razvoj turizma.

Inflacija ob največ naravnih lepota na svetu

Tretjino slovenskega izvoza smo letos dosegli s turizmom, verjetno pa še več, če upoštevamo, katere panoge turizem sploh zajema. Še več je drugih prednosti, od te, da se s prodajo gostinskih storitev na trgu proda tudi vrsta proizvodov živilske in ostale industrije ter kmetijstva, do tega, da turizem lahko poveže jugoslovansko gospodar-

stvo, saj se največji dohodek v turizmu ustvari s prodajo blaga. Več kot dovolj argumentov torej, da turizem v tem času rabi določene prioritete, četudi so te v principu v gospodarstvu nesporejnejše. Ob tem, da so cilji znani, poti do njih pa še ne, je najbolj boleče, da se prednosti, ki jih prinaša turizem, še nismo zavedli, pa četudi je zgolj zavest, da smo lahko turistična dežela, še vedno premalo.

Zaključimo to razmišljanje z mislijo enega sodelavcev Pavlihe: »Če bi bil denar vse, se v Ameriki nihče ne bi ubil. Čim višji je kje standard, s tem večjih hiš skačejo samomorilci. Ni pa vseeno, ali skočiš s stonadstropnice ali dvonadstropne hiše. V nerazvitih deželah skačejo s streh, zato je tam mnogo šepavih, nihče pa se še ni raztreščil. Pri nas skačejo v glavnem s trinadstropnih hiš, zato ima večina pretres možganov. Kako bi sicer lahko pojasnili inflacijo in devalvacijo, ko imamo največ naravnih lepota na svetu?!«

RADO PANTELIČ

Na sončni strani Alp.

publiško infrastrukturo in energetiko je tu še več. S svojimi predlogi v zvezi s tem v Poslovni skupnosti za turizem niso uspeli in lahko ugibamo, da tudi v prihodnje ne bodo, saj čas ni naklonjen olajšavam. Edini, a spet obrobni problem, ki so ga gostinci rešili je ta, da se jim regres za malico sproti revallorizira.

Žalostno a resnično je tudi, da lahko edino možnost za kakršnekoli olajšave vidi-jo v tem, da bi ločeno obravnavali komercialno gostinstvo, ki se ukvarja z družbeno prehrano, ter temu nudili

Marsikdo, ki mu ni vseeno, kam plove turizem v regiji in na sončni strani Alp, si je oddahnil, ko smo zgradili zadnji hotel v »verigi« občinskih hotelov. Ugotovitev, da gre zgolj za občinske gostinske turistične spomenike, bi bila preveč splošna, ne glede na nagibe ali morda celo pritiške, pod katerimi so bili hoteli grajeni. Dober primer, da ne gre vse metati v isti koš, sta zadnja dva hotela, Hum v Laškem in Dravinja v Slovenskih Konjicah. Medtem ko prvi prinaša rdeče številke, so v drugem (vsaj prvo leto je tako) lahko za zgled

Ob tem, da so gostinci v precej nezavidljivem položaju, si tega poslabšujejo še z medsebojno nelojalno konkurenco. Izrazit primer je v občini Velenje, kjer so v gostinskih organizacijah sozda REK cene precej nižje kot v Gostinstvu Paka, kjer se držijo cen, ki jih določijo v Poslovni skupnosti za turizem v Celju. Na kak način lahko v Rekovi gostišni shajljaj, s takšnimi cenami in pokrivajo morebitni primanjkljaj, ni potrebno veliko ugibati. Še najmanj si s tem utrujajo možgane potrošniki, ki so veseli, da je v kvalitetnejših lokalih, kakršna sta v primerjavi s Pako Rekovi gostišni Jezero in Delavski klub, cena nižja. Gostince Pake, ki za seboj nimajo nikogar, ki bi jim omogočal, da se gredo kakršnokoli konkurenco, moti predvsem to, da imajo sami tudi precej nižje osebne dohodke in da bodo navsezadnje morali pokrivati še izgube v energetiki. Te pa bomo pokrivali predvsem zato, ker energija nima prave, ekonomske cene!...

določene olajšave. Kako se bodo na to pobudo odzvali ostali gostinci, lahko ugibamo, a verjetno ne z največjim navdušenjem, kajti za vse gostinstvo velja, da je to delovno intenzivna panoga z veliko vloženega dela, kjer je osebni dohodek (ne le za vest) glavni spodbujevalec boljšega dela.

Možnosti, vsaj na našem

ostalim. Stvar je torej v programih, kadrih, v tem, zakaj in za koga hotele sploh gradimo.

In kako z naložbami v bodoče, v času, ki tem ni najbolj naklonjen. Številni elaborati in razvojni načrti iz preteklosti so namreč neuporabni, še največ, kar so nam ti, sedaj zaprašeni kupi papirjev, v preteklosti prine-

turistično društvo celje

Dragi prijatelji, spoštovani Celjani!

Le še nekaj dni nas loči od novega leta, zato nam dovolite, da vam zaželimo veliko sreče, osebnega zadovoljstva, predvsem pa zdravja v letu 1987.

Leto, ki ostaja za nami nam je prineslo veliko lepega ter mnogo obveznosti in zadožitev za najprej. Veliko bomo morali storiti za izgled našega Celja, za čistejšo in lepše okolje. Kot vrsto let, želimo tudi v naslednjem, da bi se čimbolj aktivno vključevali pri urejanju svojega bivalnega in delovnega okolja, da bi za to lepo in koristno dejavnost pridobili nove člane. Naša želja je, da bi v naslednjem letu vključili v naše vrste čimveč mladih, ki bi z novimi predlogi hitreje in bolje usmerjali društveno dejavnost.

Tudi v naslednjem letu si bomo skupaj z vami ogledali znamenitosti mnogih mest v Sloveniji, Jugoslaviji in v zamejstvu.

Vabimo vas, da se v letu 1987 aktivno vključite pri organiziranju naših tradicionalnih in drugih prireditvev.

Zelimo, da bi v naslednjem letu naše sodelovanje še bolj poglobili, zato bomo veselili vaših predlogov, ki jih bomo gledali na možnosti tudi uresničili.

Turistično društvo Celje bo svoj delovni program za leto 1987 objavilo v časopisu Lepo mesto, ki izide v začetku prihodnjega leta.

SREČNO!

UPRAVNI ODBOR
TURISTIČNEGA DRUŠTVA CELJE

MERX

GOSTINSKO PODJETJE
CELJE

Komisija za delovna razmerja

TOZD MAJOLKA CELJE

objavlja
prosta dela in naloge

vodja slaščičarske delavnice

Pogoji:

- končana Tehniška živilska šola V. stopnja - smer slaščičar in 3 leta delovnih izkušenj ali VK slaščičar in 5 let delovnih izkušenj
- znanje 1 tujega jezika
- poskusno delo 3 mesece

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas.

Pisne prijave z ustreznimi dokazili naj kandidati pošljejo v 8. dneh od dneva objave na naslov: GOSTINSKO PODJETJE CELJE, Splošno kadrovski sektor, Celje, Ljubljanska 5.

Hmezad

Komisija za delovna razmerja

**HMEZAD INTERNA BANKA
ŽALEC, Hmeljarska ul. 3**

razpisuje
dela in naloge

**pomočnika direktorja IB za
kratkoročna sredstva Hmezad
Interne banke Žalec**

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

1. da imajo visoko oz. višjo šolsko izobrazbo
2. da imajo 3 do 5 let delovnih izkušenj v finančnem poslovanju kot delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi
3. da imajo ustrezne sposobnosti za vodenje oz. koordinacijo
4. da imajo ustrezne moralno politične kvalitete

Kandidat bo imenovan za 4 leta.

Prijavljeni kandidati lahko dobijo podrobne informacije o nalogah in smotrih razpisanih del v splošni službi Interne banke.

Rok za prijavo je 15 dni od razpisa na naslov: Hmezad Interna banka Žalec, Hmeljarska ul. 3, Žalec

Kandidati bodo o izbiri pismeno obveščeni v zakoni-tem roku.

Zeleno zlato ali grenka roža Savinjske

Hmeljski češarek, ki tako značilno zaznamuje pivo, je pravzaprav ženskega spola

Po Kohlmannu in Kastnerju je hmelj, zeleno zlato, po krivici v senci dosti bolj slavnega piva, čeprav si piva brez hmelja ni mogoče zamisliti. Z omenjenima hmeljarskima strokovnjakoma ne bomo navijali za pivo, ki naj bi bil najbolj čist in najbolj zdrav ljudski prehrabeni izdelek, poskušali pa bomo poprviti krivico hmelju.

Princeske so izginile

Pivovarstvo in hmeljarstvo sta v veliki meri vezana na tradicijo, navade in običaje ljudi, kar je predmet raziskovanja kar nekaj znanstvenih disciplin. Kdaj, kako in kje je nastal kulturni hmelj, za sedaj še ni dokazano.

Ljudstva z najstarejšo kulturo - Feničani, Babilonci, Egipčani, Grki, Rimljani, so izdelovali napitek iz ječmena oziroma sladu, pri tem pa niso dodajali hmelja. Prvi podatki izvirajo iz kasnejšega obdobja. Proučevanja Karla Linneja (1707-1778) dokazujejo, da je domovina hmelja jugozahodna današnja Sovjetska zveza, plodne nižave okrog Kavkaza in Črnega morja. Stari narodi, ki so živeli tam, so uporabljali hmelj kot »začimbo« pri napitkih iz ječmena.

Z veliko selitvijo narodov sta hmelj in tradicija izdelovanja piva prišla tudi na področja srednje Evrope. Episkop Isidor iz Seville je 636. leta zapisal, da so v njegovem času za pivo oddajali hmelj. Kronist Prehlj je 735. leta zapisal, da so Vendi pri Gasenfeldu v Hallertauu zasadili hmeljišče. Leta 768 je frankovski kralj Pipin, oče Karla Velikega samostanu sv. Denisa pri Parizu že daroval vrt hmelja.

V srednjem veku se je gojenje hmelja znatno razširilo, o čemer pričajo razni zapisi, iz njih pa je razvidno, da so morali kmetje med dajatve fevdalni gospodski uvrščati tudi hmelj. Nuna Hildegarda iz Bingena (1098-1179) je v svoji knjigi Phisika prva podrobno spregovorila o uporabi hmelja v pivovarstvu in farmaciji. Terapevtski učinek hmelja je bil tedaj že poznan, gojenje hmelja in izdelava piva pa sta bili v glavnem v rokah samostanov in posvetne gosposke. Zgodovinski viri iz 9. stoletja poročajo, da so v čeških samostanih kuhali dobro pivo in so menihi tudi skrbeli za kakovosten hmelj. Na Češkem je hmelj pomenil tudi zanimivo izvozno blago in se je v Pragi

leta 1101 poleg kože in voska že uvrstil na tretje mesto.

Največji trg hmelja v tem času je bil Forum humuli v Hamburgu, kakovost hmelja pa so ocenjevali poznavalci. Da bi zaščitil kakovost češkega hmelja je Karel IV. izdal poseben dekret, s katerim je prepovedal izvoz hmeljskih sadik.

Kakovostnega hmelja je bilo tudi drugod po srednji Evropi. Burgundski vojvoda in brabantki kralj Jan Sans Pour je konec 14. stoletja osnoval »hmeljarski viteški red«, s katerim je odlikoval vse tiste, ki so največ prispevali k napredku gojenja hmelja, menda, posredno, tudi pitja piva. Ta viteški red so obnovili šest stoletij kasneje in se še danes podeljuje za zasluge pri pospeševanju hmeljarstva in kot simbol mednarodnega sodelovanja med proizvajalci hmelja. Danes tega viteškega reda sicer ne podeljuje kakšen kralj ali vojvoda, ampak IHB-Mednarodni hmeljarski biro.

Na Bavarskem sta imela hmelj in pivo že v srednjem veku pomembno tradicionalno in proizvodno obeležje. Vojvoda Albrecht IV. Bavarski je 1484. leta izdal uredbo, da je mogoče pivo kuhati samo iz hmelja, ječmena in vode. Z rahlo dopolnitvijo o kvasu se tega kakovostna držijo na Bavarskem še danes.

Začetki hmeljarjenja pri nas

Najstarejši dokument o hmelju na področju današnje Jugoslavije izvira iz 1160. leta. To je urbar »Notitia bonorum de Lonca«. Po tem dokumentu naj bi kmetje iz okolice sedanje Škofje Loke dajali fevdalni gosposki določene količine ječmena in hmelja.

Za časa Marije Terezije so na našem ozemlju ustanovili Kmetijske družbe v Celovcu, Gorici, Gradcu in Ljubljani, ki so že pospeševale hmeljarstvo. Po podatkih iz knjige dr. Hubka (1846) je bilo leta 1839 že 56 oralov hmeljnikov s 128.000 sadikami hmelja na tedanjem Štajerskem v okolici Maribora, Ptujja, Makol, Turnišča, Radgone in Verzeja. Začetki takratnega hmeljarstva na Štajerskem pa segajo po Hubku še nazaj do leta 1770. V tistem času omenjajo tudi saditev hmelja v Bačkem Petrovcu v Vojvodini, ki je poleg Savinjske doline drugo pomembno hmeljarsko središče v Jugoslaviji tudi danes.

V letu 1833 je bilo objavljeno »Kratko navodilo za pridelovanje hmelja na Kranjskem«, 1853 pa je v Kmetijskih in rokodelskih novicah izšel »Poduk o hmeljereji v 12 nadaljevanjih. Sprčo ugodnih pogojev in pripravljenosti kmetov se je hme-

ljarsko najhitreje razvijalo v Savinjski dolini. Najbolj učinkovit dejavnik za razvoj slovenskega hmeljarstva pred prvo svetovno vojno je bilo Hmeljarsko društvo, ki so ga s sedežem v Žalcu, ustanovili leta 1880. V tem društvu je nadvse uspešno deloval rodoljub Janez Hausenbichler, ki je leta 1882 izdal knjižico »Navod o hmeljariji«.

Najstarejši pisani podatki: sanskrit, egipčanski, rimski in grški, ne poznajo hmelja in njegove uporabe. Vendar se lahko nagibamo k domnevi, da so ga poznali že stari narodi Evrope in Azije v času pred velikimi migracijami konec stare in v začetku nove ere.

Naziv hmelj v slovanskih jezikih je skoraj enak, najverjetneje poteka od alanskega oziroma jasskega jezika. Jassi so bili sarmatsko pleme, ki je naseljevalo konec stare in v začetku nove ere osrednji Kavkaz in obalni del Črnega morja vzhodno od Dona. Danes na to pleme spominja mesto Jassi v Moldaviji. V alanskem jeziku oziroma v jeziku današnjih Osetincev, ki so neposredni potomci Alanov in živijo na Kavkazu, imenujejo rastlino (hmelj) chumäl-läg, pivo pa k'umäl.

Društvo je sicer spreminjalo organizacijske oblike v obdobju do leta 1945, vendar je Žalec ostal ves čas središče slovenskega hmeljarstva z odločilnim vplivom na pridelovanje in trgovanje s hmeljem. Po drugi svetovni vojni so junija 1945 ustanovi-

li Hmeljarsko zadrugo v Žalcu (Hmezad), ki je bila poleg skrbi za pospeševanje hmeljarstva in preskrbe z reprodukcijskim materialom zadolžena tudi za pripravo hmelja za trg in za vso prodajo slovenskega hmelja doma in v tujini.

Hmelj, svet in mi

Hmelj je industrijska rastlina, katere proizvod - storžki - se uporabljajo izključno v industriji piva kot ena osnovnih sestavin. Hmelj daje pivu specifičen okus, duh in trajnost. Samo neznaten del hmelja uporablja tudi farmacija in v nekaterih deželah še v pekarnstvu pri izdelavi kvasa. Zaradi takšne, enostranske uporabe hmelja je pridelava vezana na zmogljivosti pivovarstva. Z ozirom na specifične zahteve v pogledu naravnih in ekonomskih pogojev, agrotehnike in tehnične opremljenosti, se je pridelava hmelja razvijala strogo regionalno, na sorazmerno ozkih lokacijah v posameznih državah. Tako so se oblikovala določena hmeljarska območja, ki imajo svojo hmeljarsko tradicijo.

V zadnjem času pa se hmeljarska območja po svetu širijo tudi tam, kjer jih doslej niso poznali, kaj šele gojili hmelj. Razlogi so v širjenju pivovarstvene industrije in zaradi težnj po neodvisnosti od uvoza. Izrazito agresivne so v zadnjih letih ZDA, kar je tudi povzročilo krizo v svetu in Evropi, ki je še vedno pri hmelju dominantna. Največje površine pod hmeljem imajo Zvezna republika

Nemčija, zlasti svobodna država Bavarska, ZDA in Sovjetska zveza. Največji povprečni pridelek imata Avstralija in ZDA, od tega ima največji pridelek v večletnem povprečju - preko 20 meterskih centov - Avstralija.

Jugoslavija ima okrog 3400 hektarov hmeljišč, s katerih na leto poberejo okrog 5500 ton suhih storžkov. Dolgoletno povprečje je nekaj večje in sicer približno 4000 hektarov s 6000 tonami hme-

Včasih so savinjski hmeljarji na svoji največji slovesnosti, hmeljarskem prazniku, ko je bil hmelj že pobran, tudi v okviru predstavitev starih običajev (dosti po nemških zgledih), poleg hmeljarskega starešine izbirali še hmeljarske princeske. Teh sedaj ni več, ker so se prelevile v spremeljevalke starešine. V čast in slavo hmelja pa so ostali vitezi, poseben viteški red namreč podeljuje za izjemne hmeljarske zasluge IHB - Mednarodni hmeljarski biro. Tudi pri nas imamo že preko 20 hmeljarskih vitezov.

lja na leto. Po površinah in pridelku je Jugoslavija na sedmem mestu v svetu. Čeprav pokriva hmelj neznaten del kmetijskih zemljišč pri nas, pa je izjemno pomembna kmetijska kultura, še posebej, ker 70 odstotkov hmelja izvozimo za trdno valuto. Jugoslavija se na ta način uvršča med največje pridelovalce in izvoznike zelenih hmeljskih storžkov na svetu. Na svetovnem tržišču smo poznani zlasti po Savinjskem goldingu iz Slovenije in Bačkem hmelju iz Vojvodine. Obe sorti sta priznani v svetu kot visokokakovostni.

Čustvena navezanost ni dohodek

Hmeljarstvo v Savinjski dolini je doživljalo vzpone in padce v različnih kriznih obdobjih, vedno pa se je ohranilo. Veliko gre prav gotovo pripisati tradiciji hmeljarjenja iz roda v rod, pa tudi naklonjenosti kmetijske politike, ki v novi Jugoslaviji hmeljarjem ni obračala hrbta, veliko pa tudi specifičnim vlaganjem v zemljišče in opremo. Izjemno strokovno vlogo je odigral pri pridelavi, novih sortah, kultivarjih in pri zaščiti Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec, nedvomno najbolj zaslužen za ohranitev in razvoj hmeljarstva v tej dolini in na Slovenskem.

Hmelj je savinjskemu kmetu, hmeljarju, vendarle dajal in še daje določeno socialno varnost, če kategorijo dohodka pri tem postavimo bolj na rob. Vedno je bilo tako, da se je hmelj širil v konjunkturi obdobjih, zmanjševal pa v kriznih. Ta zakoni-

tost sedaj ne velja več: kjer se je hmelj ustalil, tam ostaja. Kmet, ki se je odločil za hmeljarjenje, je vložil veliko truda in denarja v tehnologijo, zemljišče, objekte in opremo, torej ne gre zgolj za čustveno navezanost savinjskega kmeta, hmeljarja, na to rastlino, ali Slovaka v Vojvodini.

Vsaj za Savinjsko dolino velja trditev, da je ostala kmetijska pridelava in prirerja dajala dostikrat kmetu osnovna sredstva za preživetje in obstoj, medtem ko si je z dohodkom od hmelja lahko pomagal kot s kapitalom za nadaljnji razvoj.

Za večjo kakovost hmelja

Če eno leto hmelj sploh ne bi zrasel, bi sedanje svetovne zaloge zadostovale za vse svetovno pivovarstvo, pravijo v poslovni skupnosti za hmeljarstvo Slovenije. To je podatek, s katerim ponazarjajo sedanjo krizo; to pa daje naravni grenkobi hmelja še dodatno. Hkrati opozarja na probleme svetovnih cen, kljub temu da je savinjski hmelj praktično že vnaprej prodan in to po solidnih cenah. Konkurenčnost se večja, zaostrejo se kriteriji za ka-

Kako izrazito je s hmeljem zaznamovan Žalec, dokazuje tudi hmeljski storžek v žalskem grbu, da o barvi ne govorimo. Sozd Hmezad še vedno nosi hmelj v svojem imenu, čeprav je delež hmelja v dohodku in na splošno v proizvodnji tega sozda bistveno upadel. Prav tako se glasilo Hmezada z dolgoletno tradicijo imenuje Hmeljar.

kakovost hmelja s čim manj primesmi. ZDA ponovno povečujejo površine s hmeljem, kar bo povzročalo dodatne motnje na svetovnem trgu hmelja, še posebno slabše se piše lahko evropskemu hmelju.

Hmeljarski strokovnjaki vendarle niso črnogledi, čeprav priznavajo, da je nekaj ugank še v Aziji tudi pri hmelju (na primer Kitajski). Predvsem priporočajo zaradi povpraševanja spet usmeritve h goldingu, kar največjo skrb za kakovost in sadi-tev brezviroznega hmelja. Lani so z brezviroznim goldingom začeli preizkušati v Inštitutu za hmeljarstvo in pivovarstvo v Žalcu in prvi podatki kažejo, da lahko ta sorta daje za četrtno večji pridelek. H kakovostnim kriterijem pa je treba upoštevati še primesi in ostanke zaščitnih sredstev. Skratka, zeleno-grenka roža bo še naprej lahko zlata, zahtevala pa bo še večjo strokovnost, produktivnost, čedut na manjših površinah in pametne ter prožne tržne usmeritve ir spodbude.

MITJA UMNIK

Hmezad AGRINA
blagovnica
hmezad
ŽALEC

Vaš nakup od vijaka
do traktorja

POPOLNA IZBIRA
Telefon 713-211

VAŠ OSKRBOVALEC

Hmezad
AGRINA

Življenje je pesem upanja

Kako postaja mala Bernarda Cokan iz Celja velika

Kako pripraviti Bernardo, da bo spregovorila, se pustila slikati? Kako ji prodreti pod kožo, si pridobiti zaupanje, če vem, da je nezaupljiva, občutljiva in tudi odrezava, če se čuti ogroženo? Nekaj temnega se je zabliškalo iz velikih oči, ki so nedoločljive barve, tako odvisne od razpoloženja. Če je veselo, oči pobliškavajo, polne so drobnih biserčkov. Če pa je v njih žalost, so podobne globokemu tolmu.

Potlej se je omehečala - Bernarda Cokan iz Nove vasi v Celju - devetnajstletna srednješolka, pritlikave rasti. Odločila se je, da bo postala večja s pomočjo medicinske znanosti in velikega jerbasa lastne volje, kako je to storila, mi je le povedala.

Bernardin svet je močno utesnjen. Mala sobica v bloku ne nudi razkošja prostornine, ki jo Bernarda nosi v sebi. Če bi to bogastvo razporedila po sobah, bi rabila več soban. Malo tistega, kar ima rada, je v njeni sobi. Knjige, rada bi jih imela še več, gramofon s ploščami, lutke, punčke, pes Hari in mucek Puh.

»Vsi odrasli so nekoč bili otroci (vendar se tega le malokdo spominja)«

»Včasih ne razumem odraslih. Vse jim mora iti po načrtu. Jaz pa nisem taka. Mogoče sem še preveč otročja, čeprav bi bila rada odrasla, zgledujem pa se pri Malem princu.« (knjiga S. E. Xuperya). Da, ta knjiga je Bernardino sveto pismo, zato je citate, ki sem jih porabila za mednaslove, pripravila Bernarda sama.

Bernarda je bila zaželen otrok. Močno ljubljena ob rojstvu in tudi naprej. V šoli, med vrstniki, ji ni bilo prijetno. Dali so ji vedeti, da je drugačna od njih. Bila je tiha, vedno obložena s knjigami in malo starejši je pričela prijati fantovska družba. Sprejeli so jo medse in Bernarda se je med fanti odlično počutila.

V srednji šoli ekonomske smeri, ki jo bo v kratkem končala, je bilo skrajša

tudi hudo. Sošolke je najprej ignorirala, potem pa se je nekako zblížala z njimi. »Takrat sem veliko razmišljala o sebi in skrbelo me je, kaj drugi pravijo o meni. Hodila sem tako, da sem z glavo gledala v tla, zdaj jo nosim tako, da vidim naravnost... Mama me je vzgajala tako, da mi je pustila veliko svobode in zrasla sem v osebo, ki je različna od moje matere, zato prihajam z njo včasih tudi v konflikte. Svobode si ne dam vzeti, to, da po svoje mislim, je skoraj edino kar imam.«

»Govorica je vir vseh nespornostov.«

»Veliko govorjenja, premišljevanja, dogovarjanja je bilo, preden sem se odločila za operacijo na nogah. Za ta medicinski poseg je zvedela mama, potlej sem se navdušila še sama.

**It's all the same
fucking days,
but "c'est la vie"
and you must like it.**

(Janis Joplin)

(To so vsi enaki, zabebani dnevi,
toda takšno je življenje
in moraš ga imeti rad.)

Bila sem nezadovoljna sama s seboj, hotela sem oditi iz Celja. Pa čeprav v Ljubljano in še na operacijo po vrhu. V pripravah nanjo sem spoznala, da o njej prav malo vem, povedali pa mi tudi niso. Operiral me je profesor dr. Franc Srakar na ortopedski kliniki v Ljubljani in kot so mi rekli, je bil to prvi tovrstni medicinski poizkus pri nas. Daljšali so mi nogo, kosti, mišice, kožo, z dvema aparatoma. Pred letom in pol je to bilo in šele zdaj je noga zdrava. Vmes je bilo nekaj komplikacij...

Bolečine? Odvečno vprašanje. Bernarda ne govori o njih. »Nad mojo bolečino se bralci ne bodo naslajali.«

Bernardina noga je zdaj daljša za dvanajst centimetrov, ko pa bo operirana še druga, bo Bernarda visoka 143 centimetrov. »Z drugo operacijo ne že-

lim oditi nepripravljena, vse hočem vedeti, sploh pa se bom za njo dogovarjala v Celju. V celjski bolnišnici imajo že za tovrstne stvari specializiranega ortopeda, dr. Vengusta in njemu se bom zaupala. Po razgovorih se bom odločila in verjetno bo to januarja ali februarja.

Človek je lahko poražen, premagan pa nikoli.

(E. Hemingway: Starec in morje)

Če ji je kdaj žal? Stisne zobe, predno odgovori: »Odvisno od razpoloženja. Leto in pol bolečine, medtem ko moje sošolke hodijo v disko. Ali: potrpeti je treba, da bom bolj podobna normalnim dekletom. Še nekaj me muči. Tik pred zaključkom šole sem, manjkata mi še dva izpita, a ta operacija mi je niti šolanja pretrgala. Na izredno razumevanje sem naletela: profesorji so hodili k meni, da sem napravila izpite, sošolke so mi prinašale zvezke, me bodrile. Še vedno je tako. K svoji »tetki« radi pridejo, iščejo nasvet, poslušajo glasbo.

»Vsi ljudje imajo svoje zvezde, vendar vsem ne pomenijo isto.«

Vogelne kamne za stavbo svojega obstoja si je Bernarda že zakoličila. To so Upanje, Ljubezen, Vztrajnost, Neodvisnost. To so moralni aksiomi, ne pa realni svet. Tudi tega želi krojiti po svoje, a je žal odvisen od drugih ljudi in naključij.

Bogata je pahljača Bernardinega notranjega življenja. Knjige jo bogatijo, ob njih dozoreva, sprošča domišljijo, obišče planete, ki so daleč od Zemlje. Rada seže po vsaki dobri knjigi, najraje pa ima fantastiko. Od živčnih pisateljev ljubi Svetlano Makarovič.

Samo vase toneš vse globje in razvozljavaš šifre vzrokov, ki vro iz dalje globlje kot z nekih zgubljenih otokov.

dokler se iz teme ne izmota prava širena in se navežeš. Potlej si sredi svojega pota in potlej morda dosežeš.

(Tone Pavček: Dediščina)

V glasbi je veliko bolj izbirčna. Navdušuje se za punk muziko, dobre pevke, od starejše klasike pa obožuje Edith Piaf. Ima kamenček iz njenega groba, rada bi še kaj, želi potovati v Pariz. To je njena konkretna želja iz njenega sveta domišljije. Zato je potreben denar. Kje ga bo dobila? »Oropala bom banko,« ustreli kot iz topa in za hipec pomislim, da bi bila Bernarda tudi sposobna narediti. Na trenutke je preveč samozavestna (takrat bi preobrnila svet in oropala banko), sicer pa je preudarna, razmišljajoča, tudi sanjarska.

Srečno, veliko malo dekle!
ZDENKA STOPAR
Foto: EDI MASNEC

V Celju dedek Mraz tudi na drsalkah

Večino predprazničnih prireditvev za otroke v celjski občini je v sodelovanju z domačimi kulturno-umetniškimi skupinami pripravila celjska občinska zveza prijateljev mladine. Po posebnem razporedu za osnovne šole in vrtce si bodo lahko otroci še vse do nedelje ogledali plesni predstavi Pojoča skrinjica in Zajček Uh Plesnega gledališča Pionirskega doma, Plesni kolaž Plesnega studia Celje, lutkovno igrice Slon Balon Lutkovnega gledališča Pionirskega doma, igrice O velikem strahu Bohulinu Dramskega gledališča Pionirskega doma in otroški igrice Razbojnik Rogovilež igralcev SLG Celje ter Ali slišiš Kekca amaterskih gledališčinikov iz Stor.

Vse otroke v krajevnih skupnostih, vrtcih, osnovnih šolah, telovadnih društvih Partizan Gaberje in Center ter domovih Miha Pintar in Golovec pa bo do torka s svojim spremstvom obiskoval tudi dedek Mraz.

Na drsališču so za najmlajše letos pripravili še posebno presenečenje - drsalno revijo s prihodom dedka Mraza. Od nedelje do torka se bodo vsako popoldne ob 16.30 uri predstavili mladi drsalcu sekcije za umetnostno drsanje in kotalkanje pri Hokejsko drsalnem društvu v Celju. V oro trajajočem programu se bodo mladeži predstavili z Mačkom Murijem, ki bo tokrat tudi drsal, Piko Nogavičko in lutkami, pripravljajo pa še celo vrsto presenečenj skupaj s prihodom dedka Mraza.

Tisti otroci, ki se dedka Mraza, njegovih bonbonov in prijateljev besed nikoli ne naveličajo, pa lahko letos njegove obiske spremljajo vse do nedelje kar dvakrat na dan. Celjski ulični Novoletni sejem namreč Dedek obišče popoldne ob 10.30 uri, popoldne ob 17.30 uri pa ga spremlja tudi njegovo spremstvo.

V šentjurski občini pripravljajo osrednjo prireditev za otroke jutri ob 16. uri v Kulturnem domu. Občinska zveza prijateljev mladine je v goste povabila štorske amaterske gledališčinike, otroci pa si bodo lahko ogledali igrice Ali slišiš Kekca.

Zanimiv pa je tudi program novoletnih prireditvev za otroke, ki so ga pripravili v krajevni skupnosti Dramlje. Tamkajšnje otroke bo predpraznično vzdušje spremljalo vse do nedelje, ko jih bo obiskal dedek Mraz. Jutri ob 15. uri bo v avli osnovne šole nastop otroškega pevskega zbora z glasbeno pravljico Rdeča kapica, nastopili pa bodo tudi harmonikarji in ostali instrumentalisti. V soboto bo v osnovni šoli lutkovna igrice Malčki palčki, z ritmičnim nastopom pa se bodo skupaj z osnovnošolci predstavili tudi najmlajši iz vrtca. V nedeljo, ko bo v Dramljah tudi zaključek prazničnih prireditvev za otroke, pa bo po predstavi Sovica Oka v avlo osnovne šole prikormak dedek Mraz s svojim spremstvom. Za predšolsko mladež bo s seboj nosil poln koš daril, vsi ostali otroci pa bodo poskušali svojo srečo v bogatem srečelovu.

Mozirje: Dedek Mraz bo v dneh tega tedna obiskal vse predšolske otroke in šolarje do četrtega razreda. Vse bo obdaril z darili, katerih vrednost znaša 1600 dinarjev. Ob obiskih dedka Mraza letos pripravljajo igrice Zajčkova hišica učenci osnovne šole iz Luč.

V Šmarju se bo dedek Mraz ustavil v četrtek in petek. Obakrat se bo prireditev pričela ob 15.30 uri v Domu kulture. V četrtek bo najprej na sporedu igrice Razbojnik Rogovilež, nato bo otroški srečelov. Petkov spored se bo pričel z risankami, nato bo otroška lutkovna igrice ter dramatizacija na temo Živali se obdarujejo. Obakrat se bo prireditev zak-

ljučila s prihodom dedka Mraza, ki ima za otroke iz krajevne skupnosti Šmarje pripravljena lepa darila. Tiste, ki obiskujejo vrtec pa bo dedek Mraz obiskal in obdaril kar v vrtcu.

V Rogaski Slatini bo veselo v soboto in v nedeljo v pravilničnem mestu pred Zdraviliškim domom. Prireditev se bo obakrat pričela ob 16. uri, ko bodo na sporedu risanke in zabavno-kulturni program v dvorani Zdraviliškega doma. Dedek Mraz, ki se bo oba dneva ustavil v pravilničnem mestu, bo imel s seboj poln koš daril.

V Kozjem bo dedek Mraz v petek. Prireditev se bo pričela ob 14. uri v kino dvorani z lutkovno igrico o snežaku, ki si išče ženo. Isto igrice si bodo lahko ogledali otroci dan prej, v četrtek ob 14. uri v Bistrici ob Sotli ter v petek ob 15.30 uri še otroci v Lesičnem.

Otroke velenjske občine bo dedek Mraz obiskal danes, jutri in pa 30. decembra. Danes in jutri bosta v Rdeči dvorani po dve predstavi za otroke iz različnih krajevnih skupnosti, ki jih bo obiskal tudi dedek Mraz. 30. decembra pa bo dedek Mraz obiskal še šole. V tem času bodo za najmlajše pripravili vrsto filmskih in odrskih predstav.

V Domu kulture v Titovem Velenju pa pripravljajo Neca Falk ter Jerko in Mira Novak danes ob 16. uri obisk Kovičevega Mačka Murija za vse velenjske otroke.

Laško: Dedek Mraz je obiskal in obdaril že skoraj vse otroke v vrtcih in po krajevnih skupnostih laške občine. Obiskal pa bo tudi vse tri osrednje novoletne prireditve za šolske otroke. V Rimskih Toplicah bo novoletni ples v soboto popoldne, v telovadnici radeške osnovne šole pa bo ples popoldne. S spremstvom pa se bo dedek Mraz sprehodil po ulicah Laškega v nedeljo popoldne.

Na vseh treh centralnih osnovnih šolah bodo imeli tudi ples samo za učence višjih razredov, na katerih nastopa Nace Junkar. Jutri nastopa v osnovni šoli v Laškem, v soboto bo na novoletnem plesu v Rimskih Toplicah, v nedeljo pa nastopa v Radečah.

Slovenske Konjice: Novoletni živ-žav se začne danes, 25. decembra, ko bo sredi Titovega trga prvič novoletni sejem. Organizirajo ga turistično društvo, turistična zveza, zveza prijateljev mladine in Dravinjski dom. Ne gre zgolj za kramarski sejem, temveč za vzdušje, ki ga bo do 28. decembra s svojim prihodom ustvarjal dedek Mraz. Na trg se bo pripeljal ob 16. uri, se pomudil med otroki, nato pa jim bo vrtil risanke.

Dedek Mraz ima te dni tudi v konjiški občini polne roke dela. Obiskati mora vse malčke po vrtcih in šolah in jim razdeliti darila. Otrokom od 1. do 4. razreda zavija darila v vrednosti 900 dinarjev. Na pot po krajih, kjer imajo dvorane za prireditev, pa se je tudi letos podala skupina prosvetnega društva Zreče z igrice Čudežni pisalni strojček.

Zalec: Občinska zveza društev prijateljev mladine občine Zalec pripravlja tudi letos v povezavi s krajevnimi društvi prijateljev mladine, vrtci in šolami novoletno obdaritev in prireditve za najmlajše. Obdaritev s kulturnim programom se je pričela že konec minulega tedna in bo potekala vse do nedelje. Pripravili so skupen program, ki ga predstavljata dve razvedrilni igrice in sicer ena pod naslovom Ti si glavni, ki jo je pripravila gledališka skupina iz Vrbja, drugo, ki ima naslov Maks žvižgač, pa je pripravila gledališka skupina Zarek iz Zalca. Za obisk dedka Mraza pripravljajo po krajevnih skupnostih še posebne programe.

Samota in beda sta moji sopotnici

Pri Andreju Tanšku v Košnici pri Slivnici

Z avtom smo se peljali, dokler se je dalo, ko pa je zmanjkalo ceste, smo si rekli: »Pot pod noge, nas bodo že prinesle do cilja.« Zemlja je na srečo ponoči zmrznila in zato večjih težav ni bilo, ko smo hodili po razdrapanem kolovozu, raztritem od kravjih vpreg. Ko se je svet začel dvigati v hrib, pa je poti zmanjkalo in šli smo bolj za nosom. Na vrhu hriba, srečni, da smo vendarle na cilju, je sledilo razočaranje. »A Tanška iščete? To pa je tamle čez!« »Tamle čez« je pomenilo spustiti se z vrha enega hriba v dolino in se nato povzpeti na drugega, nič manj strmega. Ampak, prispeli smo na Košnico blizu Slivnice.

S tramovi podprta hiša

Na vhodna vrata je nekdo pritrdil listek, na katerega je z barvicami napisal: A. Tanšek, Košnica 35, pošta Slivnica. Nad vrati pa je bil dokaz, da je bila hiša zgrajena leta 1927. S prednje strani je bila videti še dobro ohranjena, kratek sprehod okrog hiše pa nas je prepričal, da Andrej Tanšek ni govoril kar tja v en dan, ko nam je razlagal svoje težave in nas vabil na obisk. Nekoliko smo ga sicer presenetili, ko smo prišli prej kot je pričakoval, pa je bil kljub temu v nekaj minutah sveže obrit, v nedeljski obleki, s kravato, svoje skromno bivališče pa je na hitro počedil.

»Potres pred približno desetimi leti je hišo razmajal in morali smo jo podpreti s tramovi. Še sreča, da je lesena, sicer bi hišo že takrat odneslo po bregu. Potres je premaknil streho, vsa hiša se je kar nekako sesedla in le močan okvir vrat je zadržal steno, da se ni sesula.«

Zgradba, ki od daleč res daje videz trdnosti, se zdi od blizu kot hišica iz kart, ki jo lahko veter vsak trenutek odpihne. Vse stene so postavljene nekam čudno, saj skoraj ne stojijo več na svojih temeljih, pod streho pa zeva ogromna razpoka. Še bolj žalosten je pogled na zadnjo stran, kjer lesene stene nimajo ometa. Potresni sunek jih je pošteno premaknil, na strehi pa zeva luknja.

»Po potresu so prišli pogledat škodo in takrat so mi obljubili novo hišo. Stala naj bi na temeljih zidanice, ki so močnejši in nazadnje smo se dogovorili za montažno hišo Jelovceta. Moral bi jo samo prevzeti, prišel bi domov in danes bi stanoval v lepi, moderni hiši. Pa ni bilo iz vsega skupaj nič. Zaradi ceste, ki je sploh ni, sem se moral hiši odpovedati«, pripoveduje Andrej.

Cesta, po kateri smo tudi mi prišli v Košnico, res ni vredna tega imena. Ob dežju je takšna, da se pogreznesh v blato do kolen. »Ko so mojim sosedom v dolini po potresu pripeljali barako, so jo voli vlačili tri dni, moje montažne hiše pa gotovo ne bi pripeljali,« pravi Andrej.

Življenje ob petrolejki

Pred leti, ko sta živela še Andrejeva starša, je bila

kmetija ena največjih na tistem koncu. Samo gozda ima 9 hektarov, zraven pa še precej njiv, travnikov in lep kos vinograda. »Včasih smo bili gruntarji, sedaj sem pa največji revež daleč naokoli«, je žalosten Andrej. Zemlje sam tako ne more več obdelovati, v hlevu redi le eno kravo in skromno živi s svojo pokojnino. Dobrih 60 tisočakov dobi in se že veseli poračunov, ki se obetajo po novem letu. »Pa saj nič takega ne potrebujem. Krompir za ozimnico sem kupil, zelje tudi, sedaj pa kuham to dvoje, mesa pa skoraj ne jem. Do nedavnega sem kuhal na plin, pa se mi je pokvaril kuhinjski in sedaj kuham na starem štedilniku, ki ga zakurim z drvni. Malo se kadi, ker smo morali prestaviti dimnik, pa saj sem vsega vajen. Če bi le imel elektriko, potem bi bolje živel! Tako pa

si zvečer prižgem petrolejko, ležem v posteljo, natakem očala in berem, dokler se mi jo. Padel sem v ujetništvo in ko smo bili v Angliji, so prihajali partizanski oficirji in nas spraševali, če želimo stopiti v partizane. Oktobra 1944. leta sem res podpisal, da kot partizan 5. prekomorske brigade prostovoljno stopam v borbo za osvoboditev Jugoslavije.«

Saj se ne hvali s svojo partizansčino, jezi pa ga, ko mu kdo reče, da je postal borec šele potem, ko je bilo vse pri koncu. »Prej sploh nismo slišali za partizane, tu, v našem zakotnem kraju«, se je jezi Andrej.

Tudi v letih po vojni je bil aktiven, delal je nekaj časa na občini, nato pa v Cinkarni do upokojitve. »Nazadnje pa živimo brez ceste, elektrike

in vode, kot bi bili kje v Afriki!«

Nikogaršnje ozemlje

»Hiša bi gotovo zdržala še nekaj let, kljub temu, da je tako načeta, toda lanski sneg je zlomil ostrešje in sedaj čakam, da se mi streha lepega dne sesuje na glavo. Zato sem se najprej obrnil na občinski odbor Zveze borcev v Szentjurju in zaprosil za pomoč. Dodelili so mi 100 tisočakov posojila, s tem pa lahko kupim le vijake, če bi položil novo streho. Šel sem še na izvršni svet in povedal, da bi rad hišo, ki naj bi jo dobil že pred desetimi leti. Pa so mi rekli, da je sedaj ne morem več dobiti, ker denarja zanjo tudi ni več. Vprašali so me, če bi šel v družbeno stanovanje, pa sem odklonil, ker je to predrago zame in za mojo pokojnino. Obljubili so mi, da bodo skušali stvari urediti, medtem pa so zadržali tudi posojilo, tako da sedaj nimam nič. Verjetno čakajo, da bo svoje naredil letošnji sneg, potem bodo imeli mir pred mano.«

Andrejev položaj je torej vse prej kot enostaven, vendar verjame, da mu bodo pomagali. Rad bi tudi prodal

Andrej Tanšek ob večerih prižge petrolejko in bere, dokler mu oči ne omagajo.

oči ne začnejo tako močno solziti, da raje zaspim. Berem pa vse, kar mi pride pod roke, predvsem časopise, da izvem, kaj se dogaja po svetu.«

Pred leti so se menda že pokazale možnosti, da bi tudi Andrej dobil svojo elektriko, pa so ugotovili, da se samo zanj ne splača potegniti kablov. Tudi vodovoda do hiše ni, studenec je pod hribom in Andrej si vsak dan nanosi vode. »K nam še poštar ne pride, sami smo si morali kupiti nabiralnike in jih postaviti pri kmetu v dolini«, z jezo in žalostjo ugotavlja Andrej Tanšek.

Pa še ena nadloga tare Andreja – osamljenost. »Imel sem ženo, pa je šla z drugim, skoraj dvajset let sem že sam. Druge si nisem iskal,« pravi Andrej in dodaja, da ga tudi hči poredko obišče, brat, ki živi v Dobju, pa ima dovolj lastnih skrbi.

Sogovorniki so redki, če pa že kdo pride, Andreju ne zmanjka tem za pogovor. Navsezadnje je obredel pol Evrope in že to je nekaj, o čemer je vredno govoriti, pa čeprav ga je nosila vihra vojne. »Od mladosti nisem imel ničesar. Ko sem bil star 17 let, so me odpeljali na prisilno delo v Nemčijo, kmalu pa so nas mobilizirali in že smo bili v zelenih uniformah. Poslali so nas v Francijo in tam smo čakali angleško invazi-

Pogled na zadnjo stran hiše je še bolj žalosten. Neometane, vegaste stene, nekdanje črne kuhinje, v strehi pa ogromna luknja.

Andrejeva hiša je na vseh koncih podprta s tramovi, saj jo je že potres močno razmajal, svoje pa je naredil še zob časa.

del zemlje. Pred leti so že prihajali graditelji vikendov in si ogledovali teren. Pa jih je kaj hitro minilo veselje, ko so zagledali cesto. »Rad bi prodal in tako dobil človeka v bližino, ki bi mi lahko priskočil na pomoč. V tej samoti pa nihče ne bo vedel, če se mi bo kaj zgodilo. Pa kaj, ko zaradi ceste ne bo nikogar!«

Tako se krog počasi sklepe. Košnica, ki sodi h krajevnim skupnosti Prevorje, je hkrati na meji s Slivnico in Loko. Cesta, ki je vzrok vseh težav, pa je deloma na slivniški, deloma pa na prevorski strani. Krajevni skupnosti se doslej še nista dogovarjali, da bi se dela skupno lotili. Več je namreč cest, ki so prometnejše, torej tudi po-

membnejše. Vendar se Andrej ne da. »Po srcu sem še vedno Slivničan, saj je Košnica včasih sodila k tej krajevni skupnosti. Tudi moja najkrajša povezava s svetom vodi po slivniški zemlji. Po prevorski strani imam uro daleč do avtobusa, pa tudi tam ni prave ceste.« Svoje upe torej stavi na krajevno skupnost Slivnico, kjer pa mu ne morejo pomagati. Pravijo, naj se obrne na Prevorje, to pa mu ni všeč.

Tako ostaja na »nikogaršnji« zemlji, osamljen na svoji kmetiji, v hiši, ki se mu podira nad glavo.

Bo letošnja zima prinesla kakšno spremembo?

TATJANA CVIRN
Foto: EDI MASNEC

Hmezad

Hmezad, Kmetijski kombinat Šmarje, n. sol. o., Šmarje pri Jelšah, TOZD Kovinarstvo in servisi

razpisuje
prosta dela in naloge:

Direktorja TOZD

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, družbenim dogovorom in samoupravnim sporazumom mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima visoko ali višjo izobrazbo strojne smeri
- da ima 3 oz. 5 let delovnih izkušenj na vodilnih ali drugih odgovornih delih in nalogah
- da ima sposobnost vodenja in koordinacije
- pozitiven odnos do samoupravljanja
- da predloži program razvoja TOZD.

Mandat traja 4 leta.

Kandidati naj pisne vloge z dokazili pošljejo v 15. dneh od dneva razpisa na naslov: Hmezad, Kmetijski kombinat Šmarje, Šmarje pri Jelšah – splošni sektor.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30. dneh.

Družba slepim vida ni vzela in ni treba, da jim ga vrne

Smo res storili vse, da slepim damo enake možnosti za enakopravno življenje?

Vlasto Skale, glasbenik iz Celja s štiridstotnim ostan-
kom vida je primer, ki dokazuje, da predpisov ne moremo
uveljavljati pri vseh enako, ker je vsak človek enkratno
bitje in ga je treba kot takega tudi posamično obravna-
vati. S svojim položajem se neče sprijazniti. Ker mu
družba doslej ni hotela priznati invalidske upokojitve in
ker je ostal takorekoč brez sredstev za življenje, se je
odločil za beračenje. Končalo se je tako, da so ga organi
reda skušali spameiovati z udarci, jutri pa ima zaradi
beračenja obravnavo pri sodniku za prekrške.

Družbeno skrb za ljudi s
telesno okvaro smo prepu-
stili raznim institucijam, naš
odnos do njih pa ilustrirajo
že vprašanja, ki jih lahko po-
gosto slišimo: kaj naj bi po-
čeli paraplegiki v discu, slepi
v gledališču, le kaj gluhi v
kinu. V naših razmerah, res
nimajo kaj početi.

Med izobraževanjem jih
spravimo v ustrezne zavode
in domove, v prostem času
pa naj hodijo v svoja dru-
štva, ki imajo ponekod že ze-
lo razvejano kulturno, šport-
no in drugo dejavnost. In kar
je najvažnejše, imajo pravico
do dela in z njo zagotovljeno
socialno varnost.

Nudimo jim torej strokov-
no pomoč, da izberejo takš-
ne poklice, ki jim omogočajo
tudi zaposlitev. Gre večinoma
za enostavna dela, ki zah-
tevajo nižjo poklicno izo-
brazbo, saj nam je pomemb-
no le to, da so zaposleni. Sle-
pi, ki so zaposleni, imajo ob
tem tudi pravico do denarne
pomoči za nego in postrežbo,
ki jo prejema tudi, ko so že
upokojeni.

Zveza slepih si že vrsto let
prizadeva, da bi imeli slepi
možnost za enakopravno
izbiro poklica. »Danes že po-
lovica slepih in slabovidnih
mladine obiskuje »normal-
ne« osnovne šole,« pove taj-
nik Zveze slepih v Celju,
Adolf Vidensek. »Na sred-
nješolski stopnji so omejitve
za slepe že večje. Zgolj od
prizadevnosti, trme in vztraj-
nosti je odvisno, če bo priza-
deti posameznik zaključil tu-
di višjo ali visoko šolo. Toda
zadnjih nekaj let se ožijo za-
poslitvene možnosti slepih
in ni malo primerov, ko slepi
ne dobijo dela, ki bi ustrezalo
njihovi izobrazbi. Zato jih
žal tudi mi v zvezi prepriču-
jemo naj se odločijo za pokli-
ce, s katerimi se bodo lažje
zaposlili. Naš cilj je, da se
vsak slep zaposli in se s svo-
jim delom preživi.«

Neposlušnost je treba kaznovati

V luči takšne enakopravnosti
nam je primer Vlasta
Skaleta lahko nekoliko bolj
jasen.

Četrty razred osnovne šole
je zaradi slabovidnosti že
moral obiskovati v Zavodu
za slepe in slabovidno mladi-
no v Ljubljani. Po osnovni
šoli se je vključil v Zavod za
poklicno usposabljanje v
Skofji Loki, kjer je lahko iz-
biral med nekaterimi eno-
stavnimi poklici. Odločil se
je za kovinostrugarstvo. Za-
radi preslabega vida je po
dveh letih opustil izobraže-
vanje. »Kljub nasprotovanju
socialne službe, sem se odlo-
čil za glasbeno šolo. To je
edino kar me je res veselilo,«
pove Vlasto. »Nižjo stopnjo
sem končal v Skofji Loki,
srednjo pa v Ljubljani. Imel
sem štipendijo, ne pa tudi
dodatka za pomoč in po-
strežbo, do katerega bi bil
upravičen, če bi ubogal na-

svete socialne službe, in se
odločil za bolj ustrezen po-
klic.«

S srednjo glasbeno šolo
Vlasto pravzaprav nima po-
klica, vsaj višjo bi moral ime-
ti, če bi hotel biti učitelj glas-
benega pouka. Vlasto pravi:
»Nima smisla, da končam
višjo šolo. Kot pedagog ne bi
mogel delati. Ne vidim not,
ne bi mogel kontrolirati
nalog.«

Slepota ni invalidnost

Vlasto je začel zagnano in z
veseljem kot učitelj glasbe-
nega pouka najprej v Tito-
vem Velenju, nato v Žalcu.
Ni mu zneslo. Poskušal se je
tudi kot telefonist, dokler se
1979 ni zaposlil kot vodja
glasbenega programa v noč-
nem Baru v hotelu Celeia pri
celjskem Izletniku. Šest me-
secev je nekako šlo. Potem
je dobil hudo vnetje očesa. V
bolnišnem staležu je bil sko-
raj tri leta. Med tem časom
so ukinili nočni bar. Izletnik
mu je bil dolžan najti nado-
mestno delo. Izbral je lahko
med čistilcem, dežurnim na
parkirišču, ipd. Po nekaj

Slepi so umsko povsem
normalni ljudje. Pa vendar
ima od tistih tisoč, ki so v
rednem delovnem razmerju
v Sloveniji, le peščica več
kot srednjo šolo. Na Celj-
skem so takšni trije. Najpo-
gostejše slepe zaposlijo kot
telefoniste, fizioterapevte,
strugarje, montažerje, na
različna dela za tekočim
trakom in podobno. Zadnje
čase pa je med slepimi pri-
ljubljen poklic daktilografa.
Za to delo se večinoma
odločajo tisti, ki ne dobijo
svoji izobrazbi primerne za-
poslitve.

dneh je samovoljno pustil
službo. To se je zgodilo pred
poldrugim letom. Nekaj me-
secev je še prejemal dodatek
za nego in postrežbo. Letos
julija so mu dodatek ukinili,
ker do njega ni bil več upra-
vičen, ker je samovoljno pre-
kinil delovno razmerje. Ostal
je brez lastnih sredstev za
življenje. Šel je na cesto –
beračit.

V desetih letih delovne do-
be se je dvakrat poskušal in-
validsko upokojiti. Prošnjo
so mu zavrnili, češ, da slepo-
ta sama po sebi ni invalid-
nost. V postopku za oceno
preostale delazmožnosti pa
so ugotovili, da je sposoben
za delo s polnim delovnim
časom. Lahko bi se prekvali-
ficiral. Vlasto noče. Vztraja
pri invalidski upokojitvi.

»V desetih letih redne za-
poslitve sem zares delal morda
poldrugo leto. Preostali
čas sem bil v bolnišnici,« pravi
Vlasto. »Sit sem takšnega
izigravanja. Poskušal sem
marsikaj, a ne morem. Ho-
čem, da me invalidsko upo-
kojijo. Saj delam. Toda z

glasbo in pesmimi, ki jih ob-
časno objavljam, ne morem
živeti. Nisem konkurenčen v
show businessu. Tu moraš
biti nenehno zraven, moraš
se neusmiljeno boriti za svoj
obstoje na sceni. Omejuje me
vid in res je tudi, da bi moral
biti v svojem položaju izje-
men glasbeni talent, da bi
uspel. To pač nisem. Zanima
pa me samo glasba. Morda bi
tudi v glasbi priredil kaj več,
če se mi ne bi bilo treba ne-
nehno boriti za osnovno ek-
sistenco.

Za koga delajo psihiatri

Vlastov primer je v po-
stopku na sodišču združene-
ga dela pri SPIZ v Ljubljani.
Njegova nevropsihiatrinja
dr. Vera Petrišičeva h kateri
redno hodi že od 1975. leta, je
ocenila njegovo delozmož-
nost. »Vlasto je težko prilag-
odljiv. Sposoben bi bil za
nekatera dela, vendar ga
omejujejo njegove psihične
težave, pri nekaterih drugih
pa ga omejuje slabovid-
nost. Težko bi zanj našli pri-
merno zaposlitev. Pred leti
je imel težko duševno bole-
zen. Zdravil se je v Vojniku.
Ob spletu neugodnih okoliš-
čin se mu lahko bolezen po-
vrne. Svoje mnenje sem po-
sredovala invalidski komisi-
ji. Zdi se mi, da ga niso upo-
števali, zato se sprašujem,
kakšen smisel ima moje
delo.«

Če bi vse ljudi s telesno
okvaro avtomatično invalid-
sko upokojili, bi napravili
medvedjo uslugo tistim, ki
želijo delati in so sposobni z
delom svojih rok zaslužiti za
življenje. Zato nudi sistem
ocenjevanja preostale delo-
zmožnosti ljudem s telesno
okvaro več možnosti, da se
zaposlijo glede na svoje psi-
hofizične sposobnosti. Obe-
nem pa sistem obvezuje de-
lovne organizacije, da poskr-
bijo za takšne ljudi, zlasti za
lastne delovne invalide.

Biti slep

Slep ali kako drugače te-
lesno prizadet človek ni v
enakopravnem položaju z
»normalnimi« ljudmi. Zakaj
si tega nečemo priznati?
Res, da noben denar ne bo
vrnil slepemu vid, z nekim
minimalnim nadomestilom
za telesno okvaro pa bi vsem
slepim, tudi tistim, ki ne de-
lajo, vendarle lahko dali ob-
čutek, da skrbimo zanje. Po-
kazali bi jim, da niso prepuš-
čeni sami sebi, tudi če se ne
znajdejo v življenju tako kot
bi od njih pričakovali, glede
na formalno pravne možno-
sti, ki jih vendarle imajo.

»Zveza slepih se zavzema
za takšno rešitev,« pravi
Adolf Vidensek. »Nekatere
kategorije slepih, kot so na
primer vojni in vojaški inva-
lidi, dobivajo takšno nado-
mestilo. Ne pa vsi. Nismo ta-
ko bogata družba, da bi zmo-
gli tolikšne izdatke. Čeprav
gre takorekoč za simbolično
vsoto, vse ostale pravice pa
naj bi slepi uveljavljali tako
kot sedaj, iz dela. Ker temu
ni tako, se mora človek s sle-
poto pač sprijazniti. Če se ne,
potegne v tej družbi kratko.
Če se hoče slep človek uve-
ljaviti in pridobiti zaupanje
ostalih ljudi, mora za vse to
vložiti mnogo več truda, kot
tisti, ki vidi. Družba nam pač
vida ni vzela, in nam ga ni
dolžna vrniti.«

Vlasto je v tej borbi obu-
pal. Zato je tudi izstopil iz
zveze slepih, ker meni, da ga
je pustila na cedilu: »Zveza
slepih ima do vseh svojih
članov enak pristop in se
ravna po splošnih pravilih,
ne da bi kdaj skušala pri-
sluhiti posamezniku, ki se
iz najrazličnejših vzrokov, ne
more vključiti v ta sistem.«
Ker se njegova tričlanska
družina ne more preživeti z
ženino plačo, otroškim do-
datkom in subvencijo stana-
rine, se je Vlasto Skale odlo-
čil za beraško palico. Komu
v sramoto?

VIOLETA V. EINSPIELER
Foto: EDO EINSPIELER

INDUSTRIJSKO KOVINARSKA IN OBRTO MONTAŽNA DO IKOM ŠMARJE PRI JELŠAH TOZD DOM

Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge

kalkulanta II.

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati
še naslednje:
– da ima končano VI. ali V. stopnjo strokovne izo-
brazbe strojne smeri
– zaželene so delovne izkušnje, lahko pa se prijavijo
tudi pripravniki.

Pismene prijave z dokazili o izobrazbi naj kandidati
pošljejo na naslov:
DO IKOM, TOZD DOM Šmarje pri Jelšah 180, v 15.
dneh po objavi.

Prijavljeni kandidati bodo obveščeni o izbiri v 15.
dneh po opravljenem izbirnem postopku.

Po sklepu seje sveta

Zavoda za delovno usposabljanje Miha Pinter Dobrna

z dne 12. 12. 1986
razpisujemo
1 prosto delovno mesto

specialnega pedagoga ali delovnega terapevta

za nedoločen čas.
Pogoj: PA smer DPO – VŠ
Nastop dela takoj, stanovanja ni.

Tekstilna tovarna Prebold

želi sprejeti na delo večje število delavk in delavcev
za opravljanje del na področju:

predenja tkanja plemenitenja tkanin barvanja nogavic transportiranja vzdrževanja tekstilnih strojev

Če ste nezaposleni ali zaposleni v OZD, kjer se zaradi
gospodarskih težav pojavljajo tudi viški delavcev,
potem se nam javite, saj vam nudimo organizirano
priučevanje na vseh področjih tekstilne dejavnosti.

Prav tako vabimo k sodelovanju tudi delavce za
opravljanje del in nalog:

korespondent hrvaškega jezika

– s končano VI. stopnjo strokovne izobrazbe (jezik-
slovec)

risar vzorcev

– s končano V. stopnjo strokovne izobrazbe (obliko-
valni tehnik)

pleskar

– s končano III. ali IV. stopnjo strokovne izobrazbe
oz. priučen pleskar z delovnimi izkušnjami.

Prijavljeni kandidati morajo izpolnjevati pogoj, da
imajo stalno bivališče na območju, kjer je organi-
ziran prevoz na delo in z dela z avtobusi OZD.

Za vsa dela in naloge bomo sklenili delovno razmerje
za nedoločen čas s polnim delovnim časom in po-
kusnim delom treh mesecev.

Pisne prijave pošljite v roku 8 dni po objavi na naslov
Tekstilna tovarna Prebold – 63312 Prebold; sicer pa
velja objava do zasedbe del in nalog.

Sto trije biseri na nitki življenja

Ko se prične pot proti Staremu gradu iz Skalne kleti strmo vito navzgor, stoji hiša danes sto triletna Jožefa Ušaja ali tete Pepce, kakor jo imenujejo vsi domači.

Njeno domovanje v Celju izdaja blišč lesene štukature, ki jo je načel zob časa. Pred vojno je bila tu znana gostilna pri Skalni kleti, kjer je kuhala in gospodarila gostilničarka Pepca, ki je slovela kot dobra kuharica, zlasti pa je znala pripravljati primorske specialitete.

Na te čase vežejo Ušajevo teto lepi spomini. Vrvež v hiši ni nikoli pojenjal, ona pa je

uživala, če so bili gostje zadovoljni.

Pa to so že spomini, ki so močno prisotni še danes in se ji rdeča nit med klepetom le malokdaj utrga.

Pri našem zadnjem obisku ob njenem visokem jubileju smo jo našli pri kosilu. Z apetitom je jedla mineštro, nazaj zavezana ruta, primorsko narečje, ki ga v petinsemdesetih letih bivanja izven rodne kraja ni izgubila in ljubezen do polente, to so značilnosti, ki jih teta Pepca kljub visokim letom, ni izgubila.

Tudi zgovorna je še zelo. Pripoveduje kako je pred parimi dnevi padla, a se je samo udarila, zlomila pa nič.

DO EMONA HOTELI LJUBLJANA TOZD HOTEL EVROPA CELJE,

Titov trg 4

Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge:

Receptorja

pogoji:

- V. stopnja strokovne usposobljenosti hotelske ali turistične smeri
- eno leto delovnih izkušenj
- znanje dveh tujih jezikov

Blagajniška opravila v kuhinji

pogoji:

- V. stopnja strokovne usposobljenosti – gostinski ali trgovski poslovodja
- eno leto delovnih izkušenj na ustreznih delih

Delo je za nedoločen čas s polnim delovnim časom in enomesečnim poskusnim delom.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjenih pogojih pošljite na gornji naslov v 8. dneh od dneva objave.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15. dneh po opravljeni izbiri.

Tudi sicer v dolgem življenju ni bila veliko bolna, čeprav je delala od jutra do večera in še veliko dlje. Gostilna ni poznala počitka, teta Pepca pa je bila njeno srce. To še vedno utripa za vse dobre in slabe ljudi na svetu, pa za nečaka Jožeta Ušaja, ki živi pri njej in lepo skrbi za svojo teto. Pove tudi, da teta vsak dan gleda dnevnik, poslušala radio, bere pa nič več, ker slabo vidi brez očal. Očala so ji prinesli, a je z njimi slabše videla kot prej. Tako ji je ostal le bežen stik s svetom, ki ga posreduje televizija.

Ko odide nečak Joško po nakupih v mesto, dela teta Pepci družino muček, ki se ji ovija okoli nog. »Z njim se pogovarjam, veste, da ne pozabim govoriti, pa slišim ga tudi ne,« se nasmeji teta Pepca in si hiti popravljati ruto. »Res ne vem zakaj tako dolgo živim in zakaj je mene doletela taka milost. Koliko časa še bom, ne vem, nobenemu pa ne bi bila rada v napoto. Pomijem še, kuham ne več, postorim okoli štedilnika. To pa je tudi vse. Iz kuhinje ne grem več, tu je moj najljubši prostor.«

Sklene roki na prsi in skomigne z rameni, češ, le koliko časa še. Morda še toliko, da bo spila nekaj vrčkov piva, ki ga je začela piti lani. Pa saj ga na dan ne spiše več kot kozareček, marveč le toliko, da ima prijeten okus, zlasti če je zraven mineštra ali polenta.

Se na mnoga leta teta Pepca Ušaj!

ZDENKA STOPAR
Foto: EDI MASNEC

Patagonska trilogija

Knez, Karo, Jeglič uspeli tam, kjer je klonil celo Messner

Franček Knez, Silvo Karo in Janez Jeglič, trije naši vrhunski alpinisti so te dni v Patagoniji v Južni Ameriki dosegli še en velik uspeh; vest, da so preplezali jugovzhodno steno Torre Eggerja, te dni že obkroža svet, zakaj kot edini na svetu su uspeli preplezati takoimeno »patagonsko trilogijo« (Fitz Roy, Cerro Torre in Torre Egger) ter uspeli tam, kjer so klonili mnogi znani alpinisti, med njimi tudi Messner.

Jugoslavanski uspehi in s tem tudi uspehi Frančka Kneza, zaslužnega mojstra športa iz Rimske Toplice so se začeli z vzponom na Fitz Roy. V težkih vremenskih pogojih, ki vladajo v Patagoniji, so preplezali težko prvenstveno smer in se povzpeli na vrh.

Franček Knez je po vrnitvi s te odprave imel eno samo veliko željo – rad bi se vrnil v Patagonijo, zakaj tamkajšnje strme gore so velik izziv za vsakega vrhunskega plezalca. Želja sem mu je izpolnila s Cerro Torrejem, kjer je slovenska alpinistična odprava potegnila smer, ki ji pravijo »plezalski problem naslednjega tisočletja«. Šlo je res za vrhunsko mojstrovino, Franček Knez pa je del težke smeri splezal prosto in tako dvignil oceno celotnemu vzponu.

Torre Egger je tretji markatni vrh v verigi Patagonskih gor, naši trije vrhunski alpinisti pa so na pot odšli v začetku novembra. O samem vzponu imamo doslej zelo malo podatkov (več jih bomo dobili, ko se bo odprava, predvidoma v torek, 30. decembra, vrnila v domovino). Vemo le, da so se lotili prvenstvene smeri v jugovzhodni steni Torre Eggerja. Tako kot pri prejšnjih vzponih, so tudi tokrat izkopali snežno luknjo pod steno, kjer so shranili opremo za plezanje in, tako kot med prejšnjimi odpravami, so tudi tokrat imeli precej nesreče z vremenom. Plezati so lahko začeli šele 18. novembra v precej slabih po-

gobjih – med slapovi vode in snega. V prvih dveh dneh so napeli nekaj več kot 200 metrov stalnih vrvi. Naslednji dan, 20. novembra, so splezali še 100 metrov, v glavnem že previsne stene in 21. novembra še 80 metrov najtežjega dela stene. Knez, Jeglič in Karo so ocenili, da je to ključno mesto vzpona na Torre Egger.

Ker je začelo snežiti, so se morali za nekaj dni vrniti v bazo. S stalnimi vrvmi so tako opremili skoraj 400 metrov smeri, takrat pa so računali, da bodo načeli še približno 100 metrov vrvi, ostale stene pa ob ugodnem vremenu preplezali v alpskem stilu.

O zadnjem delu tega zahtevnega vzpona nimamo natančnejših podatkov, toda vest, ki je te dni obkrožila svet, pravi, da so naši trije alpinisti uspeli, pa čeprav v težkih vremenskih pogojih in s skromnimi sredstvi. Franček Knez se bo takoj po vrnitvi v domovino začel pripravljati na naslednjo odpravo – skupaj z nekaterimi celjskimi alpinisti bo poletel poskušati priti na Trango Tower v Pakistanu, vrh, ki so ga doslej zaman nasakovali mnoge odprave.

SREČKO ŠROT

S poštarjem v breg in sneg

Pavel Korošec zmaguje pohorske grape z veliko dobre volje

Poštarji imajo te dni polne roke (torbe) dela. Kot koledniki hodijo z novoletnimi voščilnicami od vrat do vrat. Pa kaj, ko ni samo to: časopisi, položnice, pokojnine, posebne pošiljke in kdo ve kakšna šara še, jim teži torbe in življenje prav v zadnjih dneh leta, ko že marsikje vlada prednovoletni živ-zav. V mestih je poštarjem kljub vsemu veliko laže. Pisemce spusti v nabiralnik, ali pa dvakrat pozvoni, in že mu odpreš vrata. A v hribih? V oddaljenih vaseh, takole, na 1300 metrih nadmorske višine? V zimi! Na slabo posutih cestah? Tam, kjer tudi dobri rumeni fičko ne zmoro strmine in zmrzali, a ljudje prav tako vsak dan nestrpno pričakujejo poštarja.

Mnogim pomeni edini stik z zunanjim svetom. Je sel, ki prinaša dobre in slabe novice in denar, in zlasti ostarelim na uslugo na pot v dolino odnaša povratne informacije. Pavel Korošec iz zreške pošte je eden tistih poštarjev, ki se svojemu poklicu naravnost razdaja in mu noben breg in ne sneg ne moreta preprečiti, da ne bi do njegova pisemca izpraznil stare usnjene torbe. To zavrtno vem, kajti minuli četrtek sem bila na poti po Pohorju njegova »pomočnica«.

Rana ura – zlata ura

Zunaj je bila še trda tema, ko sem potrkala na razsvetljena vrata zreške pošte. Drugod so hiše še spale in globoko dihale z zavesami. Medtem pa je poštar Pavel

že razporejal pošto, ki jo »bova« kasneje raznašala od Zreč, Boharine, Skomarja, Resnika prek Padeškega vrha, da bi se lahko vrnila nazaj na zreško pošto, kjer bo čakalo Pavla še kup drugih, korespondenčnih del. Krenimo, ne izgubljammo časa! Ura teče, nič ne reče. Ljudje poštarja povsod nestrpno pričakujejo in če se zgodi, da je kdaj nekoliko bolj pozen, ga že karajoče povprašajo: »Kje pa hodiš danes?« Mnogi pričakajo poštarja na vratih, spet drugi ga niti ne vidijo, ker prihajajo sami po pošto v skupne nabiralnike, a vselej vedo, da je Pavel bil pri njih. Na poti iz Zreč se je rumeni fičko kar naprej ustavljal. Hiše so tam še bolj goste naseljene, Pavel je urno in vajeno odlagal pošto. Kot zanašaj se je tisti dan bilo precej.

Ne toliko novoletnih voščilnic (teh ima najbolj polno torbo ta teden), kot knjig Prešernove družbe, ki sva jih zjutraj komaj zložila v fičko in časopisov. Novi tednik in Kmečki glas ljudje v teh krajih radi bero, sem se prepričala po zajetnem kupu, ki ni mogel v torbo.

Premosorazmerno z nadmorsko višino in kolikor toliko dobro cesto, so se redčili tudi postanki. Hiše so redkeje posejane po bregih, a fičko, ki ga Pavel tako spretno obvlada, in ki se mu odziva kot najbolj poslušni konjič, do vseh vendarle ne zmoro. Očitno Pavla to niti najmanj ne moti, kajti žvižgajoč ali pa brundaje si kakšno pesmico, jo je jadrno ucvril po gazi do hiše, kozolca, ute, nabiralnika. Takšna mesta za odlaganje pošte si je bil namreč izgovoril z lastniki, da bi lahko čimbolj racionaliziral pot in čas. Ljudje ga imajo silno radi. Pavel pa njih.

»Že 26 let raznašam pošto po teh Karpatih. Poznam vsako hišo, vsako stezo, vsako past v vsakem letnem času,« se je razgovoril Pavel šele potem, ko sva se morala dlje časa vrteti po cestah, ki so me spominjale na odlično

pripravljene bob steze v olimpijskem Sarajevu. Jaz sem bila bolj tiho. V rokah sem stiskala veliko torbo (mimogrede: bil bi čas, da bi dedek Mraz prinesel novo) in kadar je bila strmina na moji desni, sem še bolj zavzeto prisluhnila poštarju Pavlu in spotoma razmišljala še o tem, kako bi moral dobiti pravzaprav dvojni osebni dohodek: enega kot poštar, drugega kot šofer in sel. »Rad imam svoje delo. Tistih 92.000 dinarjev z minulim delom vred za nevarnosti v katere se podajam vsak dan, ob vsakem vremenu, res ni veliko. Še dobro, da imam doma majhno kmetijo. Štiri krave, za veselje in pomoč pri delu pa še konjiča. Žena iztisne iz mleka več kot jaz z raznašanjem pošte po teh Karpatih (tako je krstil Pavel zakotne pohorske grape, pa jih tako imenujem še jaz.) Medtem je jutro zraslo v čudovit dan.

Zgodbe iz Pavlove preje

Pred dvema letoma sem dobil fičko za v te Karpat, če pa me kdaj izda, spet zlezem na moped, kot še ved-

Takole obložen s knjigami, časopisi in novoletnimi voščilnicami (jaz pa s fotoaparatom), sva zjutraj s poštarjem Pavlom Korošcem krenila na pot.

Odpirajo se vrata v življenje in delo

Računalniki podirajo pregrade med zdravimi in prizadetimi otroki

»Znaš izpisati svoje ime?»

»Znam. Najprej pritisnem PRINT. Zdaj pa: DARKO.9»

»Odlično. Zbriši, da bo še Lizika pokazala, kako ji gre.»

Ampak Liziki ne gre. Šele z Darkovo in inštruktorjevo pomočjo izpiše svoje ime. Pohiteti mora, ker drugi otroci nestrno čakajo, da bodo prišli na vrsto. Vseč jim je računalnik. A kaj, ko je samo eden, njih pa toliko. Članom krožka se vsakega nekaj časa pridružijo skupine zvedavih otrok. Tudi oni bi radi poskusili, pa jih pošiljajo proč. Tudi krožkarjem se minute hitro iztekajo. »Zdaj pa pojdite in pokličite drugo skupino.« Pa še kar stojijo.

Nič posebnega, tako se dogaja na vseh šolah, kjer imajo računalnike, bi kdo pomislil. Otroci se pač radi igrajo z njimi. Drži. Tako kot to, da si računalništvo na široko odpira pot v naš vsakdan, k delu in učenju. Toda skupine otrok, ki smo jo obiskali, ne sestavljajo kakršnikoli otroci. Bili so telesno ali kombinirano prizadeti otroci s cerebralno paralizo ter otroci šole s prilagojenim programom Ivanke Uranjek v Celju. Zbrali so se na računalniškem krožku, za mari-borskim drugim tovrstnim v Sloveniji in verjetno tudi v Evropi. Dva meseca že prihajajo dvakrat tedensko iz različnih krajev širšega celjskega območja, nekateri s starši, ki se učijo skupaj z njimi. Zato, da si bodo lahko olajšali življenje, da se bodo lažje učili, da bodo premostili svojo prizadetost, da bodo obogatili svoje predolge proste ure ali pa ustvarili pogoje za bodoči poklic v računalništvu.

Na začetku pomoči invalidnim otrokom

»Le zakaj mora biti ravno moj otrok prikrajšan za raz-

vedrilo, za normalno življenje, za poklic?« Le redki starši prizadetih si takšna vprašanja zastavljajo z vdanostjo v usodo. Večina želi nekaj narediti za otroka, nekaj spremeniti. Kadar se želji pridruži tudi znanje, uspeh ni daleč. V okviru Zveze društev za cerebralno paralizo Slovenije se je izoblikovala razvojna skupina, ki jo vodi Adolf Mrak iz Kranja, oče otroka s cerebralno paralizo, ki danes skupaj s še nekaj vrstniki obiskuje »normalno« srednjo usmerjeno šolo za računalništvo. Nobenih posebnih težav mu ne dela, saj lahko tudi domače naloge naredi s pomočjo računalnika, celo geometrijske, ki so sicer za telesno prizadete popolnoma neuresničljive.

Razvojna skupina si je zastavila cilj pomagati osebam s kombinirano prizadetostjo in težjo telesno prizadetostjo. Adolf Mrak pravi, da so šele na začetku. Prve kasete

programov so namenjene za pomoč otrokom s specifičnimi učnimi težavami, predvsem v branju, pisanju in računanju, pa tudi za pomoč predšolskim otrokom. Namenjene so posameznikom, vzgojnim, šolskim in zdravstvenim ustanovam. Na njih so vaje za spoznavanje, razlikovanje in utrjevanje barv, vaje za razlikovanje strani človeškega telesa, za orientacijo v prostoru, za utrjevanje smeri z leve proti desni in seveda kasete z igracami. Začeti je namreč vedno potrebno z igracami. Otroci z njimi najlažje spozna računalnik, pa še sprošča se ob njem. Ravno igre so namenjene vsem stopnjam prizadetih otrok – najtežje prizadeti potrebujejo prilagojene tipkovnice. Za najtežje prizadete bodo računalniki morda ostali samo igra, a za obogatitev njihovega življenja zelo pomembna.

Naslednje, kar bi radi dali

prizadetim otrokom, so programi za učenje – od matematike do jezika. Za mnoge telesno prizadete je to edini način, s katerim lahko pokažejo in uveljavijo svoje znanje. Toda programi so dragi, zahtevajo sodelovanje različnih strokovnjakov... Vendar se je vredno potruditi zanje, saj odpirajo ne nazadnje tudi vrata naprej, v izobraževanje za poklic. V računalništvu jih bo vedno več. Računalniki tako odpirajo šole in življenje sedanj in bodočim generacijam prizadetih otrok.

Šole so pri ključnih nalogah same

V času, ko je uporaba računalnikov v srednjih in osnovnih šolah za zdrave otroke vse bolj vsakdanjost, številne šole s prilagojenim programom o njih še niti ne razmišljajo. Posamezne skupine prizadetih rešujejo pro-

Adolf Mrak

Mirko Galeša

bleme vsak po svoje – poleg prizadetih s cerebralno paralizo računalništvo vedno bolj prodira med slepe in gluhe, pa tudi za duševno prizadete se odpirajo možnosti. Računalništvo pa še vedno ostaja v krožkih. Republiški Zavod za šolstvo je na sejmu Vse za otroka v Celju sicer glasno hvalil programe, ki so jih naredili pri Zvezi društev za cerebralno paralizo, a kaj več od njega ni mogoče pričakovati. Dve svetovalki za vse kategorije invalidnih otrok v Sloveniji ob obilici administriranja pač nimata časa za take podrobnosti. »Od uradnih institucij ne moremo veliko pričakovati. Tako smo razsuti, da namesto od zgoraj vse bolj prihajajo spodbude iz baze,« ugotavlja ravnatelj šole Ivanke Uranjek Mirko Galeša in dodaja: »V vzgoji in izobraževanju je vedno praksa pred uradnimi institucijami. To je normalno.«

Na šoli s prilagojenim programom Ivanke Uranjek za enkrat računalniški krožek in njegove uspehe šole ocenjujejo. Vključili so se vanj z dvema skupinama učencev, društvu prizadetih s cerebralno paralizo celjskega območja so dali na razpolago prostor in barvno televizijo. Društvo s predsednikom Hermanom Čatrom je dalo pobudo in računalnik. Začelo se je: »Ko bomo preizkusili te programe, jih bomo dopolnili še s tistimi funkcija-

mi, ki jih otroci potrebujejo. Kdor pozna otroka, bo vedel, kaj mu program nudi in kaj potrebuje otrok. Da bo šlo hitreje, bomo poslali na seminar dve tovarišici. Ko bo več računalniške opreme, pa bomo računalništvo iz popoldanskega krožka prestavili tudi v dopoldanski čas, torej v redni pouk,« zagotovi Mirko Galeša. Takrat bodo v šoli združili interese šole, otrok s cerebralno paralizo in duševno prizadete ter oba predšolska oddelka v Celju.

Podpredsednik društva Roman Hriberšek, ki si je v zadnjem času veliko prizadeval, da bi društvo že prišlo do kakšnega računalnika, ve, da ne bo šlo lahko. Še zavarovalna skupnost Triglav, ki ima poseben sklad za pripomočke za invalide, je njihovo prošnjo zavrnila. Po drugi strani pa je Božo Lednik, direktor območne enote Iskre Delta v Celju zagotovil, da lahko društvu in šoli pomaga Iskra Delta iz humanitarnih razlogov. Tudi strokovnjaki iz računalniške industrije se namreč zavedajo, da lahko računalniki pomembno pomagajo pri učenju in pripravi za kreativno delo, prav tako pa tudi obogatijo prosti čas. Obiti, da bo jutrišnji dan tako ali drugače prizadetih otrok svetlejši, bolj podoben dnevu zdravih otrok, torej so.

MILENA B. POKLIČ
Foto: EDI MASNEC

Članom računalniškega krožka, Romanu Hriberšku in Hermanu Čatru se je tudi tokrat pridružila skupinica radovednežev.

no vsak dan druga dva moja sodelavca. Pa še moped je pravo razkošje, če se spomnim na to, da nam nekdaj poštni uradnik še na kolo ni pustil stopiti, češ, da se to poštenim uslužbencem ne spodobi. Peš smo jo mahali po teh istih poteh v petek in svetek. Domov sem prišel čisto šele zvečer. Pošte nikoli ne puščam v torbi. Če se že zgodi, da je ne oddam, ker morda nisem mogel do hiše, me potem ves dan peče vest. Ljudje mi zato tudi zaupajo... Tamle, vidite tisti kupček hiš s cerkvijo na sredi? To je Gorenje. Zdaj je videti daleč. No, tja in v Bezovje in v Koroško vas tudi nosim pošto. Ob petkih raznosim obe turi, da sem lahko potem dve soboti v mesecu prost. Zdaj pozimi to ne gre. Ti Karpati so lepi, a pozimi stegnijo kremple in si nabrusijo zobe kot najbolj krvoločna zverina. Cestarij glavno cesto že posujejo, a me kljub izkušnjam vsak dan kje čaka kakšna past... Večino psov, ki so menda alergični na modre uniforme, sem v teh krajih že ukrotil. Pa se je zadnjič kljub temu zagnala vame ena mrcina, in ker mi ni uspela načeti hlač, se je lotila gume in pustila v njej dva krepka zoba. No ja, zamenjal sem jo, za rezervo bo že še dobra, čeprav je letna...

Ja, prav ste rekli: to pa so bob steze. Tule, vidite, sem zadnjič visel čez previs. Past je bila v majhni plasti pršiča

čez led. Jaz rahlo stisnem zavoro, avto pa kar naprej. Jaz obrnem volan, avto pa kar po svoje. Jaz z eno roko odprem vrata, z drugo še vedno držim volan. Čakam na priložnost, da izskočim, ko se avto, z enim kolesom že čez previs, po čudežu ustavi. Ljudi pa tod v zimskih dneh ne srečate zlepa. Zanesti se je treba samo nase. Poleti so ti Karpati vsaj ob glavnih poteh bolj obljudeni. A, pa sem jezen na te vikendaše in turiste. Škodo delajo po gozdovih, za seboj puščajo odpadke, kurijo ogenj. Gospodje v vikendih pa bi tako ali tako radi, da tudi njim dostavljamo pošto in časopis. Kaj pa še!

Najbolj pa se bojim penzij. Najbolj sam razbojati kakšno milijardo po teh Karpatih ni mačji kašelj. Pa da so to, kot zadnjič, sami po 500 dinarjev. To ti je zamudno delo. Natančen je treba biti. Ne spominjam se, kdaj bi mi zadržje ob poročenu manjkal kakšen dinar. Ljudje pa, više so in bolj so skromni, bolj so dobri, te vabijo v hišo, sploh zdaj, ob koncu leta, ti ponujajo pijačo, radi bi se pogovarjali. Kje pa! Trezno glavo je treba ohraniti, če ne te Gora kaznuje... Čudno, da danes tule ni srn. Čisto blizu pridejo pozimi in smukajo smrečje vršičke. Zadnjič pa zagledam pred seboj jelena. Nič nočem, če ni tehtal kakšnih 300 kilogramov, pa rogovje, kakšno je imel! Stopim iz avta, da bi ga pobliže

videl. Mislim sem, da jo bo jelen pobrisal v hosto. Kje pa! Prhnil je vame, zakopitljal, ucvrl sem jo pa jaz. Tamle, v tistem grabnu, bilo je pred mnogimi leti, pa je neke noči lovec naletel na človeka-puščavnik. Bil je velik kot gora, kosmat, s košato grivo in dolgo brado. Dvignil je sekiro in zagrozil lovca, da mora o tem srečanju molčati. Zgodba je resnična, kajti kmalu je prišla na dan puščavnikova usoda. Devet let se je skrival v nekakšnem brlogu, ker sta se stri, lakomni zemlje, prepri-

čevali brata, vojnega dezerterja, da vojna še traja in da ga iščejo...

Revnih ljudi, z redkimi izjemami, v teh Karpatih danes ni več. Kar pogledate te hiše, ponekod cele gradove. Vidi se, da je tu doma les. Jutri bo slabo vreme. Tale veter mi nič ni všeč. In kadar potegne čez te prevoje, me premetava levo in desno po tej rumeni škati. Pa zameti! Tele mrežne pregrade za sneg so Blažev žegen. Narava gre svojo pot. Ljudje, ki vztrajajo v teh krajih to vedo.

Jaz pa sem s svojo veliko torbo postal del njih.

Konec dober, vse dobro

Na Resniku, daleč naokoli žive duše, je fičko zahropel in se ustavil. Ni zmogel ledenega klanca. Tedaj sem se prvič na tej poti po Pavlovih Karpatih čutila koristno. Avto je bilo treba potisniti in mu, saj ni manjkalo veliko, dodati malo moči. Potem je spet hvaležno rinil v breg in sneg. Od hiše do hiše. Ponekod je bilo treba del poti peš. In čisto malo je manj-

kalo, da naju fičko ni povsem pustil na cedilu. Na samotni cesti na Boharini, potem, ko sva bila glasnika že na Skomarju, Resniku in Padeškem vrhu, sva ugotovila, da avto čudno zanaša. Zadnja desna guma ni bila kos pastem pod snegom. Priznam, malce me je zaskrbelo, čeprav mi trim do doline ne bi škodil, a medtem sem že toliko spoznala in zaupala v Pavletove šoferske veščine, da niti nisem bila preveč presenečena, ko je bila v pičlih nekaj minutah zračnica v rezervnem kolesu spet polna. Kot bi trenil je poštar Pavle, neoziraje se na veter ki je brl čezenj, zamenjal kolo in brez kančka slabe volje spet sedel za volan. Najina torba je bila že precej prazna in le še nekaj samostojnih hiš naja. Je dobi le to zadnje kolo vzdržalo, je bolj sam zase zamrmral Pavle, naglas pa rekel: »Veste, to je tisto kolo, ki mi ga je na Skomarju naskočil pes in kar precej razsekalo gumo...«

Naslednji dan, bil je petek, je v dolini lilo kot iz škafa. Pavletova napoved vremena se je torej uresničila. Kako mora biti šele gori, v tistih Karpatih, kamor je navsezgodaj spet odri-nil Pavle, sem se spomnila. Kako ledene morajo šele biti danes tiste bob steze. So pri Ločnikarjevih privezali psa? Bo fičko danes kos vsem klanecem? Kaj če ne bo nikogar, ki bi mu vsaj malce pomagal v breg? In vendar sem bila prepričana, da se bo vse, tako kot vselej, dobro končalo predvsem zato, ker poštar Pavle opravlja svoje delo s srcem.

MATEJA PODJED

Ljudje v teh krajih često pričakajo poštarja kar na pragu. Posnetek je nastal pri Ravnjakovih, visoko na Padeškem vrhu.

Lažje z letalom kot z avtom

Martin Arnšek: »Poklic pilota je privlačen, a zahteva veliko odpovedovanja.«

Človek si je že od nekdaj želel leteti, v tem stoletju in še zlasti v zadnjih nekaj desetletjih pa je človeštvo tudi na tem področju napravilo velik napredek. Letala so pomanjšala svet. Razvoj gre seveda svojo pot in razdalje so vedno manjše. Tudi med mladimi je vedno več zanimanja za poklic, ki si ga predstavljajo po svoje, idilično...

O življenju in delu pilota smo se pogovarjali s kapetanom inštruktorjem pri letalskem prevozniku Aviagenexu, 39. letnim Martinom Arnškom, ki je doma iz Griž.

Savinjčani – vojaški piloti

Mnogi piloti, ki danes vozijo civilna letala, so bili prej vojaški piloti. Tudi Martin. Po srednji vojaški letalski šoli v Mostarju je šolanje nadaljeval na letalski akademiji. Šolanje na gimnaziji v Mostarju traja štiri leta in že v tem času dobe fantje nekaj izkušenj z letenjem, saj poletniški čas izkoristijo za obisk raznih letalskih klubov v Jugoslaviji, kjer predvsem jadrajo. Cisto drugačno pa je seveda potem šolanje na akademiji.

Prvo leto, pripoveduje Martin, se je treba naučiti predvsem veliko teorije, v drugem, tretjem in četrtem letniku pa bodoči piloti že letijo na vojaških letalih Galeb in v zadnjem letniku tudi na nadzvočnih letalih. Vmes se učijo osnov akrobatike, bombardiranja, streljanja, letenja nad oblaki in v slabih vremenskih razmerah. Ves čas seveda posebno pozornost namenijo dobri telesni kondicijski pripravljenosti in psihofizični stabilnosti.

Sicer pa Martin ni bil v tistih letih edini, iz Savinjske doline, ki se je izšolal za vojaškega pilota. V isti letnik sta hodila z Vlado Plaskanom iz Prebolda, leto kasneje pa se jima je pridružil še Marjan Versič s Polzele. Vlado je sedaj pilot pri republiškem izvršnem svetu, Marjan pa tako kot Martin civilni pilot pri Aviagenexu.

Kaj priporoča Martin mladim, ki sanjajo o poklicu pilota? Spodbuja jih, vendar jim mnogokrat pove, da vnaprej, da bo šolanje trdo, da bo zahtevalo mnogo samoodpovedovanja in trdnje volje.

Inštruktor v Zambiji

Deset let je bil Martin Arnšek vojaški pilot oziroma inštruktor. Kdo ve, koliko mladim pilotov je naučil letenja in jim razdal svoje bogato teoretično in praktično znanje? Se vedno pa se rad spominja let, ki jih je preživel v Zambiji. Od leta 1972 do 1976 je namreč v tej afriški državi učil pilotiranja mlade zambijske pilote. Že nekajkrat je na beograjskem letališču kasneje srečal kakšnega svojega učenca iz te države. Po vrnitvi iz Zambije se je Martin zaposlil pri našem čarterskem prevozniku Aviagenexu.

Vzleteli bomo

Pa pojdemo, v mislih seveda, na polet z letalom, kjer je kapetan Martin Arnšek. Leteli bomo z letalom sovjetske proizvodnje Tupoljev 134. Poleg kapetana sta v posadki še kopilot in letalski inženir ter seveda stewardese, ki skrbijo, da se bodo potniki dobro počutili. Posadka mora biti zbrana na letališču že najmanj uro pred predvidenim poletom letala, kajti pred vzletom je treba opraviti vrsto nalog. Sam polet planirajo že na sedežu firme. Določena je pot, po kateri bo letelo letalo, zvezna kontrola letenja pa pošlje vsem kontrolam letenja tudi v drugih državah oris poti, čas letenja in druge podatke. To je seveda potrebno zaradi varnosti in zaradi tega, da lahko posamezne kontrole letenja pravilno usmerjajo druga letala, ki bi približno isti čas letela v smeri in na višini kot naše letalo. Po prihodu na letališče dobi pilot še druge podatke. Zlasti pomembni so podatki o vremenskih razmerah na domačem letališču in na letališču, kjer bo letalo pristalo, treba pa je vedeti tudi napoved vremena za devet ur naprej.

Določiti je treba tudi dve rezervni letališči za primer, če iz kakršnih koli razlogov ne bi mogli pristati tam, kjer je končni cilj poleta. Pilot dobi podatke o temperaturi, vidljivosti, vlagi v ozračju in še vrsto drugih. Vse te podatke dobi pilot še preden se posadka vkrca v letalo. Letalski inženir mora pregledati še letalo, kapetan pa vse zapisnike, ki so jih v zvezi s samim letalom pred poletom opravile odgovorne službe. Na letalu dobi posadka še podatke o številu potnikov ter o teži letala. Tako so končno zbrani vsi podatki, ki so potrebni, da si lahko kapetan s pomočjo posebnih tablic izračuna, pri kakšni hitrosti bo potegnil za ročico, da se bo letalo odlepilo od vzletne steze.

Pri kritični hitrosti ni poti nazaj

Pri kritični hitrosti ni poti nazaj

»Vzlet letala je po svoje še najbolj vznemirljivo dejanje. Pri tako imenovani kritični hitrosti, ki se giblje med 240 do 270 kilometri na uro, se je treba odločiti za dvig letala z vzletne piste. Ko je letalo nekaj milimetrov nad pisto, je problemov in nevarnosti konec, tudi če bi odpovedal kakšen motor. Ko dosežeš kritično hitrost, je treba v zrak in nikakršnih možnosti ni, da bi storil kaj drugega, saj bi bila steza prekratka za zaviranje in letalo bi se raztreščilo. Vzlet lahko prekinemo samo dokler ne dosežemo kritične hitrosti. Za tiste, ki jih je strah letenja naj torej povem, da problemov ni več, takoj ko se s steze odlepi že kar prednji del letala,« pripoveduje Martin Arnšek.

Letalo vodijo kontrole letenja

Letalo potem vodijo kontrole letenja, ki jih je po več v vsaki državi, vse na svetu pa so med sabo povezane. Te kontrole dajejo letalom oziroma posadkam navodila o letenju. Pristajanje letala se prične približno 200 kilometrov pred letališčem. Posadka dobi zvezo s kontrolnim stolpom, ki daje navodila, kako naj letalo zapuša višino. Radarsko pripeljejo letalo do 15 kilometrov pred letališko stezo, instrumenti v letalu pa potem pilotu kažejo, kako je treba uravnati smer, ob tem pa mora biti vidljivost takšna, da se steza vidi iz letala vsaj na 700 metrov in z višine 60 metrov. Če

Martin Arnšek: »Najbolje se seveda počutim doma. Dela mi ne zmanjka, pomeni mi pa predvsem sprostitev.«

niso izpolnjeni ti pogoji, se letalo dvigne, seveda v skladu z navodili iz kontrolnega stolpa in lahko še enkrat ponovi postopek pristajanja. V primeru, da tudi tokrat vidljivost ni primerna, je treba za končni cilj izbrati rezervno letališče, ki je opisano v načrtu leta. Nujno mora biti za to v letalu kot je denimo Tupoljev 134 goriva vsaj še za uro letenja.

Če odpovedo radijske zveze...

Prva in najpomembnejša stvar pri vsem skupaj je prav gotovo varnost potnikov. Kaj se zgodi, če na letalu odpovedo radijske zveze in izgubi letalo stik s kontrolami letenja? Letalo ima rezervno radijsko zvezo. Če odpove tudi ta imamo še dva sekundarna radarja, ki sta visokofrekvenčna in s pomočjo pošiljanja številčnih signalov je vsem kontrolam takoj jasno, da jih mi v letalu ne slišimo, kar pomeni, da tudi ne moremo upoštevati njihovih navodil, na kateri višini naj letimo in v kateri smeri. V tem primeru strogo upoštevajo, da bomo leteli tako kot smo najavili pot pred vzletom, o čemer so bile seveda vse kontrole predhodno obveščene. Druga letala usmerijo izven našega območja letenja, tako da imamo prosto in varno pot.

S transponderjem, oziroma sekundarnim radarjem, lahko oddamo tudi druga sporočila, to na primer ali smo ugrabljeni, ali je v letalu požar, ali pada pritisk v letalu in drugo. Na letališču bodo torej vedeli, kako ukrepati ob našem pristajanju. Na sploh pa moram reči, da je za varnost res dobro pokrbljeno, saj imajo letala rezervne generatorje za elektriko, rezervne motorje in drugo.

Spoznavanje tujih dežel

Vseeno pa se seveda lahko zgodi marsikaj. Kakšnih posebej dramatičnih trenutkov, razen morda, ko je bil še vojaški pilot, Martin še ni doživel. Sam pravi, da je voziti letalo celo bolj enostavno kot avtomobil, saj si praktično ves čas v rokah drugih in visokokakovostne tehnike. Veliko bolj neprijetna in nevarna je zanj vožnja z avtomobilom, saj se na cestah zgodi mnogo več nesreč kot v zraku. Je pa seveda poklic pilota po svoje lep in zanimiv. Ker je Aviagenex čarterska firma, se velikokrat zgodi, da posadka ostane v kakšni bolj oddaljeni državi tudi po nekaj dni, saj bi se bilo nesmiselno vračati s praznim letalom. Martin Arnšek ne bi bil več to, kar je, če bi moral dati slovo pilotiranju. Predvsem varno letenje mu želimo!

JANEZ VEDENIK

Spomin na dni v letalski akademiji: Martin Arnšek in Vlado Plaskan. Savinjčani so dobri piloti.

Šolanje na vojaški letalski akademiji je zahtevno. Na fotografiji vidimo Martina Arnška v posebni letalski obleki, ki je narejena tako, da jo je na posebnih delih, zlasti pri nogah in trebuhu mogoče napolniti z zrakom. Zrak na teh mestih ustvarja pritisk, ki preprečuje, da bi piloti zaradi sprememb zračnega pritiska izgubili zavest.

Dokler je srce mlado...

»Še plesala bi, če bi noge vzdržale,« pove 90-letna Antonija Jurički

Kar nekaj mladih ljudi poznam, ki v sebi gotovo nosijo starejše srce kot devetdesetletna Antonija Jurički iz Dobrove pri Celju. V življenje gledajo zdaj popolnoma črno, drugič spet le za odtenek svetlejše, zelo redko pa najdejo tudi lepe, svetle in tople trenutke. Antonija pove, da ji življenjska pot nikoli ni bila z rožicami posajena, a vseeno je ohranila tolikšno mero optimizma, da je človek kar presenečen. Še zdaj, po devetdesetih letih življenja, ga ima veliko več kot marsikdo, ki šele odpira vrata tistega, čemur pravimo življenje.

»Izkušnje in preizkušnje – v življenju jih je bilo toliko, da sem mislila tudi na samomor. Ampak – samo mislila, pa še to le poredkoma. Življenje je vendarle tako dragoceno darilo, da ga nihče ne bi smel zapraviti,« razmišlja in pristavlja, da je najtežje gledati, kako starši pokopavajo lastne otroke. Antonija je doslej jokala za štirimi od svojih desetih. Bolečina je bila vselej drugačna. Toda tudi bolečina je svojevrstna življenjska izkušnja. Ko čas podeli vsaj zgornjo plast rane, vidiš, da si hkrati ostal revnejši in postal bogatejši.

»Nikoli ne moreš čisto pozabiti. Spomini – pa naj bodo lepi ali pa takšni, ki bi jih rad čimprej povsem odrinil in izrinil iz sebe, ostanejo, ostajajo... Edino, kar človek lahko sam naredi je to, da se z njimi sprijazni, jih sprejme za del svojega življenja in z njimi živi naprej. So leta, ki jih ne boš nikoli pozabil, včasih pa je dovolj en sam trenutek, srečanje ali beseda – in tudi tega ne moreš pozabiti. Nič drugega ti ne preostane, kot da ostaneš pošten sam s seboj in si to priznaš. V nočeh, ko ne morem spati, mi pred oči prihajajo takšne slike iz mojega življenja. Pred njimi ne zapiram oči – le trudim se, da bi jih bilo čimmanj. Pogrevanje in razmišljanje za nazaj namreč prav nič ne pomagata. Meni pa najbolj odleže, če si v spomin priključim pesem,« pravi Antonija.

In prav z odlomki ene od pesmi njene mladosti bomo poskušali splesti nit zapisa o življenju Antonije Jurički.

Stoji, stoji mi lipica, oj lepa lipa zelena. Pod lipico je mizica na štiri ogle rezana. Okoli mize stolčki, na njih sedijo fantiči in med njimi mlade deklice...

so umrle že kmalu po rojstvu, in tako je ostala edinka. Še ne desetletja je ostala na kmetiji sama z materjo. Teh časov se Antonija spominja s toplim sijajem v očeh.

»Dela sva bili z materjo vajeni, a vseeno je bilo zemlje preveč, da bi jo lahko obdelali. Oddajali sva jo v najem in tudi v domačo hišo sva sprejeli brezdomne ljudi. Ni nama šlo slabo in če bi se morala hitro odločiti za najlepše trenutke svojega življenja, bi izbrala prav mladost,« se spominja Antonija.

Pa so bila vendarle kratka ta brezskrbna leta Antoniji ne mladosti. Nedeljski po poldnevi, ko so se pod mo gočno domačo lipo zbrali vaška dekleta in posedla i veliki leseni mizi, so dane prav tako živ spomin ko pred trideset leti. Še preden so do konca odpele prve pesmi, so se jim pri mizi pridružili tudi fantje. Do hramonike in prvega plesa zgodnjem večeru seveda i bilo več daleč. »Saj ne, da n bi imeli nobenih skrbi. Vsih nismo vedeli niti tega, a bo naslednji dan kruh na mzi ali ga ne bo, a tiste prav skrbi so prišle šele kasnej Res je, tista leta smo živi kot ptički na veji,« se sme lja Antonija.

Ne s srcem, z razumom do resnice!

Če se zapišeš novinarstvu, moraš biti pripravljen na marsikaj. To večno brskanje po življenju in to neprestano iskanje resnice! Je sicer nekaj čudovitega, a je neusmiljeno povezano tudi s porazi, da bi se ti nazadnje odprla pot do prave resnice. Resnic je namreč več, in samo ena je prava.

Resnica je bog

Novinar naj bi bil nekakšen razsodnik med mnogimi resnicami, da bi pokazal na tisto pravo, ki je edina. Kako prav je imel Gandhi, ko je dejal, da je resnica bog.

V naše uredništvo se nemalo krat zatečejo ljudje, ki jim je življenje obrnilo hrbet. Obrnejo se na nas takrat, ko so obredili že vsa mogoča pota v iskanju pravice. Ni jih malo, ki pridejo potem, ko so jim praktično zaprta vsa vrata in ko nimajo več kje potrkati. S sabo imajo ponavadi kupe papirjev; potrdil, dokazil, odločb, mnenj, sodnih sklepov ali sodb v imenu ljudstva. In novinar naj bi potem poiskal drugačno, za njih pravo resnico.

Pripovedujejo svoje zgodbe. Od začetka, do konca. Največkrat so to žalostne pripovedi. In kot pravilo je, da jim verjameš, kajti človek v stiski ne izbira besed. Te prihajajo iz srca, z dna razočarane duše.

Potem se lotiš iskanja. Obredeš nešteta pota. Žal pa je to iskanje marsikdaj tudi jalovo početje, kajti največkrat prideš na koncu do spoznanja, da je resnica že napisana na papirju in da naše institucije le niso tako krivične. Morda večsah nimajo dovolj srca. A kaj bi s srcem! Do resnice se pride z razumom, to bi mi zdaj že moralo biti jasno.

Seveda je kdaj tudi drugače. Občutek, da si nekomu vsaj malo pomagal, je veliko vreden. Tudi če si samo opozoril na problem in so ga pozneje drugi reševali in rešili. Takšnih primerov ni tako malo. Še vedno je med nami preveč ljudi, ki jim je življenje, pa tudi okolje, v katerem živijo, obrnilo hrbet. To so ponavadi tihi, nerodni, neiznajdljivi ali pa neosveščeni ljudje,

in bridko je spoznanje, da v kaosu medčloveških odnosov in interesov nemalokdaj zmagajo močnejši.

Obisk

November, letos. Pred mano stoji družina. Oče, svetlih las in svetle, prosojne polti. Za debelo zastekljenimi očali gledajo svetle oči. Mati, suhljata, deluje nervozno, nemirno. In hčerka, stara štiri leta. Pove, da je Blanka. Dvanajstletni Stefan je v šoli.

Na mizi je sveženj papirjev: zdravniško potrdilo specialista splošne medicine o osemdesetodstotni telesni okvari. Aleksander Zvonarek zelo slabo vidi. Drugo je potrdilo psihiatra, ki govori, da ima Silva Zvonarek živčne motnje in da težje misli. Zraven je pripis: Nedvomno bi izboljšanje stanovanjskih razmer ugodno vplivalo na pacientino psihično stanje. Tu je še letošnja odločba samoupravne stanovanjske skupnosti občine Celje o dodelitvi dvosobnega, starega, a obnovljenega stanovanja na Mariborski 14 v Celju. Sledi ugovor Aleksandra Zvonarka na to odločbo. Zahteva, da se mu dodeli novo stanovanje, zgrajeno s sredstvi skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja. V odgovoru na ugovor pri stanovanjski skupnosti pravijo, da za novo stanovanje ni dovolj denarja iz tega, letos usahlega, vira oziroma naslova. Aleksander Zvonarek se obrne na sodišče združenega dela. Na papirju piše: »Zahtevam za dodelitev drugega, primernejšega stanovanja se kot neutemeljen zavrne. V kolikor predlagatelj (Zvonarek, op. pis.) ne prevzame spornega stanovanja v tridesetih dneh, izgubi pravico do tega stanovanja.« Sodišče si je v postopku tudi ogledalo to stanovanje. Zvonarek je zakoniti rok za pritožbo na sklep sodišča združenega dela zamudil.

V stanovanju, ki ni človeka vredno

Ker je Aleksander Zvonarek zavrnil stanovanje, ki mu ga je dode-

lila samoupravna stanovanjska skupnost, je s svojo družino še vedno v stanovanju na Mariborski 2. To stanovanje pa ni človeka vredno! Se je družini Zvonarek zgodila krivica? Na prvi pogled, po opisu stanja in nekaterih dejstev, se je res zgodila. Družini Zvonarek je treba pomagati, sklenem.

Zakaj novo stanovanje ni dobro?

Ob našem prvem srečanju sta zakonca Zvonarek zatrjevala, da je

stanovanje, ki so jim ga dodelili, celo slabše od sedanjega, da je nefunkcionalno in da pohištva ni mogoče namestiti zaradi prenizkih stropov. »Nekega dne mi bo sin očital, da se nisem dovolj potrudil. Mislijo, da je za nas, invalidne vse dobro«, pravi Aleksander Zvonarek. Je stanovanje na Mariborski 14 res tako zelo slabo? Slabše od sedanjega vendar ne more biti! Treba se je bilo pripraviti.

Druga plat zvona

Stopim do samoupravne stano-

vanjske skupnosti v Celju. Izvem, da so medtem stanovanje na Mariborski 14 dodelili drugemu prosilcu. Mlada družina z enoletnima dvojčkoma je presrečna. Z mansardnim stanovanjem, primerno obnovljenim, so zadovoljni. Hitijo z opremljanjem, da bi se lahko čimprej vselili. Zakaj sta Zvonarekova to stanovanje odklonila, me spet zanima. Najprej izvem, da hočeta stanovanje v bloku, po možnosti novega. Zdenka Strašek: »Stanovanje, ki smo jim ga dodelili, je lepo, obnovljeno, prostorno. Dve sobi sta, večja kuhinja, ki se jo da pregraditi, ter hodnik in sanitarije. Obnova tega dvainšestdeset kvadratnih metrov velikega podstrešnega stanovanja nas je stala milijon 660 tisoč dinarjev. Stanovanje sta si ogledala predstavnik sodišča združenega dela in društva slepih in slabovidnih. Po njuni oceni je to stanovanje za družino Zvonarek primerno. Primerno je tudi zato, ker je poceni. Novega stanovanja v bloku zaradi zelo skromnih mesečnih dohodkov sploh ne bi mogli plačevati. Vedeti je treba, da velja subvencija samo za stanarino, ne pa tudi za ogrevanje in ostalo.

Trinideset stopnic

Stanovanje na Mariborski 14 si ogledam. Lepo je, ljubko, bi bil primernejši izraz. Tudi dovolj prostorno je. Stropi so resda nekoliko nižje, a se da ta pomanjkljivost z malo iznajdljivosti odpraviti. Nekaj pa me vendarle moti.

Do stanovanja na podstrešju se pride po trinidesetih lesenih in strmih stopnicah, in po temnem, vijugastem stopnišču. Aleksander Zvonarek pa je zaradi slabovidnosti skoraj stoodstotni invalid! Na tem mestu moje srce podleže razumu. Zato ima ta zgodba tudi več resnic, in Zvonarekova je ena izmed njih. Mislim, da mož prav dobro ve, kaj hoče.

Z razumom do resnice? Najbolje je tako. Potem tudi glava ne boli.

MARJELA AGREŽ

... Priletela ptičica,
oj lepa ptičica pisana.
Vsedla se je na lipico,
zapela pesmico ...

Čas otroških pravljic in mladostniških pesmi je bil hitro, a zato toliko bolj kruto, pretrgan. Prva svetovna vojna in z njo leta, ko je vsak, ki je zavežal dragocenega pomena podarjenega življenja, trepetal in prosil za pravico do tega daru, so pričela s prvimi grenkimi kapljami polniti čašo Antonijinih bolečin spominov.

Kasneje je bilo teh kapelj več in še več. In tudi danes, to je čaša že skorajda do vrha polna, je Antonija ne more kar preprosto izliti, pomiti tekočo vodo in pozabiti na se.

... Dekličice, noričice,
ti fantom vse verjame.
Tam beli grad obetajo,
v črne bajte nimajo ...

»Je že tako, da vsega človek ne bi smel verjeti, a če uidešar ne verjameš, potem ti tudi nihče več ne more lagati«, hudomušno dodaja Antonija. Pravzaprav bi bilo dve vprašanji, koliko ji je agal njen Miha. Če bi ji preč, prav gotovo z njim ne bi stala šestinšestdeset let vójega življenja.

Z devetnajstimi leti se je ali Antonija namreč poročila, v ni-akonu svojemu Mihi rodila veset otrok in po rojstvu je-retjega zapustila rodni Gro-eli ot. Družina Jurički se je eh-kupaj z Antonijino materjo reselila v Pristavo pri Me-

stinju in tam ostala štirideset let.

»Velika hiša na hribu, vila smo ji rekli, je bila še dolgo potem, ko smo prišli v Celje, moj pravi dom. Razmišljala sem o tem, kako lepo bi bilo, če bi se vrnil. Pa čeprav bi še naprej hodila pol ure po hribu navzdol po vedro vode, delala na polju, v hlevu, skrbela za otroke, prosila za lepo vreme in trepetala, da bo letina uničena ... Naša hiša, zemlja, na kateri smo delali, in soba v kateri sem s pomočjo vaške babice rodila sedem otrok, so me vlekli nazaj. A človek se navadi na novo življenje«, razpleta misli Antonija.

... Pazi se ti ptičica,
oj lepa ptičica pisana,
da fantje te ne vjamejo
in lepo perje vzamejo ...

Ko je Antonija prebolela boleče slovo od Pristave, ni ostala prazna in izgubljena v mestnem okolju. Življenjsko spoznanje, da ti vsaka bolečina nekaj da in nekaj vzame, je bilo v njej že tako trdno, da je s še podvojenimi močmi iskala lepe strani mestnega življenja. In kmalu jih je našla. Danes brez elektrike in vode v hiši, radia, televizije in avtobusa, ki se ustavi skoraj tik pred hišnimi vrati, ne bi znala več živeti. Prav tako bi zelo pogreša-

la poštarja, ki vsak dan pri-

nese v hišo časopis.

... Če mene fantje vjamejo
in lepo perje vzamejo,
jaz v tuje kraje poletim
in novo perje podredim ...

Otroci so počasi odrasčali, prišli do svojega kruha, svojih družin in svojih skrbi. Antoniji in njenemu Mihi pa je ostajalo vse več časa. »Ob vnukinji Zdenki, ki sem jo varovala, sem lahko posegla tudi po knjigi ali časopisu in na mizo pogrnila nov prtč, ki sem ga sama naredila. Ta drobna zadovoljstva so mi ostala tudi danes, ko sem ostala sama v hiši. Pred štirimi leti, po šestinšestdesetih letih zakona, mi je umrl mož

in odtelej živi pri meni Gelca, ki mi pomaga pri vsakdanjih hišnih opravilih«, odločno pripoveduje Antonija.

Odločnost, s kakršno se je vselej spopadala z življenjem, in optimizem, sta ji ostala. Pravzaprav jo danes pesti le nekaj. Preveč časa ji naenkrat ostaja. Saj se trudi in z veseljem opravlja vse tiste stvari, ki so ji včasih spolzele med prsti, ker zanje ni bilo časa – a vseeno ... »Nikoli nisem bila vajena živeti sama. Hiša je bila vselej polna življenja. Danes pa ... No, pa saj ni tako hudo. Noge me res izdajajo in zaplesati ne morem več, a na kratek sprehod po Dobrovi še lahko grem. Ob lepem vremenu obiščem sina Miho, ki živi v hiši čez cesto, pa hčerkino družino, ki domuje le nekaj metrov naprej. V kratkem bo v sosesčini pričel graditi hišo drugi sin in dolga leta je v Dobrovi živela tudi hči Ružica. Med svojimi sem in vse- la, da me obiskujejo. Zavedam se, da imajo svoje skrbi in nočem jim biti v nadlego«, razmišlja naprej.

Hkrati pa poudarja, da ti nekdo, ki ga imaš rad, nikoli ne more biti odveč. Tudi, če ti naredi kaj hudega, mu to lahko oprostiš in preboliš. Ne pride daleč človek, ki vsepovsod išče le slabo. Prav je, da slabo v življenju spozna in se ga nauči prepoznati, narobe pa je, če po tem slabem začne soditi ljudi okoli sebe. »Če v življenju nisi trpel, ne moreš reči, kakšno je trpljenje«, razmišlja Antonija in enako življenjsko pravilo velja tudi za lepe strani

življenja. Tisti, ki ni bil nikoli srečen, ne more vedeti, kaj je to sreča – mimo nje hodi z zaprtim srcem, v življenje pa še kar naprej gleda črno, razočarano, naveličano in obupano.

... Jaz ostala bom pisan ptič,
ti pa ne boš nikoli več de-
klič!«

Pisan ptič, ki ga Antonija vse od svoje mladosti nosi v sebi, ni nikoli ostal čisto brez perja. Vselej je znala pravi čas »v tuje kraje poleteti in mu novo perje podrediti«, kot poje pesem. Res je, da se je perju barva spreminjala, ampak posivela ali počrnela ni nikoli.

Vse življenje človek ne more ostati mlad fantič ali deklič. In prav je tako. Prazno bi bilo naše življenje, če bi srečevali in spoznavali le naivne »dekličice, noričice« obeh spolov. Le mladosti so dovoljene takšne stvari in morda je pravzaprav tudi zato mladost tisti čas, ki vsem ostaja v najlepšem spominu. Lepo pa je, če človeku ostane mlado srce. Takšno, ki je še sposobno občutiti, sprejemati in dajati.

In dokler ima človek takšno srce, ni star. Kljub devetdesetim letom, ki si jih je Antonija naložila na ramena, ostaja zaradi svojega srca mlada. Vendar ne more – če tudi bi hotela – nikomur pomagati do takšnega srca. Preveč preprosto bi namreč bilo, če bi to lahko storila.

IVANA FIDLER
Foto: EDI MASNEC

Z Zlatorogom v novo leto

Pivovarna Laško bo letos prodala milijon 150 tisoč hektolitrov piva ali za tretjino več kot lani.

S to količino si Pivovarna Laško deli prvo mesto po proizvodnji in prodaji piva v Jugoslaviji.

Pivovarna Laško krije desetino potreb jugoslovanskega trga in več kot polovico potreb Slovenije.

V Jugoslaviji imamo 28 pivovarn. Sedem največjih zagotavlja jugoslovanskemu trgu več kot polovico potrebnih količin piva. Od teh sedmih največjih pa ima Pivovarna Laško najboljše poslovne rezultate v letu 1986.

V Evropi je okoli 1200 pivovarn, po velikosti je Pivovarna Laško na 21. mestu, storilnost laških pivovarjev pa je na evropski ravni.

Geslo poslovanja Pivovarne Laško je ohraniti kakovost piva po starih preizkušenih recepturah laških pivovarjev.

Kakovost piva pivovarne Laško pa najbolj potrjujejo številna domača in tuja priznanja:

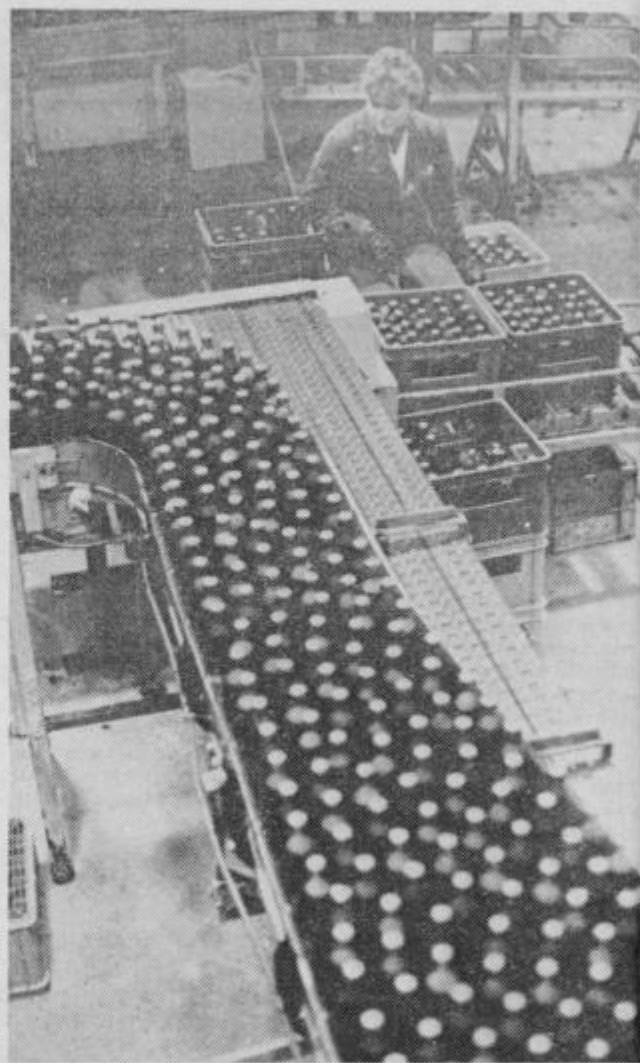
Leta 1983 in 1984 je bilo pivo Zlatorog ocenjeno z najvišjim priznanjem Potrošniškega centra v Beogradu. Za vrhunsko kakovost je prejel priznanje ZLATI ZMAGOVALEC BEOGRADA.

Na svetovnem izboru piva v Bruxellesu je laško pivo prejelo naslednja priznanja MONDE SELECTION:

- 1976 »Zlatorog« – srebrna medalja
- 1977 »Zlatorog« zlata medalja
- »Laški golding« zlata medalja
- »Termalni desert« zlata medalja
- 1980 »Laški golding« zlata medalja
- »Zlatorog« srebrna medalja
- 1981 »Zlatorog« zlata medalja
- »Laški golding« zlata medalja
- 1983 »Zlatorog« zlata medalja
- 1984 »Zlatorog« zlata medalja
- »Goldhorn« zlata medalja

Na mednarodnem sejmu pijač in prehrane v sarajevskem centru Skenderija so lani prejeli zlato medaljo za pivo Golding, Termalni desert in Zlatorog.

Letos pa so na sejmu v centru Skenderija dobili najvišje priznanje »Zmagovalec sejma« za Laški golding ter zlate medalje za pivo Zlatorog, Termalni desert in Laški golding.

Vsem delovnim ljudem, občanom, poslovnim partnerjem in ljubiteljem piva Zlatorog želi srečno in uspehov polno leto 1987 kolektiv pivovarne Laško

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Kam po obresti?

Ljubljanska banka bo za letos pripisala na hranilne vloge svojih varčevalcev 180 milijard dinarjev obresti in na ta obračun so se v banki temeljito pripravili.

Od 5. januarja 1987 dalje bo mogoče vpisati obresti za vse vrste dinarskih in deviznih vlog ter žiro-računov.

Posebej opozarjamo, da so ne glede na datum vpisa obresti za leto 1986 obračunane z 31. decembrom 1986 in od 1. januarja 1987 obrestovane po veljavni obrestni meri.

V Sloveniji vodi Ljubljanska banka 6 milijonov računov občanov. Skoraj vsak prebivalec republike ima v banki vsaj eno hranilno knjižico ali račun. Če bi želeli imetniki vseh vlog hkrati vpisati obresti, bi lahko prišlo do zastojev. Prav zato nekaj potrpežljivosti ne bo odveč – za naše skupno zadovoljstvo. Prav zato želimo še enkrat naše varčevalce vljudno poprositi, da se zaradi vpisa ali dviga obresti oglasijo v naših bančnih enotah kasneje, ali da združijo obisk oziroma opredek z rednim obiskom v banki.

Jeklarski srečno iz Štor za Novo leto 1987

Tik pred praznikom republike, 29. novembrom so si železarji v Štorah lahko čestitali za veliko delovno zmago, saj so uspešno končali prvo fazo naložbe v posodobitev jeklarne in valjarne. S to naložbo so si jasno začrtali pot in usmeritve k večji kakovosti, storilnosti, pestrejšemu asortimanu jeklarskih izdelkov in tudi k povečani proizvodnji. Na leto bodo poslej lahko v obeh pečeh in z dvema napravama za kontinuirano vlivanje jekla odlili 180.000 ton, kar je za 50.000 več kot doslej.

Praktično pa se je začela tudi že druga faza naložbe, s katero bodo posodobili še valjarno. Z delovnim zanosom in pogumnimi razmišljanji ter usmeritvami vstopajo štorski železarji v Novo leto 1987; trdno odločeni, da s produktivnostjo, kakovostjo in delovno vneto prispevajo svoj pomemben delež k družbeni in gospodarski prenovi Slovenije in Jugoslavije.

SREČNO IN USPEŠNO LETO 1987
VAM ŽELI
LJUBLJANSKA BANKA
SPLOŠNA BANKA CELJE!

Upokojenci za praznik

Kakor že vrsto let nazaj, je tudi letos Društvo upokojencev v Celju povabilo za Dan republike svoje člane, ki so v tem letu dosegli 80. letnico, na praznovanje njihovega življenjskega jubileja. Proslava je bila 24. novembra v društvenih prostorih na Muzejskem trgu. Vseh letošnjih 80. letnikov v društvu je 47. Vendar se je prireditve udeležila le dobra polovica povabljenih, ostalih zaradi bolezni ali drugačne zadržanosti ni bilo. Škoda.

Proslava je bila lepa in ganljiva: nastop petih učencev iz Osnovne šole Veljaka Vlahoviča s prigodnimi recitacijami, petjem in instrumentalnimi vložki. Še zlasti pa je navzoče ogrel nastop društvenega mešanega pevskega zbora z izbranim sporedom pesmi izvedenih s toplino in na lepi strokovni ravni.

Predsednik društva, tov. Zupanc, je slavljencem čestital in jim zaželel še mnogo let zdravja in življenja. Povabljenec pa, ki se proslave niso mogli udeležiti, bodo obiskali člani izvršnega odbora društva na njihovih domovih.

Sledila je še pogostitev in seveda tudi obvezna harmonika z vabilom na ples. Prireditve je bila lepa in udeleženci izražajo svojo hvaležnost društvu za njegovo pozornost in za lep večer.

A. C., Celje

Ne marajo živali

V 48. številki novega tednika, ki je izšel 4. decembra 1986, ste objavili članek »NE MARAJO ŽIVALI«. Ker menimo, da je potrebno stvar razčistiti, dajemo sledeč odgovor:

Ljudje, ki ne marajo živali v tem bloku, se nismo tam znašli, temveč stanujemo že vseskozi, odkar je blok vseh. Naša nejevolja do domačih živali, ki skupaj s svojimi lastniki prebivajo v našem bloku, je iz dneva v dan naraščala, dokler nismo na zboru stanovalcev dne 15. 10. 1986 sprejeli sklep, da morajo vsi lastniki domačih živali (pes, mačka) le-te odstraniti iz bloka do 1. 12. 1986. Ta sklep smo sprejeli iz sledečih razlogov: nevarnost prenašanja bolezni, nevarnost ugrizov, nečistoča. Povdariti želimo še to, da je blok naseljen pretežno z mladimi družinami s po enim ali dvema otrokoma, kar je še posebej narekovalo našo določitev.

V odloku o hišnem redu v občini Celje je navedeno, da imajo lahko lastniki domačih živali le-te nastanjene pri sebi, to je v zgradbah, s katerimi upravlja skupnost stanovalcev, samo v soglasju te skupnosti, katere člani so tudi sami. Tega soglasja pa omenjena stanovanjska in vsi ostali lastniki domačih živali nimajo.

Sedaj pa k bistvu; vsa nejevolja in odločitve stanovalcev v Milčinskega 13 in 14, da je potrebno domače živali do 1. 12. 1986 odstraniti, izvira predvsem zaradi stanovalke in psa, ki ju omenjate v Novem tedniku. Najprej je potrebno vedeti, da ne gre za kakšnega majhnega psička, temveč za precej velikega psa. Čistoča tega psa je takorekoč - na psu. Za njim se tako na stopnišču kot v dvigalu širijo neznosne vonjave; najhuje pa je takrat, ko onesnaži skupne prostore bloka, kar je storil že večkrat. Po takem dejanju dvigalo ni bilo uporabno ves dan, stanovalci pa ga ne uporabljamo tudi tedaj, ko se pes prevaža z njim, skupaj s svojo lastnico.

* Avtor članka omenja tudi, da stanovalci omenjeno stanovalko nadlegujemo, kar seveda ni res. Stanovalka je bila samo opozorjena, da mora po sklepu skupnosti stanovalcev očistiti enkrat mesečno t. i. boxe, to je zaprte hodnike s po štirimi stanovalci. Tega namreč ni počela, čeprav psu odpadajo dlake; še več - pripetilo se je, da je, namesto da bi počistila celoten box, pometla samo pred svojimi vrati, smeti pa »počistila« pod predpražnik sosedov.

Ali bo društvo za varstvo živali po omenjenem še vedno zahtevalo, da naj se obnašamo kot humana družba, oziroma drugače; pes in stanovalka naj se obnašata svobodno, ostali stanovalci pa naj bomo samo humani.

Ko smo se stanovalci odločili za takšen sklep, smo se zavedali, da prebiva v našem bloku tudi kakšen čist in negovan pes, vendar diferencirati enih do drugih žal ne moremo.

Ker lastniki domačih živali še vedno negirajo naš sklep, jih bomo prijavili sodniku za prekrške.

SKUPNOST STANOVALCEV
MILČINSKEGA 13 IN 14

Nesporazum

Nedavni dogodek v žalski Zdravstveni postaji me je privedel do pisanja tega članka, toda ne zgolj z namenom kritiziranja ampak z upanjem, da se kaj takega v Zdravstveni enoti ne bi več ponovilo.

Verjetno sta ponedeljek in petek v zdravstvenih domovih dneva, ko so čakalnice nabito plne in ko je potrebno pravilno in predvsem hitro ukrepati. Delo z ljudmi je za marsikoga obremenitev, še zlasti takrat, kadar je gneča in veliko zadev hkrati.

Takšen je bil tudi dan, ko je prišel ob koncu dopoldanske smene možak in prosil za obisk terenskega zdravnika na domu. Nekdo v družini je hudo zbolel (navedel je visoko vročino in ostale znake bolezni). Sestra si je skrbno zapisla podatke za zdravnika, toda zataknilo se je pri opisu poti do doma obtole, ki stanuje na Ložnici, dobra dva kilometra iz Žalca.

Brez pretiravanja - v desetih minutah se s sestro nista uspela dogovoriti in opisati poti za terenskega zdravnika. Sestra, ki kraja ni poznala, je trmasto vztrajala, da ona ne more poznati poti, v tem delu, ker ne stanuje v bližini in ker ne pozna terena.

Verjetno je omenjena tovarišica zaposlena v Zdravstvenem domu zaradi ljudi s tega območja in ne obratno ali kakorkoli drugače. V neposredni bližini sem opazovala dogajanje in v meni se je nabiralo, da bi se vmešala v mučen dialog. Možakar je še vedno opisoval pot in se trudil, da bi čimbolj poenostavil in se na koncu odločil, da bo raje na obvoznici sam počkal zdravnika in ga spremljal do doma.

Dokončno je rešil zadevo zdravnik, ki je vstopil in prevzel popoldansko terensko službo.

Odnos do strank, iznajdljivost in pravilno in hitro reševanje nastalih situacij, so zatajili.

Verjetno bi lahko razmislili o tem, da je neobhodno potrebno, da je na pisalni mizi splošne ambulante priročni zemljevid žalske občine z razvidnimi naselji in cestno povezavo in da se v taki in podobni situaciji kraj oz. oddaljeno naselje takoj najde in izogne marsikakšnim nejasnostim.

J. U. Žalec

Zahvala

V i nenu vseh udeležencev prireditve srečanja starejših krajanov v krajevni skupnosti Vojnik se zahvaljujemo organizatorju krajevni skupnosti Vojnik in socialnemu svetu ter vsem, ki so prostovoljno prispevali svoj delež, da je ta prireditev v veselje nas starejših tako lepo uspela in nam popestrila te dolge zimske dni in nam dala vere in zaupanja, da tudi v starosti nismo sami - pozabljeni.

ALOJZ JOST
in ostali udeleženci

»Krajevno običajen način«

Veseli sem, da mi tov. T. Cvirnova v odgovoru na moj članek v rubriki pisma bralcev 11. dec. 1986 ni dokazovala ali trdila, da je v članku kaj neresničnega napisano. Najbolje je tako, da se izogneš bistva problema, ko je potrebno kaj odgovoriti ali pojasniti.

Vsak na svojem bregu sva. Bolje, da končava o tem, ker sva v prednosti: vi, ker ste članica uredništva in podkovani o teh zadevah in jaz, ker sem član vodstva krajevne skupnosti Blagovna. Bodiva poštena do krajanov!

Resnično mi je žal, da sem napisal tako dolg članek: koliko dreves je bilo potrebno posekati za toliko papirja, pa še občutek imam, da ni imelo pravega smisla. Takoj na pomlad bom zasadil eno drevo na ta račun.

MARJAN MASTNAK,
Šentjur

Čudne metode KLJUBA!

Pismo tov. Bizjaka, objavljeno v NT, 4. 12. 1986, je čista demagogija. Prvo, kar me moti je to, da se nek intelektualac, oziroma da se pusti »speljati na led«. Omenjeni tovariš opozarja mene z lepim latinskim rekom, sam pa počne isto. »Nepoznavanje ni nikakršen argument«, pravi tov. Bizjak. Zatorej lepo prosim tega tovariša, naj pride v Kljub kdaj med tednom in se bo lahko sam prepričal o »službi« redarjev. Morda celo neposredno.

Preidimo zopet k tistemu usodnemu srečanju celjskih študentov, na katerem so se redarji obnašali kot »natrenirane« živali in ne kot ljudje, ki so zadolženi za red in disciplino. Res je in to tudi vem, da so v Kljubu dali prostor le v najem CKŠ. Vprašanje pa je, ali so tudi redarje dali v uporabo CKŠ? Kot vemo, se ljudi vendar ne posoja, če pa že odgovorni v Kljubu tako mislijo, je pa res že skrajni čas, da se kaj ukrene. Seveda je pa to že druga pesem, kajti tisti najvišji organ te institucije celo soglaša s takimi postopki. Bil sem tudi na uvodnem sestanku o delovanju Kljuba pred dvema letoma

in takrat je bilo rečeno, da takšne službe v tem za kljub-ske dejavnosti namenjenim porostoru ne bo opravljal nihče. Ne vem, od kod zdaj ti ljudje na mestih, ko odganja jo obiskovalce in se obnašajo kot ljudje, ki še nikoli niso slišali za bonton.

Torej, tov. Bizjak, še enkrat povabilo v Kljub, pa bomo skupaj ali pa vsak zase opazovala delo teh za umazane reči plačanih ljudi. Vas pa ničesar ne krivim, kajti vem, kako je pisati nekemu, ki so mu »naložili na hrbet« ne-hvaležno delo, odgovarjati popolnoma odkritemu pismu.

Tisti pregled prireditev, ki ga je res mogoče dobiti, je pa v bistvu le ena sama formalnost. Če se še enkrat obrnem na tisti uvodni sestanek, moram povedati, da je bilo takrat tudi rečeno, da bo točneje alkohola omejeno, da bo mogoče dobiti tople sendviče, mleko... Od vsega tega je ostalo le tisto prvo, to je alkohol. Resda so občasno v Kljubu tudi koncerti manj uveljavljenih skupin, vendar je to tako redko, da sploh ni omembe vredno.

Torej, še vedno trdim, da smo s Kljubom dobili nov gostinski lokal in ob petkih ter sobotah disko klub.

In še tisto povabilo k sodelovanju, za katerega moram reči, da je zares neumesno in da s takimi, ki ščitijo nasilje, ne maram imeti opravka.

Samovolja

Tridest let se vozim z Izletnikom v različne smeri, z rednimi in izrednimi prevozi. Na kakovost imam doslej več pohvalnih kot kritičnih pripomb. Osebe ima do potnikov lep odnos, razen...

V sredo, 8. oktobra so se vozniki avtobusa Celje-Logarska dolina, sprevodnik in dežurni prometnik dogovorili, da, nebodijhtreba Polzelane, ne sprejmejo med potnike na avtobus ob 18.10. S tem niso spoštovali lastnega voznega reda 1986/87, v katerem se ni ukinjena postaja na Polzeli. Voznik je sebi delo še olajšal s spremembo vozne linije kar na Latkovo vas-Sentrupert-Parizlje. Da je več potnikov ponoči 2 km brez potrebe pešočilo zaradi samovolje voznika ima morda zasluge tudi monopol Izletnika, ker drugih javnih prevoznikov proti Mozirju pač ni. Upam, da je primer le enkrat, izjemen, da ne bodo »obvozi« postali pravilo in kršenje lastnih voznih redov običaj.

STANE ŠTORMAN,
Polzela

Ste že naročili
NOVI
TEDNIK

PIREDITVE

Slovensko ljudsko gledališče Celje:

V četrtek, 25. decembra ob 16.00. uri: Otfried Preussler in Stanko Potisk: RAZBOJNIK ROGOVILEŽ, gostovanje v Šmarju pri Jelšah.

V petek, 26. decembra ob 10.00. in 13.00. uri: Otfried Preussler in Stanko Potisk: RAZBOJNIK ROGOVILEŽ, gostovanje v Šmarju pri Jelšah.

V soboto, 27. decembra ob 17.00. uri: Miloš Mikeln: VEČERJA V VILI P., za abonma sobota popoldan in izven.

V ponedeljek, 29. decembra ob 12.00. uri: William Shakespeare: KAR HOČETE, za abonma VII. mladinski.

V torek, 30. decembra ob 10.00. uri: William Shakespeare: KAR HOČETE, za abonma VI. mladinski.

V torek, 30. decembra ob 19.00. uri: William Shakespeare: KAR HOČETE, za izven. Prednovoletno srečanje za ljubitelje gledališke komike, v odmoru predstavitev modne kolekcije za slovesne priložnosti TDO Teko Celje.

V ponedeljek, 5. januarja ob 19.30. uri: Nenad Proklič: HOMO VOLANS, gostuje ansambel Narodnega gledališča iz Sombora.

KLJUB, mladinski kulturni center: V dvorani KLJUBa bo v petek, 26. decembra ob 20.00. uri koncert zagrebške skupine Limeni bubanj, v soboto, 27. decembra ob 20. uri pa pripravljajo pester program »Prednovoletnega žura« s country skupino Pohorje express in disco folk ansamblom Melos.

Velika dvorana Kina Union: V petek, 26. decembra ob 19.30. uri bo »Novoletni koncert« celjskega simfoničnega orkestra, solistka violinistka Klementina Pleterski, dirigent Stojan Kuret.

Kulturni dom Slovenske Konjice: V ponedeljek, 29. decembra ob 19.30. uri »Novoletni koncert« celjskega simfoničnega orkestra, solistka violinistka Klementina Pleterski, dirigent Stojan Kuret.

Zdraviliška dvorana Zdravilišča Rogaska Slatina: V torek, 30. decembra ob 19.30. uri bo »Novoletni koncert« celjskega simfoničnega orkestra, solistka violinistka Klementina Pleterski, dirigent Stojan Kuret.

Cerkev Sv. Martina Titovo Velenje: V petek, 2. januarja ob 18.00. uri »Novoletni koncert«. Nastopili bodo Hubert Bergant - orgle in Anton Grčar ter Stanko Arnold - trobenta. Program: Bach, Haendel, Vivaldi, Loeillet, Manfredini in Pergolesi.

Kulturni dom Žalec: V soboto, 27. decembra ob 18.00. uri se bodo predstavili člani amaterskega gledališča Žalec iz Žalca. Nastopili bodo z Brešanovim delom HAMLET V BLATNEM DOLU.

Dom krajanov Zagrad Celje: V petek, 26. decembra ob 17. uri bo nastopila domača gledališka skupina Delavsko prosvetnega društva Svoboda Zagrad z delom V HIŠI DEDKA MRAZA.

Dom kulture Titovo Velenje: V četrtek, 25. decembra se bodo ob 16.00. uri z MACKOM MURIJEM Kajetana Koviča predstavili Neca Falk, Jerko in Mira Novak.

V soboto, 27. decembra ob 19.30. uri bodo nastopili člani amaterskega gledališča Titovo Velenje z Nušičevim delom GOSPA MINISTRICA.

Dom kulture Šmartno ob Paki: V soboto, 27. decembra ob 19.30. uri bodo nastopili člani domačega Gledališča pod kozolcem z Linhartovo ŽUPANOVO MICKO.

Kulturni dom Šentjur pri Celju: V petek, 26. decembra ob 16.00. uri gostovanje amaterskih gledališnikov štorskega Železarja s predstavo ALI SLIŠIŠ KEKCA.

Golovec vas vabi na jubilejni prireditvi:

VELIKO SILVESTROVANJE

sreda, 31. 12. od 20. do 4. ure zjutraj.

Zabavali vas bodo:
- ansambel GU-GU, narodno zabavni ansambel MARELA, disco in druga presenečenja.
Cena v predprodaji 2.500 din na osebo, na dan prireditve 3.500 din na osebo.

NOVOLETNI PLES

petek, 2. 1. 87. od 20. do 4. ure zjutraj

Zabavali vas bodo:
- ansambel VITAMIN, gostja Tereza Kesovija, narodno zabavni ansambel Marela, disco in druga presenečenja.
Cena v predprodaji 2.000 din na osebo, na dan prireditve 3.000 din na osebo.

Gostinske usluge po svojih željah in zmoglostih.
Predprodaja vstopnic pri blagajni bazena Golovec, Izletniku in Globtourju Celje za silvestrovanje.
Predprodaja vstopnic za novoletni ples samo pri blagajni bazena Golovec.
Vabljeni!

Zrel človek se ne boji teme

»Ali je luč na koncu predora? Ali lahko pričakujemo, da se bomo v naši družbi izklopali iz preštevanih težav, da bomo stopili korak naprej v uresničevanju dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, da bomo pričeli uresničevati letos sprejete kongresne sklepe? O tem smo povprašali vrsto ljudi različnih poklicev in starosti in njihove misli zbrali v novoletni anketi.

Njihovi pogledi v prihodnost so različni, tako kot smo različni ljudje in kot so različne naše dosedanje življenjske izkušnje. Se teje bo, pravijo, »ne luč, brivka, ki lahko vsak hip ugasne, je na koncu predora«. Po drugi strani pa spet prepričanje, da ni razlogov za obupovanje, če bomo »hoteli« in ne le želeli in morali. Kajti zrel človek se ne boji teme, izkušnja mu govori, da ima predor pač dva konca.

Ali bo leto 1987 prelomno, kar bi po mnenju večine moralo biti, je odvisno od marsičesa. Od vlaganja znanja, posodabljanja proizvodnje, opiranja na lastne sile, usposabljanja za delo, od ... Sicer pa to že piše v naših dokumentih. Toliko stvari je zapisanih in potrebnih, da se je težje odločiti, s katerega konca začeti. Reševanje notranjih gospodarskih težav in urejanje odnosov v finančnih tokovih je našlo svoje mesto v osnutkih resolucij. Naši anketiranci pa vidijo rešitev zlasti v odgovornem delu in uresničevanju dogovorjenega, zato pa je potrebna tudi sprememba miselnosti, po kateri nedelo ni nič slabega. V odnosu do zaostritve odgovornosti so mnenja različna – od tega, da moramo biti kar najbolj odločni, do tega, da pravzaprav ni mogoče najti odgovornih. Enotnejše so zahteve po resničnem odločanju, saj se vse prevelike skupine ljudi čutijo odrinjene in neomočne. Prav to občutenje pa je lahko resna ovira pri uresničevanju tudi vrste drugih predlogov naših anketirancev, ki segajo vse od varstva okolja, do razvoja v združenem delu in družbenih dejavnostih. Tudi nič kaj živahna dejavnost delegatov v novem mandatnem obdobju nas opozarja, da ne bo šlo lahko.

Toda če sodimo zgolj po tukaj zbranih besedah, kljub vsemu hočemo, da bi šlo. Naprej iz teme.

Če pogledam širše v našo družbo, v kateri smo sprejeli vrsto dokumentov – od stabilizacijskih do kongresnih – žal od njih ne pričakujem veliko. Vsebinska teža dokumentov je v pretežni meri posledica dosedanjega neodgovornega ravnanja, kjer za racionalno, produktivno obnašanje ni bilo prostora. Če najodgovornejši nosilci funkcij v družbenopolitičnih skupnostih in družbenopolitičnih organizacijah ne bodo v okviru svojih pristojnosti začeli dosledno uveljavljati spoštovanja dogovorjenega ter sankcioniranje neodgovornega dela, ne bo uspeha. Čas je že, da nehamo izgovarjati v ugotavljanju česa nismo storili in kaj moramo zato sedaj storiti, ter vsi skupaj usmerimo napore v odgovorno delo in uresničevanje dogovorjenega.

Boris Klančnik, direktor gostinstva v konjiškem Dravinjskem domu: »Navkljub zahtevam, da radikalno spremenimo odnos do dela, do ustvarjanja, in miselnost na različnih področjih naše jugoslovanske stvarnosti, nam je vsem, ki v tej bitki sodelujemo jasno, da nam za resnične akcije zmanjkuje energije, pravega hotenja po spremembah in nemalokrat tudi znanja. V naši temeljni organizaciji poskušamo delati tako, da bi ohranili svoj prostor ob vse večji konkurenci zasebnega sektorja in zagotovili perspektive. Gostinstvo ima bodočnost samo v bolj kakovostnem in strokovnem delu, sistematičnem usposabljanju gostinskih delavcev in uvajanju sodobnejših tehnologij dela.

pa veliko in hrana je osnova za življenje. Družbi, ki kmetu obrača hrbet, se slabo piše.»

Tomo Jurčec, tajnik samoupr. organov v TEŠ Šostanj: »Mislim da bi naše skupne cilje bolje uresničevali, če bi bilo manj administriranja. To je najpogostejša ovira, da sicer jasno določenih planskih ciljev v praksi ne uresničujemo tako kot bi bilo potrebno. Podobno je tudi v naši dejavnosti, energetiki, kjer imamo sami majhen vpliv na izboljšanje razmer. Področje, kjer imamo največ vpliva, je le zagotavljanje redne proizvodnje. Zagotoviti nemotene preskrbe z energijo bomo tako tudi v prihodnjem letu dali prednost, ter pri tem skušali kar najbolje uresničevati program, kjer smo opredelili tudi varčevanje z energijo. Nasploh bi morali v našem gospodarstvu največ skrbri nameniti izboljšanju gospodarjenja s sredstvi, organizaciji dela ter izvozu, seveda ne za vsako ceno. Posebno pozornost bo treba nameniti tudi varovanju okolja, kjer imamo tudi mi jasne cilje in tudi izdelane programe, vendar pa, za sanacijo stanja bi potrebovali pomoč celotne družbenopolitične skupnosti.»

Franc Dolinšek, poslovodja v Rudniku lignita Velenje: »Resolucije so eno, praksa drugo in tega se vsako leto, ko delamo bilance, ponovno zavemo. Se vedno torej velja obrabljena fraza, da bi cilje prej uresničili, če bi se dosledno držali dogovorjenega. Res je, da mednarodni tokovi niso v prid naši stabilizaciji, a zato bi morali

nizacijami o sistemskem programu in kasneje pokopati. Dodelati je treba krepko panogo bomo »favorizirali« preprosto ni denarja. Problem, ki se ga prihodnje težave športnih objektov, teva ogromna sredstva, se zgodi, da bomo morali bo pomenilo hudo udarec. Več bo treba storiti, medtem ko je pri množici, va, možne pa so še kakšne

Mija Slapnik, Zdravstvena tu 1987 si želim kot prošnosti predvsem to, da katerimi se ubada možna, na sploh tudi vse družbe smo že velikokrat opozdravstva, za katerega pa nismo sami krivi. Gre za rešiti v republiškem me občini precej upokojence, so zaposleni v drugih o drugi strani pa je v gost njih malo ljudi. Pa vendar, nih storitev vsi, ki živimo, stvena skupnost ima v pa občinami veliko manj da izgubami. Morda bi se la obnašali pri samem obse menim, da notranje rezenci obliki in da se tu ne da imajo še v nekaterih dru

Dane Rinc

Jože Černež

Judita Ževart

Boris Klančnik

Majda Mauer

Danilo Matuš

Jože Kapel

Oto Pungartnik

Miroslav Žaberl

Miloš Pešec

Milan Skok

Milan Mirnik

Robert Ceglar

Andrej Hieng

Dane Rinc, sekretar Medobčinskega sveta ZKS Celje: »Leto 1987 bi moralo biti v pravem pomenu prelomno pri uresničevanju kongresnih sklepov – če smo drugo polovico tega leta uporabili za lastno usposabljanje. Sedaj je treba najti moči za delo, za vlaganje več znanja, več naporov, za posodabljanje proizvodnje, racionalizacijo dela in opiranje na lastne sile. Če bomo to storili, potem sem prepričan, da je luč na koncu predora.

Program ekonomske stabilizacije pa je bil sprejet na drugih osnovah, v drugačnih razmerah v gospodarstvu kot so danes. Če bi ga, na primer, sprejeli ob 80 odstotni inflaciji, bi bil drugačen, kot je. Usmeritve vseeno še vedno veljajo, a jih je težje uresničevati, saj smo šele prav došli vso globino krize, v katero je gospodarstvo zašlo. Prej nismo vedeli za notranje dolgovne, za zgrešene naloge, še o zunanjih dolgovih bolj malo. Zdaj so notranji problemi najhujši. Reševanje teh notranjih gospodarskih težav in urejanje odnosov v finančnih tokovih, je glavna naloga, ki je zahtevna tudi v osnutkih resolucij.

Medobčinski svet bo v ospredje prizadevanj postavil prestrukturiranje gospodarstva, združevanje sredstev, kadrov in drugega za uresničitev skupnih regijskih programov, kot so posodabljanje bolnišnice, razvoj zdravstva, preskrba, čisto okolje in podobno. Seveda ostaja prvenstvena naloga tudi mobilizacija partijskih vrst s prenovo zveze komunistov in usposabljanjem za idejno borbo.

Jože Černež, Metka Celje: »Pogled v leto 87? Bolj pesimističen kot optimističen. Če bi v letu dobili samo dva uradna lista, bi to pomenilo, da bi lahko v naprej gospodarstvo načrtovali dolgoročno in načrtno, kajti gospodarstva ekonometrija ne prenese nobenega filozofiranja. Slediti moras potrebam trga in stalno razvijati novosti ki jih potrebuje. Vsak delavec bi se moral obnašati kot da je lastnik tovarne in skrbeti, da čimbolje izpelje svoje delo. Predvsem pa mislim, da je treba resnično prizadevne delavce pošteno nagraditi, lenuhom pa reči na svidenje. Tako delajo v vseh gospodarsko razvitih deželah. Problem je, da v množici predpisov nihče več ne ve, kdo je dober in kdo slab. Problem je tudi v tem, da ne vem, kako bo prihodnje leto, zaradi tega ne morem načrtovati tistega, kar želim. Ponavljam: preveč je raznih dokumentov, predpisov, zakonov in nikoli ne veš, kaj te čaka jutri. Kako se znajti v tem cirkusu, to je vprašanje. Včasih uspe, včasih ne. Sem za manj papirja in več konstruktivnega dela. Naj nas, za božjo voljo, pustijo dolgoročno načrtovati in delati, saj bomo od tega imeli korist vsi, pa tudi zunaj nas bodo bolj cenili.»

Judita Ževart, predsednica skupščine skupnosti socialnega skrbstva v Celju: »Predvsem troje moramo v prihajajočem letu uresničiti v naši skupnosti: dati rejnštvo tisto mesto, ki ga v naši družbi zasluži in pridobiti čimveč družin, zagotoviti delavcem v izvajalskih organizacijah socialnega skrbstva družbeno priznanje za delo tudi preko vrednotenja njihovega dela ter zagotoviti z naložbami normalno delo Domu Golovec ter Zavodu za delovno usposabljanje Mihe Pinter Dobrna.

V vsesplošnem pesimističnem razpoloženju današnjega trenutka, ko tekmujejo v črnogledih napovedih, vidim možnost izhoda v prihodnjih rokah in angažiranosti ljudi v naših gostinskih obratih, njihovi pripravljenosti za odpovedovanje in pridobivanje znanja za boljše delo. Vendar je vprašanje, kako dolgo bodo še imeli moč in energijo nositi na tujih plečih vso odvečno družbeno nadgradnjo, tone papirja in na pretek sklepov tistih, ki vsak dan poudarjajo, kar oni že delajo.

Majda Mauer, lastnica cvetličarne v Šentjurju: Šele pred nekaj meseci sem se odločila, da poskusim kot obrtnica, saj sem prepričana, da bom na ta način lažje sledila stroki. To pa tudi pomeni, da prihodnje leto pričakujem z optimizmom, čeprav že opažam, da je prometa v cvetličarni vedno manj. Tako kot vsi ostali obrtniki, se tudi sam abojim davkov v prihodnje. Sedaj imam, na srečo, kot začelnica še nekaj olajšav. Prihodnje leto bistvenih sprememb pri nas ne pričakujem, saj se mi zdi, da ne bomo odpravili glavne težave – to je nedelavnost nekaterih zaposlenih v družbenem sektorju. Zasebniki smo prisiljeni delati, če želimo zaslužiti, povsod pa ni tako in mislim, da niti dobre plače več ne spremenijo miselnosti ljudi, da nedelavnost ni nič slabega in vrednega obsojanja. Dokler bo tako, se ne bo premaknilo na bolje.

Danilo Matuš, član predsedstva OK ZSMS Šentjur, zaposlen v Emo Kotli: »Položaj mladih je še vedno težaven zaradi brezposelnosti, stanovanjskih težav, neurejenega šolstva ... Pojavljajo se sicer gibanja v okviru mladinske organizacije, ki pa imajo premajhno veljavo v družbi, čeprav so njihove zahteve in cilji pozitivni. Seveda pa ne moremo pričakovati, da se bodo njihove zahteve uresničile že prihodnje leto. V naši občini pa bi morali predvsem hitreje zaposlovati mlade strokovnjake in odpirati nova delovna mesta. Eden večjih problemov se mi zdi tudi neuresničevanje načela delitve po delu in velike razlike v osebnih dohodkih vodilnih in delavcev v proizvodnji. Mladi sicer želimo vse težave v družbi rešiti, ker jih občutimo še bolj kot drugi, vendar smo večkrat odrinjeni od odločanja.»

Franc Kovačič, kmet iz Gubnega v Lesičnem: »Imam enajst hektarov zemlje, v hlevu poprečno dvajset glav goveje živine, usmerjen sem v mlečno proizvodnjo, ki letno dosega okoli štirideset tisoč litrov. Če vidim kakšno lučko na koncu predora? Če bo šlo tako naprej, bo za nas kmete kmalu ugasnila. Jaz namreč vidim le še brivko, zanjo pa vemo, da lahko vsak trenutek ugasne. Poglejte samo, kakšne možnosti imamo na naše investicije, posodabljanja in podobno. To lahko počnemo samo s posojili, ki pa so danes tako draga, da smo jim le stežka kos. Včasih je bila obrestna mera 4 odstotka, danes so obresti že čez dvajset odstotkov. Pa draga gnojila, zaščitna sredstva ... Saj to nikamor več ne vodi, takih obremenitev preprosto več ne zmoremo, če imamo pred sabo težnje po večji donosnosti, po kakovosti pridelkov oziroma hrane. Ni računice. Nasploh se pri nas veliko govori, naredi pa bolj malo. Kmet pa malo govori, dela

biti izvozniki deležni pravih spodbud. Ni prav, da eni izvažajo, drugi pa pridobljene devize potem delijo.

Sicer pa, preprosto povedano, če si v neposredni proizvodnji, moraš dati vse od sebe, da dosežeš načrtovano, na tak način pa naj bi tisto, za kar smo plačani, delali vsi, vključno z našim predstvom.

Mi, rudarji, bomo družbi letos dali tisto, kar smo načrtovali, vendar pa so naši cilji pri izkopu premoga tako veliki, da jih bo vsako leto težje reševati. Odpiramo namreč takšne eksploatacijske predele, kjer je voda nad in pod premogom, zato bodo pogoji iz leta v leto slabši. Energiji moramo dati pravo ceno, tudi zato, ker nikoli ne vemo pri čem smo. Šele ko bi bili računi jasni, bi imeli tudi samoupravljanje večjo veljavo. Pri tem pa bi morali v ceno energije vključiti tudi ceno za očiuvanje našega okolja.

Med tokovi v našem gospodarstvu pozitivno ocenjujem tudi združevanje tozdev v organizacije združenega dela. Tudi v bodoče bi morali o tem razmišljati, seveda ne povsod in za vsako ceno, temveč tam, kjer bo to dajalo učinke in kjer so o tej stvari temeljito premislili.

Jože Pelko, direktor Steklarne Boris Kidrič Rogaska Slatina: »Letos smo večkrat ugotavljali, da nam ukrepi sedanje ekonomske politike na področju izvoza niso bili naklonjeni. Resda so bili med letom večkrat sprejeti ukrepi za spodbujanje izvoza, vendar od tega letos še ne bo večjih učinkov, se bo pa to dosti bolj poznalo v poslovnih rezultatih v prihodnjem letu, zato sem optimist. Treba je biti. Bomo pa izvozniki še vedno v dokaj težki likvidnostni situaciji, kajti to, kar je zamujeno, se ne da čez noč nadoknaditi. Ocenjujemo, da smo letos, zaradi padca vrednosti dolarja in visoke inflacije, izbili okoli 150 starih milijard dinarjev čistega dohodka. Napovedan je nov paket ukrepov za leto 87, ki bodo za izvoznike spodbudnejši, vendar je še preuranjeno delati kakšne konkretne računice. Smo pa, kot že rečeno, optimisti, in vsekakor je potrebna določena mera strpnosti s prodajo na tuje prihodnje leto ne bo težav. Vemo že za napoved tujih partnerjev v znesku za več kot 16 milijonov ameriških dolarjev, vendar toliko prihodnje leto še ne bomo sposobni narediti. Kljub konkurenci pa nam je uspelo doseči višje cene za 5 do 7 odstotkov, kar bi nam naj v prihodnjem letu prineslo še okoli 600 tisoč dolarjev.»

Tine Veber, sekretar ZTKO Celje: »Predvsem nas delavce v telesni kulturi v Celju močno zanima, kakšen bo odziv celjske politike na naš punjen program za prihodnje leto. Po dosedanjih razpravah čutimo optimističen napredek, saj smo že doslej naleteli na ugoden odziv in vidimo, da je skupen interes, kako rešiti celjsko telesno kulturo, še posebej pa vrhunski šport, ki žal v zadnjih letih ne stagnira, ampak napreduje. Odlični smo vse do mladincev in kadetov, kjer dosegamo vrhunske rezultate, potem pa se takšni športniki preselijo v druge sredine, kjer so pogoji boljši. Naša želja zatorej je, da zagotovimo takšne pogoje, da bodo ti športniki ostali v Celju. Pošteno se moramo dogovoriti z delovnimi orga-

bomo morali bolj kot dos bomo prihodnje leto v te si bomo za zagotavljanje nega varstva v Slove stopnje.»

Miran Terpin, upokoj bolda: »V povojnih letih predek kot smo ga bili hude napake. Na žalost, tudi nekaj borcev. V h brodili smo jih, zato o bomo z zavzetim delom.

Bolj me skrbi kriza mi vedno več nacionalizma mi republikami. Za mar menim, da smo včasih p postavljamo vprašanja nim, da slovenski naro Jugoslavije vse možnos so želeli v predvojni in skega naroda ta narod u v Braniku na Primorski požgali že leta 1935. To narod zavedal, da mor ogroženosti smo dokaz mi zdi, da večino proble je posamezniki.»

Zlata Strel, ravnatelj ca v Radečah: »Popoi kongresnih ciljev. Kajti mem v ljudi, v mlade. V morali drug drugemu vsakem, ki malo druga bit na strpen dialog, ki ki si jo je drugače zast lahko, moramo in bori nekateri po daljši poti.

Bojim se, da je pre prvem mestu bi izposta nost, vsebino dela in n njenem oblikovanju. P 1987 nadaljuje spoznan naše družbe in mu takc in realizaciji prednostu jasnosti in trdnosti o formo.»

Jože Kapel, predsed Breze: »Gotovo, da je i pravilno zastavljen, ur vidimo, se produktivni premajhen izkoristek zmogljivosti, razvoja ol tudi v naši občini še ni skupnosti.

Premalo vlagamo tu povzroča, da je vse mi slim, da tudi naš delov primeren oddih.

stvu, jim ponuditi naša sredstva porabi se dogovoriti, katero vse, kolikor jih je, najbolj bojimo, je vzdrževanje dotrajanih. To zahteva precej denarja, kar pa je ga uporabljajo. V vzgoji v mali šoli, rtu situacija zadovoljive izpopolnitve.

Opinost Mozirje: »V letu delavka v naši skupini delavke težave, s katerimi, hkrati z njim pa tudi v občini. Pri nas a nezavidljiv položaj prav v mozirski občini, ki bi jih bilo treba, da živi v naši državi, precej delavcev, ki seveda kmetov. Po naših občini zaposleni uporabniki zdravstvenih. Skratka - zdravje nekaterih drugih stalno se ubadamo z koliko bolj racionalno stališče storitev, vendar iščemo v največji možni. Takšne probleme naskih občinah in nanje

Kaj je prednostno za naš razvoj? Omejil se bom le na našo krajevno skupnost, ki se vedno sodi med manj razvite. Prihodnje leto bi morali posodobiti cesto Laško-Breže-Sentjur. Od te povezave je takorekoč odvisen ves naš nadaljnji razvoj in uresničevanje zastavljenih srednjeročnih ciljev: to pa je razvoj obrti, otvoritev kakšnega manjšega proizvodnega obrata, ki bi v tej krajevni skupnosti zadržal predvsem mlade ljudi, razvoj kmečkega turizma in nenazadnje tudi telefonije, ki se ni pridrla v vse zaselke.

Oto Pungartnik, železarna Štore, organizator obveščanja: »Za prihodnje leto mislim, da bo težje kot to, ki se izteka. Predvidevam, da se bo gospodarsko stanje še naprej slabšalo, saj se je na področju ekonomije nabralo preveč perečih problemov, ki jih ne bo možno čez noč razrešiti. Bolj kot to me skrbi dejstvo, da prihaja v naši družbi na površje vedno bolj politična in socialna kriza, ki je v zgodovini vedno z določenim zamikom sledila ekonomski krizi. Politične in socialne krize v družbi so vedno pomenile velike pretrese, ki jih ni bilo možno obvladovati z normalnimi sredstvi. Ta vrsta krize se trenutno že kaže v dogodkih na Kosovu, v Makedoniji, kot tudi v raznih medrepubliških polemikah, ter v povsod prisotni krizi zaupanja. Zato je potrebno v naši družbi, dokler je to še možno, izvesti korenite spremembe in napraviti odločne korake iz stanja paralize, ki vlada v družbi, ko se razmere skušajo razreševati samo na površini z raznimi popravki zakonov, medtem ko bistveni problemi v družbi ostajajo nerešeni. Resnično se bojim situacije, ko problemi ne bodo več obvladljivi in se bodo razvijali po scenariju varen kamnov. Po mojem mnenju bi bil potreben korenit zaokret na področju ekonomije, kjer je zadnji čas da se gospodarstvo in družba kot celota pričneta racionalno in ekonomsko obnašati.

števne spremembe, ki jih skoraj v vseh delih gospodarstva sistema napoveduje zvezna vlada, gre za makroekonomska razmerja, pri čemer bi morali določiti tudi oblikovanje družbenega proizvoda in razmerja v njegovi delitvi za porabo in akumulacijo v razorejanje dohodka, s katerim takomenovane »programirane akumulacije.« Poleg tega je potrebno z makroekonomskimi razmerji zagotoviti razmerje v osnovni strukturi potreb, ki so bistvenega pomena za doseganje skupnih interesov in razvojnih ciljev. Predlagani zakon o sanaciji in prenehanju organizacij združenega dela bo povzročil likvidacijo številnih delovnih organizacij, ki v preteklosti niso dovolj skrbele za lastna sredstva in večina delavcev, ki za nastali položaj ni kriva, bo na cesti. Vprašanje je, če smo v naši družbi na to pripravljeni oziroma če si lahko dovolimo prevelike socialne probleme. Kar zadeva večjo odgovornost vodilnih delavcev, pa je vprašanje, če lahko z obstoječim sistemom določimo, koliko so za slabo poslovanje posameznega kolektiva krive pretekle oziroma sedanje poslovne odločitve.

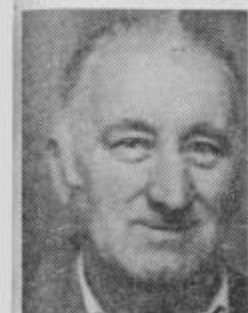
Milan Mirnik, vodja nabave, mlekarja Arja vas: »Po moje okrog izhodov iz naše družbeno-gospodarske krize še vedno opletamo preveč z besedami, pa prav iz tega našega »tunela« bi morali iti najprej z dejanji. Besede zlasti v tunelu prazno odneta. Približno tako razmišljam ob izteku tega leta in na prehodu v prihodnjega. Moti me zlasti to, da pri zastavljanju velikopoteznih načrtov že vnaprej vemo, da jih ne bomo uresničili. Saj to so vendar naši načrti, ne pa nekoga izven nas, ali pa, da si jih je nekdo od zunaj izmislil zato, da se bomo šli nekakšne igrice. Za resne in realne cilje, si moramo pač postaviti realne načrte, te pa potem stoddostno uresničiti. Tako pa imamo kar naprej poleg napihovanja v besedah, še celo vrsto napihovanja v načrtih, pa napiho-

Igor Korošec, vodja prodajalne Elektrotehna v Celju in član ansambla Nočna izmena: »Kot poslovođa Elektrotehne prodajalne v Celju moram poudariti, da zasledujemo dva cilja. Prvi je biti nekakšna podaljšana roka industriji pri preskrbi z elektrotehničnim materialom, drugi pa je nuditi dobro izbiro za široko potrošnjo. Menim, da nam je to dosedaj uspevalo, čeprav so bile tudi težave. Tu naj omenim samo številne reklamacije, ki nam precej otežujejo poslovanje. Zato menim, da bo treba v bodoče več narediti na področju kakovosti. To se je pokazalo tudi pri konsignacijski prodaji uvožene akustične opreme. Kljub sorazmerno visokim cenam smo zapolnili pomanjkanje tovrstne opreme na našem trgu in zadovoljili številne kupce. To pa bi moral biti kažipot tudi za naše proizvajalce.

Kot glasbenik pa moram reči, da se položaj nekoliko jasni. Produktivne hiše se odpirajo in klub padanju kupne moči v zadnjem času ansamblu lažje izdajo kaseto ali celo ploščo. Verjetno je to tudi zaradi tega, ker so domači izvajalci le cenejši kot tuje licenčne izdaje. Čeprav verjetno tudi brez teh ne gre.

Posebno poglavje pa je nastopanje na raznih prireditvah. Tisti glasbeniki, ki igrajo amatersko, to počnejo zgolj iz nagnjenja do glasbe. Oprema je namreč tako draga, da je potrebno veliko nastopov, da se vložen denar povrne. Tu pa niso vsi številni ure vaj in drugi stroški. Čeprav pravijo, da je treba v kriznih časih nuditi ljudem čimveč zabave, to zdaj ne velja več. Številne prireditve so zelo slabo obiskane in tudi tu vidim rešitev samo v kakovostnem izvajanju glasbe.

Milan Colarič, ing. org. dela, Ingrad Celje: »Izhod iz krize vidim le v bolj realnem načrtovanju. Ne vidim brezizhodnih situacij, ker smo v takšnih že bili, vendar smo našli izhode. V reševanju in iskanju le-teh ne dela-

Franc Kovačič

Tomo Jurčec

Franc Dolinšek

Jože Pelko

Tine Veber

Mija Slapnik

Miran Terpin

Zlata Strel

Miroslav Žaberl

Igor Korošec

Milan Colarič

Janez Bajec

Franc Gajšek

Bojana Korent

opozarjati. Upam, da smo uspeli. Prizadevali smo za program zdravstvenega enotne prispevne

Žan ZZB NOV iz Prele: »Prelje napraviti večji napredek pa smo delali tudi na takšen položaj, ki smo že bili in preoptimist in mislim, da se bo razrešili.

bi me to, da se pojavlja med posamezniki krivi tudi Slovenci, saj trpni in da prevečkrat tne ogroženosti. Medtem, saj ima v okviru obstoj. Vem pa, kako bi sovražniki slovenske družine je bila doma in v časih najhujše in to trdni. Danes pa se ogroženosti ustvarja-

Šole Marjana Nemilamem v uresničitev »Jaz pa verjamem, da je bolj verjetno, da bi si videti sovražnika v pripravljeni bi morali biti tudi pri tistem, da smo vsi skupne cilje, in jih, čeprav bodo šli

log celo preveč. Na to, njihovo organizirano ki so okrog nje, pri bi želela, da se v letu jstvo ključni dejavnik mesto pri načrtovanju. Pričakujem tudi več iv zvezi s šolsko re-

konference SZDL »Osnovne stabilizacije je pa vprašljivo. Kot povečuje, še vedno je časa in proizvodnih tega gospodarstva pa čanj pa v naši krajevni

do. Nizek standard pa ni turistov, čeprav mi- nra imeti možnosti za

Miroslav Žaberl, pomočnik komandirja celjske Postaje milice: »Sem optimist, čeprav nekateri ljudje dvomijo v zastavljene cilje. Mislim, da moramo stremeti za tem, da se zastavljeni cilji realizirajo, seveda pa to ne bo prišlo samo po sebi, niti ne bo kdo drug delal namesto nas. Zato moramo začeti delati; vsak po svojih najboljših močeh, ne pa tako kot sedaj nekateri mislijo, da naj programe realizira tisti, ki jih je postavil. Sicer pa kljub vsem težavam menim, da smo le naredili nekaj korakov naprej in da življenjski standard ne pada tako hitro kot na začetku stabilizacije. Tudi preskrbo smo uspeli normalizirati, spet se odpirajo krediti...

V naslednjem letu bodo v ospredju zagotovo spet prizadevanja za izvoz, morali pa bi razmišljati o realnih osebnih dohodkih in poskrbeti za socialno najbolj ogrožene delavce. Glede moje službe si želim učinkovitejšo družbeno samozasčito, da bi tudi miličniki lahko hitreje in bolje delali. Prav tako bi želel večjo osveščenost voznikov na cestah, da prometne statistike ne bi bile tako porazne kot letos.

Miloš Pešec, predsednik celjskega izvršnega sveta: »Osnovni cilj družbeno-ekonomskega razvoja celjske občine, ki smo si ga zadali za prihodnje leto, je doseči boljše rezultate v kakovosti poslovanja kot bodo v širši družbeni skupnosti. Na ta način bomo skušali nadoknaditi zaostanek iz preteklosti. Pri tem je najpomembnejša naloga krepitev akumulativne sposobnosti gospodarstva. Zaradi izkušnje o relativno hitrem poslabšanju poslovnih rezultatov v nekaterih celjskih organizacijah združenega dela, bomo poglobljeno analizirali dogajanja pri vseh, ki poslujejo na nizki stopnji rentabilnosti. Področja, katerim bomo v prihodnjem letu postavili še bolj čvrste temelje, ker nam zagotavlja možnost za boljše rezultate na daljši rok pa so: nudenje možnosti usposobitve in uveljavitve vsem mladim strokovnjakom, omogočanje take stopnje motiviranosti strokovnih in poslovnih kadrov, da dosežemo pozitivno migracijo, povečanje zmogljivosti in učinkovitosti lastnih razvojno-raziskovalnih zmogljivosti. Od pomembnih nalog, ki smo jih začeli uresničevati že letos, sta najpomembnejši izvajanje sanacije v Lesno industrijskem kombinatu Savinja in zagotavljanje dolgoročne oskrbe s pitno vodo.

Milan Skok, glavni direktor Topra: »Čeprav se v naši družbi zavzemamo za večje upoštevanje ekonomskih zakonitosti, je zaradi nebrzdane inflacije doseganje zastavljenega cilja vprašljivo. O tem se je tudi že v preteklosti veliko pisalo in govorilo, dosegli pa smo bore malo. Dosegli smo sicer, da je Jugoslavija napram tujini plačilno sposobna, vendar na račun plačilne nesposobnosti številnih organizacij združenega dela, ki so sicer, kar je treba priznati, v preteklosti poslovale brez kakršnihkoli ekonomskih načrtov. Spremembe, ki bi jih morali uveljaviti v prihodnjem letu, so številne, za gospodarstvo pa je gotovo ena najpomembnejših, sprememba devizne zakonodaje, ki je za izvoznike povsem nestimulativna. Zato se je večina izvoznikov tudi preusmerila na domače in na klirinško tržišče, kjer se zgublja tako na kakovosti kot na produktivnosti. Kar zadeva

vnanja v dosežkih. Končno se vse skupaj napihne kot milni mehurček in preprosto poči. In še se najdejo ljudje, ki potem začudeno gledajo.

Robert Ceglar, predsednik začasnega kolektivnega poslovnega organa LK Savinje: »Menim, da bi mi vsi radi verjeli v uresničevanje ciljev, ki so zastavljeni v dolgoročnem programu stabilizacije in ostalih podobnih dokumentih. Vendar moram žal ugotoviti, da je razkorak med zastavljenimi cilji na eni strani in usposobljenostjo organizirati potreben instrumentarij za doseganje teh ciljev na drugi strani, prevelik. To hromi akcijsko učinkovitost tudi za doseganje nižjih, vendar realnejših ciljev.

Prioritetno se je treba lotiti reševanja problemov na osi gospodarstvo-razvoj-izobraževanje. Tu je potrebno oblikovati okoliščine, ki bodo sploh omogočale in potem spodbujale nastajanje novih razvojno tehnološko fleksibilnih gospodarskih enot. V takih okoliščinah bi se pokazalo odmiranje nevtalnih in razvojno zakrnelih gospodarskih enot v povsem drugačni luči.

Andrej Hieng, umetniški vodja SLG Celje: »Težko je reči, kaj nam je v življenju bolj škodljivo: cenen optimizem, ali pa malodušje. Oba vodita v nedejavnost in topost, vendar bi rekel, da je malodušje posebej nevarno. Neumno je, če si ob slovesu od starega leta na hitro roko slikamo podobne prihodnosti v rožnatih ali sinjih barvah, ker je pač malo verjetnosti, da nam ne bojo kmalu obledele do nesposobnosti, še bolj bedasto je pesimistično polomiti vse štiri od sebe: zrel človek se ne boji teme, izkušnja mu govori, da ima tunel pač dva konca. Osebene stiske in družbene krize je mogoče rešiti, če se jih lotimo trmasto in kritično, predvsem pa iz občutja osebnih ter družbenih svobode. To so stare izkušnje, skoraj oguljene, čenene, ampak precej zanesljive. In celo v primeru, da se ne bi mogli zavesti nanje, si moramo priznati: boljših nimamo.

Franc Mauer, direktor Fotolik Celje: »Večkrat slišim mnenja, da je za naše težave kriva zakonodaja in podobno. Jaz pa menim, da temu ni tako. Vsi zakoni in sklepi so sprejeti z določenimi cilji. Zato bi se jih morali tudi držati in jih izvajati. Pri nas pa mislimo samo na to kako bomo kakšen zakon izigrali. Rešitev pa je v doslednem izvajanju sprejetih sklepov, resolucij in zakonov, kajti le tako bomo dosegli določene rezultate.

S stališča drobnega gospodarstva moram reči, da je bil v zadnjem času opazen določen pozitivni premik pri investicijah, uvoznih in davčnih olajšavah kot tudi pri selektivni kreditni politiki. To je, na primer, naši delovni organizaciji omogočilo uvoz nove opreme. Tako bomo nabavili nov tiskarski stroj za tiskanje najzahtevnejših tiskovin (razglednice, katalogi, prospekti) s katerim bomo posodobili in izboljšali tako kakovost kot tudi zmogljivost naše tiskarne.

Moram pa pripomniti, da nas še vedno bremenijo zaloge, ki količinsko sicer niso večje, vendar so, kot posledica inflacije, večje po vrednosti. Kot celotno družbo pa nas obremenjujejo tudi določene dajatve, ki pa ne dajo nobenih rezultatov.

mo carskih rezov, ker se bojimo socialnih nemirov. Jasn je, da nam gospodarstvo uhaja iz rok, ker nekatere stvari prepočasno rešujemo. Še vedno je premalo aktivna ZKJ, tudi konkretna na predvsem bi morali to vlogo avantgarde bolj čutiti. Ne moremo si več privoščiti političnih napak in čas je, da jih popravimo. Na delovna mesta dajmo strokovnjake, ki bodo za svoje delo tudi odgovarjali, zlasti ker bo potrebno v organizaciji dela uvesti spremembe. Višja produktivnost in to kar sem že omenil, mora prinesiti izboljšanje v prihodnjem letu.

Janez Bajec, upokojenec iz Celja: »Vidim luč na koncu predora naše družbene krize, vendar bo ta predor hudičev dolg. Skeptični sem zaradi tega, ker naši politiki pravijo: juho skuhaj, a denarja za meso ne dobiš! Naš politični sistem preveč vodi jo politiki, a premalo gospodarstveniki.

Splošno je znano, da se pri nas učinkovito dela štiri ure, vendar kljub temu še vedno dobro živimo. Tu vidim naše rezerve, še več pa jih je v bratskih republikah, kjer je produktivnost še manjša. Pri tej stvari moramo zastaviti vse sile. Mnenja sem: če bi imeli pri nas vse tisto, kar se »zavozi« potem ne bi imeli nobenega dolga. Da se ga rešimo, bo dolga pot, vsekakor pa bo potrebno najprej zaostri odgovornost ne samo vodilnih, marveč vseh ljudi.

Franc Gajšek, tajnik KS Dečkovo naselje, Celje: »Vidim izhod in izboljšanje iz sedanje krize našega družbenega sistema, vendar bomo morali korenito spremeniti dosedanje početje. V gospodarstvu moramo uvesti realne razvojne programe, kjer bodo obveznosti znane že pred pričetkom planskega obdobja, investicije izvajati hitro ter zaostri delovno disciplino. Korenito bomo morali spremeniti kadrovske politike. V proizvodnji, v družbenih dejavnostih povsod morajo odgovorna mesta prevzeti strokovnjaki, ki naj odgovarjajo za napake in uspehe - skratka zaostri odgovornost, delovne ljudi pa še bolj usposablja za samoupravljanje. Pravice in obveznosti se morajo izravnati.

Če bomo v letu 1987 pričeli izvajati radikalno politiko, potem mora priti do izboljšanja, v kar močno upam.

Bojana Korent, vodja strokovne službe skupnosti za zaposlovanje Celje: »Tokovi zaposlovanja so v neposredni povezavi z uresničevanjem drugih ciljev družbenega razvoja. Cilji in usmeritve, ki smo si jih zastavili na kongresih, v planskih dokumentih, letnih resolucijah, so zelo zahtevni in dajejo velik poudarek uveljavljanju kvalitativnih dejavnosti razvoja, ki so predvsem v večji uporabi znanja. Ugotavljamo, da so na tem področju vidni določeni premiki, ki pa so, glede na nujnost hitrejših sprememb, prepočasni, še posebej če vemo, da moramo razvijati proizvodnjo, ki je izvozno usmerjena in torej konkurenčna na tujem trgu.

Splošno je sprejeto spoznanje, da so za naš razvoj in za izhod iz krize odločilnega pomena kvalitativni kadri, saj je sedanja izobrazbena sestava ostala omejitveni dejavnik napredka. Zato menim, da mora to spoznanje prodrati v zavest nas vseh na ta način, da ga uveljavljamo pri vsakodnevnem delu. To pomeni, da moramo še bolj skrbno in odgovorno ravnati z mlado generacijo, da jo bomo čim optimalneje izobrazili in usmerili v čim višje stopnje strokovne izobrazbe. Zaželeni razvoj bomo vzporedno s tem bistveno pospešili s smejejsimi vzpodbudami že zaposlenih za pridobivanje novih in dodatnih znanj in usvajanjem pogojev za njihovo osebno rast in napredovanje. Dolgoročni razvojna komponenta naj dobi prioriteto v vseh razmišljanjih in ravnanjih, ker bo prestrukturiranje gospodarstva mogoče le na podlagi kadrovske prenov. Potrebno so torej predvsem naložbe v kadre, ker moramo veliko zamujenega hitro nadoknaditi, zato pa ni dovolj samo »morati« in »želeti«, ampak predvsem »hoteti«.

Sadovi so dozoreli

Uspešno leto za dopisniški krožek OŠ Vera Šlander Polzela

Spet se izteka leto. Eni ga bodo raje kar hitro pozabili in skušali novega začeti z bolj smelimi koraki. Drugi se ga bodo spominjali kot leta, v katerem so se uresničile želje, ki si jih ponavadi izrečemo na začetku: prineslo jim je veliko uspeha in veliko novih, lepih stvari. Med slednjimi bodo prav gotovo dopisniki osnovne šole Vera Šlander s Polzele.

Mladi polzelski dopisniki so že naši stari znanci. Eni najbolj marljivih sodelavcev našega Otroškega vrtiljaka so. Skorajda ne mine teden, da ne bi s Polzele na naš naslov prispelo zajetno pismo, v njem pa kopica zanimivih zapisov. Mnogo je aktualnih vesti o dogodkih iz šolskih klopi, kajti na osnovni šoli Vera Šlander se nenehno kaj dogaja, dopisniki pa vse to pridno in sproti beležijo. Peresa pa niti po pouku in uri krožka ne počivajo, zato je vselej tudi mnogo novic o dogodkih v kraju. In ne nazadnje je med prispevki mladih Polzelanov še mnogo zares izvirnih razmišljanj o poteh in stranpoteh življenja, o trenutkih, ki mamijo v srce veselje ali žalost, o drobnih radostih in tegobah mladega človeka.

Varovanci mentorice dopisnikov Valerije Pukl so že pravi mali mojstri pisane besede in tovarišica je upravičeno ponosna nanje, čeprav je v tako uspešno delo dopisniškega krožka vložila veliko svojega truda in prizadevnosti. Znala je mladim približati čar pisanja, jih naučiti opazovati svoje okolje in jim vcepiti marljivost in natančnost, ki sta pri takšnem delu tudi še kako pomembni.

Kot si sejal ...

Že naši pradedje so znali povedati, da vsakdo žanje tisto, kar je posejal. Stara modrost ni bila iz trte izvita in tako so tudi mladi Polzelani za svoje prizadevno delo letos poželi obilne sadove:

Glasilo osnovne šole Vera Šlander Glas mladih je dobilo letos eno od treh prvih nagrad za najboljše šolsko glasilo v Jugoslaviji. Isto glasilo je prejelo tudi republiško nagrado za stalno kakovost, posebno republiško nagrado pa je prejela še tematska številka LJUDSKI GODCI. Dopisniki pa so si prislužili tudi košček Turističnega nageljna, ki

ga je polzelski osnovni šoli v svoji tradicionalni akciji podelila radiotelevizija Ljubljana, saj je dopisniški krožek izdal tudi turistično glasilo in vodnik po Polzele.

Se prav posebej pa se bo letošnje leto vtisnilo v srce polzelskim dopisnikom zaradi sedemdnene izlete v Grčijo. To je bila poleg zlate plakete nagrada beograjske Politike za prvo mesto med jugoslovanskimi šolskimi glasili. Saj niste podvomili, da mladi Polzelani tega dogodka niso zabeležili s posebno skrbjo in vznesenostjo? Preberite si, kako je to nepozabno doživetje na papir ujela osmošolka Olga Jezernik.

Na začetku vseh začetkov

»Hej, kako dolgo še?« me je s sprednjega sedeža v avtobusu spraševal Miki.

»Ne vem, zares ne!« sem velokodušno odgovarjala. »Kakšne tri, štiri ure!«

Miki: »Oooooohhhh!«

»Ne bom vzdržala!« spet nek drug osebek. A kljub vsem avtobusnim in trebušnim nadlogam smo bili na koncu zadovoljni z dnevom, pač enim od tistih dni v nepozabni Grčiji.

Tiho, na pol v dremavici sem razločevala, da se nekaj dogaja.

»Ha, na cilju smo!« Močan včep moje sopotnice v moja bedra je deloval kot budilka. Pokonci! Z zaspanimi koraki smo se približevali ...

»Uuooooohhh!« se je izvil vzdih iz prsnega koša. Minila me je dremavost, kajti v trenutku sem se zavedla, da stojim pred krasoto.

Gledala sem veličini gledališča na prostem in tisoč trenutkov razbitih slik iz davne in tako sončno obarvane preteklosti mi je preslikavalo glavo. Je zares mogoče, da sem tisti trenutek stala tam, v eni največjih antičnih stvaritev?

V temi sem si risala stare Grke, kako stojijo v gledališču, vzklkajo ... In stare, z lepoto in krepostjo preplavljene Grkinje, kako ljubko sedijo in ploskajo z nežnimi rokami. V dogajanje sta posegli tovarišici:

»Si lahko mislite? To je fantastično! Kje, kje drugje bi bilo lepše?«

Ne vem, kako so se počutili drugi, jaz sem se zelo borno in skromno. Ker sem bila tukaj toliko stoletij pozneje, sem se počutila niže, kot vsak takratni suženj. Kot vsiljivi turist, ki sili v to ogromno veličastnost. Beli marmor, ostaran od dolgih stoletij. Vsak delček kamna, vsak atom je izpričeval, kako visoko lebdeče je vstopila kultura na zemljo.

»Verjameš?«

»Kaj?«

»Da je to ... ah, saj nič več ne vem ...«

Ko bi kak kipec bil izpregovoril! Z glasom ponosa, donenja in nenaseljene prostornosti ...

Zlata plaketa podeljena na največja mestu.

Iz vnesenosti sem se preselila v resničnost.

»Se en posnetek! Ptčica!«

Sonja: »Držala sem se kot bog!«

Med prepletanjem glasov smo v rokah držali nekaj, kar nam je podarilo Grčijo!

»Pomislil!« sem vzvišeno ponavljala. Zlata plaketa! Podelili so nam jo prav na tem veličastnem mestu!

Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, da kdor sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan ... so odmevali verzi Zdravljice iz Tanjinega grla, ki je preizkušala akustičnost tega čuda. Čista in neizpita praznina, sončna, sredi pa močan, jasen in lep glas, ki je vse obvladoval.

Nedaleč stran smo vstopili v eno najstarejših svetišč, ki je naselilo v nas občutek visoke umetnosti in dovršenosti tistega časa. Prav dobro se sliši, da se tedanja diagnoza čira skoraj ne razlikuje od današnje.

»Mislim, da so bili v vseh pogledih fantastični,« je bila navdušena Andreja.

Ste že slišali za »kačje šoke?« Zviti in izredno inteligentni Grki so ugotovili, kako bi zdravili blazneže s kačjimi šoki. V svetišču. V luknjo – dovolj veliko in globoko – so natrpali blazneže in mlade kačice, ki še niso bile strupene (blazneži tega niso vedeli). Ubogi reveži so doživljali med plazenjem kačic po njih takšne šoke, da so se pozdravili ali pa popolnoma znoreli. Duhovito!

Med opazovanjem in poglobljanjem v podrobnosti figur, v

Posnetek je nastal ob dnevu šole, ko so polzelsko osnovno šolo obiskali tudi predstavniki pobratene šole iz Paranova. Vse, kar se je dogajalo na tako pomemben dan, so seveda zabeležili mladi dopisniki, ki so prispevali tudi objavljeno fotografijo.

V novem letu želim vsem dopisnikom in njihovim mentorjem veliko uspeha pri delu in mnogo sreče
Nadja

natančnost in lepoto izdelave, v njeno izvirnost ... je tudi Tanja pristavila svoj lonček: »Mojstri!«

»Hej dekleta, se zavedate kje ste?«

Med prepevanjem smo spoznavale neizmernost začetka.

Najstarejši relief na svetu, Levja vrata ... Pa grobnica kralja Agamemnona ... Moje misli so dopotovale v sredo božanske Homerjeve Iliade. Domovina Bogov, Apolona, Atene ...

Očarani sredi stvaritev častilcev mogočnih bogov.

Mikene so sanje in preteklost. Začetek vseh začetkov.

Kakšen feeling!

Spomin na prihodnost

Tu se Olgini vtisi končajo. Vendar samo na papirju. Kajti vtisov je še veliko in Olga, Tanja, Andreja, Sonja, Miki in vsi drugi, ki so doživeli veličastnost izleta v deželo kulture človeštva, bodo za vselej ostali zaznamovani s temi bogatimi spoznanji. To je zgodba brez konca ...

Tako kot ostaja brez konca tudi naš zapis o mladih polzelskih dopisnikih. Kajti, ko se bo letošnje leto izteklo, se bo začelo novo, z njim pa novi načrti, nova prizadevanja in novi cilji. Pot pelje samo naprej.

N. K.

fotolik CELJE
ATELJE, TISKARNA, TRGOVINA, RAZGLEDNICE

Pionirji fotografirajo

Kaj naj vam zaželimo ob novem letu? Želja je veliko, predvsem pa je od nas samih odvisno, kako jih bomo uresničili. Če bi vprašali nas, bi bil odgovor seveda preprost. Želimo si, da bi nas zasuli s svojimi fotografskimi izdelki, da bi akcija še bolj stekla. Nekaj bi prav gotovo še morali postoriti, da se bo ta želja uresničila, saj ste nas letošnje šolsko leto slabše zalagali s fotografijami, kot ostala leta.

In kaj naj dodamo k fotografiji Dušana Založnika iz Slovenskih Konjic. Morda to, da bi bila skrinja vedno polna dobrot. Srečno in ostro oko tudi prihodnje 1987 leto.

UREDNIK FOTOGRAFIJE

KDOR IŠČE – TA NAJDE

Za tiste, ki bodo na silvestrsko noč ostali doma, so se v živilskih prodajalnah Merx-ovega Potrošnika še posebej potrudili. Na bogato založenih policah boste ob pomoči prodajalcev zagotovo našli nekaj zase.

Blagovnica Nova vas – živilski oddelek vabi potrošnike v petek, 26. 12. popoldne na brezplačno pokušino sira.

Zvestim kupcem želimo srečno in uspešno NOVO LETO 1987.

MERX POTROŠNIK CELJE

agros

SIP

STROJNA INDUSTRIJA, n. sol. o.
ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

objavlja
prosta dela in naloge

1. konstruiranje strojnih elementov in naprav

(ponovna objava)

Pogoji:

- inženir strojništva ali strojni tehnik z izkušnjami
- 3 leta delovnih izkušenj pri konstruiranju strojnih elementov
- vozniško dovoljenje za traktor

2. vodja izvoza – vzhodni trg

Pogoji:

- diplomirani ekonomist ali ekonomist
- 4 leta delovnih izkušenj
- ZT registracija
- aktivno znanje češkega, poljskega ali ruskega jezika

3. izvozni komercialist

Pogoji:

- diplomirani ekonomist ali ekonomist
- 3 leta delovnih izkušenj
- ZT registracija
- aktivno znanje francoskega in italijanskega jezika

4. kooperacijski ZT komercialist

Pogoji:

- diplomirani strojni inženir ali strojni inženir
- 4 leta delovnih izkušenj
- ZT registracija
- aktivno znanje angleškega ali nemškega jezika

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni na naslov:
SIP – Strojna industrija Šempeter, 63311 Šempeter v Savinjski dolini.

O izbiri bomo kandidate obvestili v roku 15 dni po sprejemu sklepa o izbiri.

NOČNE CVETKE

• Dokler je neidentificirani možakar v restavraciji Pošta samo pil, je bilo še vse v redu. Težave so nastale, ko je moral popito odtočiti. Nič ni hotel namreč slišati o tem, da bi moral uporabiti stranišča tudi plačati.

• Prejšnji tork so na postaji milice zaznali alarm. Sprožil naj bi se v stavbi PTT-ja. Miličniki so pohite- li na kraj, namesto vlomil- cev pa so našli uslužbenca J. in Vinka K., ki sta med seboj obračunavala spore s tako ihto, da se je Vinko od močnega udarca opotekel naravnost na gumb za alarm.

• Pri samopostrežni tr- govini na Otoku je v sredo opeljal z maligani preveč okrepjen možkar. Skrbne prodajalke so poklicale mi- ličnike, saj bi lahko bil za onemoglega neznanca mraz usoden. Še preden pa so miličniki prihiteli na kraj dogajanja, je utrujena- ga možaka že našla žena in ga spravila pod varno do- mačo streho.

• Dedek Mraz je že na delu. Oni dan je nepričako- vano obdaril občana Z. iz Bukovžlaka. V svojem vo- zilu je namreč odkril nov blatnik za avtomobil Jugo. Ker pa Z. v Dedka Mraza ne verjame več, je zgodbo povedal miličnikom.

• V Emu so v četrtek pri- jeli delavca, ki je skozi ograjo izmenjavjal neke predmete z neznancem. Mi- ličniki so ugotovili, da mo- žakar ni »švercal«¹ posode, pač pa maligane, kajti pri delu ga je hudo zažejalo.

N. K.

»Srečna pot« – priznanje za Celjane

Letos bodo žal prometne statistike precej bolj črne kot lani

Na krajsi slovesnosti v ponedeljek popoldne v celjski poročni dvorani so pred- stavniki beograjskega časopi- sa »Politika ekspres«² podelili predstavnikom mesta Celja zlato plaketo »Srečna pot«³ za prometno najbolj urejeno mesto v prejšnjem letu.

Priznanja so podelili tudi avto-moto društvu Šlander, kot najboljšemu avto-moto društvu v Sloveniji v prejš- njem letu, prav tako pa tudi Janku Drogeniku, Daretu Popoviću, Vinku Iskraču, Igorju Beletu in Marjanu Cvahtetu, posameznikom, ki so največ prispevali k temu, da je Celje prometno bolj urejeno mesto.

»Seveda pa ob tej priložnosti ne smemo pozabiti tudi vseh ostalih članov celjskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in dru- gih, ki so dali svoj delež k boljši prometni varnosti v našem mestu,«⁴ je na sloves- nosti poudaril predsednik sveta Igor Bele.

Mesto Celje je podobno plaketo prejelo že pred šesti- mi leti, le da takrat bronasto. V teh zadnjih šestih letih so uspeli v Celju marsikaj iz- boljšati, kar se tiče prometne varnosti. In to kljub vsem težavam kot je utesnjenost mestnega središča in dej- stvu, da je Celje križišče ne- katerih pomembnih in pre- cej prometnih cest. Tako je v občini več kot 30 kilometrov magistralnih in regionalnih 145 kilometrov lokalnih cest

in 105 kilometrov ulic in trgov.

V zadnjih letih je bilo zgrajenih predvsem veliko novih peš poti (skupaj jih je že 25 kilometrov), uredili pa so tudi nekaj ulic, ki so na- menjene samo pešcem. V občini je tudi 230 prehodov za pešce (180 v mestu), od tega kar 60 osvetljenih. So- razmerno bolje je poskrblje- no tudi za kolesarje, saj se lahko Celje ponaša s 15 kilo- metri kolesarskih stez.

»Ob vsem tem namenjam precejšnjo pozornost tudi prometni vzgoji v vrtcih, šo- lah in tudi v krajevnih skup- nostih ter delovnih organiza- cijah. Pokazalo se je namreč, da je v tistih sredinah, kjer je prometna vzgoja dobro ogranizirana, tudi manj ude- ležencev v prometnih nesre- čah. Zagotovo pa je naša ob- čina med tistimi, ki ima boljše organiziran pouk prometne vzgoje,«⁵ meni Igor Bele.

Žal prometne statistike za

to leto kažejo, da Celjani ne bodo ponovili uspeha in da prihodnje leto verjetno ne bodo dobili tako visokega priznanja. Tudi prometnega nereda v mestu je nekoliko več; tudi zaradi gradnje ne- katerih cest, na primer pod- voza na Kersnikovi ulici. Vendar pa je letošnje prizna- nje zagotovo dobra spodbu- da za naprej, da bodo v Celju vlagali še več sredstev za boljše prometno varnost.

SREČKO ŠROT

Zbil pešca na desni strani

Voznik osebnega avtomobila FRANC ŽAGAR, 23, iz Ločice pri Polzeli je v Dobrteši vasi, pri stanovanjski hiši št. 17 dohitel pešca RAJKA GAVRIČA, 27, iz Dobrteše vasi, ki je hodil ob des- ni strani cestišča in ga zaradi pre- tesnega prehitavanja zbil po vo- zišču. Pešca so hujše ranjenega odpeljali v celjsko bolnišnico.

Prehitro čez poledenel most

Iz Celja proti Medlogu se je pe- ljal z osebnim avtomobilom JA- NEZ PEŠEC, 45, iz Arje vasi. Na Butejevem mostu ga je začelo za- našati, ker je pripeljal prehitro. Trčil je v osebni avto, ki ga je nasproti pripeljal BRANKO KO- ŠTOMAJ, 31, iz Ostrožnega. Pri nesreči sta se hujše ranila oba voz- nika in sopotnica v Koštomaje- vem vozilu. Vse so odpeljali v celjsko bolnišnico, škodo pa so ocenili na okoli štiri milijone di- narjev.

Zbil je pešca po pločniku

21-letni ROBERT JUNEŽ iz Rogaske Slatine je vozil osebni avto iz Majšperka proti Rogatcu, kljub temu, da nima voznškega izpita. Zaradi neizkušenosti je za- peljal na pločnik, kjer je zbil peš- ca JOSIPA HUMSKEGA, 35, iz Rogatca. Humski je padel na po- krov motrja, po 20 metrih pa je obležal na cestišču in se hujše ranil.

Umrli v bolnišnici

Nekaj dni po prometni nesreči je v celjski bolnišnici umrl 33- letni IVAN DUPLIŠAK iz Celja. Duplišak se je poškodoval v kra- ju Jelce, ko ga je zaradi neizkuše- nosti in prehitre vožnje zaneslo s ceste in je z osebnim avtomobi- lom zdrsil 40 m globoko po po- bočju.

S. Š.

Nepravilnosti pred sodiščem

Odgovorne iz LIK Savinja bremenijo obtožnica zlorabe položaja in kršitve samoupravnih pravic

Celjski javni tožilec je vložil obtožnico za štiri de- lavce celjske delovne orga- nizacije LIK Savinja: glav- ni direktor Zvonko Perlič je obtožen kaznivega dejanja zlorabe samoupravljanja in napeljevanja h kaznivemu dejanju zlorabe položaja in pravic odgovorne osebe, njegov pomočnik Ivan Gra- brijan in Drago Guzej, vo- dja kadrovske službe zlorabe samoupravljanja, Jože Cerovšek, direktor šempe- trskega Tozda Pohištva pa za zlorabo položaja in pra- vic odgovorne osebe.

Lani februarja je Zvonko Perlič naročil Jožetu Cerov- šku, da mu v šempetrskem tozdu na podlagi dostavljene- ga načrta izdelajo pult in

višečo omarico, pisalno mi- zo, miniblok kuhinjo, barski stol in barsko polico ter mu vse skupaj montirajo na nje- govem domu v Zagradu. Perliču so za pohištvo in de- lo zaračunali 28.033,50 dinar- jev oziroma za nekaj več kot 42.000 dinarjev premalo. Si- cer pa so iz šempetrskega tozda Zvonku Perliču že leta 1984 dobavili omarico »Meri- bi«⁶ in mu jo prav tako manj zaračunali – 3346 din name- sto 7604 dinarje. S tem je Jo- že Cerovšek obtožen za zlo- rabo položaja in pravic odgo- vorne osebe, Zvonko Perlič pa za napeljevanje k temu kaznivemu dejanju.

Zvonko Perlič, Ivan Gra- brijan in Drago Guzej so ob- toženi tudi kaznivega de- ja-

nja zlorabe samoupravljanja. Junija leta 1984 je Perlič se- stavil dopis komisiji za de- lovna razmerja, da se neke- mu delavcu izplačuje znesek v višini njegovega osebnega dohodka, čeprav je v bolni- škem staležu, vendar pa je ta čas v dogovoru s Perličem vseeno opravljal svoje delov- ne dolžnosti. Guzej in Gra- brijan sta potem po Perličevem naročilu na sestanku komisije za delovna razmer- ja vztrajala, da plačajo tak- šen znesek tudi za maj oziro- ma za mesec prej, preden se je sestala komisija. Komisija je potem sprejela takšen sklep, čeprav za takšne zade- ve niti ni pristojna.

SREČNO 1987

ingrad

CELJE

MI NAMO
GRADITI

Slavje, ki obvezuje

V Celju so proslavili 40-letnico rokometa

Skromno, vendar učinkovito so zaključili 40. letnico obstoja člani Železničarskega rokometnega kluba Aero Celje. Zbrali so se v hali Golovec na dveh tekmah in slovesni skupščini ter kasneje tudi na sproščeni zabavi v prijetnem pogovoru.

V sobotnem popoldnevu smo videli celo vrsto nekdanjih in sedanjih odličnih celjskih rokometasov, ki so se posebej navduševali z dinamično, učinkovito igro. V prvi tekmi sta se pomerili ekipi Aero 66 proti Partizan Slovenj Gradec. Gostje so bili številčno šibkejši, vendar vseeno močnejši od nekdanjih celjskih zvezd Presingerja, Krelja, Markovića, Korena, Povaleja, Teliča in ostalih (da omenimo samo nekatere), saj so zmagali 18:22. Sodila sta Pavle Bukovac in Viki Dorn. V drugi tekmi so igralci generacije Aero 76 igrali proti oslavljeni današnji ekipi, ki nastopa v

II. zvezni ligi in zmagali 20:18. Sodila sta Stefan Jug (dobil je posebno priznanje kluba za odlično sojenje na svetovnem prvenstvu v Švici) in Bogdan Povalej, igrali pa so za Aero 76 Marguč, Ivezić, Ščurek, Peunik, Levstik, Božič, Zorko, Luskar, Kavčič, Novšak, Mrovlje in Tomič ter za Aero 86 Zupanc, Bala, Jonak, Cater, Filipčič, Kleč, Ramšak, Medved, Robida, Manček, Lesjak in Tiselj. Obe tekmi sta pokazali, da bi lahko mnogi iz generacij 66 in 76 še igrali v današnji prvi ekipi.

Po obeh tekmah so se člani ŽRK Aero zbrali na slovesni skupščini, ki jo je vodil nekdanji predsednik Stane Bizjak, ob njem pa so bili v delovnem predsedstvu prvi predsednik Janez Škrlec, Pavle Bukovac, ki je v rokometu opravil vse možne funkcije, Tone Goršič imenovan avtor celjske rokometne šole in Slavko Ivezić, dolgoletni igralec. O pomenu celjskega rokometu je govoril

predsednik izvršnega odbora kluba Andrej Šušteršič, kasneje pa so spregovorili še mnogi gostje. Za številna priznanja, ki so jih mnogi dobili, se je zahvalil Karel Jug.

TONE VRABL

REKLI SO

Andrej Šušteršič, predsednik izvršnega odbora ŽRK Aero Celje: «Imamo mlado in perspektivno ekipo, ki pa ne bo zmogla uvrstitve v I. zvezno ligo, če je ne bomo ustrezno okrepili z igralci, ki so že igrali v Celju ter morebiti še z nekaterimi drugimi.»

Tone Goršič: «Naš čar je opora na lasten kader in to mora ostati tudi naš cilj. Potrebno bo še okrepiti delo s selekcijami v osnovnih šolah. Klubu bi se moral pridružiti tudi Trim team, kjer je vrsta odličnih igralcev, ki bi lahko klubu in mladim igralcem veliko pomagali in koristili pri nadaljnjem razvoju celjskega rokometu. Če bomo strnili naše moči, bomo prav gotovo kmalu že petič videli I. zvezno ligo.»

Jože Geršak, predsednik ZTKO Celje: «Med vsemi dosedanjimi predsedniki moramo omeniti predvsem tri. Janeza Škrleca, ki je začel orati ledino celjskega rokometu, Naceta Krumpaka kot velikega zanesenjaka za pridobitev Golovca in ugodnejših pogojev za igranje ter Mileta Zupanciča, ki je dokazal, kako lahko združeno delo pametno in dobro sodeluje tudi s športom.»

Zdravko Zorko: V Celju sem igral tri nepozabna leta, nato sem se vrnil v Zagreb, kjer se danes delam kot trener ekipe Chromosa, ki je konkurent Aera v II. zvezni ligi. Z današnjo tekmo pa smo se vrnili za nekaj let v preteklost. Danes se je izkazalo, da smo nekoč dobro delali, kar dokazuje tudi naša današnja zmaga.»

Dušan Božič: «Današnje srečanje je bilo zares prijetno. Z nekaterimi igralci se nisem videl tudi že po pet ali šest let, zato je bilo zanimivo skupaj z njimi zaigrati na celjskih tleh. To srečanje smo izkoristili tudi za pogovore, saj za te nimam dovolj časa, kajti že eno leto igram rokomet v Španiji. Športno kariero počasi zaključujem, zato za Celje zagotovo ne bom več zaigral, rad pa se bom udeležil podobnih srečanj.»

Bojan Levstik: «Sobotno srečanje je bilo predvsem srečanje športnih prijateljev, ki se

že dolgo časa nismo videli na športnem igrišču. Stirideset let rokometa v Celju je velik jubilej, ki pa ima eno samo lepoto: napako: klub, v katerem smo vsi tako dolgo delali, danes žal ni v I. zvezni ligi, upajmo pa da se bomo ob 50. letnici rokometa v Celju, le uvrstili v skupino najboljših.»

Silvo Krelj: «Današnje srečanje me je ponovno vrnilo v tiste čase, ko smo prvič nastopili v I. zvezni rokometni ligi. Z veseljem sem se spomnil svojih bivših nastopov in prijateljev, s katerimi sem dolga leta uspešno nastopal v Celju. Seveda so bili pogoji v tistih časih popolnoma drugačni od današnjih. Ostrokovnem in organiziranem delu v klubu, ni bilo sledu. Z entuziazmom in voljo pa smo dosegli uspehe, ki se jih moja generacija z veseljem spominja. Včasih smo igrali bolj s srečo in z večjo voljo, manj pa smo gledali na gmočni status.»

Bogdan Povalej: «To, da se je danes zbrala ekipa iz leta 1966 je zelo lepa poteza. Lepo je tudi, da sta v naših vrstah manjkala le dva igralca. Tekmo z vrstniki iz Slovenj Gradca smo izgubili zato, ker nismo več kativni in smo se prepustili lagodnemu življenju. Ob tem jubileju se spominjamo poti, ki smo jo prehodili v teh letih in obujamo spomine... Nismo imeli igrišča, garderob, nismo igrali «za denar». Poleg študija smo redno trenirali in nam ni bilo težko na treninge prihajati iz Ljubljane ali Maribora. Prihajali smo zaradi lastnega veselja.»

Vito Selčan: «Mislim, da so stari mački dokazali, da je bila ekipa leta 1976 boljša kot današnja. To pa je normalno, saj je današnja ekipa zelo mlada in neizkušena in njen čas še prihaja.»

Slavko Ivezić: «Žalostno je, da praznujemo 40. letnico kluba in da smo v položaju, ko grozi Aero izpad iz II. zvezne lige. Menim, da se iz krize lahko vršimo le tako, da pridobimo Celje dva nova igralca, ki bosta boljša od teh, ki jih imamo na razpolago. To in pa podpora tudi ostalih struktur v Celju nam bi lahko pripomoglo, da bi se vrnili med najboljše.»

Marko Urankar v JLA

V Domžalah je bilo memoria no tekmovalje v dviganju uteži, kjer je med posamezniki dosegel najboljši rezultat Celjan olimpijski kandidat Marko Urankar. Takoj po tekmovalju je nadaljeval pot v Kranj, kjer služi vojaški rok. Do te odločitve je prišlo povsem nenavadno, s so odhod v JLA načrtovali še po olimpijskih igrah. Upajmo, da mu to ne bo težilo pripraviti nastop na olimpijskih igrah.

Kar petdeset pravih odgovorov

Za prejšnjo šahovsko nagradno igro smo dobili 53 odgovorov med katerimi jih je bilo kar 50 pravih. Nagradenci: Den Brežnik, Delavska 8 a, Celje, Zdenka Zimšek, Na zelenici Celje in Ivo Trupkovič, Vojkova 4, Celje. Skrivnostni gost je I. šahovski mojster Anton Preimfalk iz Ljubljane, ki je tudi me narodni šahovski sodnik in selektor za našo reprezentanco dopisnem šahu. Poslušalci ga niso odkrili!

Nagradna igra Partizan

83

Eden izmed trinajstih svetovnih prvakov je v pohodu do šahovske krone zmagal kar v osemnajstih partijah zapored, žal pa je po osvojitvi naslova prenehal nastopati na šahovskih tekmovanjih. Kdo?

Aleksander Aljehin
Mihail Botvinik
Robert Fischer

Kupone sprejemajo do 10. januarja, nagraduje Aero.

Tako so se »spoprijeli« letniki 66 Aero Celje in Partizan Slovenj Gradec. V dinamičnem prodoru je Janez Goršič, levo ob njem Bogdan Povalej, zadaj Andrej Telič, vsi v temnejših dresih.

Foto: EDI MASNEC

Znova republiški prvaki

Lep zaključek ob 40. letnici celjskega rokometu so pripravili mladi rokometarji Aera, ki so na praznični dan dopoldne na finalnem turnirju v hali Golovec postali republiški prvaki. Premagali so Šoštanj, ki je bil ob koncu tretji, 11:10, Prule 16:10 in Inles 17:7. Za najboljšega igralca so proglasili Tettija Banfra, najboljši strelec pa je bil Tomaž Jeršič (16), oba Aero Celje.

Na posnetku od leve proti desni stojijo trener Tone Tiselj, Uroš Privšek, Aleš Anžič, Tettij Banfro, Tomaž Cater, Tomaž Jeršič, Franc Aleš, Miran Strašek in tehnični vodja Dani Novak, spredaj Trivko Matovič, Marko Šušteršič, Sebastijan Oblak, Marko Cvetko, Robi Šafarič, Martin Goršič in Robi Pingartnik.

Državno prvenstvo, kamor so se po zmagi Celjani uvrstili, bo sredi januarja prihodnje leto, po vsej verjetnosti v Celju. Poskušali bodo petič postati državni prvaki!

TV - Foto: EDI MASNEC

POD KOŠI

II. ZKL ženske: V Rogaški Slatini so v derbiju kola in lige slavile domačinke, saj so premagale Rijeko 61:59. Pred nabito polno dvorano, kot je v tem novem košarskem središču že v navadi, so košarkarice Kora Rogaške zaigrale borbeno in dobile oba polčasa za točko ter tako znova povedle na lestvici. Najuspešnejša strelka pri domačih je bila s 24 koši Pešičeva. Tako bo moštvo Borisa Zrinskega odmor, ki bo trajal ves januar, prezimilo na prvem mestu z zmago več pred prvimi nasledovalcem. V tem času bo treba igralko psihično pripraviti za nadaljevanje lige, da se eventualnega velikega uspeha ne bi prestrašile.

SKL moški: Košarkarji Libele so v Mariboru proti Jeklotehni Braniku domačinom odvzeli 30 žog, Pipan je zadel 5 trojk, Cencelj 3 od prav toliko poskusov, Golc je imel 12 uspešnih skokov, nenazadnje so Celjani vodili tudi z 89:88 sedem minut pred koncem tekme, tri minute zatem, ko je domači igralec Mirt po bleščeči predstavi zapustil igro zaradi petih napak. Vendar vse to ni pomagalo, Celjani so nesrečno, vendar po svoji krivdi izpustili zmago iz rok 113:112. Pipan je dosegel 42, Cencelj pa 27 točk. Poraz je boleč, vendar ni odločilen, saj je do konca lige še mnogo tekem, košarkarjem Libele pa po dveh tesnih porazih za točko ostaja uteha, da niso bili nadigrani.

Rogaška je doma premagala ekipo Novolesa 99:84, potem ko so gostje po prvem delu zaostajali le za točko. Za Rogaško sta zadela največ Kidrič in Gospodetič, oba po 24.

Comet je gostoval pri Kraškem Zidaru in se vrnil z zmago 98:76. Smid je dosegel 40 točk.

SKL ženske: Metka je v Celju izgubila z ekipo Induplatov iz Mengša 60:66. Celjanke so dan

pozneje dosegle skoraj isti rezultat na tekmovalju kadetinj, obakrat pa so drugi polčas dobile in pokazale dobro igranje šele proti koncu. Juršetova je dosegla 24 točk. Trenutno Celjanke zavzemajo 7. mesto, v soboto pa gostujejo na Jesenicah pri istoimenski ekipi (3).

Tam so Konjičanke v tem kolu izgubile 61:47, Klančnikova pa je dosegla 18 točk (5 x 3). Deveti Comet bo gostil ekipo Cimosa iz Senožet, ki je mesto pred njim.

II. SKL moški vzhod I: Moštvo štorskega Kovinarja je doseglo pomembno zmago, ko je na gostovanju premagalo Gornjo Radgono 79:78. Slatina z 22 in Benčan z 20 koši sta bila najuspešnejša pri Kovinarju, ki še vedno vodi, v naslednjem kolu pa v Celju gosti ekipa Bistrice, ki je v prvem delu Štorčanom zadala edini poraz.

Vzhod II: Polzelski košarkarji so premagali Podbočje na tujem 103:83 in nestršno pričakujejo soboto (ob 17. uri), ko se bosta na Polzeli v derbiju kola pomerili vodilni ekipi, domača ter šoštanjska Elektra. V tem kolu so dosegli M. Turnšek 27, Cizej 21, Poteko 19 in Polauder 17 košev.

SKL kadetnje: S finalnim turnirjem v Ljubljani se je končalo tekmovalje kadetinj. Celjanke so osvojile odlično 2. mesto. Po zmagi v polfinalu nad ekipo Sentvid 57:55 so v finalu morale priznati premoč Iskre Delte Jezice 67:60 (34:18). Četrto mesto so osvojile košarkarice iz Rogaške Slatine. Izbor za najboljšo igralko turnirja je Simonija Juršič dodelila drugo mesto za malenkostnim zaostankom za prvouvrščeno, ki je bila iz vrste domačink.

SKL kadeti: Končano je tekmovalje po skupinah. Drugo mesto za Olimpijo so osvojili igralci Elektro, ki so v zadnji tekmi premagali na Polzeli domače 128:103. Za Elektro sta dosegla Volk 65 in Vrzel 35 točk, za Polzelo, ki je na koncu bila četrta pa Romih 34 in Škof 19 točk.

DEAN ŠUSTER

NA KRATKO

Celjski hokejisti znova zmagali

V nadaljevanju medrepubliške hokejske lige so hokejisti Cinkarne Celje znova dosegli visoko zmago, tokrat na gostovanju v Ljubljani, kjer so premagali Tivoli 11:3 (2:1, 0:4, 1:6). Strelci za Celje Perčič in Strašek po 3, Zlof 2, Sendelbach, Koprič in Filipovič po en gol. V naslednjem kolu v soboto gostujejo celjski hokejisti v Zagrebu pri Mladosti, kjer pričakujejo novo zmago.

Pionirji HDK Cinkarna Celje so gostovali v Kranju in premagali Triglav 4:2, strelci Mauh, Kelgar, Brankovič in Ločnikar, mladinci pa so na gostovanju izgubili s Slavijo 12:3, strelci Majhenič, Rožman in Milidragović. Mladinci bodo v naslednjem kolu igrali doma z Jesenicami, medtem ko so pionirji prosti.

V občinski sindikalni hokejski ligi so odigrali zadnje kolo. Zlatarna je v derbiju premagala Grofijo 5:3, Libela pa je prvič zmagala, ko je ugnala Opekarno kar 7:2. Prvak je Zlatarna, sledijo pa Opekarna, Kovinotehna, Grofija in Libela. Najboljši strelci so Vrtovšek, Ograjenšek (oba Zlatarna), Vajdetič (Grofija), Zorko (Kovinotehna) itd.

Libojčani pred Šempetrom

V 2. kolu občinske strelske lige z zračnim orožjem so na strelišču v Šempetru bili najboljši strelci Liboj 1416 pred Šempetrom 1415. Med posamezniki je zmagal Vojko Škodnik pred Polidjem Valantom, Srečkom Džudaričem, Berto Povše in Bernardom Martinovičem.

Vse boljši igralci namiznega tenisa

Igralci namiznega tenisa Ingrad Celje so nastopili na ekipnem prvenstvu v Murski Soboti. Sodelovalo je trinajst ekip, prva ekipa Ingrada v postavi Lebar, Strlič in Pelko je osvojila 6. mesto, druga v postavi Funkl, Kovac in Turk pa enajsto.

Odlični celjski plavalci

V predtekmovaljih za ekipno državno prvenstvo v plavanju so imeniten uspeh dosegli celjski plavalci, ki so zmagali v Trbovljah v slovenskem delu, v skupnem jugoslovanskem pa so na odličnem četrtem mestu. Če bi to uvrstitev ponovili na državnem prvenstvu, ki bo v soboto in nedeljo v Splitu v bazenu, kjer je bilo plavanje v času Mediteranskih iger, bi bil to doslej največji uspeh plavalcev Klime - Neptuna, ki so v zadnjih štirih letih izjemnega napredka dosegli kar 200 različnih državnih in republiških rekordov in osvojili več kot 500 medalj. V klubu imajo kar petnajst rekorderjev.

Andrej Žnidaršič, trener PK Klime - Neptun: «Imamo močnejši ženski del, ki je verjetno trenutno ekipno sploh najboljši v Jugoslaviji. Če bo vse kot je treba, bomo v Splitu zbrali še kakšnih 1000 točk več, kar pa bi nam že lahko zagotovilo celo tretje mesto.»

Ajboljši športniki izbrani v Žalcu

Društvo športnih novinarjev Slovenije se je odločilo, da bo letos izbralo in proglasilo najboljše slovenske športnike v Žalcu. Prireditve je bila v ponedeljek, 22. decembra. Dvorana kulturnega doma je bila tokrat premajhna, da bi sprejela vse, ki bi radi pozdravili in stili najboljše slovenske športnike: Petroviču, Križaju, Ulagi med moškimi, Svetovi, Gyjevi in Zajčevi med ženskami, odbojkaricam Palome Branika in ostalim, ki so prišli na jeten klepet, ki so ga z njimi za javnost vodili slovenski športni novinarji. Odlična organizatorja prijetne prireditve sta bila Telesnokulturna skupnost občine Žalec in upščina občine Žalec, vsi sodelujoči v programu pa so dobili darila Keramične industrije boje in slike Adija Arzenška. Prireditve je vodil Franek Trefalt, slavnostni nagovor je imel edsednik žalske občine Ludvik Semprimožnik, v programu pa sta sodelovala ansambla ježna polja in Mladinski pihalni orkester. Poseben gost prireditve je bil nestor slovenskih ortnih novinarjev in telesnokulturnih delavcev prof. Drago Ulaga, ki letos slavi 80 letnico enja.

Žalčani v nevarnih vodah

V 5. kolu I. republiške lige bod: z zračno puško so Žalci doma izgubili s Slovenj adcem. S tem porazom so lčani v resni nevarnosti, da do izpadli iz lige. Seveda pa ajo še možnost za rešitev, če do v preostalih štirih kolih vojili vsaj dve točki, kar pa eda ne bo niti najmanj lah-alnoga. V ekipi Žalca so na-pili: Franc Kotnik 353, Jani majster 357, Justin Smr-366 in Mladen Melanšek Kovinar iz Stor je na svo- strelišču gostil ekipo dnik - Hrastnik. Čeprav -Kovinarji- streljali odlič- so vseeno izgubili dvoboj s timi krogi razlike. Nastopili Franc Hočevar 360, Vili rman 365, Ivan Kočevar 368 Branko Malec 379 krogov,

kar je znova izenačitev njego-vega državnega rekorda. Celjani so doma po napovedi in pričakovanju premagali eki-po »FRANC LESNIK - VUK« iz Hotinje vasi pri Mariboru s trinajstimi krogi razlike. Po se-števku vseh kol, točk in kro-gov je ekipa Kovinarja četrta. Celjani peti, Žalčani pa deveti med desetimi ekipami, kolikor jih tekmuje v I. ligi vzhod. V Leskovcu pri Krškem je bilo tradicionalno tekmovanje z zračno puško v počastitev dneva JLA. Nastopilo je 16 ekip iz raznih krajev Slovenije. Celjani so bili drugi v postavi Tone Jager 265, Jože Jeram 269 in Ervin Seršen 271. Med posamezniki je zmagal Željko Hrnič iz Hrastnika z 278 kro-gi, Celjan Ervin Seršen pa je

bil četrti. Na raznih streliščih v naši občini je v teku tudi tekmoval-nje z zračno puško v vseh treh občinskih ligah, kjer nastopa v vsaki ligi po šest ekip. Na last-no željo so se nastopu v I. ligi odrekli strelci Kovinarja iz Stor, »Franc Steklič« iz Skofje vasi ter prva ekipa Celja, na-mreč omenjene ekipe sodelu-jejo v I. in II. republiški ligi. Po dveh kolih je v I. ligi v vodstvu ekipa »KOVINAR« II. Med posamezniki pa vodi Marko Kobale iz Ingrađa. V II. ligi vodi »KOVINAR« III. Med po-samezniki je v vodstvu Ivan Zupanec iz Zlatarne. V III. ligi vodi ekipa SD »TEMPO«, med posamezniki pa Marjan Dobo-vičnik iz SD »CELJE« IV. T.J.

ŠAHOVSKE VESTI

Pod zelo dobrim vodstvom Toneta Černjaviča je bilo v Kra-jevni skupnosti Lava večje ša-hovsko tekmovanje, ki je traja-lo ves mesec december in na ka-terem je sodelovalo kar 30 šahi-stov. V rednem tekmovanju je zmagal Ljubo Krk, sledijo pa Martin Kovač, Jože Peterneš, Kalkan in Burič. V hitropotez-nem turnirju za mesec december pa je zmagal Krk.

Šahovska ekipa KS Lava je priredila ob proslavi dneva JLA prijateljski dvoboj na osmih ploščah proti ŠK Vojnik. Šahisti Lave so zmagali z rezultatom 9,5:6,5.

V Titovem Velenju so pred koncem leta pripravili zanimi-vo tekmovanje šahovskih dvo-jic. Med 26 dvojicami sta bila naj-boljša celjska šahista Franc Pe-šec in Božo Stuel, ki zadnje čase uspešno nastopata tudi v Avstri-ji. Zbrala sta 31 in pol točk. Tretja sta bila gostitelja Goršek - Kri-stan iz Titovega Velenja 29,5, pe-ta Pertinač - J. Pešec 21,5 in sed-ma Štorman - Skok iz Sempetra z 20,5 točkami.

Na hitropoteznem turnirju ob 22. decembru, ki je bil v Celju je med 28 tekmovalci po devetih kolih švicarskega sistema pre-senetljivo zmagal Velenčan Goršek z 7 in pol točkami pred Francem Pešcem 7 in Božom Stuelom 6 in pol točke. Sledijo: Črepan, Bervar in Jazbec s 6 in Pertinač, Zorko ter J. Pešec s 5 in pol točkami. To je bil deseti hi-tropotezni turnir v Celju. Največ uspeha so imeli v tem tekmoval-nju zmagovalec Janko Bervar, Božo Stuel, Pertinač in Črepan.

Šahisti Šentjurja so v počasti-tev dneva JLA pripravili ekipni hitropotezni turnir, kjer je na-stopilo sedem ekip šentjurske občine. Zmagala je ekipa Ponik-ve, ki je tudi osvojila prehodni pokal.

Šahovski klub Savinjecan iz Sempetra v Savinjski dolini je pripravil zadnji letošnji hitro-potezni turnir, kjer je nastopilo 12 šahistov. Zmagal je Stane Skok pred Martinom Štorman-om in Jožetom Peternešom. Isti vrstni red je bil tudi po seštevku vseh letošnjih hitropoteznih tur-nirjev, kar pomeni, da je najbolj-ši šahist Stane Skok. JK-JG

Ljubečna Celje

ZA VAŠO VINOTEKO

Inf. tel. 33-421

OBVESTILO

Organizacije in občane obveščamo,

da bodo upravni organi občine Celje poslovali za stranke v sredo, dne 31. 12. 1986 samo do 14.30 ure.

V ponedeljek, 29. 12. 1986 pa bodo občinski upravni organi poslovali za stranke do 16.30 ure.

Izvršni svet
Skupščine občine Celje

Komisija za delovna razmerja

Osnovne šole Edvarda Kardelja Rogatec

razpisuje
dela in naloge:

učitelja za razredni pouk

za določen čas s polnim delovnim časom (nadomeš-čanje porodniškega dopusta) na podružnični šoli Dobovec. Začetek dela: 12. februar 1987

Stanovanja ni, pač pa so ugodne avtobusne zveze v smeri Dobovec-Celje.

Kandidati naj pošljejo prijave o izpolnjevanju pogo-jev v 8. dneh po objavi razpisa na zgoraj navedeni naslov. O izbiri bodo pisno obveščeni v 15. dneh po razpisnem roku.

Svet TOZD osnovne šole Boris Kidrič Rogaška Slatina

objavlja
prosta dela in naloge

1. Učitelja likovne vzgoje

Pogoji:
Končana PA smer likovna vzgoja.
Delo razpisujemo za določen čas (nadom. porod-niške)

2. Tajnico osnovne šole

Pogoj:
4 letna srednja šola ekonomske ali administrativne smeri, 1 leto delovnih izkušenj
Delo je za določen čas (nadom. porodnice)
Pisne prijave z dokazili o izobrazbi pošljite v 8. dneh po obavi na naslov:
Osnovna šola Boris Kidrič, Kidričeva 24, Rog. Sla-tina.

DO »Zarja« Petrovče

industrija lesnih, kovinskih in konfekcijskih proizvodov ter storitvene dejavnosti v gradbeništvu n. sol. o. PETROVČE

Komisija za delovna razmerja

TOZD Lesna industrija

objavlja
prosta dela in naloge

- lesar širokega profila (KV mizar)

5 izvajalcev

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Vsi zainteresirani naj pošljejo pisne prijave in dokazila o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh od objave na naslov: DO »Zarja« Petrovče - 63301 Petrovče.

Kandidate bomo obvestili o izbiri v 15 dneh po zak-ljučenem zbiranju prijav.

KLIMATIZACIJA,
TOPILOTNE ČRPALKE,
ODPADNA ENERGIJA

Komisija za delovna razmerja in stanovanjska vprašanja

POZD KTO CELJE, Linhartova 6

vabi k sodelovanju več delavcev:

- za opravljanje del v delavnici v Petrovčah

4 ključavničarje

pogoji: končana poklicna šola, 3 leta delovnih izku-šenj, znanje elektro in avtogenega varjenja

- za delo na montaži industrijskih hladilnic in klima naprav

3 monterje

pogoji: končana poklicna šola, 3 leta delovnih izku-šenj, atest za plamensko varjenje

- za delo v pripravi dela

1 strojni inženir ali strojni tehnik

pogoji: višješolska ali srednješolska izobrazba, 1. oz. 3 leta prakse na podobnih delih

- za delo v razvoju in projektivi

1 diplomirani inženir elektrotehnike

pogoji: visokošolska izobrazba smer šibki tok

Delovno razmerje se sklne za nedoločen čas s tri-mesečnim poskusnim delom. Prijave pošljite v 15. dneh po objavi na gornji naslov. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30. dneh po objavi.

Hmezad

Hmezad DO Strojna TOZD PKM

objavlja
prosta dela in naloge

vođenje oddelka kontrole kakovosti

(1 izvajalec)

Pogoji:

- VI/1 stopnja strokovne izobrazbe, tehniške ali or-ganizacijske smeri
- 3 leta delovnih izkušenj

razvoj tehnologije

(1 izvajalec)

Pogoji:

- VII/1 ali VI/1 stopnja strokovne izobrazbe tehniške smeri
- 3 leta delovnih izkušenj

prevozi z viličarjem

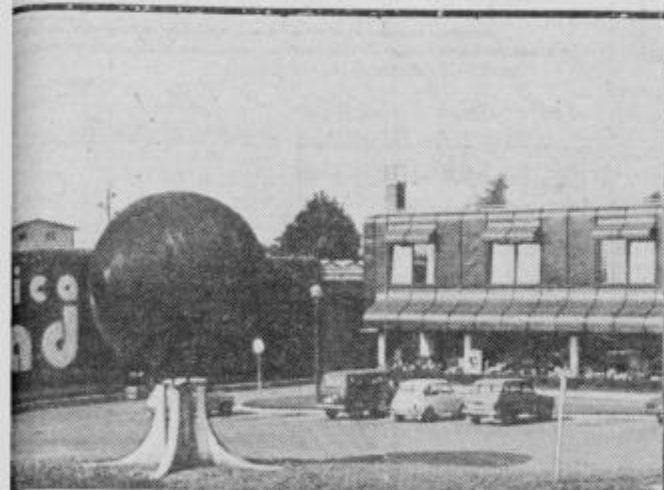
Pogoji:

- I. stopnja strokovne izobrazbe
- tečaj za viličarista
- izpit iz varstva pri delu
- 3-mesečno poskusno delo

Pisne prijave z dokazili naj kandidati pošljejo v 8. dneh po objavi na naslov: Hmezad, DO Strojna, Štandrov trg 20, 63310 Žalec.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15. dneh po sprejemu sklepa.

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	

HMEZAD 25 LET		VRSTA JEDI	ZLATNIK V OBLIKU LEŠNIKA	MORSKI POTRESNI VAL NA JAPONSKEM	KRATICA ATMOSF. TLAKA NAD 1 ATA	AMERIŠKA STĖPA AVSTRIJSKI POLITIK				NEMŠKO MESTO OB MOZELI OPOJNOST					KOBALTOVA RUDA	PRIVRŽENEC UNITARIZMA	
SREČNO 1987	AMERIŠKO JEZERO						24	HMEZAD 25 LET	ZADETEK PRI NOGOMETU				FILIPINSKI OTOK				
	AMERIŠKI KONJ									PANČEVO	8		TELOVADNI ELEMENT	HmeZad	BUDISTIČNA SEKTA		
	INDUSTRIJ. RASTLINA									PREBIVALKE SLAVONIJE							
ALUV V TOLU		16							OBROK PLAČILA	ETIČNOST	SEZNAM CEN	GLASBENIK (Ati) OSNOVNA MERA			SVETILNO TELO	SREDIŠČE VRTENJA	LITUJ ŽIDOVSKI DUHOVNIK
GRŠKA EMENSKA UPNOST					SL. POLITIK Marijan NATRIJ								26	TEMNO ZELEEN MINERAL	22		
BREJSKI EROK						BOGINJA PALAS RAJKO RANFL	2						PISEC KNJIGE	OL. MESTO ZAMBIJE PETER ERŽEN		5	
	SLOVENSKI SKLADATELJ Danilo	STARA RUSKA ZADRUGA	PEČ ZA JEKLO NEKDANJA GIMNAZIJA					18							SLOVENSKI PESNIK Malej DREVO POTUJOČIH		
GRŠKA KA, KI SE JNA V OSKO ZERO					ZDRAVILNI GRM										ZNAMENJE ŽIVALSKEGA KROGA ČASNIKAR		
GRŠKI ALIK	11			MATI	GRŠKA BOGINJA NESREČE	ŽENA TEBANSKEGA KRALJA	SREDOZEM- SKA RASTLINA						JUŽNI SADEŽ KRAJ PRI CELJU				
GRŠKI SLAVAR					4	SINOV SIN	HmeZad	KMEČKA SLIKA	POSODA ZA DOPADKE POPOTNA TORBA				OLGA VRABIČ		LJUDSKA TEHNIKA VRSTA MAŠCOBE		
LOVNIČNI JEM	25				19	FRANCOSKI PISATELJ Jacques KRAVANJA							NOVICA SOTOČJE				
GOČNA ENSKA EMISKA UZINA										DEL POSOJILA	VELIKA OS				21	DIEM NGO	
HmeZad	SLOVENSKI SLIKAR Božidar	ANTON ASKERC TROPSKA PTICA			PRIVRŽENEC BUDIZMA JUŽNI SADEŽ		17				REGAN					10	
NO TADIČ			NAŠ SMUČARSKI SKAKALEC Primož	DALMATIN- SKA JED BOROVA SOL							VZOREC MERE KONCI POLOTOKOV						
ROZEMSKI ITILSKI OK					IVAN TAVČAR	POGORJE V SREDNJI EVROPI	ŽELATINA IZ ALG SMUČIŠČE NA POHORJU					TALISOVA PLJAČA SREŽ, SLANA				RAZSTAVNA PLOŠČA	DRŽAVNA BLAGAJNA
LOHJAL- POSEST	6					13		STROKOV, ZA ANTIKO LJUBK. ŽENSKO IME					15	ANGLEŠKO SVETLO PIVO	FIGURA	PRVENSTVO EVROPE ARABSKI GRM	
OP PRAV			20						ELEMENT ŠIVANJA TADIČ LJUBA	3			UDELEŽENEC ALKE UDOVIC JOŽE				
					DOHODEK OD KAPITALA						NEKDANJA NIZOZEMSKA KRALJICA		7			27	
	DOMAČE ŽENSKO IME	14				JUNAK PRED TROJO				HmeZad	IZMETAČ						

SREČNO NOVO LETO

bodeči NOVI TEDNIK

Brez skrbi

Podatki kažejo, da celjsko ozračje ni več tako onesnaženo kot je bilo minula leta. V njem je manj škodljivih snovi.

Pa brez skrbi – zato jih je več drugod!

Celjska občina je prejela posebno zlato priznanje – plaket srečna pot.

Škoda, da le za uspehe pri prometni varnosti; srečo bi potrebovali še na kakšni poti!

Modernizacija

Pridobivanje lignita v velenjskem premogovniku je 90 odstotno mehanizirano.

Če bo primanjkovalo premoga, torej le ne bodo krivi samo rudarji.

*Ko se mi utapljam,
reševalni obroč nam nič ni mar.
Za rešitev našo
potreben ni obroč marveč denar!*

Brez potrebe

Celjska regija je izjema pri nas, saj ima kar dve gospodarski zbornici.

Zbornici dve, gospodarstvo pa...

Nestrpnost

V LIK Savinja so začeli stvari razreševati po novem, upniki pa so vse bolj nestrpni. Nekateri bi že takoj radi nazaj svoj denar.

Se pač bojijo, da denar, ki so ga posodili Savinji, res ne bi splaval po vodi.

**VEČ KO V DVORANAH SEJEMO
– VEČ PROBLEMOM ŽANJEMO!**

Preklic

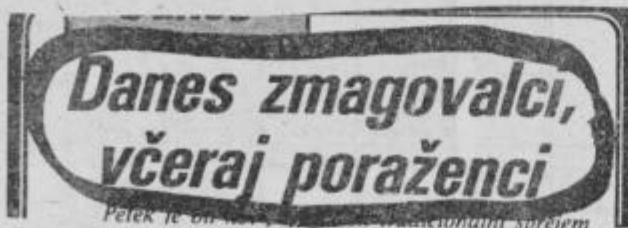
Ni res, da naj bi v Celju dobili živalski vrt.

To izjavljajo celo pri ZŠAM, čeprav so si uredili svojega pajka!

Hrabrost

Predlagamo, da dobi skupina Celjanov priznanje za hrabrost.

Mislimo na člane odbora za pripravo novega samoprispevka!

Da ne bo pomote – to je veljalo le za naše slalomiste!

**Težki časi so za humoriste, prav zares,
vse kar šala in norost bilo je – je že res!**

Hitreje

Kot vse kaže, nam v bodoče za razne zvezne in brezvezne pakete ne bo treba več čakati do novega leta.

Saj se kot praznik že vse bolj uveljavlja božič.

FRAN SALEŠKI-FINŽGAR

61

Pod svobodnim soncem

»Jasna dvorjanica, nežna si, kakor mlada lilija; ali tvoj duh je ustvarjen za bridkost. Ne straši se!«

»Govori, dobrotnik! Trpljenje stiska mojo dušo. Pripravljena sem.«

»Stotnik je prinesel vest, da je Iztok ubežal.«

»Hvala Kristu, da je ote!«

»Dete, tvoja ljubezen je edina na svetu? Ubežal je brez tebe, nehvaležnež! Zapustil te je, pozabil! O, ti angel nesebični!«

»Uničena je moja sreča, toda on je rešen. Slutila sem zlo. Toda angeli so ga čuvali in ga ote! Kristus ga spremlja na begu.«

Epafrdit je stal pred Ireno kakor okamenel. Te ljubezni ni razumel. Videl je, kako je Irena prebledela, kako so se ji burno dvigale prsi, slišal je utripe srca. Toda žal besede niso izpregovorile njene ustnice o njem, kateremu je žrtvovala vso srečo.

»In če pride sedaj Azbad, da poišče tebe, jasni angel?«

»Ne dobi me, ker grem. Obupala sem, ker ni bilo Iztoka doslej, in mrla sem v strahu, da mi poveš: Ubit je, umorjen. Sedaj sem vesela, da je ote!«

Irena se je dvignila. Trepetala je ko topolov list v vetru. Morala se je nasloniti na zvesto Cirilo.

»Pojdiva, Cirila, moja edina, proč od grobov, ki krijejo mojo srečo. Otel se je on, zapustil me je, ker je moral, pozabil me ne bo nikoli. Moja vera vanj je brezmejna. Pojdiva, Bog bo z nama!«

Prestavila je tresoč se noge, kolena so ji klecala.

»Ne moreš, ne smeš, hčerka moja! Bolest je prevelika, prešibko tvoje telo. Kam pojdeš?«

»Na pot, domov v Toper, k stricu. Preprosiva se s Cirilo do doma, sirota, in Bog, ki je poslal angela spremijati Tobija, pospremi naju, zapuščeni in nesrečni. Moje upanje je neomajno!«

»Ne smeš, ne moreš. Voz ti dam, najboljši voz in varno spremstvo.«

»Prevelika je tvoja dobrota!«

»Zate, angel, premajhna! Pojdita peš do odrinskih vrat! Zunaj vaju dohiti voz. Najboljšega voznika pošljem in spremstvo. V Solunu imam kupčijskih poslov. Potovali bosta do Topera varno in udobno.«

»Daj, gospod, daj, povrni ti Bog! Obnemogla bi gospodarica in umrla po poti.«

Cirila je pokleknila pred Epafrdita in ga prosila.

Irena je šla tresoč se po vsem telesu, med veselo razcevelimi rožami, sama roža brez življenja.

Epafrdit je gledal za njo, grenkost mu je silila v oči, roké je razprl in šepetal.

»Blagoslovljena, sveta!«

Irena se je odpravila, oblečena kakor popotna sužnja, s Cirilo takoj v mesto proti odrinskim vratom.

Vojaka se nista zmenila za sužnji, ki sta šli skozi vrata.

Uro po njunem odhodu je skozi ista vrata odpeljal voz, ki je bil na videz obložen s platnom in bisom za trgovca v Solunu. Stražnika sta pregledala voz; ker ni bil sumljiv, je svobodno oddrdral proti Osrednji cesti. Za njim je odšlo šest jezdecev – v varstvo.

Popoldne je minevalo. Nikogar ni bilo z dvora, ne Azbada ne kvestorja. Epafrdit je slonel v majhni sobici na otomani in ves zamišljen preudarjal kruto usodo. Po dolgem premisleku je začel odpuščati Iztoku. »Morda je bil celo napaden, z mečem si je naredil pot! Slovenci, ki so baje ubežali, so mu pomagali, da se je ote! Irena veruje vanj, veruje v njegovo zvestobo, sirota! Kako kleta je usoda, da raztrga dvoje src, ki se tako ljubita. Prekletstvo božje tistim, ki so to povzročili!«

Mrak je že legel, še nikogar z dvora. Epafrdit se je umiril. »Rešena je svila, rešen Iztok, rešena Irena, moj dolg poravnal.« Domislil se je Radovana in poslal ponj.

Godec se ni ničesar vedel. Ves dan je poležkaval in se odpočival ter se pridno razgovarjal z vrčem; natezal in ubiral je strune na plunki; ko je zvedel, kaj se je zgodilo, se mu je lice vzradovalo.

»Vendar nekaj godčeve krvi v njem,« je veselo pomislil. »Godce se zagleda, zaljubi, zapoje – pa pozabi in gre svojo pot.«

Grk mu je ugovarjal, da ne razume tako krutega srca. On da je drugačne krvi. Njegov narod se je vojskoval deset let zaradi ene same – lepe Hélene.

Med pogovorom huščne zavita postava v gostinsko sobo, kjer sta pila Radovan in Epafrdit grško vino.

»Spiridion!« Trgovec ga je spoznal. Evnuh je prestrašeno gledal godca in si ni upal spregovoriti.

»Ne boj se ga, govori svobodno!«

»Gospod! Iztok, magister peditum, tvoj varovanec, je v ječi pod carsko palačo, od koder ne pride nihče na beli dan.«

Radovanu je zdrknila čaša iz roke in se razbila na mozaiku. Zakričal je in se sesedel. Epafrdit pa se je stresel v mrzli groznici, stisnil krčevito ustnice in bruhnil kletev na despojno:

»Zmagala si, kača, prekleta...«

aero

AERO
kemična, grafična in papirna industrija
CELJE

Komisija za delovna razmerja

TOZD Trženje

objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

– referent prodaje II za šolski in
pisarniški material

pogoji:
V. stopnja zahtevnosti – ekonomski ali komercialni
tehnik ter 24 mesecev ustreznih delovnih izkušenj.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izobrazbi
Kadrovsko-socialni službi AERA, Kocenova 4, Celje v
8. dneh po objavi.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15. dneh po
sprejemu sklepa o izbiri.

MLADINSKA KNJIGA n. sol. o.

Ljubljana, Titova 3
TOZD KNJIGARNE IN PAPIRNICE, Ljubljana,
Titova 3
Poslovna enota
CELJE, Stanetova 3

objavlja
prosta dela in naloge

referenta prodaje za področje
računalništva

pogoji za zasedbo:
– srednja šola V. stopnje, ekonomske, komercialne
ali tehnične smeri
– ena do dve leti delovnih izkušenj
– vozniški izpit

Objavljamo dela in naloge so predvsem za kandida-
te, ki imajo veselje do dela na terenu.

Dela in naloge združujemo za nedoločen čas s trime-
sečnim poskusnim delom.

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe z dokazili o
izpolnjevanju pogojev najkasneje v 8. dneh po objavi
na naslov:
MLADINSKA KNJIGA, DSSS, Splošno kadrovski sek-
tor, Ljubljana, Parmova 33.

O izbiri kandidata bomo vse prijavljene kandidate
pismeno obvestili v 30. dneh po sklepu Komisije za
delovna razmerja.

LI »BOHOR«
Šentjur pri Celju
DSSS

razpisuje
prosta dela in naloge

koordinatorja avtomatske obdelave
podatkov

Pogoji:
– višješolska izobrazba ekonomske ali računalniške
smeri
– 2 leti delovnih izkušenj pri finančnih delih

Pismene ponudbe z dokazili pošljite v 15. dneh po
objavi na naslov:
LI BOHOR ŠENTJUR, DSSS, za komisijo za delovna
razmerja, 63230 Šentjur pri Celju.

Kandidate bomo v roku 15 dni obvestili o izbiri.

KOVINSKA
INDUSTRIJA
VRANSKO p. o.

Novi proizvodi, nova tržišča

Ta slogan so v celjski IMP Klimi dobro uresničevali

Splošnemu pomanjkanju pri izgradnji novih objektov se sicer tudi v celjski IMP Klimi niso mogli izogniti, še posebej je prizadelo njihove standardne proizvodne programe. Zato so si na začetku leta zastavili poslovno geslo - Novi programi, nova tržišča - z njim pa so hoteli predvsem doseči cilj, da bi imeli dovolj dela za načrtovan razvoj delovne organizacije.

Če sedaj, pred iztekom starega leta potegnejo črto in ocenijo, kako so zastavljeni cilji dosegli, so lahko zadovoljni in upravičeno ponosni na opravljeno delo. Klima je v tem letu izročila raznim naročnikom opremo in izvršila tudi njeno montažo v številnih novih objektih v Jugoslaviji in v tujini.

Posebno so veseli, da se je posprežilo tisti del slogana o novih tržiščih. V tem letu so

Poleg že omenjenih izvoznih poslov - prvenstveno so izdelovali in izdajali opremo za zorenje in dimljenje mesnih proizvodov, so zelo ponosni na izdelavo kompleta aksialnih ventilatorjev za plinske postaje investitorja INA Zagreb.

izvozili za več kot štiri milijone dolarjev svojih izdelkov, pretežno na tržišče Sovjetske zveze. Skupna realizacija na domačem in tujem tržišču presega devet milijard dinarjev, kar je za več kot dvainpolkratno povečanje proiz-

vodnje in prodaje v primerjavi s prejšnjim letom.

Bistveno je, da je v tej realizaciji predvsem veliko novih proizvodov, za katere je bilo potrebno najprej pridobiti kupce oziroma naročnike, proizvode razviti, projektirati celotne sisteme in jih kupcu oziroma naročniku tudi izročiti ter montirati.

Letos so izdelali in montirali tudi opremo na večjih objektih v tekstilni industriji, kot na primer za Pazinko v Zminju. Prav za Pazinko je Klima izdelala celoten projekt klimatizacije, posamične dele in uspešno izvršila

montažo. Celotna klimatizacija v Pazinki zelo dobro obratuje že več kot pol leta.

Za doseg takšnih ciljev, kot so jih ponazorili s sloganom "Novi programi, nova tržišča", pa je bilo potrebno lotiti se tudi naložbenih del. Nakupili so ustrezno strojno opremo in zgradili prizidek k proizvodni dvorani tozda Industrijska proizvodnja.

Tudi na širšem celjskem območju izvaja Klimin tozda Montažna proizvodnja razna

dela v objektih; nekatera so že končala, pri drugih so sredi dela ali montaže. Tako so sodelovali pri izgradnji parovoda med celjskima delovnima organizacijama Cinkarno in LIK Savinjo, kajti po tem parovodu poteka energetsko toplotno ogrevanje poslovnih in stanovanjskih objektov na Hudinji v Celju. Reševali so krizo ali skoraj ogrevalni infarkt pri hrastniškem toplotovodu, kar je opravila v rekordnem času mlada in zagnana ekipa minuli ponedeljek. Delali so na Konusovem objektu v Slovenskih Konjicah, praktično od pro-

jekta do izvedbe, v Cinkarni na odpravevalni napravi pri barijevem sulfatu (dela še niso povsem zaključena) in še na nekaterih drugih ekološko-industrijskih delih ter objektih.

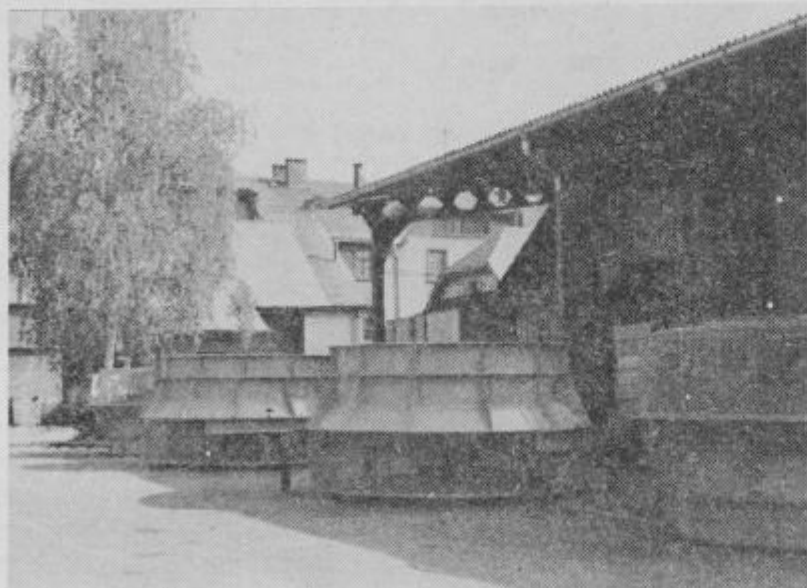
Vse to predstavljajo nova tržišča in nove programe, kar je omogočilo kolektivu celjske Klime dovolj dela in tudi ustrezen dohodek, ter učinkovitost poslovanja.

Dobri poslovni rezultati in prodornost novih proizvodnih programov pa dajejo predvsem dobro osnovo za načrtovanje nove naložbe prihodnje leto. V pripravi je naložbeni program z zaključenim večjim delom finančne konstrukcije združenih sredstev obeh tozdov. Pravi-jo, da bodo dela za nove proizvodne prostore in opremo

stekla že marca prihodnje leto in bodo končana pred koncem leta. S to naložbo bodo lahko uresničili načrt povečane proizvodnje, prav

Ne glede na težave gospodarjenja, na katere računajo, zlasti pri pridobivanju novih naložbenih del, pa je mlad in zagnan kolektiv celjske Klime prepričan v svoje sposobnosti, visoko strokovnost in pripravljenost tudi v prihodnjem letu odgovorno uresničevati svoj poslovni slogan - Novi programi, nova tržišča.

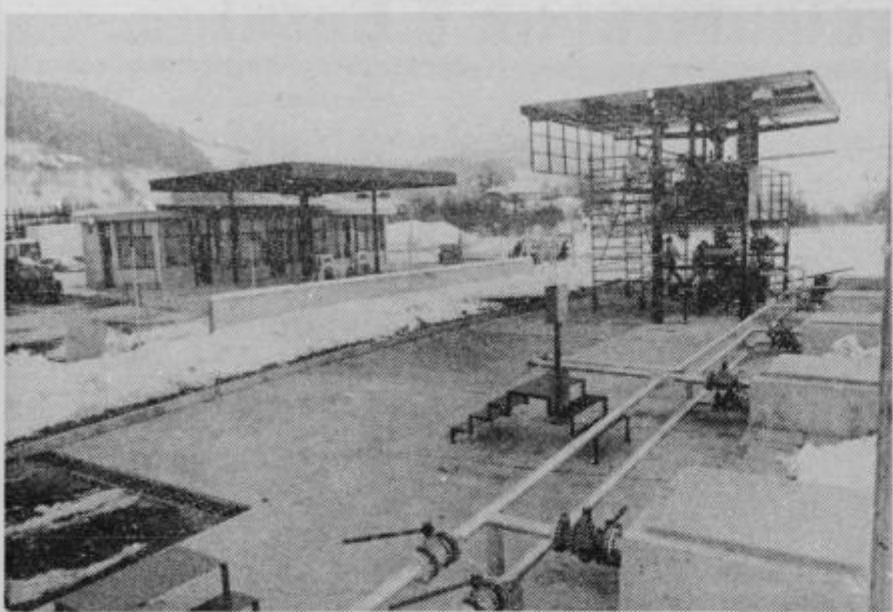
tako bodo z njo lahko razširili programe. To še posebej za programe izdelave opreme za prezračevanje v živilsko-predelovalni in tekstilni industriji, drugih vejah industrije in sploh pri čiščenju zraka v industriji.

Na dvorišču Klime so že pripravljeni za naročnika aksialni ventilatorji za plinske postaje INA Zagreb.

Skupina delavcev prototipnega oddelka ob dimnem generatorju, ki ga bodo vgradili v napravo za prekaževanje v mesni predelovalni industriji.

Črpalka ob carini

V Petrolovem tozdu Trgovina Celje bodo predvidoma 29. decembra odprli še zadnjega med letos odprtimi novimi bencinskimi servisi. Gre za bencinski servis z instalacijo v Otiškem vrhu na Koroškem.

Bencinski servis Otiški vrh je za prtega tipa, saj je zgrajen v carinskem območju, trije delavci pa bo-

do točili gorivo le v rezervoarje tovornih vozil in vozil s pogonom na plinsko olje. V bencinskem servisu z instalacijo Otiški vrh bodo poskrbeli predvsem za glavno oskrbo koroškega območja s plinskim in kurilnim oljem.

Z gradnjo bencinskega servisa z instalacijo Otiški vrh so v Petrolu pričeli v avgustu, investicija pa je veljala 400 milijonov dinarjev.

Delavci na bencinskih servisih in vsi ostali v Petrolu se pridružujejo iskrenim željam za uspešno in zadovoljno leto 1987!

OPREMA

63000 CELJE
BABNO 3

Tel. (063) 22-632, 27-105

želi vsem poslovnim prijateljem, sodelavcem in delovnim ljudem srečno Novo leto 1987

Gozdno gospodarstvo Celje

Vam želi srečno 1987

Še več sodelovanja v prihodnjem letu

V prodajalnah Avtotehnik je že približno dve leti lahko kupujete tudi motorna kolesa TORI, ki so odraz dobrega sodelovanja Merxove delovne organizacije z obrtniki. Motorno kolo TORI v več izvedbah se je na jugoslovanskem trgu že dobro uveljavilo, v Avtotehnik pa so poskrbeli tudi za to, da ne primanjkuje rezervnih delov.

V sodelovanju z obrtniki izdelujejo v Avtotehnik tudi program izdelkov za široko potrošnjo, ki zadovoljuje potrebe kupcev v avtomobilizmu, športu in rekreaciji. V Avtotehnikinih prodajalnah v Celju, Rogški Slatini, Mozirju, Ptuj in Splitu lahko kupite:

- osebna vozila in rezervne dele za avtomobile Cimos, IMV, Skoda in Wartburg,
- iz programa talnega transporta viličarja Indus in Litostroj ter vse potrebne rezervne dele,
- celoten proizvodni program tovarne Tomos (od motornih koles, žag, črpalk do krmnih motorjev),
- kolesa Rog,
- rezervne dele za tovorna vozila TAM,
- gume za osebna in tovorna vozila,
- akumulatorje,
- zavorne obloge za osebna in tovorna vozila,
- proizvode hidravlike in pnevmatike delovne organizacije I. petoletka iz Trstenika.

Vse, kar lahko kupite v prodajalnah Merxove delovne organizacije Avtotehnik, pa so lani dopolnili še s pestrim izborom izdelkov bele tehnike. V prodajalni Bela tehnika v Miklošičevi ulici v Celju lahko izbirate med številnimi izdelki bele tehnike in akustike, seveda skupaj z rezervnimi deli, posebno dobro pa so založeni z izdelki Gorenja.

»Staro – za novo«

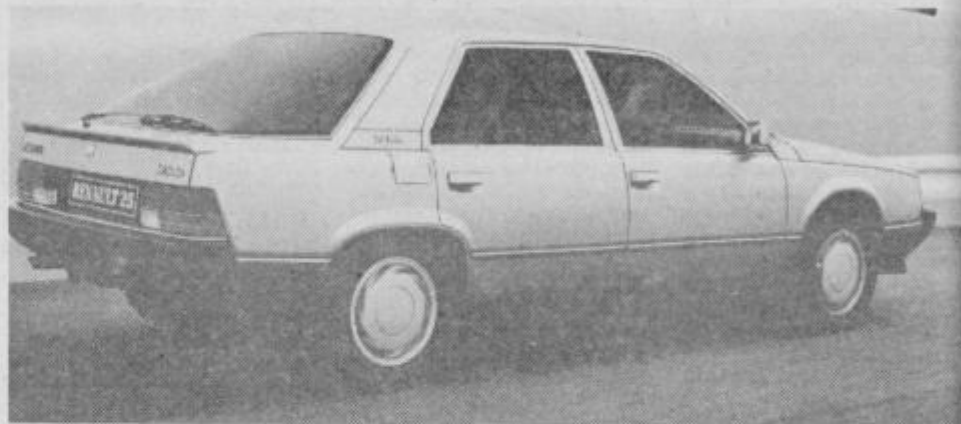
V Avtotehnik so se že pred leti odločili, da ljudem, ki prodajajo svoj star avtomobil zato, da bi kupili novega, nekoliko olajšajo delo. Pričeli so z odkupom rabljenih vozil in zdaj ugotavljajo, da so njihovi kupci zadovoljni.

Sicer pa imajo v Avtotehnik posebno ocenjevalno komisijo, ki si ogleda rabljeno vozilo in mu skupaj z lastnikom določi ceno. Lastnik rabljenega vozila, ki se odloči za nakup novega avtomobila, ima pri tem tudi nekaj prednosti. Pri plačilu prometnega davka mu namreč upoštevajo olajšave v višini vrednosti odkupljenega rabljenega vozila.

Že uvodoma smo zapisali, da so kupci zadovoljni z Avtotehnikino prodajo »staro – za novo«. Kar nekaj več kot 60 odstotkov tistih, ki prodajajo svoj star avtomobil, se namreč odloči tudi za nakup novega v prodajalnah Avtotehnik.

Motorno kolo TORI je vaš prijatelj, ki je vedno z vami. V Avtotehnik pravijo, da je motorno kolo namenjeno vsem družinskim članom – odlikuje pa ga predvsem to, da s svojo konstrukcijo, enostavnim upravljanjem, nezahtevnim vzdrževanjem in ekonomičnostjo izpolnjuje vse vaše želje in zahteve.

Avtomobil Renault 25 V6 Turbo, ki ga lahko kupite v prodajalnah Avtotehnik, vas prav gotovo ne bo razočaral. S svojimi 2458 kubičnimi centimetri prostornine motorja si tudi v najbolj neugodnih cestnih razmerah ne dovoli presenečenj. Lastniki avtomobila, ki se z njim že dalj časa vozijo, pa ga lahko pohvalijo še za vrsto drugih prednosti.

Cimosov servis v Mozirju

Večina voznikov, ki v svoji garaži nima spravljenih ravno najnovejših avtomobilskih tipov, ima vse pogostejše težave z manjšimi in večjimi popravili.

Na avtomobilski servis je potrebno dolgo čakati in če ne poznate v svoji soseščini

prijaznega avtomehnika, potem je najpogostejše potrebno avtomobil odpeljati še na dodatne servise. V Avtotehnik pa so poskrbeli za lastnike Cimosovih vozil. Če imate doma Amija, Diano ali pa kakšno drugo Cimosovo vozilo, potem prav gotovo poznate Avtotehnikin servis Cimosovih vozil v Mozirju. V sklopu mozirske prodajalne je namreč že nekaj let odprt tudi servis za popravilo avtomobilov. Delavci so si v servisu že takoj na začetku organizirali delo tako, da lastnike Cimosovih vozil vnaprej obvestijo, kdaj lahko pripeljejo svoje vozilo. Čakalna doba, ki smo je sicer vajeni ob popraviljanju avtomobila, se tako zelo skrajša, odvisna pa je samo od tega, koliko je potrebno na avtomobilu popraviti.

MERX

AVTOTEHNIKA

Vsem delovnim ljudem in občanom ter svojim poslovnim partnerjem in kupcem želijo v Avtotehnik uspešno, zadovoljno in srečno leto 1987, ki ga bodo poskušali njihovi delavci polepšati še z večjim sodelovanjem.

emona globtour

turistična agencija – travel agency

Poslovalnica CELJE, Čuprijska 1, telefon (063) 23-139

Iz turističnih programov

Iz bogatih turističnih programov Globtoura vam danes predstavljamo:

Zimski oddih na južnem Jadranu – potovanja organizirana v času od 4. januarja do 30. aprila 1987. Ugodne cene in letalski prevozi!

1. TEDEN ZIMSKEGA ODDIHA V CAVTATU: odhod 1. februarja, prihod nazaj 8. februarja 1987. Letalski prevoz, polni penzion.

Cena: za odrasle 67.000 din, za otroke do 7. leta starosti na tretjem ležišču 46.000 din.

2. ZIMSKE POČITNICE Z REVIJO »BELA JANA« V grand hotelu Emone Bernardin od 24. do 31. januarja ali od 31. januarja do 7. februarja. Sedem polpenzionov.

CENA: za odrasle 44.500 din, za otroke do 10. leta starosti 25.00 din.

Smučanje na Jahorini – letalski prevoz, enotedenski aranžmaji.

Cena: za odrasle 69.000 din, za otroke do 7. leta starosti 56.000 din.

Tečaji angleškega jezika v Cambridgeu – 14 dnevni tečaj med zimskimi počitnicami, zelo ugodna cena. Informacije na telefon: (061) 211-439

Sejmi pohištva v prvi polovici prihodnjega leta – turistična agencija Emona Globtour pripravlja ogledne sejme v:

- PARIZ, od 7. do 10. januarja
- KOLN, od 13. do 16. januarja
- PARIZ in KOLN, od 10. do 16. januarja
- STOCKHOLM, od 4. do 7. februarja

Globtour vam ponuja tudi prijetno popestritev svojih turističnih programov.

DUBROVNIK ZA MLADOPOROČENCE!

Vse do 15. marca vabi v Dubrovnik, v hotela Plakir in Babin kuk, »A« kategorija, novopečene zakonce. V hotelu z bazenom vam bodo ponudili 7 polnih penzionov, odhod na prijetno poročno potovanje pa je vsako nedeljo. Organiziran letalski prevoz.

Cena: paket za 1 osebo velja 55.100 din, zakonca pa bosta skupaj odštela 110.200 din.

Emona Globtour želi vsem v letu 1987 veliko prijetnih potovanj, zanimivih turističnih ogledov in kar največ zadovoljstva.

Vulkanizacija v Bosni

obrtno proizvodno in storitveno podjetje
63000 celje, kosova ul. 11
telefon 063 24 131, 23 068

vulkanizacija

V obrtnem proizvodnem in storitvenem podjetju Vulkanizacija izdelujejo predvsem tehnične gume, izdelke, transportne trakove in valje ter skrbijo za montažo, uravnoteženje in popravilo avtogum.

Novembra so pričeli s prvimi gradbenimi deli v Starem Majdanu blizu Sanjskega mosta v Bosni in Hercegovini, kjer bo celjska Vulkanizacija dobila nov delovni obrat.

Investicija, ki bo po predračunski vrednosti veljala približno 380 milijonov dinarjev, je izrednega pomena za gospodarsko nerazvito bosansko občino. V novem obratu bo namreč zaposlitev našlo nekaj manj kot 40 delavcev, proizvodni programi pa bodo podobni celjskim. V Starem Majdanu bodo predvidoma v aprilu pričeli izdelovati tehnične gume, izdelke in transportne trakove, po naročilu pa bodo tudi gumirali kovinske dele. Sicer pa so v Vulkanizaciji poskrbeli tudi za posebno raziskavo tržišča, ki je poka-

zala, da je potreba po proizvodih delovne enote drobnega gospodarstva zelo velika.

V Celju bodo kmalu po Novem letu pričeli tudi s priučevanjem oziroma uvajanjem delavcev, ki bodo dobili zaposlitev v Starem Majdanu, v proizvodni proces. Sistematizacija delovnih mest je že narejena, zaposlitev pa bodo dobili predvsem kvalificirani delavci gumarske stroke.

V obrtnem proizvodnem in storitvenem podjetju Vulkanizacija želijo vsem delovnim ljudem in občanom uspešno in srečno leto 1987!

Za večji obseg in kakovost komunalnih storitev

Komunala Celje združuje tane v šestih temeljnih organizacijah združenega dela in delovni skupnosti skupnih služb 640 delavcev, ki so ne-letokrat zaradi značaja svojih dejavnosti svojevrsten "streljivo" za javne in manj javne pritožbe. Tega značaja pač ni mogoče spremeniti, gre zato, da opravljajo dejavnosti posebnega družbenega pomena kolikor je mogoče korektno in vendarle v primeru in splošno zadovoljstvo javnosti.

Šest temeljnih organizacij združenega dela, katerih delo je poudarjeno na obeh javnosti, je naslednjih: tozid Ceste-kanalizacija, tozid Plinarna, tozid Vodovod, tozid Javne naprave, tozid Toplotna oskrba in tozid Pokopališka služba. Nekaj od teh dejavnosti presega občinske meje, druge pa so v njenih okvirih. Regijski oziroma medobčinski značaj imajo elasti dejavnosti odvoza odpadkov - še za občini Sentjur in Zalec - storitve pri pometanju oziroma čiščenju ulic so za se celjsko območje, v dobršem delu območno pa opravljajo še odvoz fekalij. Razširjenost dejavnosti imajo še v tozidu Ceste-kanalizacija, še posebno s svojim strojem Woma za čiščenje kanalov.

Regijski značaj ima tudi pokopališka služba, včasih še širši, predvsem s prevzemanjem dežurne službe in prevozov po naročilu. Komunala Celje je znana pod tem imenom 12 let, ko so se v Komunalo združile prej samostojne štiri delovne organizacije. Najmlajši tozid pa je Toplotna oskrba, ki se je ani odcepil kot sektor ogrevanja od celjske samoupravne stanovanjske skupnosti in se v celoti integriral s Komunalo Celje.

Zaradi letnega časa in še druge težje ter posebnega pomena si bomo pobliže ogledali dejavnosti predvsem dveh tozidov, Plinarne in Toplotne oskrbe.

Komunala Celje je samoupravno organizirana predvsem na osnovi zakona o komunalni dejavnosti iz leta 1982, ki daje veliko pozornost realizaciji družbenega dogovora o organiziranju komunalnih organizacij združenega dela ter predvideva funkcionalno organiziranje komunalnih sistemov. Na ta način se podirajo občinske meje, koriščenje vseh sredstev je bolj racionalno, bistven namen pa je povečanje kakovosti in obsega komunalnih storitev.

Tozid Plinarna zagotavlja oskrbo s plinom

Temeljna obveznost tega tozida Komunale je oskrba oziroma distribucija mestnega in zemeljskega plina, tekočega naftnega plina (TNP) in tehničnih plinov (kisik, dušik, CO₂ ipd.) Hkrati s to nalogo pa opravlja tudi potrebna vzdrževanja in servisna dela plinskih naprav. V tozidu je zaposlenih 64 delavcev, njegov sedež pa je v Bukovžlaku pri Celju.

Mestnega plina smo letos pokurili dva milijona kubikov, zemeljskega plina 11 milijonov kubikov, 3.000 ton TNP v jeklenkah in še 850 ton tehničnih plinov.

V tozidu Plinarna ocenjujejo, da poraba tekočega naftnega plina (TNP) letno poraste za približno tri odstotke, zemeljskega plina in mestnega pa približno za osem odstotkov. Da bi potekala oskrba s plinom nemoteno, so leta 1984 zgradili rezervoarje za TNP in dodatna skladišča za tehnične pline. Zaradi tega se je bistveno povečala zanesljivost energetske oskrbe na širšem celjskem območju in praktično letos problemov s to vrsto energije nismo poznali. Optimistične napovedi pa veljajo v tem smislu tudi za prihodnje leto. Druga stvar je, koliko nas bo to stalo.

Pri vzdrževalni dejavnosti moramo posebej poudariti pomen rekonstrukcije plinovodnega omrežja v mestnem celjskem jedru, katere je po sedanjosti ocenjeni opravljene že dobre tričetrt, njen namen pa je, da

Pogled na srce vodarne v Medlogu.

bo do leta 1988 kompletna rekonstrukcija omogočila prevzem zemeljskega plina in bo poslej veljal enoten sistem distribucije. Manj kakovosten in energetsko vreden mestni plin se bo praktično umaknil v pokoj.

Tozid Toplotna oskrba upravičil obstoj

V Celju se spominjajo mnogih živahnih razprav, pa tudi kupa sumničenj ob predlogih, da se toplotna oskrba uredi pod okriljem Komunale Celje kot samostojen tozid. Očitki so

leteli na pričakovano razširitev zaposlenih, režije, pa se to ni zgodilo; zaposlenih je še vedno enako število - 35. Bistveno pa je pridobila komunalna toplotna energetika: posluje pozitivno, organizacijsko je usklajena v Komunali, stroški poslovanja se niso povečali (celo to ji je uspelo, da so poleti znižali ceno), pokazale so se prednosti integracijske povezave s Komunalo. Spremenjena organizacija je sicer prinesla napredek pri temeljenju ureditve družbenoekonomskih odnosov na tem pomembnem energetskem področju, vendar je to

proces, ki bo trajal še precej časa, vsekakor pa bo moral biti končan v tem srednjeročnem obdobju.

Tozid Toplotna oskrba je v tem času uredil enotno ceno v daljinskem ogrevalnem sistemu, odpadli so stalni prepri s kurilnimi odbori, vstavljeni so merilniki toplote za večje stanovanjske enote, čeprav so v javnosti še vedno nepojasnjene nekatere različne cene, na primer pri topli vodi. Pa pojasnimo še enkrat na tem mestu:

S čim gospodari, upravlja tozid Toplotna oskrba? Razpolaga s 55 megavati moči, dodatno z uslugami kurjenja po pogodbah skupnosti stanovalcev pa še z dodatnimi 15 megavati. Za daljinsko toplotno ogrevanje razpolaga s 7 centralnimi kurilnicami, z dodatnimi 11, kot vzdrževalci pa v tozidu skrbijo še za 36 kurilnic.

Poleti ogrevajo toplo vodo z električno energijo za vsako zgradbo posebej, nevezano na delovanje celotnega sistema in stanovanjska zgradba oziroma njeni stanovalci plačujejo za toplo vodo praktično tokovino in na naslov Elektro Celje. Pozimi oziroma v času od novembra do aprila, pa stanovalci toplo vodo plačujejo dejansko tozidu Toplotna oskrba, ker se voda pač ogreva iz centralne kurilnice.

Plinski rezervoarji zagotavljajo nemoteno oskrbo.

KONUS

Delavci KONUS

želijo

vsem občanom in delovnim ljudem

SREČNO
IN USPEŠNO LETO 1987.

Vedno z dobrimi rezultati

Industrija keramičnih kislinoodpornih in opečnih izdelkov uspešno posluje

»Letos je naša delovna organizacija dosegla pomembne dosežke,« z zadovoljstvom pripoveduje direktor Marjan Krajnc. »V prvi vrsti bi omenil izgradnjo nove tunelske peči. S to investicijo, ki je bila uresničena v enem letu in kar je najpomembnejše brez podražitev, smo postavili pomemben temelj za nadaljnji razvoj v smeri prestrukturiranja v DO Ljubečna. Tako so dane realne možnosti za nadaljnje investiranje v strojno opremo in sušilne kapacitete.«

Sama nova peč pač omogoča že sedaj razširitev programa, kar bo vplivalo tudi na doseganje boljših poslovnih rezultatov. Predvidena kakovost v delovanju nove tunelske peči, kot je zmanjšanje porabe energije in izboljšanje kvalitete izdelkov, so se v praksi že potrdili. »Ker želimo dosegati trajno dobre rezultate, že načrtujemo novo investicijo, s katero bi zaključili celoten tehnološki postopek in preusmerili opečno proizvodnjo v klinker izdelke, predvsem pa v klinker ploščice,« je povedal Marjan Krajnc.

Bo nova investicija zanimiva tudi za izvoz?

»Izdatno bi omogočila povečanje izvoza z visokimi neto deviznimi učinki.«

Imate pri novi investiciji kakšne težave?

»Predvsem pri uvozu opreme, ki je za tovrstno proizvodnjo doma ne izdelu-

jemo. V kolikor bodo te težave hitro in ugodno rešene, je že v bližnji prihodnosti pričakovati povečanje proizvodnje tako zanimivega programa kot so klinker ploščice.«

Kakšni so poslovni rezultati?

»Letos ob vseh težavah dobri. Celotni prihodek se je podvojil, porabljena sredstva pa so nižja kot je povečanje dohodka in pa čistega dohodka. Tudi sredstva za osebne dohodke so se glede na dobre rezultate ustrezno povečala. Največji delež pa je namenjen poslovnemu skladu ter tako nadaljnjim

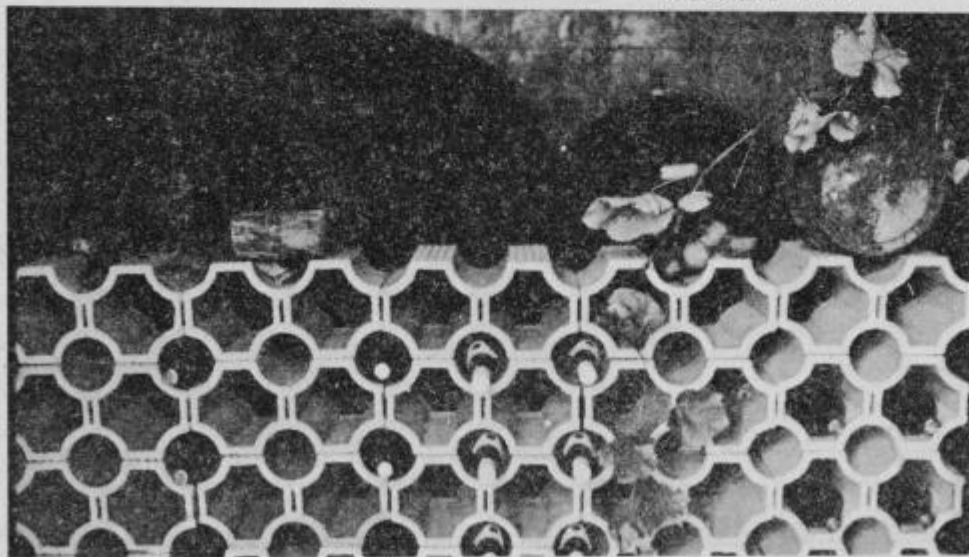

Ljubečna Celje

možnostim razvoja. Svoj delež k relativno dobrim rezultatom je prispevala tudi stabilna cena plina, kar pa po predvidevanjih za leto 1987 ni več mogoče pričakovati in se bodo tako pojavili določeni problemi, ki jih bo treba odpraviti.«

Program za prihodnje leto?

»Nejasne gospodarske razmere nas opozarjajo, da bo potrebno tudi prihodnje leto voditi dinamično realno ekonomsko politiko, da bi lahko zadržali doseženo ugodno raven gospodarjenja,« je zaključil kratek prelet skozi letošnje leto in napoved za prihodnje direktor DO Ljubečna Marjan Krajnc.

Zanimiv izdelek DO Ljubečna je namenjen za ljubitelje shranjevanja steklenic dobrega vina, alkoholnih pijač in sokov.

Klinker ploščice so izredno iskan izdelek DO Ljubečna, zato ni čudno, da želijo prav temu programu v prihodnji posvetiti še večjo pozornost kot doslej.

Vsi si moramo prizadevati, da bomo z boljšim delom v letu 1987 dosegli dobre rezultate. To naj bo vodilo in želja, ki jo moramo uresničiti, da bomo tudi ob koncu prihodnjega leta tako zadovoljni, kot letos. Srečno vsem delovnim ljudem in poslovnim partnerjem, ter še posebej krajanom Ljubečne!

Elkroj

Nazarje

formula EL

želi

vsem svojim sedanjim
in prihodnjim poslovnim
partnerjem in potrošnikom
modnih oblačil

**USPEŠNO NOVO LETO
1987**

Izletnik Celje

**prometno, gostinsko in
turistično podjetje**

vsem poslovnim partnerjem
in občanom želi

SREČNO 1987

Ob zaključku starega leta se
zahvaljujemo vsem
uporabnikom naših
prometnih, gostinskih in
turističnih storitev in se
priporočamo za dobro
sodelovanje tudi v letu 1987.

Vsem voznikom želimo
srečno in varno vožnjo.

25. DECEMBER 1986

Četrto stoletje sozda Hmezad

Pred petindvajsetimi leti se je enajst delovnih organizacij združilo v Kmetijski kombinat Zalec, ki je bil predhodnik Hmezada. Sledile so številne reorganizacije, leta 1978 pa je bila ustanovljena sestavljena organizacija Hmezad Zalec.

Celotno obdobje se je organizacija uspešno razvijala in poleg kmetijstva, ki je njena glavna panoga, razvija še ribištvo, živilsko industrijo, predelavo plastičnih mas, trgovino na debelo in na drobno, zunanjo trgovino, gostinstvo in turizem, transport ter projektiranje in opravljajo raziskovalno delo. Vso to dejavnost opravlja sedemnajst delovnih organizacij v sedmih slovenskih občinah in to: Zalcu, Celju, Šmarju pri Jelsah, Slovenski in Ilirski Bistrici, Radljah ob Dravi in Zalogu pri Ljubljani.

V Hmezadu je zaposlenih nad 4200 delavcev in 7000 kmetov zadržnikov. Tako se v sestavljeni organizaciji združuje družbeno usmerjena proizvodnja z zasebnim sektorjem. S tolikšnim številom zaposlenih ustvarja Hmezad okoli 40 odstotkov celotnega prihodka kmetijske proizvodnje v republiki in 0,8 odstotka celotnega prihodka slovenskega gospodarstva. Dosega ga z 80 odstotki pridelka hmelja v Sloveniji, 15 odstotki jedilnih jajc, 14 odstotki perutnine, 7 odstotki mleka in s 6 odstotki govedí.

Prvo mesto pa zavzema pri oskrbi kmetijstva z mineralnimi gnojili in zaščitnimi sredstvi, prvi so tudi pri odkupu gozdnih sadežev in dosledno organizirani obrtni kooperaciji.

V primerjavi z osmimi slovenskimi sorodnimi sestavljenimi organizacijami se Hmezad uvršča letos na četrto mesto.

Dokaj dobre rezultate dosega na tujem tržišču. Na konvertibilno področje izvozi največ hmelja, sadja, piščancev, jajc in drenažnih cevi.

V zadnjih letih tudi intenzivno navezuje stike z deželami v razvoju, kjer se uveljavljajo z inženiring storitvami za kmetijstvo. Hmezad ima na Malti konzorcij, ki skrbi za prodor na tuja tržišča.

V preteklem letu so zgradili hladilnico, farmo nesnic, molznice in govedjih pitalcev ter močno povečali zmogljivosti v mesnopredelovalni industriji.

V svojem petindvajsetletnem razvoju si Hmezad vsekozi prizadeva povečevati proizvodnjo, to pa doseči z uvajanjem sodobnih znanstvenih in tehnoloških dognanj. Pridelujejo nove sorte hmelja, različne hibride ter uvajajo nove pasme živine. To pa je le del ambiciozno

zastavljene investicijske politike v Hmezadu.

Močno se je v zadnjih letih razvijal tudi turizem in trgovina. Zgradili so hotel v Preboldu, postavili blagovni center Agrina, kjer so razširili prodajno mrežo mesa, cvetja in kmetijskega materiala.

Med novejšimi pridobitvami sta mlekarica v Arji vasi ter sodoben računalnik, ki zagotavlja hitrejši pretok informacij.

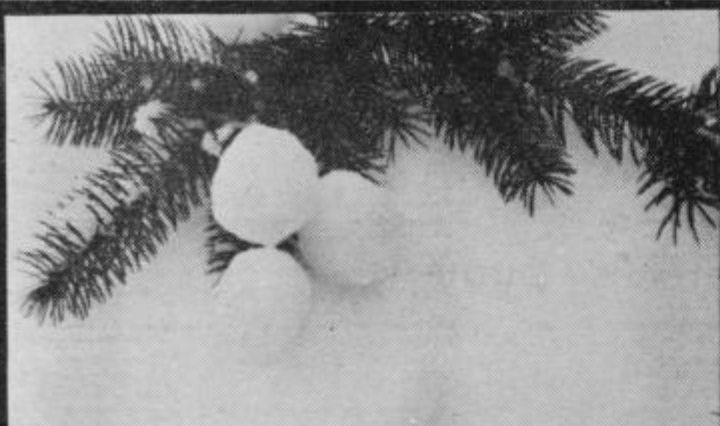
V zadnjih letih je Hmezad odštél skoraj pet milijard dinarjev za razne naložbe, kar 67% letnih je financiral z lastnimi in združenimi sredstvi.

Hmezad z izsuševanjem in namakanjem pridobiva nova kmetijska zemljišča in izboljšuje njihovo kakovost. Da bi obdržal korak s časom in znanstvenimi dosežki v svetu namerava zaposliti v srednjeročnem obdobju nad 13% delavcev z visoko in višjo izobrazbo.

Mlekarji iz Arje vasi so tudi dobri sirarji. Še posebno priporočajo svoj novi izdelek – edamski sir, ki ga je mogoče ob upoštevanju kulinarčnih veščin uporabiti skoraj povsod.

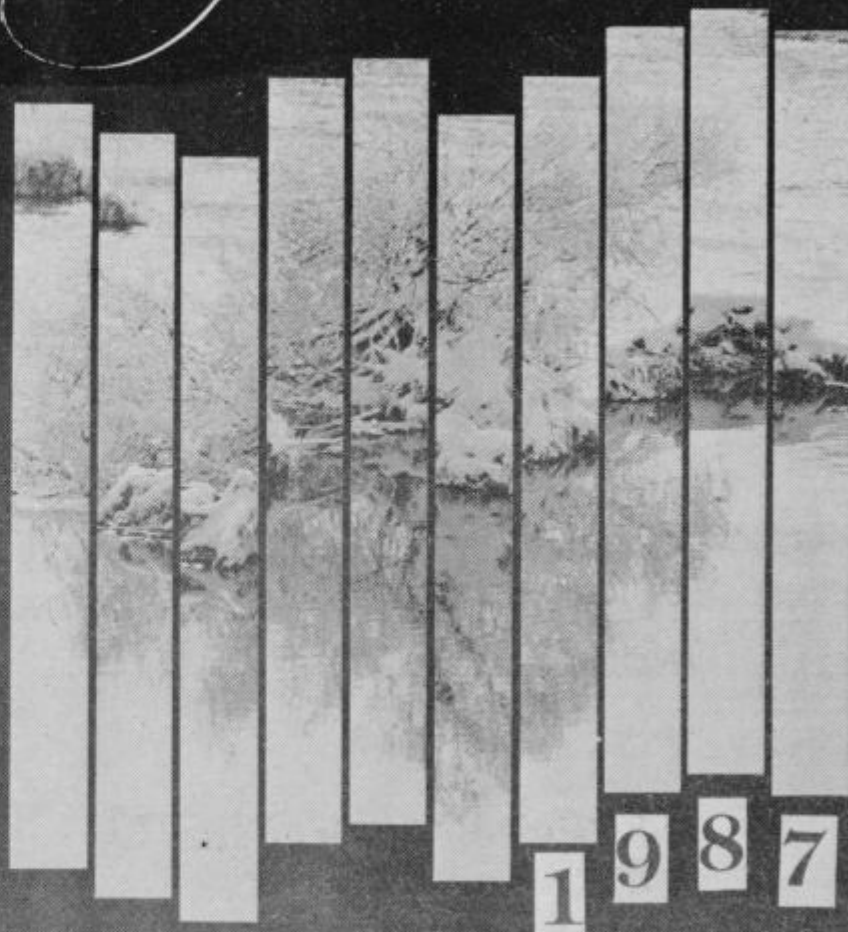
Delavci in kmetje kooperanti sozda Hmezad želijo vsem delovnim ljudem in občanom obilo sreče in uspehov v letu 1987

Srečno novo leto

TKANINA CELJE

Srečno novo leto

CINKARNA CC CELJE

Dedek Mraz v trgovinah Savinjskega magazina

35 let dela za potrošnike v žalski občini

Leto, ki se izteka, je bilo tudi v znamenju 35 letnice Savinjskega magazina iz Žalea, trgovske delovne organizacije, ki se je letos odločila za priključitev v sozd Merx.

Savinjski magazin je nosilec osnovne preskrbe v žalski občini. V tridesetih delovnih enotah je zaposlenih več kot 300 delavcev. Polovi-

ca jih je zaposlenih v samopostrežnih trgovinah, v Savinjskem magazinu pa se lahko pohvalijo tudi s tremi sodobnimi blagovnicami v Sempetru, na Polzeli in v Preboldu.

Savinjski magazin je v vseh letih skrbel, da so bili potrošniki dobro oskrbljeni. Tudi zato so se v delovni organizaciji odločili za gradnjo

Najmlajše bo dedek Mraz obiskal v trgovinah Savinjskega magazina v Žalcu, Petrovčah, Sempetru, Preboldu, na Polzeli in na Vranskem 30. in 31. decembra. Obdaril jih bo s sladkarijami.

Na svidenje v trgovinah Savinjskega magazina, vam kliče dedek Mraz!

nove, sodobne samopostrežne trgovine, ki bo za kupce zgrajena že prihodnje leto na mestu, kjer je bila včasih samopostrežnica v Žalcu. V tem srednjeročnem obdobju pa v Savinjskem magazinu načrtujejo tudi izgradnjo nove blagovnice na Vranskem.

V Savinjskem magazinu si ves čas prizadevajo za boljšo kakovost poslovanja, boljše rezultate se obetajo tudi z višjo stopnjo tehnologije, avtomatike in načinom ponudbe ter s postopnim uvajanjem EAN sistema kodiranja.

Ko so se letos odločili za vstop v sozd Merx, to ni bilo naključje. Zavedajo se namreč, da so lahko močni in opravljajo svoje poslanstvo v zadovoljstvo potrošnikov le v veliki organizaciji.

Potrošnikom in poslovnim partnerjem želi srečno in zdravo leto 1987 kolektiv Mexove delovne organizacije Savinjski magazin iz Žalca!

V prodajalni Pohištvo v Žalcu prodajajo tudi športno opremo. Za zimo so pripravljene. Obiščite jih v začasnih novih prostorih v Žalcu.

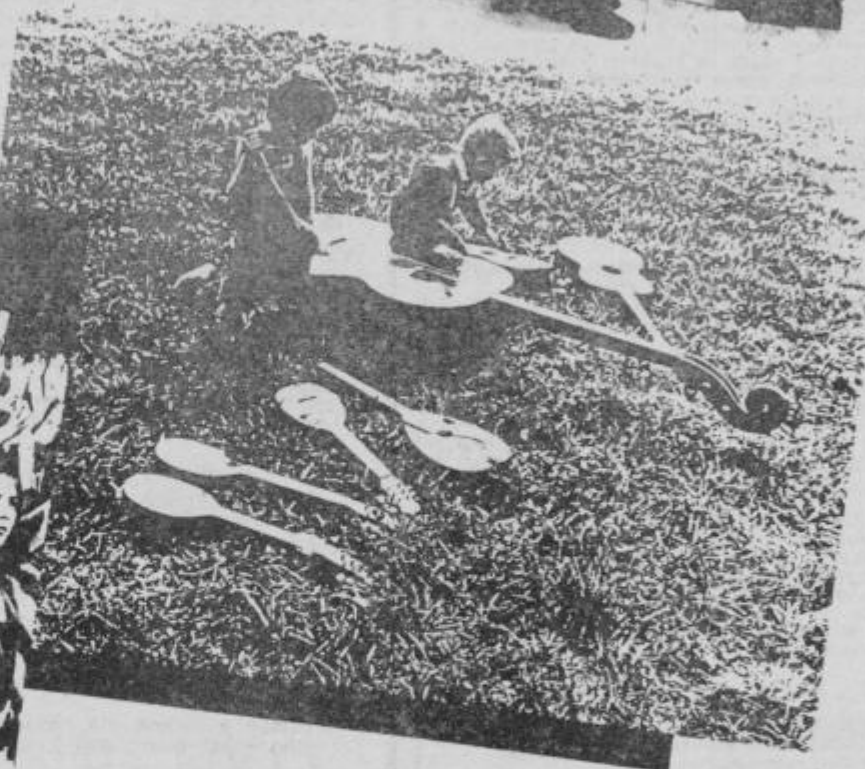
Tudi v samopostrežni trgovini v Cankarjevi ulici v Žalcu vedo, kar potrebujejo potrošniki.

Srečno
1987

kovinotehna

gorenje

*Iz Gorolja
nam želimo 1987
osebne sreče
ustvarjalnega inženja
plodnih idej
in odpora*

TV SPORED

NEDELJA, 28. 12. 1986

7.45–22.20 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.00 POROČILA; OTROŠKA MATINEJA; 8.05 ŽIV ŽAV: Risanka, BISKVITKI; 9.00 LUTKOVNI ŽIV ŽAV; 10. 9.05 Z VRHA, ponovitev 2. dela angleške nadaljevanke; 9.30 SLAVNI ZDRAVNIKI BOLNIŠNICE CHARITE: Zdravnik v uniformi, 4. del nemške nanizanke; 11.30 DOMAČI ANSAMBLI: Ansambel Vita Muženiča; 11.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.00 KMETUŠKA ODDAJA; 14.00 POROČILA (do 14.05); 14.30 TV KAVARNA; 15.30 POROČILA; 15.35 PLAVI ANGEL, nemški film (CB); 17.15 PORTRET MARLENE DIETRICH; 18.45 RISANKA; 18.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.00 DANES: POTROŠNIŠKA POROTA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.53 VREME; 19.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 A. Marodič: PISMA – Vrata, 3. del nanizanke; 20.45 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.00 ŠPORTNI PREGLED; 21.45 KORNATI, reportaža TV Novi Sad; 22.15 POROČILA

Oddajniki II. TV mreže:

15.25 KAKO BITI SKUPAJ; 15.55 NA 4 KOLESIH; 16.15 UNESCO VČERAJ, DANES, JUTRI; 17.15 ŠPORTNIK LETA, reportaža; 17.45 NOVOLETNI TURNIR V MALEM NOGOMETU; 18.45 UDELEŽENEC IN PRIČA, oddaja iz kulture; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 ŠPANSKA DRŽAVLJANSKA VOJNA, 6. – zadnji del dokumentarne serije; 21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI; 21.20 SOKOLOV LET, 3. del nadaljevanke; 22.30 POEZIJA (do 23.00)

PONEDELJEK, 29. 12. 1986

TV MOZAIK: 9.00 ZRCALO TEDNA; 9.20 PARTIZANSKO NOVO LETO, dokumentarna oddaja iz čila Čas, ki živi (do 9.50); 15.50–22.50 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 16.05 TV MOZAIK – ponovitev; 16.55 POROČILA; PELJI ME V PRAVLJICO: 17.00 O. Župančič–N. Grafenauer: ABECEDA NA POLJU IN V GOZDU, RISANKA; 17.30 K. Kovič: V PRAVLJICO SE PRIDE NAJBOLJE PEŠ; 17.45 SMOGOVCI II, 4. oddaja nanizanke TV Zagreb; 18.15 UDEGODBA – ponovitev; 18.45 RISANKA; 18.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.00 DANES: PODRAVSKI OBZORNI; 20.05 P. Scott: DRAGULJ V KRONI, 2. del angleške nadaljevanke; 20.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.05 AKTUALNO: PRIHODNOST, ki se je že začela; 21.55 GLASBENI VEČER; 22.45 TV DNEVNIK

Oddajniki II. TV mreže:

18.00 BEOGRAJSKI TV PROGRAM; 18.55 PREMOR; 19.00 INDIREKT, oddaja o športu; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 ZNANOST; 20.50 VČERAJ, DANES, JUTRI; 21.05 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.10 OMOŽILA SEM SE S KLONDIKOM, 2. del kanadske nadaljevanke; 22.05 HIT MESECA (do 22.50)

TOREK, 30. 12. 1986

TV MOZAIK: 9.00 DELO – TVEGANJE (do 10.00); 12.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.55 Oberstdorf: SMUČARSKI SKOKI, prenos (do 15.15/15.30); 15.40–23.05 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 15.40 TV MOZAIK – ponovitev; 16.40 POROČILA; PELJI ME V PRAVLJICO: 16.45 P. Zidar: TONČKOVE SANJE, RISANKA; 17.15 OTROŠKI FESTIVAL V ANKARI, 3. del; 17.45 PERISKOP; 18.45 RISANKA; 18.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.00 DANES: OBALNO-KRAŠKI OBZORNI; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.58 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 A. Beolco – Ruzzante: LA MOSCHETA, posnetek predstave SSG Trst; 21.30 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.35 INTEGRALI; 22.50 TV DNEVNIK

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK; 17.45 OTROŠKA DOKUMENTARNA ODDAJA; 18.15 GOZDOVI, izobraževalna serija TV LJ; 18.45 MESAM, zabavnoglasbena oddaja; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 GLASBENA ODDAJA; 20.45 ZREBANJE LOTA; 20.50 VČERAJ, DANES, JUTRI; 21.05 CAS PODVIGOV, dokumentarna oddaja; 21.50 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (do 22.35)

SREDA, 31. 12. 1986

TV MOZAIK: 9.00 T. Partljič: ŠČUKE PA NI, ŠČUKE PA NE, 2. del nadaljevanke (do 9.50); 16.45–22.00 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 17.00 POROČILA; PELJI ME V PRAVLJICO: 17.05 MIMOZA – finska risanka; 17.30 B. Čopič: ČRIČEK ISČE SONCE; 17.55 SLOVENSKE LJUDSKE PRAVLJICE III. O dveh bratih siromakih, 2. del LJ; 18.10 M. Dedaković–J. in A. Vajevc: ZLATA RIBICA – Neprijetna vprašanja, 7. – zadnji del nadaljevanke; 18.45 RISANKA; 18.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.00 DANES: NE PREZRITE – PRAZNIČNI DNEVI NA TV; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.58 PROPAGANDNA ODDAJA; SILVESTRSKI SPORED: 20.05 EX LIBRIS M & M; 20.35 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.40 KOŠNIKOVA GOSTILNA; 22.10 SREČNO IZ ČATEŽA; 23.10 LOJTRCA DOMAČIH (skrajšan posnetek predstave v Mariboru); 23.59 ČESTITKA; 00.00 NOVOLETNI ŽUR PRI LISJAKU (posnetek praznične prireditve v diskoteki); 00.40 GLAS GRE ZA VETROM (napolitanske pesmi); 01.00 DESET, ameriški film; (do 03.00)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 POROČILA; 17.15 PELJI ME V MESTO, ameriški film; 18.45 NARODNA GLASBA; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 LJUBIVA SE, ameriški film; 21.50 PROGRAM TUJIV TV; 22.15 VIDEOGODBA; 23.20 BENNY HILL; 23.50 PROGRAM TUJIV TV; 23.59 ČESTITKA; 00.00 PETERS POP SHOW; 00.30 EMMANUELLE I., francoski film; 02.00 VIDEOŠPOTI (do 03.00)

ČETRTEK, 1. 1. 1987

8.15–00.00 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.30 POROČILA; SPORED ZA OTROKE: 8.35 NOVOLETNI ŽIV ŽAV; 9.10 AKADEMIJA GOSPODA PACKE, 1. del poljskega mladinskega filma; 10.35 OTROŠKI SPORED VSEH TV JUGOSLOVANSKIH TV STUDIOV; 12.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.15 Dunaj: NOVOLETNI KONCERT, prenos; 13.30/35 Garmisch-Partenkirchen: SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, prenos; 15.40/16.00 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA TV KOPER; 16.35 TO SO GAJJE, slovenski film; 18.10 SVET V LETU 1986; 19.10 RISANKA; 19.15 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.20 TV IN RA NOČOJ; ZRNO DO ZRNA; 19.26 VREME; 19.30 TV DNEVNIK; 19.58 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 ANALIZA GA-PA; 20.20 KRIŠTOF KOLUMB, 1. del italijansko-ameriške serije; 21.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.25 TEDNIK; 22.25 POROČILA; 22.30 SILVESTROVNJE PO SVETU

Oddajniki II. TV mreže:

10.20 POROČILA; 10.25 RISANKA; 10.30 ALI JE PILOT V LETALU? ameriški film; 13.30 REPRIZA NOVOLETNEGA SPOREDA; 16.00 OTROŠKA ODDAJA; 16.30 MONIKA SELEŠ, dokumentarno zabavna oddaja; 17.00 MUPPET SHOW; 18.00 ROCK PORTRET; 18.30 OMOŽILA SEM SE S KLONDIKOM, 3-zadnji del nadaljevanke; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 SVET V LETU 1986; 21.00 ŽELJOTEKA, glasbena oddaja; 22.00 POROČILA; 22.05 VABILO NA PLES; 22.50 IGRANI FILM; 00.20 ZABAVNA ODDAJA; 01.05 NARODNA GLASBA (do 01.35)

PETEK, 2. 1. 1987

8.45–23.40 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 9.00 POROČILA; 9.05 F. Miličinski: ZVEZDICA ZASPANKA, lutkovna igra; 10.15 Z VRHA, 2. del angleške nadaljevanke; 10.40 AKADEMIJA GOSPODA PACKE, 2. del poljskega mladinskega filma; IZ SILVESTRSKIH SPOREDOV: 12.00 KOŠNIKOVA GOSTILNA; 13.30 MINI SHOW, oddaja TV Skopje; 13.50 REZERVIRAN ČAS; 14.20 DR. DOLITTLE, ameriški film; 16.55 KONCERT IZ POSTOJNSKE JAME; 17.55 ŠPORT V LETU 1986; 19.10 RISANKA; 19.15 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.20 TV IN RA NOČOJ; ZRNO DO ZRNA; 19.26 VREME; 19.30 TV DNEVNIK; 19.58 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 KRIŠTOF KOLUMB, 2. del italijansko-ameriške serije; 21.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.05 VDOVE, 2. del angleške nanizanke; 22.00 POROČILA; 22.05 VELIKA IGRA MALE GOSPE, ameriški film

Oddajniki II. TV mreže:

8.55 POROČILA; 9.00 SILVESTRSKI SPORED II. MREŽE, ponovitev; 13.00 »PERINBABA«, češkoslovaški film za otroke; 14.30 OTROŠKI SPORED; 16.00 POD KRINKO, ameriška nanizanka; 17.00 KONCERT ZA KOMEDUJO; 17.45 TISINA, SAMI SMO, otroška oddaja; 18.00 ROCK PORTRET; 18.30 SOKOLOV LET, 3. del nadaljevanke; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 ŠPORT V LETU 1986; 21.15 ZABAVA VAS LJILJANA PETROVIČ; 22.00 POROČILA; 22.05 KONCERT ZA MIMARO; 22.50 SEVDALINKE; 23.35 DIVJAK, francoski film; 00.55 ZABAVA VAS »LABORATORIJ ZVUKA« (do 01.40); OPOMBA: 13.40 LOJTRCA DOMAČIH – LJ emitira za JRT 1

SOBOTA, 3. 1. 1987

7.45–01.30 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.00 POROČILA; OTROŠKA MATINEJA – ponovitev oddaj; 8.05 SLOVENSKE LJUDSKE PRAVLJICE III. O dveh bratih siromakih; 8.20 ZLATA RIBICA: Neprijetna vprašanja, 7. zadnji del; 8.55 SMOGOVCI II – 4. oddaja; 9.25 Otok in Igra: Naredimo igrače sami; 9.45 PROPAGANDNA ODDAJA; 9.50 Maribor: SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – VELESLOM prenos I. teka (za EVR in JRT); 11.30/45 PERISKOP – ponovitev; 12.45 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.50 Maribor: VELESLOM (2), prenos 2. teka (za EVR in JRT) (do 13.40/45); 13.50 POROČILA; 13.55 EX LIBRIS; 14.25 POSLEDNJA OAZA, jugoslovanski dokumentarni film; 15.55 GLASBENI VEČER – ponovitev; 16.45 Zagreb: DP V KOŠARKI – CIBONA – CZ, prenos; v odmoru IZ NOVOLETNEGA SPOREDA TV PRIŠTINA; 18.45 RISANKA; 18.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.00 DANES: KNJIGA; 19.26 VREME; 19.30 TV DNEVNIK; 19.50 ZRCALO TEDNA; 20.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.15 ANALIZA VELESLOM ZA ŽENSKO; 20.30 KRIŠTOF KOLUMB, 3. del italijansko-ameriške serije; 21.25 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.30 IZ NOVOLETNIH ODDAJ Tujih TV, vključitev v RAI; 22.10 POROČILA (vmes); 22.15 NADALJEVANJE NOVOLETNEGA PROGRAMA RAI; 23.05 PORTRET GENA HACKMANA; 23.35 SREČNA DAMA, ameriški film

Oddajniki II. TV mreže:

11.45 SREČNA DAMA, ponovitev filma (samo za LJ2); 13.45 RISANKA; 14.05 SPARTAK IN DESET GLADIATORJEV, ameriško-italijanski film; 15.45 DRAMSKA SERIJA – ponovitev; 16.45 VIDEOGODBA; 17.30 REZERVIRAN ČAS (samo za LJ2); 18.15 MALI KONCERT; 18.30 SOKOLOV LET – 4. zadnji del TV nadaljevanke; 19.30 TV DNEVNIK; 20.15 JAZZ; 20.45 POROČILA; 20.50 GLASBENI PROGRAM – ev.; 21.45 DON CARLOS ALI FALSTAFF (ob 20.15) (do 00.00) OPOMBA: 15.30 IZBOR IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA: SREČNO IZ ČATEŽA in GLAS BRE ZA VETROM: LJ emitira za JRT 1

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE CELJE

objavlja

NATEČAJ

za evidentiranje upravičencev do delne nadomestitve stanarine za leto 1987.

I.

Do delne nadomestitve stanarine (subvencije) je upravičen imetnik stanovanjske pravice na stanovanju, ki glede na število družinskih članov po površini ne presega stanovanjskih standardov, ki so dogovorjeni v stanovanjski skupnosti, katerega izdatki za stanarino glede na dokazljive dohodke presegajo znosno stanarino in ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- če imetnik stanovanjske pravice ne oddaja delno ali v celoti stanovanja v podnajem,
- če imetnik stanovanjske pravice ali katerikoli član gospodinjstva ne uporablja stanovanja za opravljanje poslovne ali obrtne dejavnosti,
- če imetnik stanovanjske pravice ali katerikoli član gospodinjstva ni lastnik vseljivega stanovanja,
- če imetnik stanovanjske pravice ali katerikoli član gospodinjstva ne gradi stanovanjske ali počitniške hiše ali ni lastnik stanovanjske ali počitniške hiše in,
- če imetnik stanovanjske pravice ali katerikoli član gospodinjstva ni lastnik nepremičnin, katerih vrednost presega 100.000 din.

II.

Prosilci, ki menijo, da so upravičeni do delne nadomestitve stanarine, pošljejo svojo vlogo obvezno na obrazcu SPN-1 (Državna založba Slovenije – obr. 8.40), »Vloga za uveljavitev socialnovarstvenih pravic«, ki je naprodaj v vseh knjigarnah v Sloveniji, opremljeno z resničnimi in popolnimi podatki ter mnenji o socialnih razmerah v družini in sicer:

- delavci mnenje organizacije združenega dela, v kateri delajo,
- drugi občani pa mnenje krajevne skupnosti, v kateri živijo.

V družinah v katerih sta zaposlena oba zakonca, je potrebno zbrati mnenja obeh organizacij.

III.

Prosilcem, ki bodo uveljavljali pravico do delne nadomestitve stanarine do 31. 1. 1987, se bo ta priznala do 1. 1. 1987, če bodo izpolnjevali pogoje, vsem ostalim pa od prvega dne v naslednjem mesecu, ko je bila vložena zahteva za priznanje pravice do delne nadomestitve stanarine.

IV.

Zahteve za priznanje pravice do delne nadomestitve stanarine, je treba poslati Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Celje, Celje, Gledališka 4, pri kateri prejmejo upravičenci tudi podrobnejše informacije.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE CELJE

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

MERX

TEKO

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. TAKE MY BREATH AWAY – BERLIN
2. SEMPRES, SEMPRES – AL BANO IN ROMINA POWER
3. MANDARINA – DON JUAN
4. TRUE BLUE – MADONNA
5. SANDY – MIKI ŠARAC
6. KUDA IDU IZGUBLJENE DJEVOJKE – BORIS
7. RIMLJANI – BAJAGA
8. HIGHER LOVE – STEVIE WINWOOD
9. SLOW MOTION – DŽORDŽE BALAŠEVIČ
10. BABY GOODBYE – RENDEZ-VOUS

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.15 uri.

Domače melodije:

1. JANEZ, JANEZ – ŠTAJERSKIH 7
2. JURJA MI DAJ – ŠTIRJE KOVAČI
3. NAJBOLJŠA MAMICA – KOGRAS
4. SREČNO DEKLE – AVSENIK
5. KOZJANSKA DEŽELA – KLAVŽAR
6. SREČNO ŠOFERJI – SAVINJSKIH 7
7. PODOKNICA – ŠKOBERNE
8. ZELENi MOŽICI – HENČEK
9. LJUBEZEN JE VEČNA ZVEZDA – SLAK
10. MOJE CELJE – CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.15 uri.

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: Ivanka Makuc, Cesta Kozjanskega odreda 6, Štore
Marjan Pasar, Pot v Konso 24, Vojnik

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje,
Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje
Vsakič nagrada – velika plošča, ki jo izžrebanci izberejo
v prodajalni MELODIJA v Celju.

RADIO CELJE

Četrtek, 25. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Dopoldne z vami, 9.00 dr. poročila, 9.30 obvestila, 9.40 Srečanje z leti, 10.00 zaključek, 15.00 Poročila, obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika, 17.00 V zvečer, 18.00 Zaključek.

Petek, 26. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Petkov mozaik, 9.00 Poročila, 9.30 Obvestila, 9.40 Zveplometer, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila, obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Sport ob koncu tedna, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek.

Sobota, 27. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Dopoldne z vami, 9.00 Poročila, 9.30 Obvestila, 9.40 Koledar prireditev, 10.00 Filmski sprehodi, 10.30 zaključek, 15.00 Poročila, obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavne glasbe, 18.00 Zaključek.

Nedelja, 28. 12.: 10.00 Poročila, obvestila, 10.30 Onkraj srebrne, 10.45 Na 78 obratih, 11.00 Zveplometer, 11.30 Kmetijska oddaja, 1 Poročila, 12.15 Literarna oddaja, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi, 15.00 Zaključek.

Ponedeljek, 29. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Športno dopoldne, 9.00 Poročila, 9.30 Obvestila, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila, obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reporataža, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih viž, 17.45 Športni pregled, 18.00 Zaključek.

Torek, 30. 12.: 8.10 Poročila, 8.10 Iz sveta glasbe, 8.30 Obvestila, 8.45 Poročila, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila, obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva, 17.45 Iz krajevnih skupnosti, 18.00 Zaključek.

Sreda, 31. 12.: od 8.00 do 18.00 SILVESTRSKI SPORED RADIA CELJE
Četrtek, 1. 1. 1987: Ni sporeda

Petek, 2. 1.: Ni sporeda

Sobota, 3. 1.: 8.00 Poročila, 8.20 Dopoldne z vami, 9.15 Kuki kotiček, 10.00 Poročila, 10.15 Koledar prireditev, 10.30 Filmski sprehodi, 11.00 Zaključek, 14.00 Napoved sporeda, informacije in EPP, 1 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavne glasbe, 18.00 Zaključek.

Nedelja, 4. 1.: 9.00 Napoved sporeda, 9.10 Poročila, obvestila, 9.30 Onkraj srebrne črte, 11.00 Zveplometer, 11.30 Kmetijska oddaja, 1 Literarni utrinek, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi, 15.00 Zaključek.

Ponedeljek, 5. 1.: 8.00 Poročila, obvestila, 8.20 Športno dopoldne, 9.00 Poročila, 9.30 Obvestila, 10.00 Zaključek, 14.00 Napoved sporeda, informacije in EPP, 15.00 Poročila, obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih viž, 17.45 Športni pregled, 18.00 Zaključek.

Torek, 6. 1.: 8.00 Poročila, obvestila, 8.20 Iz sveta glasbe, vme 10.00 Poročila, 11.00 Zaključek, 14.00 Napoved sporeda, informacije in EPP, 15.00 Poročila, obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika, 17.30 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek.

Sreda, 7. 1.: 8.00 Poročila, obvestila, 8.30 Pokličite in vprašajte, 9.00 Poročila, 10.15 Koledar prireditev, 11.00 Zaključek, 14.00 Napoved sporeda, informacije, EPP, 15.00 Poročila, obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika, 17.15 Spored za m 18.00 Zaključek.

zavaruje
triglav

PROSIM, PRIPNITE SE!

CE OB NESRECI NISTE PRIVEZANI Z VARNOSTNIM PASOM.
IZGUBITE DOLOČENE PRAVICE IZ NASLOVA UVELJAVLJANJA
ODŠKODNINE ZA TELESNE POŠKODBE.
ZATO UPORABLJAJTE VARNOSTNI PAS,
DA BOSTE OHRANILI ŽIVLJENJE.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadni izgubi naše drage mame, ome in tete

NEŽIKE ZUPELNIK

Božičeve

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom sosedom, prijateljem in znancem za ustna in pisna sožalja, darovano cvetje in vsem, ki ste jo v tako lepem številu spremljali na njeni zadnji poti. Posebna zahvala kolektivu zdravilišča Dobrna za nesebično pomoč, župniku za lepo opravljen cerkveni obred in izbrane poslovilne besede in pevskima zboroma za lepo petje.

Žalujemo:
vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi naše zlate žene, mame, babice in tete

ELIZABETE PAVLIČ

roj. Žuran

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti, ter ji darovali vence in cvetje. Hvala župniku za lepo opravljen obred, tov. Marjanu Tržan za tolažilni govor. Hvala pevcem iz Kopol za odpete žalostinke.

Žalujemo:
mož Cveto, hčerka Jožica, sinova Willi in Miro z družinami

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

JOŽEFE JERNEJC

iz Prebolda

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam pomagali, darovali vence in cvetje ter nam izrekli sožalje.

Posebna zahvala ekipi internega intenzivnega oddelka bolnišnice Celje, sosedom Strnadovim, Dolarjevem Valeriji in Fridi za nesebično pomoč v težkih trenutkih, stanovalcem bloka 127 c, kolektivu COŠ Prebold in učencem 3.a razreda, učenki Metki, govorniku Dobrihu za poslovilne besede, pevcem in godbenikom za žalostinke in duhovniku za opravljen obred. Hvala vsem, ki ste jo spoštovali, jo pospremili na njeni zadnji poti in jo zasuli s cvetjem.

Žalujemo:

hčerki Vida, Mici z možem, vnuka Marta in Marjan in pravnuk Sergej.

V SPOMIN

Boleč je spomin na 25. december 1984, ko nam je kruta usoda tako iznenada iztrgala iz naše sredine našega ljubljenega moža, očeta in starega očeta

VINKA MOTOHA

iz Arclina

Hvala vsem, ki se ga spominjate in mu prižigate svečke.

VSI NJEGOVI

Poiščite v ... MAVRICI

Kozmetika je lepo in praktično novoletno darilo. Veliko izbiri moške in ženske kozmetike imajo v Mavrici.

kovinotehna tozd tehnična trgovina

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, tašče in ome

ZVONKE KVAS

se iskreno zahvaljujemo dr. Jurkoviču, sestram in strežnemu osebju gastro oddelka, patronažni službi, družinam Kozmelj in Novak za nesebično pomoč, hmeljarskemu inštitutu Žalec, sodelavcem TOZD PVE ZC Celje za darovano cvetje, Tončku za opravljen cerkveni obred ter vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, nam izrekli ustno in pisno sožalje. Vsem iskrena hvala.

Žalujemo:
sin Janez z družino

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega dragega moža in očeta

SILVESTRA VIDICA

iz Sevc pri Rimskih Toplicah se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem za izraženo sožalje, darovano cvetje in tako številno spremstvo na njegovi prerani zadnji poti. Posebna hvala govorniku za poslovilne besede, duhovniku za opravljen obred, godbi in pevcem.

Žaluoja žena Danica, sinova Branko in Bogdan, oče, sestra Anica in Vida z družinama ter drugo sorodstvo

Sevce 22. 12. 1986

Ne jokajte ob mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite

Dne 27. decembra 1986 mineva peto leto žalosti, odkar smo ostali brez tebe, dragi mož, atek in dedek.

RUDI VRENKO

Težka je resnica, da te ni več med nami. Tvojao močno voljo do dela in življenja je premagala kruta bolezen. Odšel si, a v naših srcih boš ostal vedno dober mož, skrben oče in dedek, delo tvojih pridnih rok ne izbriše solza. Z nami boš večno živel v naših srcih. Hvala vsem, ki se pomudite ob njegovem grobu.

Tvoji:

žena Pavla, hčeri Pavlica z družino in Nada ter sinova Zdravko in Rudi.

ZAHVALA

ob smrti dragega ata, starega ata, dedka, brata in strica

ALOJZA FENDRETA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom ter vsem drugim, ki ste nam v najtežjih trenutkih pomagali, nam izrekli sožalje in ga skupno z nami pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala župniku mag. Vladu Zupančiču za tople poslovilne besede in lepo opravljen obred. Hvala tudi pevcem za pesmi slovesa. Hvala vsem, ki ste ga spoštovali, ga imeli radi in ga boste ohranili v lepem spominu.

vsi njegovi

Trnovec, Rifnik, Šentjur, Maribor, Rnovec pri Šentjurju, 16. 12. 1986.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, babice, sestre in tete

ANICE OPREŠNIK

iz Voduc 14, Gorica pri Slivnici

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom, vsem iz Litarne II., ki ste darovali vence, cvetje, vsem, ki ste jo pospremili na njeno zadnjo pot. Posebna hvala duhovniku Andreju Mazeju za cerkveni obred ter poslovilne besede. Hvala govornikom Jožetu Vodebu in Ediju Vodebu za izrečene poslovilne besede ob odprtem grobu, ter pevkam za zapete pesmi. Posebna hvala družini Verhovšek in Kapl, ki so bili v najtežjem trenutku v veliko pomoč in tolažbo.

Žalujemo:

sin Ivan z družino, Branko z ženo, hčerka Slavica z družino, sestra Rozi in Jožica ter ostalo sorodstvo.

Kako bi dihal rad, poslušal, gledal,
sedel med vami, katero vmes povedal,
pa me tišči, teptan nad mano grob
preran.

O. Župančič

SPOMIN

24. 12. 1986 mineva leto žalosti, odkar nas je nenadoma zapustil naš dragi

JOŽE JARH

iz Šaranovičeve 5/A v Celju

Ostajamo z bolečino v srcu ob spoznanju, da se nikoli več ne vrneš.

VSI, KI SMO TE IMELI RADI

PRODAM

PONY EXPRESS-Puch, letnik 79, ugodno prodam. Naslov: Ulica Bratov Mravljakov 9, Dečkovo naselje – Peter Pasar.

NAJBOLJŠEMU ponudniku prodam gradbeno parcelo. Bornšek, Prekorje.

MULTIKULTIVATOR in računalnik Comodore 64 s kasetofonom, prodam. Telefon 26-535.

HIŠO na lepem kraju, staro pet let, v Stranica, prodam. Šifra: ZDOMEK.

PUJSKE, stare 7 tednov, prodam. Kličite telefon 745-187.

MLADO KRAVO, simentsko po telitvi drugega teleta in več prašičev za nadaljnjo rejo od 30 kg do 50 kg, prodam. Karl Knez, Babno 19b.

Z 750, letnik 79, generalno obnovljen, neregistriran, prodam. Bojan Špes, Pot v Konjsko 6, 63212 Vojnik.

BARVNI TV Gorenje, dva para Elanovih smuč z avtomati, harmoniko Weltmeister-48 basov, ugodno prodam. Telefon 32-449.

OPEL REKORD 1700 caravan, prodam. Jože Stadler, Zgaj 40, Bistrice ob Sotli.

STARO POHIŠTVO (spalnica) ter pomivalno korito in električni štedilnik, prodam. Informacije Goršek, Globoko 13, Rimske Toplice.

PRALNI STROJ prodam. Telefon 31-842.

PET FOTELJEV in mizico, prodam. Nušičeva 5. Telefon 35-369.

NOVO ELEKTRIČNO motorno žago Black Decker prodam. Ogled po 16. uri. Podkrižnik, Cesta na Ostržno 137.

JALOVO KRAVO prodam. Viktor Kotnik, Trnovlje pri Socki 28, Strmec.

FIAT 124 prodam za 10 SM. Robert Sufarič, Trnovlje 178, 63000 Celje.

STIHL 051 motorno žago, prodam. Ivan Ulaga, Lažiše 5, Rimske Toplice.

HIDRAVLICNO čelno desko za pluzenje snega za traktor, prodam. Silvo Rečnik, Jazbine 4, Dramlje.

HARMONIKO, 40 basno, prodam. Cvetka Grobelnik, Zabukovica 128a, 63302 Grize.

TERMOAKUMULACIJSKO peč AEG 4.5 KW, Tomos avtomatik 3, letnik 86, prodam. Vse informacije (063) 25-608, popoldan.

KUHINJSKO peč Küppersbusch poceni prodam. Ludvik Ulaga, Titov trg 8, telefon 24-513.

SADEKSOVA
ZAKLADNICA
ZDRAVJA

KANISAN

Hladni dnevi brez prehlada so prijetnejši.

Sadeks vam nudi prijateljsko pomoč.

Zaupajte nam!

Hmezd-Agrina-Sadeks

BARVNI TELEVIZOR RIZ – Telefonen, termoskumulacijsko peč AEG 3 KW, oljno peč-italijansko in plinsko peč, prodam. Informacije na telefon 21-288.

FIAT 126 P, letnik 77, dobro ohranjen in priklopo za traktor Tomo Vinković (domače delo), prodam. Deželak, Cesta na Svetino 50, Laško.

PIANINO PETROFF prodam. Informacije na telefon 741-751, vsak dan od 18. do 21. ure.

BARVNI TELEVIZOR Gorenje, ekran 68, daljinsko upravljanje, letnik 1982, cena din 280.000, zamrzovalno skrinjo LTH 300 1, cena 80.000, prodam. Telefon 776-337.

RABLJEN pralni stroj Zoppas in hladilnik Gorenje 50 l, ugodno prodam. Telefon (063) 211-79.

OJAČEVALEC 2 x 50 sin (4 x 25) Unitronic (8.9 M), Kasetofon (6.8 M), zvočnike sin (4.8 M), prodam, ter smuči Elan, avtomate Tyrolia, pancerje Alpina (št. 40, 41), komplet za 3,2 M. Telefon 23-410.

TAKOJ VSELJIVO 3 sobno stanovanje z vrtom v bližnji okolici Celja, prodam. Filip Artnak, Ulica frankolovskih žrtve 60.

DVA PRAŠIČA po 140 kg, domače reje, prodam. Gobec, Gornja vas 9, Grobelno.

DNEVNO OMARO, sedežno in spalnico, prodam. Ogled možen vsak dan. Marta Grofelnik, Zdraviliška 1/a, 63270 Laško.

JEDILNI KROMPIR v vrečah po 75 din za kg, rdečo peso – jedilno – 110 din za kg, prodam. Na zalogi imam krmilni krompir. Drešinja vas 29a, telefon 28-573.

DYANO, letnik 78, prodam obnovljeno za 30 M. Telefon po 16. uri 772-181.

PRAŠIČA, krmiljen z domačo hrano, teža 200 kg, po 850 din za kg, prodam. Telefon 36-336.

GOZD, parcela za vikend s kletjo do prve plošče, prodam. Franc Vidmajer, Zabukovica 140, Grize.

5000 kosov strešne opeke Kikinda 272, prodam. Jože Štorman, Šentrupert 24, Gomilsko.

PIANINO LINA, rabljen eno šolsko leto, prodam. Telefon popoldne 881-028.

BIKCA, starega 8 mesecev za nadaljnjo rejo, prodam. Avgust Kračun, Čejnice 1, Frankolovo.

BARVNI TELEVIZOR Gorenje ugodno prodam. Telefon (063) 711-605.

KOLO z motorjem Tomos – avtomatik in Rog pony express, malo rabljena, prodam. Telefon 812-551.

NOVA fotelja, električni štedilnik, boiler 80, jogi, namizno risalno desko, ugodno prodam. Telefon 244-55.

WARTBURG CARAVAN, letnik 73, ugodno prodam. Franc Černeš, Trubarjeva 48, Celje.

TRAKTOR FIAT 402, ugodno prodam. Anton Juhart, Kamenče 21, Braslovce.

Z 101, letnik 1974, dobro ohranjen, prodam. Informacije na telefon 22-334, int. 416, do 14. ure, popoldne pa 25-920, int. 268.

KOSILNICO Gorenje Muta, še v garanciji, 20% ceneje in Minipadano in traktorsko za TV in obračalnik sena, prodam. Edi Kuk, Košnica 16, 63262 Prevorje.

RJAVO krzneno jakno, volk št. 42-44, zelo ugodno prodam (10 SM). Telefon 857-171.

BARVNI TV Gorenje, 9 let star, prodam za 10 M. Telefon 25-494 ali Agrež, Ljubljanska 56.

PRAŠIČA 120 in 130 kg težkega, prodam. Telefon 28-448.

NOVO vseljivo hišo v Celju, prodam. Šifra: NOVO LETO.

BARVNI TV Gorenje 805, daljinsko upravljanje, v garanciji, prodam. Tel: (063) 713-432.

OPEL KADET, letnik 70, prodam. Viki Županc, Primož 97, Šentjur (Celju).

MALO RABLJENE hokejske drsalke Adidas in ovčjo moško jakno, šte. 48, kot novo, prodam. Telefon 24-451.

ZASTAVO 750, letnik 85-junij, prodam. Zdravko Pristovnik, Tonea Melive 2, Slovenske Konjice.

HLADILNIK Gorenje prodam. Informacije na telefon 32-089.

MOTORNO ŽAGO HOMELITE, ter Opel kadett, registriran, dobro ohranjen, ugodno prodam. Lenart Krivonog, Podjavorškovca 5, Hudinja.

SEDEŽNO GARNITURO z zložljivim ležiščem (rjavo drap)-novo, prodam po stari ceni. Telefon 776-057.

KVALITETNO sladko seno in otavo ter krmno repo, prodam ali zamenjam za teleta, teže do 200 kg ali smrekov žagan les. Samec, Polže 1, Strmec.

KOMBI 850, letnik 1982, prodam za 80 SM. Telefon 27-408.

AVTOMATIK 3 M, prodam. Telefon 34-157, po 15. uri, Ivenčnik, Milčinskega 2, Celje.

OTROŠKI NAHRBTNIK, posteljo in avto sedež, ugodno prodam. Telefon 713-343.

SPALNICO, starejšega tipa iz ore novega furnirja, prodam. Telefon (063) 701-263, popoldne.

TV COLOR Grundig, ekran 66, daljinsko upravljanje, brezhiben, star 5 let, ugodno prodam. Telefon (063) 701-922.

TV FISHER color, ekran 36 cm, prodam za 30 SM. Telefon 21-288.

GRADBENO PARCELO v Savinjski dolini prodam. Šifra: 250 SM.

PRITLIČNO stanovanje v dvostanovanjski hiši (možnost fine obrti) z vrtom in kletjo v Preboldu prodam. Telefon (063) 21-288.

JAKNO ZAJEC št. 38-40, belo-sive barve (kot nova), prodam. Cena 80.000. Telefon (063) 831-668.

PRAŠIČA za zakol, krmiljen z domačo krmo, prodam. Viktor Prišlan, Poljče 2, Braslovce.

ZASTAVO 750 LE, leto izdelave 1982, prodam za 52 M. Slavko Krajncan, Škapinova 7, telefon 34-004, popoldan.

KOMBINIRAN otroški voziček Tribuna, prodam. Telefon 33-908.

CIRKULAR z enofaznim motorjem in ohlajen, prodam po zelo ugodni ceni. Pod Vrbico 19, Šentjur.

GLOBOK OTROŠKI voziček ugodno prodam. Telefon 33-788.

TRAKTOR ZETOR 2511, še v dobrem stanju, prodam. Janez Drame, Škofija 7, Zibika, pošta Pristava pri Mestinju.

NEVSELJIVO hišo in globok voziček za dvojčka, prodam. Telefon 741-570.

LADO 1500, letnik 78, prodam. Telefon 741-788.

TRAKTOR GILDNER 30 s čelnim nakladačem, ugodno prodam. Naslov Anton Tempran, Vinska Gorica 33, Dobrna. Ogled v popoldanskem času.

R 4, letnik 1978, 100.000 km – 800.000 prodam. Informacije 770-067, v večernih urah do 20. ure.

ZASTAVO 750 LE, prevoženih 5000, prodam. Vinko Horjak, Breze pri Celju.

KRZNEN PLAŠČ 38-40, črn perzjaner, bareto in ovratnico nerz, prodam. Telefon (063) 32-189.

POSREDUJEM PRODAJO: komunalno opremljeno stavbno zemljišče za vrstno hišo v Zalcu, sodobna družinska hiša v Zalcu, pritličje, nadstropje, izkoriščeno podstrešje, velik vrt, vseljiva takoj, nedograjena stanovanjska hiša na Vranskem, IV. gradbena faza, 532 m² zemljišča, vseljiva mansardna stanovanjska etaža v starejši hiši v Celju, desni breg Savinje, 9 sob, sanitarije, klet. Gradbeno inženirski biro, J. Klugier, Žalec, telefon 711-165.

PRALNI STROJ in kombiniran štedilnik, ugodno prodam. Telefon 26-731, int. 4.

MALO RABLJENO termoakumulacijsko peč 3 KW in küppersbusch peč, poceni prodam. Alojz Berginc, Valentiničeva 22, Laško.

ELEKTRIČNI ŠTEDILNIK Gorenje ugodno prodam. Telefon 730-672, Flander, Valentiničeva 5, Laško.

ELEKTRO MOTOR 10 KM in 80 m kabla, prodam. Ivan Gobec, Laška vas 19, Štore.

OTROŠKI stolček z mizico, hojca in avtosedež, uvoz iz Italije, prodam. Ponudbe po telefonu 27-486.

KOTNO SEDEŽNO GARNITURO, štedilnik – dva električna, prodam. Kličiti po 16. uri na telefon 32-561.

ZAMRZOVALNO omaro za 80.000, barvni TV Grundig za 110.000 din, prodam. Informacije po telefonu 226-72, popoldne.

ZA DNEVNO sobo prodam regal in sedežno garnituro. Telefon popoldan 28-695.

BARVNI TV Gorenje elektronik, prodam. Informacije od 13. ure dalje na telefon 31-331.

HLADILNIK ter dodatni kuhinjski štedilnik na trdo gorivo, ugodno prodam. Elizabeta Krk, Pod vrbico 5, Šentjur pri Celju.

NSU 1000, rozen, prodam za dele. Kamnik, Rožkova 9, Celje.

SEDEŽNO GARNITURO, dvosedi, kot in trosedi, lepo ohranjeno, eno leto staro, prodam za 15 SM. Telefon 714-835, popoldan.

FORD KOMBI za 12 M in tervol izolacijo plošče, prodam. Trnovlje 124 Gaje, telefon 33-611, int. 78.

MALO RABLJENO kombinirano peč za kopalnico prodam. Plauštajner, Tratna 16, Grobelno.

ČEŠKO bokarico, novi tip, kal. 7 x 57 R/12, s strelnim daljnogledom Zeiss Jena, ter harmoniko Be, es, as, dobro ohranjeno, prodam. Janko Mogu, Žepina 7, Škofja vas.

PRAŠIČA 120 kg, hranjen z domačo hrano, prodam. Marija Gros, Završe, Grobelno.

PRAŠIČA 110 kg, domača hrana, prodam. Franc Vračun, Završe 19, Grobelno.

INDUSTRIJSKI šivalni stroj Pfaff prodam. Telefon 33-175.

NOVO Zastavo 128 1100 CL, rdeče barve, neregistrirano, prodam. Telefon (063) 741-306, zvečer.

BLAUPUNKT barvni, 9 let, ekran 67 cm, daljinsko upravljanje, prodam. Telefon (063) 776-343.

TOVORNI AVTO 110 T 10, reg., osebni avto Golf dizel 79, 7 750, letnik 80 ter motorno žago Stihl 038, prodam. Uilpi, Bukovje 7, Frankolovo.

SEDEŽNO GARNITURO Meblo, raztegljiv kavč in dva fotelja, prodam. Inf. telefon (063) 33-852 po 15. uri.

46

vsak dan
kaj novega

v veleblagovnici nama žalec

Na pulu posebnih prodaj

Aranžirana noveletna darila

- kozmetika
- živila
- pijače...

nama hiša dobrega nakupa

zavaruje
triglav

PROSIM, PRIPNITE SE

CE OB NESREČI NISTE PRIVEZANI Z VARNOSTNIM PASOM, IZGUBITE DOLOČENE PRAVICE IZ NASLOVA UVELJAVLJANJA OŠKODNINE ZA TELESNE POŠKODBE. ZATO UPORABLJAJTE VARNOSTNI PAS, DA BOSTE OHRANILI ŽIVLJENJE.

OPEL KADET, letnik 79, cena 220 SM, prodam. Telefon 745-263.

ZASTAVO 101 Mediteran, letnik 80, registriran do februarja 87, prodam za 100 SM in trosedi s posteljo, rabljen, za 5 SM. Ogled vsak dan po 15. uri Miran Rogar, Rimske ceste 8, Laško.

RABLJEN BARVNI TV in Opel Karavan 1973, poceni prodam. Telefon 854-624 dopoldne.

KLAVIRSKO HARMONIKO Skandali, 120 basov, ugodno prodam. Strmca 37, Laško.

MINIKOMPONENTO 2 x 20 W, dvojni kasetofon, equalizer, novo, deklarirano, poceni prodam. Telefon 32-112, int. 462, dopoldan.

KUPIM

STARE rabljene žimnice kupim. Telefon 741-659.

STARO HIŠO z nekaj zemlje kupim, najraje na Kozjanskem. Ponudbe pod 400 M.

NAVADEN KASETOFON kupim. Ponudbe po telefonu 27-486.

ZAPOSILITEV

KLJUČAVNIČARSTVO-kleparstvo POREDOŠ Bukovžlak 103b Celje, telefon 32-492, takoj zaposli več KV ključavničarjev in kleparjev.

STANOVANJA

OPREMLJENO sobo oddam fantu, sostanovalcu. Ana Fartel, Dobrojska 36, Celje.

ZAMENJAM lastniško novo stanovanje v Celju za hišo. Zelo ugodno.

MLADA ZAKONCA nujno iščeta stanovanje – v oskrbo vzameva tudi starejšo osebo. Telefon 33-611, int. 08, Pompe, od 7. do 13. ure.

MODERNO +
UDOBNO +
LEPO =

Elkroj

V NAJEM vzamem stanovanje fra – NUJNO.

RAZNO

GARAŽO na Aljaževem hribu dam. Telefon 35-697.

IZDELUJEM in montiram plastične rolete ter žaluzije po ugodnih cenah. Telefon 27-742.

SLIKARSKO-pleskarske usluge opravljam kvalitetno, hitro, zmernih cenah. Informacije karstvo-pleskarstvo Tone Šlin, Bačke Palanke 8, Žalec telefon 714-335.

POSESTVO v Zalcu ali bližnji dolini, cca 15 m², vzamem v najem za skladišče. Informacije na telefon 714-335.

ZAMRZNIL vam je vodovodna centralna kurjava. Pokličite telefon 36-853.

V NAJEM vzamem prostor, preten za delavnico v Celju ali bližnji dolini. Pokličite po telefonu 1 dan po 19. uri ali pišite na slovo Babič, Ulica 29. november 44, Celje.

IZGUBIL se je mlad kuža, kratki lasi, mešanec črne barve z liso pod vratom in povešene ušesi. Javite nam, prosimo naslov Srebot, Zagrad 70, ali na telefon 28-144.

INŠTRUIRAM matematiko za 1. in 2. nje šole. Šifra: MATEMATIKA

PLAVOLASO gospo videvan Miklošičevi cesti. Prosim p sporočilo zelenega poznar na Novi tednik pod šifro: ODOVANA.

MENJAM skobelnik za železo (ping) delovne dolžine 45 cm na 3 prestave za večje delovne dolžine do 800 mm. Cestnik, Gornja vas 80 a, bold.

Savinjski magazin Žalec

ZA VSAKOGAR NEKAJ – TUDI ZA VAS

V predprazničnih dneh vam nudimo v naših poslovnih enotah VELIKO IZBIRO NOVOLETNIH DARIL

Savinjski magazin Žalec moja trgovina

GREMO V KINO

INO UNION

Do 2. 1. - MOJA AFRIKA, ameriški film
Od 3. 1. naprej - FANT IZ KLUBA FLAMINGO, ameriški film

ALI UNION

Do 4. 1. - 13. JULIJ, jugoslovanski film
Od 5. 1. naprej - CIGANI LE-TIJO V NEBO, sovjetski film

INO METROPOL

Do 25. 12. - BMX BANDITI, avstralski film
Od 26. 12. do 4. 1. - LETEČI SEKS, italijanski film
27. 12. - matineja - FANT IZ KLUBA FLAMINGO, ameriški film

3. 1. - matineja - VRNITEV V BODOČNOST, ameriški film
Od 5. 1. naprej - VRNITEV V BODOČNOST, ameriški film

INO DOM

Do 28. 12. - VRNITEV MOZA TRINITA, italijanski film
Do 28. 12. - MEC. KI PRINASA SMRT, ameriški film
Od 29. 12. do 4. 1. - ZAKLAD AMAZONKE, ameriški film
Od 5. 1. naprej - SREČA NA VRVICI, slovenski film
Od 5. 1. naprej - SPECIALISTI, francoski film

INO MOZIRJE

25. 12. - CARMEN, angleški film
27. in 28. 12. - ROCKY III, del, ameriški film

30. 12. - VOJŠČAKI BRONXA, italijanski film
1. in 2. 1. - NI MAJHNIH LJUBEZNI, ameriški film

3. in 4. 1. - PAR-NEPAR, ameriško-italijanski film
INO NAZARJE

27. in 28. 12. - SAMO ZA TVOJE OČI, ameriški film
31. 12. - ZAFKANTJE, ameriški film

3. in 4. 1. - OBSEDENOST, ameriški film
7. 1. - POSILSTVO, francoski film

INO GORNJI GRAD

27. in 28. 12. - VROČA CECILJA, italijanski film

INO ROGAŠKA SLATINA

25. 12. - OVNI IN MAMUTI, slovenski film
26. 12. - DIRKA ZA ŽIVLJE-NJE, ameriški film

27. 12. - KORMORAN, slovenski film
28. 12. - DIRKA ZA ŽIVLJE-NJE, ameriški film

30. in 31. 12. - IMPOTENCA, italijanski film
2. in 3. 1. - INDIANA JONES, ameriški film

2. 1. - OAZA DEKLET NA STRANPOTI, francoski film
3. 1. - NE STRELJAJ V NASLEDNICO, ameriški film

4. 1. - matineja - E. T. - VE-SOLJČEK, ameriški film
4. 1. - NE STRELJAJ V NASLEDNICO, ameriški film

5. in 6. 1. - NEDELJA NA VASI, francoski film
Od 25. do 28. 12. - program otroških filmov

INO LAŠKO

25. in 26. 12. - JERRY IŠČE DELO, ameriški film
27. in 28. 12. - LOPAR, francoski film

29. in 30. 12. - BANANA JOE, ameriški film
3. in 4. 1. - POLTERGAJST, ameriški film

INO SVOBODA RADEČE

28. 12. - MOŽ Z ZVEZDE, ameriški film
4. 1. - PLEME ZMAJEV, ameriški film

INO ZREČE

25. 12. - KALIFORNIJSKE LUTKE, ameriški film
26. 12. - risanke Walt Disneya, program za otroke

26. 12. - ČAS NEZNOSTI, ameriški film
27. 12. - HERKULES, italijanski film

27. 12. - TIFFANY, ameriški film
28. 12. - SUPER AGENTI, ameriški film

30. 12. - risanke Gustav, program za otroke
30. 12. - TO JE ELVIS PRESLEY, ameriški film

INO ŠENTJUR

27. in 28. 12. - TOOTSIE, ameriški film
3. in 4. 1. - LOKALNI JUNAČ, angleški film

INO SLOVENSKE KONJICE
25. 12. - BREAKDANCE, III. del, ameriški film

26. 12. - NEKONTROLIRANA MOČ, ameriški film
28. 12. - matineja - ČAS BREZ PRAVLJIC, slovenski film

27. in 28. 12. in 30. 12. - INDIANA JONES, ameriški film
31. 12. in 1. 1. - OPERACIJA HARPUNA, francoski film

31. 12. in 1. 1. - NORI RO-PARJI, ameriški film

KINO ZALEC

25. 12. - GALIPOLJE, ameriški film
26. in 28. 12. - OSTERMANOV WEEKEND, ameriški film

27. 12. - ZAPELJEVANJE V POLETJE, japonski film

KINO PREBOLD

25. 12. - NE DAM SVOJE HČERKE, ameriški film
26. 12. - SREČEN PRAZNIK, francoski film

28. 12. - KONDORJEV LET, italijanski film
30. 12. - ZAPELJEVANJE V POLETJE, japonski film

KINO POLZELA

25. 12. - KONDORJEV LET, italijanski film
27. 12. - GALIPOLJE, ameriški film

28. 12. - SREČEN PRAZNIK, francoski film
30. 12. - DIVJI OTOK, ameriški film

KINO LIBOJE

27. 12. - OSTERMANOV WEEKEND, ameriški film
KINO GRIZE

28. 12. - DIVJI OTOK, ameriški film
KINO VRANSKO

27. 12. - GALIPOLJE, ameriški film
REDNI KINO TITOVO VELENJE

25. 12. in 2. 1. - VRAGOLJE V SOLI, ameriški film
26. 12. - MOJA AFRIKA, ameriški film

27. in 28. 12. - SUPERMAN II. del, ameriški film
28. 12. - matineja - LESSI-EVE ČAROVNIJE, ameriški film

29. in 30. 12. - OSVAJALCI DŽUNGLE, ameriški film
3. in 4. 1. - MNOŽICA PRETEPAČEV, ameriški film

5. in 6. 1. - NEDOTAKLJIVI, francoski film
7. 1. - BIANCA, nemški film

KINO DON KULTURE

28. 12. - matineja - LESSI-EVE ČAROVNIJE, ameriški film
29. 12. - VRAGOLJE V SOLSKIH KLOPEH, ameriški film

5. 1. - BOMBAŽNI KLUB, ameriški film
KINO ŠOSTANJ

27. 12. - matineja - LESSI-EVE ČAROVNIJE, ameriški film
27. 12. - GREMLINI, ameriški film

28. 12. - VRAGOLJE V SOLI, ameriški film
29. 12. - SUPERMAN II. del, ameriški film

3. 1. - NEDOTAKLJIVI, francoski film
4. 1. - OSVAJALCI DŽUNGLE, ameriški film

5. 1. - MNOŽICA PRETEPAČEV, ameriški film
7. 1. - BOMBAŽNI KLUB, ameriški film

KINO ŠMARTNO OB PAKI

26. 12. - GREMLINI, ameriški film
28. 12. - matineja - LESSI-EVE ČAROVNIJE, ameriški film

30. 12. - VRAGOLJE V SOLI, ameriški film
2. 1. - OSVAJALCI DŽUNGLE, ameriški film

6. 1. - MNOŽICA PRETEPAČEV, ameriški film
KINO ŠMARJE PRI JELŠAH

25. 12. - POROČNA ZVEZA, ameriški film

26. 12. - NOČ KOMETA, ameriški film
26. in 27. 12. - DEKLIŠKI IN TERNAT, ameriški film
27. in 28. 12. - SPECIALISTI, francoski film

1. in 2. 1. - PASJA VROČINA, francoski film
3. 1. - DIRKA ZA ŽIVLJE-NJE, ameriški film
4. 1. - TARZAN IN SIRENE, ameriški film

Dežurstva zdravstvenih domov

ZDRAVSTVENI DOM CELJE: Dopoldanske in popoldanske ordinacije, dežurna služba vsak dan od 19. do 7. ure zjutraj naslednjega dne, ob sobotah pa se prične dežurstvo ob 14. uri in traja do ponedeljka do 7. ure zjutraj. Ambulantno nujno pomoč nudijo v zdravstvenem domu v rednem delovnem času, v času dežurstev pa v dežurni ambulanti. Telefoni: 22-334.

ZDRAVSTVENI DOM ŠENTJUR: Redna zdravstvena služba je organizirana vsak dan v dopoldanskih in popoldanskih ordinacijah, dežurstvo se prične ob 19. uri in traja do 7. ure zjutraj naslednjega dne. Ob koncu tedna se prične dežurstvo ob 14. uri in traja do ponedeljka do 7. ure zjutraj. Telefon: 741-511.

ZDRAVSTVENI DOM SLOVENSKE KONJICE: V konjiškem zdravstvenem domu je delo organizirano v dopoldanskih in popoldanskih ambulantah, dežurstvo se prične ob 20. uri in traja do 7. ure zjutraj naslednjega dne. Ekipa zdravnikov je dežurna tudi ob koncu tedna in ob praznikih. Telefon: 751-522.

ZDRAVSTVENI DOMOVI V ŠMARSKI OBČINI: Redna dejavnost, dopoldanske in popoldanske ordinacije so od 7. do 19. ure v zdravstvenih postajah Šmarje, Rogaska Slatina in Kozje, dopoldanske pa v Rogatcu, Bistrici ob Sotli, Podčetrku in obratni ambulanti Steklarne. Dežurstvo je organizirano ob delavnikih med 19. in 7. uro zjutraj naslednjega dne v zdravstvenih postajah Šmarje in Rogaska Slatina, stalna pripravljenost je izmenično organizirana tudi v zdravstvenih postajah Kozje, Bistrica ob Sotli, Podčetrku, ob koncu tedna in ob praznikih pa po razporedu. Telefoni: Šmarje: 821-021, Rogaska Slatina: 811-621, Rogatec: 826-016, Kozje: 770-010, Podčetrtek: 882-018, Bistrica ob Sotli: 784-110.

ZDRAVSTVENI DOM TITOVO VELENJE: Redna dopoldanska ambulanta je vsak dan od 7.30. do 13.30. ure, popoldansko dežurstvo pa traja do 20. ure, zdravnik je v sprejemni pisarni. Dežurstvo v dežurni ambulanti se prične ob 20. uri in traja do 7. ure zjutraj naslednjega dne. Neprekinjeno dežurstvo je tudi ob koncu tedna in ob praznikih. Telefon: 856-711.

ZDRAVSTVENI DOM LAŠKO: Redno delo je organizirano v zdravstvenih domovih v Laškem, Rimskih Toplicah in Radečah, z dopoldanskimi in popoldanskimi ordinacijami. Nočno dežurstvo se prične ob 20. in traja do 7. ure zjutraj naslednjega dne. Ob petkih se prične dežurstvo ob 15. uri in traja do ponedeljka do 7. ure zjutraj v zdravstvenem domu Laško. Telefon: 730-078.

ZDRAVSTVENI DOM ZALEC: Dopoldanske in popoldanske ordinacije, dežurstvo za vso občino je organizirano v laškem zdravstvenem domu med tednom od 19. do 7. ure zjutraj naslednjega dne, ob sobotah pa se prične dežurstvo ob 14. uri in traja do ponedeljka do 7. ure zjutraj. Telefon: 711-251.

Veterinarsko dežurstvo

VETERINARSKA POSTAJA CELJE: Delovni čas je od 6.30. do 14.30. ure, redna dopoldanska ambulanta za male živali je od 8. do 10. ure, sicer pa imajo neprekinjeno dežurstvo v popoldanskem in nočnem času. Telefon: 34-233.

VETERINARSKA POSTAJA ZALEC: Delovni čas na veterinarski postaji v Zalcu je od 6. do 14. ure, neprekinjeno dežurstvo za vso občino pa je od 14. do 8. ure zjutraj naslednjega dne. Dežurstvo je tudi ob koncu tedna in ob praznikih. Telefon: 714-144.

VETERINARSKA POSTAJA MOZIRJE: Delovni čas veterinarjev je vsak dan razen nedelje od 7. do 14. ure. Redna dopoldanska ambulanta za male živali je vsak dan od 7. do 9. ure. Do 28. decembra je dežuren dipl. vet. Marjan Lešnik, Ljubija, tel.: 831-219, od 29. decembra do 4. januarja dežura dipl. vet. Ciril Kralj, Ljubno, tel. 840-112, od 5. januarja naprej pa je dežuren dipl. vet. Drago Zagožen, Ljubno, tel.: 840-179.

VETERINARSKA POSTAJA SLOVENSKE KONJICE: Na veterinarski postaji v Slovenskih Konjicah je redni delovni čas veterinarjev med 7. in 12. uro, od 15. do 7. ure zjutraj naslednjega dne pa je organizirano dežurstvo. Do 28. decembra je dežurna dipl. vet. Irena Šmigovec, Vešeniška cesta, tel.: 751-961, od 29. decembra do 4. januarja dežura dipl. vet. Matin Krajnc, Celjska cesta, tel.: 751-960, od 5. januarja naprej pa je dežuren dipl. vet. Martin Breznikar, Poljska cesta, tel.: 751-723.

VETERINARSKA POSTAJA ŠENTJUR: Delovni čas veterinarjev na veterinarski postaji v Šentjuru je od 7. do 15. ure, od 15. do 7. ure zjutraj naslednjega dne pa je organizirana dežurna služba. Danes je še dežuren dipl. vet. Grega Bezenšek, Ul. D. Kvedra 6a, tel.: 741-264, od 26. do 2. januarja je dežuren mag. vet. Janez Hrovat, tel.: 741-041, od 3. januarja naprej pa bo dežural dipl. vet. Majan Drešček, Ul. M. Zidanska 20, tel.: 741-660.

VETERINARSKA POSTAJA LAŠKO: V občini Laško delajo veterinarji na veterinarskih postajah v Laškem in Radečah od 7. do 15. ure. Dežurna služba je organizirana vsak dan od 15. do 7. ure zjutraj naslednjega dne v veterinarski postaji Laško. Do 28. decembra je dežuren dipl. vet. Jakob Kolman, od 29. decembra do 4. januarja je dežuren dipl. vet. Edvard Staroveški, od 5. januarja naprej pa je dežurna dipl. vet. Saša Domanjka, tel.: 730-068. V času dežurstev lahko v primeru odsotnosti veterinarja pustite sporočilo pri vratarju Pivovarne, tel.: 730-030.

Dežurstva trgovin

V vseh občinah našega območja razen v Celju, kjer bodo uvedli dežurstva bodo trgovine z živili med prazniki odprte tako kot običajno.

V soboto, 3. januarja je za trgovce že običajni delovni dan, prav tako pa bodo s skrajšanim delovnim časom (tako kot ob sobotah) v vseh prodajalnih delali tudi v sredo, 31. decembra.

V občini Celje pa so med novoletnimi prazniki dežurne naslednje prodajalne: Štručka, Stojnica na tržnici ter mesnica v Linhartovi ulici v petek, 2. januarja med 7. in 11. uro, kiosk pri bolnišnici in cvetličarna v Miklošičevi ulici pa med 12.30. in 15.00. uro.

V sredo, 31. decembra bodo v celjski občini prodajalne z neživilskim blagom odprte do 12.00. ure, prodajalne z živili do 17.00. ure, v četrtek, 1. januarja pa bodo vse trgovine zaprte.

ROJSTVA

Celje
Rojenih je bilo 41 dečkov in 48 deklic.

POROKE

Celje
Poročilo se je 16 parov, od teh: Andrej BOSIO in Andrejka OBLAK, oba iz Šentjurga pri Celju, Janez ŠRIMPF iz Zgornje Kostivnice in Marijana GOLOB iz Dolge gore, Matjaž SREBOT iz Lahomnega in Boštjana OJSTERSEK iz Bukovžlaka, Stanislav JAZBEC iz Babne gore in Džurđa BABIČ iz Celja, Bojan BULE iz Presečnega in Marija ERNESTL iz Zadobrove, Bojan KRAJNC iz Tratne pri Grobelnem in Sanda MURKO iz Trnovelji pri Celju, Leon MUGU in Marija NOVAK, oba iz Dobrne, Marko SAJOVIC in Liljana MEZNARIČ, oba iz Celja ter Marjan VERBIČ iz Košnice pri Celju in Suzana PARADIŽ iz Zorca.

Zlata poroka: Ljudmila in Jožef NOVAK iz Vrh.

Šentjur
Poročili so se trije pari.
Laško
Poročila sta se Ivan KRAJNC iz Vrhovega in Marija ROZMAN iz Brega.

SMRTI

Celje
Umrli so: Albin GASPARIČ, 57, Laze, Franciška LEBENIČNIK, 67, Zagorje ob Savi, Jožef KOLAR, 79, Predenca, Alojzij MOČENIK, 18, Socka, Rozamila JELENKO, 80, Belovo, Fani SARLAH, 70, Celje, Vera GOLOGRANC, 84, Celje, Marija GLOJEK, 81, Smartno ob Dreti, Ma-

tež SPES, 71, Smiklavž pri Škofji vasi, Olga GORISEK, 79, Celje, Viktor VERVEGA, 68, Celje, Franciška OPALK, 62, Celje, Francišek KROLNIK, 84, Savina, Marija TURŠIČ, 57, Pištanj, Marija DOLER, 78, Zavrh pri Galiciji, Jožefa JERNEJC, 86, Prebold, Terezija KRALJ, 76, Ložnica pri Zalcu, Borislav KONDIČ, 53, Titovo Velenje, Franc POVSE, 53, Osrednek pri Krmelju, Ivan SPOLJAR, 57, Brezno Gornje, Gabriella KOLMAN, 74, Slavina v Rožni dolini, Vincenc SKAZA, 80, Stražica, Franc SOPOTNIK, 66, Pongrac, Franc SRAML, 76, Dvor pri Smarju, Ana SEMLIČ, 86, Slovenske Konjice, Dora KOVAC, 74, Radana vas, Maks BORNSEK, 73, Goričica, Hedvika SEVSEK, 79, Celje, Jernej KOZELJ, 76, Celje, Anton SUMRAK, 72, Celje, Neža VEBER, 93, Celje, Anton PESTNER, 81, Celje, Jožef VODUŠEK, 89, Gradiški dol pri Rogški Slatini, Ana LESKOVEC, 83, Obrežje pri Brežicah, Terezija POTOČNIK, 78, Dobovec pri Rogatcu, Janez KRAJNC, 78, Celje, Kristina TOMŠIČ, 73, Zavratac, Ana VERDEV, 58, Kaplja vas, Konrad MUHIČ, 63, Celje, Ivan PIRNAT, 73, Grize, Henrik ČMAK, 72, Celje, Rok KOKLAR, 84, Celje, Neža DUPELNIK, 76, Klanc, Angela PENIČ, 74, Hrastje, Ana TEICHMEISTER, 80, Bukovžlak, Janez JELENKO, 57, Slovenske Konjice, Marija LEBAN, 48, Celje, Jože CIRIČ, 76, Celje, Justina JURJEK, 74, Tinsko, Anton SPES, 63, Trnovlje pri Celju in Marija DVORNIK, 76, Celje.

Šentjur
Umrli so: Neža PEPELNJAK, 83, Podgaj, Julijana FIDLER, 75, Dramlje in Amalija JAZBEC, 88, Planinska vas.

Laško
Umrli je Mihael KNEZ, 88, Selo nad Laškimi.

MINAMO
GRADITI

NOVI TEDNIK

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____ dne _____

podpis naročnika

NOVI TEDNIK

Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3a, tel. 23-105, 22-369. Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Miran Korošec. Redakcija: Marjela Agrež, Tatjana Cvirn, Vili Einspieler, Violeta Vatovec Einspieler, Edi Masnec, Rado Pantelič, Mateja Podjed, Milena Brečko Poklič, Franček Pungertič, Zdenka Stopar, Srečko Šrot, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi.

Izhaja vsak četrtek. Tisk: ČGP Delo, Ljubljana. Cena posameznega izvoda je 120 dinarjev. Individualna letna naročnina je 5.640 dinarjev, polletna 2.820 dinarjev. Za tujino je letna naročnina 12.480 dinarjev, za delovne organizacije pa 6.240 dinarjev. St. žiro računa 50700-603-31198 - ČGP Delo Ljubljana. TOZD Novi tednik Celje. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

PREDNOVOLETNE RAZGLEDNICE

Fotografije: EDI MASNEC

Piše Milena Cerar-Domjan

PO JUŽNEM PACIFIKU

Hiše brez sten

Samoansko otočje je v 18. stoletju neki Francoz imenoval Navigatorjevi otoki, vendar se je do danes obdržalo preko 2000 let staro domače ime Samoa. Zahodna Samoa je prva neodvisna država v južnem Pacifiku. Sestavlja jo devet otokov; največji je tok Savaii, najbolj naseljen pa Upolu, kjer je tudi prestolnica Apia. Otok Hawaiki pa imenujejo tudi zibelka Polinezije, kajti tukaj naj bi se po polinezijskem izročilu, s čimer soglašajo tudi mnogi antropologi, začele velike prekomorske migracije na Tahiti, Tongo, Novo Zelandijo in Havaje. Po nastanku so ti otoki vulkanski in zato tudi precej hriboviti. Klima je seveda tropska, kar pomeni, da je rastlinstvo zelo bujno. Upolu je najlepši tropski otok, kar sem jih dosedaj vi-

dela. Narava je še dokaj neokrnjena in tudi domačini, ki jih je 90%, kar pomeni, da tukaj prebiva največja skupina čistokrvnih Polinezijcev, živijo še po svojih starih navadah. Gradijo si hiše brez sten – FALE, ki so narejene izključno iz ročno obdelanega lesa, povezanega z vrvmi iz kokosovega oreha. Fale sploh nima sten; visoka zračna streha iz palmovih listov počiva na vitkih stebrih. Kljub temu, da imajo ponekod nekaj pohištva in celo postelje, ljudje v glavnem spijo na tleh, na preprogah, spletenih iz palmovih listov. Ponoči se proti komarjem zaščitijo z mrežami. V fali se sme govoriti in jesti samo v sedečem položaju. Pri tem morajo biti noge prekrizane, ker je nevljudno, moleti jih komu pod nos. Če gre kdo skozi vas z dežnikom, ga mora iz spoštovanja do vaških

poglavarjev držati nižje od glave. Tudi njihov parlament – MATAIS, kjer se sestajajo vlada in vaški poglavarji, ima obliko fale, ki pa je že zasteklena.

Hrane imajo v izobilju, saj jim narava sama od sebe rodi sadeže, kot so: kokos, mango, papaja, ki je podobna našim dinj, le da raste na drevesu, avokado, ananas, taro, ki ima gomolje podobne našemu krompirju in kruhovcem, ki ga je sem s Tahiti prinesel Bligh, kapitan ladje Bounty. V morju imajo v izobilju rib, rakov in školjk, ob vsaki hiši pa se pase tudi nekaj prašičev. Tako torej Samoancem za svoj obstoj ni treba kaj dosti delati. Dneve v glavnem predremajo, čemur se sploh ne čudim, saj tudi mene huda vročina z veliko vlage, kar naprej uspa. Po postavi so ljudje tukaj malo nižje rasti, kot na Fidži-

ju, skoraj vsi brez razlike pa so malo bolj zavaljeni, kar ob izobilju hrane in lagodnem načinu življenja sploh ni čudno. Tudi tukaj se moški oblačijo v krila, ki jih imenujejo LAVA LAVA, ženske pa v dolge obleke SARONG. Vsi pa se radi krasijo s cvetjem hibiskusa – moški nosijo ogrlice, ženske pa si cvetove zatikajo v lase. Poleg tega se radi lepšajo tudi z nakitom iz školjk. Kot na drugih pacifiških otokih, tudi tukaj poznajo obred pitja kave (ki pa z našo kavo nima kaj dosti skupnega); po legendi sta kavo sem prinesli s Fidžija hčerki plemenskega poglavarja.

Jugoslovani odkrili Samoo

Če sem mislila, da sva midva prva Jugoslovana, ki sta obiskala Samoo, sem se pošteno uštel, kajti v lokalnem časopisu najdem velik naslov: »Jugoslovani odkrili Samoo«. Iz članka izvem, da je bila pred kratkim tukaj prva skupina 57 turistov iz Jugoslavije, ki so bili nad lepoto otočja očarani. Kar žal mi je, da se nisimo srečali.

Čeprav ima glavno mesto Apia 35.000 prebivalcev, izgleda bolj kot velika vas. Vse

trgovine, banke in ministrstva, ki so, mimogrede povedano, lesene barake, so na eni ulici, preostali del mesta pa je stanovanjski, kjer so vse hiše skrite v bujnem zelenju. Vpliv katoliške cerkve je ogromen, saj sem od letališča do Apie naštel okrog 40 cerkva, ki so grajene tako mogočno, da popolnoma zasenčijo majhne fale. Vodič nam pripoveduje, da so ljudje zelo religiozni in pogosto vidiš napis: »Zahodna Samoa temelji na bogu«. Vse šole imajo v rokah misionarji, ki so pravzaprav te ljudi tudi civilizirali. Od vodiča izvem, da se ob nedeljah, ko je gospodov dan, ljudje ne smejo kopati ali nabirati školjk in rakov, skratka delati. Na ta dan gredo po dvakrat v cerkev in za to priložnost se ženske oblečejo belo. Opazim, da jim je ob nedeljih priljubljena zabava vožnja z avtomobilom. Po cele družine, ki so precej številne, se nabašajo v avto in po dvakrat prevozijo glavno ulico, pri čemer imajo na obrazih vsi zelo slovesen izraz.

V trgovinah imajo v glavnem ameriške reči, ki so zelo drage in sprašujem se, če si jih ljudje lahko privoščijo. Ponos Apie je mestna knjižnica, kjer so v avli poleg zemljevida sveta obešena na-

vodila, kako se je treba v knjižnici obnašati. Še z večjim ponosom pa nam vodič pokaže gradnjo prve petnadstropne stavbe v mestu.

Ko se pripeljemo do vile Vailima, kjer je živel Stevenson, se moramo ustaviti; vodič policaju pokaže nekakšno dovolilnico in naprej smemo šele, ko nas ta prišteje. Zakaj tako, nam je jasno šele, ko vodič pove, da je to danes rezidenca ministrskega predsednika. Seveda si lahko hišo ogledamo le od zunaj. Stoji na gričku, od koder se lepo vidi morje, do nje pa pelje mogočen teakot drevored. Na hribu nad vilo je Stevensonova grobnica, ki bi jo sicer zelo rada videla vendar v tej vročini vzpona ki traja pol dneva, ne b zmogla.

Kaj je
novega?

NOVI TEDNIK